

היכרות עם

רוח הקודש

ג'והן ביוויר

יחד עם אדיסון ביוויר

להכיר את רוח הקודש

ג'והן ביוויר

בשיתוף עם אדיסון ביוויר

חברים יקרים,

אתם משוש לבו של אלוהים. הוא שש ומתענג עליכם. יותר מכול הוא משתוקק להתוודע אליכם. כאשר אתם צומחים בקשר אֶתו, הוא מזמינכם לשתף אתו פעולה בקידום מלכות השמים עלי אדמות. כדברי שאול השליח: "מַעֲשֵׂה יְדֵי אֱלֹהִים אֲנַחְנוּ, בְּרוּאִים בְּמַשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ לְ"מַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר אֱלֹהִים הַכִּינָם מִקֶּדֶם לְמַעַן נַחֲיָה בָהֶם" (אל האפסים ב' 10).

כילדי האלוהים כולנו משתוקקים לרצות את אבינו שבשמים. אך לפעמים אנו עלולים להחמיץ את הנקודה שישוע הבהיר וחייד: שהכוח להגשים את תכניות ה' נובע מקשר של קרבה יתרה עם רוח הקודש. אלוהים אינו רוצה שרק תעמלו למענו; הוא מזמין אתכם לעבוד אתו בשיתוף פעולה. הוא מוכן ומזומן לדבר אֶתכם, לעודד אֶתכם ולהעצימכם. אין מערכת יחסים חשובה יותר מזו שאלוהים מציע לכם באמצעות רוח קודשו.

ה' הצית בלבי את התשוקה לחלוק את המסר הזה אתכם ועם מנהיגים משיחיים ברחבי העולם. אנא, קבלו אותו מכל לבי, אהבתי ותמיכתי. חלקו אותו עם כל מי שאתם מכירים. אני מאמין שמסר זה יהיה ראשיתה של התחברות עמוקה עם אלוהים לכל החיים – בעבורכם, ובעבור אלה שאתם מדריכים אותם.

אם אתם ילדי האלוהים, אלוהים הבטיח שלא לעזוב אתכם לעולם ולא לנטוש אתכם לעולם. חברותו נתונה לכל אחד ואחת מכם. האמיתות שנכללו בדפים אלה חוללו מהפך בחיי, ואני נושא תפילה שגם אתם תחוו התגלות שתחולל מהפך בחייכם ובמסעכם, בעזרת דבר ה'. אשמח לשמוע כיצד המסר הזה נגע בכם והשפיע על יקיריכם.

אחיכם במשיח,

ג'והן ביוויר

JohnBevere@gmail.com

Messengerinternational.org

להכיר את רוח הקודש

ג'והן ביוויר

בשיתוף עם אדיסון ביוויר

The Holy Spirit: An Introduction, Hebrew, by John Paul Bevere

Copyright © 2016 Messenger International

www.MessengerInternational.org

Originally published in English as The Holy Spirit: An Introduction by John P. Bevere

ISBN 978-1-933185-83-5

Copyright © 2013 Messenger International

Additional resources in Hebrew by John Bevere are available for

free download at: www.CloudLibrary.org

This resource has been distributed to leaders and emergent leaders FREE OF CHARGE

and is not to be sold. It is a gift from Messenger International, the Ministry of
John and Lisa Bevere.

You are encouraged to duplicate, virally distribute, use extracts or otherwise share
this teaching with others

To contact the authors: JohnBevere@ymail.com, LisaBevere@ymail.com

Printed in Israel

**להכיר את רוח הקודש
מאת ג'והן ביוויר**

© 2016

כל הזכויות למהדורה העברית שמורות ל"מעוז ישראל צור" (תל-אביב) בע"מ

ת"ד 14386, תל-אביב 61143

טל' 1700-70-73-72

books@maozisrael.org

מאנגלית: שולמית גלאור

עריכה: יעל ישראל

עימוד: דיאנה שמעון

הגהה: נעמה ברקוביץ'

עטיפה: יעל ספרנדאו – מעוז ישראל

אין לשכפל, להעתיק לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגרי מידע, לשדר בכל אמצעי
אלקטרוני, אופטי או מכני אחר – כל חלק שהוא מהחומר בספר זה, אלא ברשות מפורשת
בכתב מן המו"ל.

מסת"ב 978-965-7677-01-8 ISBN

הודפס בישראל

2016

תוכן העניינים:

8.....	על אודות ספר אינטראקטיבי זה.....
9.....	הקדמה מאת אדיסון ביוויר.....
11.....	1. מיהו רוח הקודש?.....
41.....	2. אישיותו של רוח הקודש.....
71.....	3. שלוש רמות של מערכות יחסים.....
97.....	4. רוח הקודש מעצים אותנו דרך גבורתו.....
129.....	5. שפת הרוח.....
165.....	פרק בנוס: שאלות ותשובות.....
183.....	נספח: כיצד להיוושע.....

על אודות ספר אינטראקטיבי זה

אפשר לקרוא את הספר הזה מתחילתו ועד סופו, בדיוק כמו כל ספר אחר. ואולם, ספר זה מציע לקורא להתנסות בקריאה המשלבת לימוד, הגות ותפילה. אנו מעודדים אתכם לבדוק את ההיבטים האינטראקטיביים האלה כדי להעצים את חווייתכם האישית.

כל פרק בספר מחולק לחמישה ימי קריאה יומית ובד בבד, בסוף כל פרק צוינו חמישה ימי הגות ותפילה. תוכלו לבחור להשלים ביום אחד קריאה שנועדה ליום אחד והגות ותפילה שנועדו ליום אחד, או להתאים את הצעות הלימוד וההגות להעדפתכם האישית. אנו מציעים שמי שמשתתף בקבוצת לימוד ישלים במשך כל שבוע את הקריאה, ההגות והתפילה של פרק אחד.

אם אתם קוראים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנו ממליצים שבכל שבוע תקשיבו לשיעור השבועי המוקלט או תצפו בו, ותענו בקבוצת הלימוד על השאלות לדיון. לאחר מכן קראו את הפרק בספר והשלימו את משימת ההגות והתפילה. לכל פרק בספר יש שיעור המיועד ללימוד. בסוף כל פרק ניתנו שאלות לדיון.

תיהנו!

הקדמה

כשאבי ביקש ממני לסייע לו בכתיבת הספר, אחזה בי מיד תחושה עזה של חוסר אמונה. חשבתי לעצמי, הוא בטח עדיין לא התפלל על זה. למען האמת, לא ראיתי בעצמי מועמד ראוי. למעשה, המחשבה על בקשתו גרמה לבטני לבעור כאילו השתתפתי בתחרות ברייקדאנס.

ביקשתי מאבי במלוא הכבוד לשקול מועמדים אחרים, ולהקדיש פרק זמן רציני לתפילה בנושא (למשל, שנה או שנתיים). אבל לאחר יום של תפילה, הוא היה בטוח שאני האדם הנכון למשימה. הוא אמר שחשוב לו מאוד שרוח הקודש לא יהפוך לטאבו בקרב הדור הצעיר, ושהוא מעריך את המשוב שלי כבחור בשנות העשרים שלו. אבי ואני יודעים שאנשים רבים, צעירים ומבוגרים כאחד, יימנעו מנושא זה, אם הם אינם מבינים מיהו רוח הקודש וכיצד הוא פועל.

לכן, למרות חששותיי, לא יכולתי לסרב לבקשת אבי. היה עליי להסכים. את מה שקרה לאחר מכן אני יכול רק לתאר כמסע שחולל מהפך עצום בחיי. התחלתי לראות את כתבי הקודש באור חדש, בזמן שה' פקח את עיניי לפלאים הרבים של רוח קודשו. מהר מאוד גיליתי שרוח הקודש הוא האישיות הכי פחות מובנת בקהילת המשיח. אין-ספור תוויות וסטריאוטיפים יוחסו לרוח הקודש, אך רק מעטים מאתנו מכירים אותו כפי שהוא באמת. תכלית הספר היא להקל על הקורא להתוודע לאישיותו של רוח הקודש באמצעות מסע דרך כתבי הקודש. כמה היבטים בספר עשויים להיות מאתגרים, אך אני מבטיח לכם שהמסע שווה את הזמן והמאמץ.

כאשר תקראו את הספר, בקשו מרוח הקודש להדריך אתכם אל כל האמת. הוא יעקור מלבכם אמונות שאינן מעוגנות בדברו. אתם תגלו שרוח הקודש אינו "שייך" לשום זרם משיחי, ואי אפשר להגבילו לדור אחד או לעידן אחד. הוא נשלח אלינו כדי לגלות לנו את ישוע המשיח ולהעצים את גוף המשיח. הוא הפך את לבנו למקום משכנו, והוא הבטיח להפיק פרי טוב בחיינו. הדבר היחיד שעלינו לעשות הוא להעניק לו את השליטה על חיינו. אין בנמצא חבר ורע טוב ממנו. רוח הקודש ילווה אתכם בנאמנות כל ימי חייכם, הן בקשיים ובצרות והן בהצלחות ובשמחות. הוא הבטיח שלא לעזבכם לעולם, כי אתם משוש חיי ובלבו. התכווננו לגלות את רוח הקודש הנפלא, הנורא והעצום!

אדיסון ביוור, COO, מסנג'ר אינטרנשיונל

תְּרַפּוּ [דרך ישוע המשיח] יֵשׁ לָכֵם וְלָנוּ גִישָׁה בְּרוּיָה אֲחֵת [רוח הקודש] אֶל הָאֵב [אבינו שבשמים].

אפס' ב' 18

1

מיהו רוח הקודש?

אָבֶל הַמְנַחֵם [יועץ, פרקליט, מליץ, מפגיע, מחזק, ממלא מקום]¹, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁהָאֵב
יִשְׁלַח לְכֶם בְּשָׂמִי [במקומי, כדי לייצגני ולפעול מטעמי], הוּא יְלַמֵּד אֶתְכֶם הַפֶּל וְיִזְכִּיר לְכֶם
[יעורר בזיכרונכם] כֹּל מַה שְׁאָנִי אֶמְרָתִי לְכֶם.
יוח' י"ד 26

יום 1

היה ערב ראש השנה. הרגשתי צורך עז לצום ולהתפלל. פניתי אל ה' ושאלתי: "איזה ספר מכתבי הקודש אקרא?" להפתעתי, שמעתי: "את ספר מעשי השליחים". מדוע הופתעתי? כי בפעם הקודמת שהקדשתי פרק זמן ארוך לצום ולתפילה, קיבלתי את אותה הנחיה: "קרא את ספר מעשי השליחים". במשך הצום הקודם, מה שלכד את תשומת לבי במיוחד בספר מעשי השליחים היה המאבק שהתחולל בחייו של שאול השליח בין מטרה לכיוון, אשר הסתיים בסבל ובתלאות. הרשו לי להסביר. שאול נבחר בידי אלוהים לבשר את בשורת הגאולה לגויים. הוא אמר: "בְּשׁוֹרָה זֹאת – אֲנִי נִתְמַנֵּיתִי לָהּ לְכָרוֹז וְשְׁלִיחַ וּמוֹרָה". בתרגום דליץ נאמר, "ומורה הגויים" (טימ"ב א' 11). זוהי הנחיה ממוקדת ומפורשת. שאול שב וחוזר עליה פעמים מספר במהלך חייו. בראשית מסע הבישור הראשון שלו, הוא הכריז באוזני בני עמו: "הִנֵּה אָנֹכִי פּוֹנִים אֶל הַגּוֹיִים. הֵן כֹּה צָנְנוּ אֲדָנָי: 'וַיִּנְתְּנֵהוּ לְאֹר גּוֹיִם'" (מה"ש י"ג 46-47). במהלך מסע הבישור השני של שאול, הוא הכריז באומץ: "מֵעַתָּה אֶלֶךְ לְגוֹיִים" (מה"ש י"ח 6). הוא כתב אל המאמינים ברומא: "אֲנִי שְׁלִיחַ לְגוֹיִים" (רומ' י"א 13). ואולם, מתוך אהבתו ותשוקתו לראות את בני עמו נושעים, הוא שב וביקר בבתי כנסת כמעט בכל עיר שהגיע אליה. כהרגלו, הוא פנה תחילה אל בני עמו לפני שניסה לפנות אל הגויים; למעשה, לעתים קרובות, דחיית המסר שלו בידי היהודים הניעה אותו לפנות לגויים. בסופו של דבר, בני עמו הם ששימשו מקור הרדיפות והצרות הגדול ביותר שלו. חשוב לציין כאן שאלוהים אוהב את עם ישראל אהבה עזה. מסיבה זו, השליחים שנשלחו

¹המחבר הוסיף את המילים בסוגריים לצורך הבהרה.

אל עם ישראל היו: "יעקב, פיפא ויוחנן, הנחשבים לעמודי תנ"ך... [אשר] הושיטו לי [לשאל] ולבר נבא את יד ימינם לאות שתוף – שָׁאֲנוּ נִלְךָ לְגוֹיִים וְהֵם לְנַמּוּלִים" (גלט' ב' 9). המסר שקיבלתי בזמן הצום הקודם היה ברור ומפורש: "בני, דבוק בתחום העשייה שייעדתי לך. אל תניח לרגשות החיבה והאהבה הטבעיים שלך להרחיק אותך מן המשימה שייעדתי לחייר." זכרתי את המפגש הזה בבהירות רבה, לכן הופתעתי שאלוהים ביקש ממני לשוב ולקרוא במעשי השליחים. אחרי הכול, היו שישים ושישה ספרים נוספים לבחור מהם!

אני כל כך שמח שצייתי, כי כשהתעמקתי שוב במעשי השליחים לכד את תשומת לבי משהו שונה לגמרי (אשר הוכיח שדבר ה' הוא חי באמת). הפעם הדבר שהתבלט וקפץ מן הדפים היה קשר הקרבה היתרה של מנהיגי הקהילה הקדומה עם רוח הקודש, תלותם הרבה בו והעובדה שהרבו לדבר עליו. רוח הקודש היה חלק חיוני בחייהם; הוא היה מעורב בכל מעשיהם. הוא ניצב בראש מעייניהם, בראש פעילויות הבישור שלהם, בראש אספותיהם וכינוסיהם, והוא היה מעורב תמיד בפעילויותיהם. להלן כמה דוגמאות בולטות:

- "לְמָה זֶה מֵיָא הַשְּׁטֹן אֶת לְבָבְךָ לְשַׁקֵּר לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ?" (מה"ש ה' 3).
- "לְמָה הִתְאַחֲדָתֶם שְׁנֵיכֶם לְנִסּוֹת אֶת רוּחַ אֱלֹהִים?" (מה"ש ה' 9).
- "אֲנַחְנוּ עַדֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְגַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (מה"ש ה' 32).
- "תְּמִיד מִתְנַגְּדִים אַתֶּם לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (מה"ש ז' 51).
- "הַרוּחַ אֲמָרָה לִי לְלַכֵּת אִתְּם" (מה"ש י"א 12).
- "קָם אַחַד מֵהֶם... וְהוֹדִיעַ עַל פִּי הָרוּחַ כִּי רָעַב גְּדוֹל עָתִיד לְבֹא..." (מה"ש י"א 28).
- "הַשְּׁלוּחִים מִטְעַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ..." (מה"ש י"ג 4).
- "נִרְאָה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלָנוּ שְׁלֵא לְהִטִּיל עֲלֵיכֶם..." (מה"ש ט"ו 28).
- "רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְנַעָה אוֹתָם מִלְּהַשְׁמִיעַ אֶת דְּבַר אֱלֹהִים בְּאִסְיָה" (מה"ש ט"ז 6).
- הם "נָסוּ לְלַכֵּת אֶל בֵּיתֵינָה, אָךְ רוּחַ יְשׁוּעַ לֹא הִנִּיחָה לָהֶם" (מה"ש ט"ז 7).
- "שְׂאוּל הִתְמַסֵּר לְגַמְרֵי לְדָבַר הַבְּשׂוּרָה וְהַעִיד [ברוח] לְיְהוּדִים שֶׁהִפְשִׁיחַ הוּא יְשׁוּעַ" (מה"ש י"ח 5).
- "הָאֵם קִבְּלָתֶם אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ פְּאֵשֶׁר הָאֲמִנְתֶּם?" (מה"ש י"ט 2).
- "עֲלֶה בְּדַעְתּוֹ שֶׁל שְׂאוּל לְעִבֹר דָּרָךְ מִקְדוֹנִיָּה" (מה"ש י"ט 21). בתרגום דליץ נאמר: "יעץ שאול ברוחו לעבור דרך..."
- "רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִצְהִירָה לִי בְּכָל עִיר וְעִיר..." (מה"ש כ' 23).
- "הַשְּׁגִיחוּ עַל עַצְמְכֶם וְעַל כָּל הָעֵדָר, אֲשֶׁר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שָׁמָּה אֲתָכֶם לְמִנְהִיגִים בְּתוֹכּוֹ..." (מה"ש כ' 28).

1: מיהו רוח הקודש?

מילים כאלה שבו וקפצו לנגד עיניי מדפי הספר. לדאבוני, ראיתי בבירור שתלות זו ברוח הקודש אינה מאפיינת את קהילת המשיח בימינו. דומה שמה שהיה שכיח ורגיל בקרב המאמינים הראשונים (שקורותיהם תועדו במעשי השליחים), הוא נדיר היום. אינני מדבר על החוסר הזה אך ורק בחייהם של מאמינים אחרים, אלא בראש ובראשונה בחיי שלי. בזמן שקראתי בספר, הבנתי שנרתעתי מיצירת קשר עם רוח ה', מחיפוש אחר הדרכתו, מידידותו, מהתענגות על חברתו ומהשפעתו רבת-העצמה. מרגע שהתחוויר הדבר לי, כיצד הייתי יכול שלא לחלוק זאת אתכם?

הצהרות גלויות

הרשו לי להציג כמה הצהרות גלויות, שילכו ויתבהרו ככל שנתעמק בדיון חשוב זה: ראשית, ללא רוח הקודש אין למעשה חיים משיחיים.

- ללא רוח הקודש, המשיחיות היא דת יבשה, מונוטונית, משעממת ושגרתית.
- ללא רוח הקודש, עמלנו מעייף ומתיש.
- ללא רוח הקודש, אין התחברות עם אלוהים.

הסירו את רוח הקודש מקהילת המשיח, ואחד משני הדברים הללו יקרה:

- היא תהפוך למועדון חברתי.
- היא תהפוך למוסד דתי.

האמת היא ש...

- אין התגלות ללא רוח הקודש. למעשה, ללא רוח הקודש, כתבי הקודש הם קטלניים; שכן נאמר לנו: "הָאֱלוֹת מְמִיתָהּ, אֲבָל הָרוּחַ מְחִיָּה" (קור"א ג' 6).
- אין חזון ללא רוח הקודש.
- אין שמחה ללא רוח הקודש.
- אין שלום ללא רוח הקודש.
- אין חירות ללא רוח הקודש.

הָאֲדֹן הוּא הָרוּחַ, וּבְאֶשֶׁר רוּחַ הָאֲדֹן, שָׁם הַחֵירוּת (קור"ב ג' 17).

בחנו את המשפט: "באשר רוח האדון, שם החירות." בואו נתעמק בו. רוח ה' שורר בכל מקום – הוא נמצא בכל מקום, כל הזמן. דוד מכריז: "אֲנִי אֶלֶף מְרוּחָךָ? וְאֲנִי מְפָנֶיךָ אֲבָרְךָ?" (תהל"קל"ט 7). התשובה היא חד משמעית: שום מקום. דוד ממשיך ואומר: "אִם

אָסַק שְׁמַיִם, שָׁם אַתָּה; וְאַצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּחֱךְ. אֲשָׂא כְנָפַי שָׁחַר; אֶשְׁפְּנָה בְּאַחֲרֵית יָם. גַּם שָׁם, יָדָךְ תִּנְחַנְנִי, וְתֵאחַזְנִי יְמִינְךָ!" (תהל' קל"ט 8-10). המסר ברור: רוח ה' נמצא בכל מקום, כל הזמן. השאלה השנייה שעלינו לשאול היא, האם יש חירות בכל מקום? שובו ובחנו את דברי שאול: "באשר רוח האדון, שם החירות." הוכחנו שרוח ה' שורר בכל מקום, ואם כן, האם יש חירות בכל מקום? התשובה היא: בהחלט לא! בבתי זונות, בברים, בבתי כלא ובבתי חולים, אין חירות. ביקרתי בשכונות, בבתי ספר, בבתיים ואפילו בקהילות משיחיות שאין בהם חירות. אם כן, מה למעשה נאמר כאן בכתבי הקודש? לדעתי, תרגום מדויק מזה יהיה:

"בכל מקום שבו הרוח הוא אדון, שם החירות" (קור"ב ג' 17; תרגום חופשי של המחבר).

המילה "אדון" ביוונית, "kyrios", מגדירה "סמכות או ריבונות עליונה." רוח הקודש אינו הסמכות העליונה במרבית הברים, בתי הכלא, בתי החולים, בבתי רבים ואפילו בקהילות משיחיות רבות. במקום שבו רוח הקודש מתקבל בברכה כבעל סמכות עליונה, שם תמצאו חירות וצדק לכול.

תכלית המסר הזה

תכלית המסר היא להציג לפניכם את אישיותו של רוח הקודש. תלי תלים של ספרים היו יכולים להיכתב על אודותיו. אפשר לשוחח עליו במשך ימים, חודשים ואפילו שנים. אני נשוי לליסה, אשתי, זה יותר משלושים שנה. אף שאני מכיר אותה היטב, אני עדיין מגלה היבטים באישיותה, בתחומי העניין שלה, במאוויה ובהרגליה, שטרם התוודעתי אליהם. לאחרונה בילינו כמה ימים ביחידות לרגל יום הנישואים השלושים שלנו. בימים אלה התוודעתי להיבטים שונים בשאיפותיה, העדפותיה ואפילו כישרונותיה, שלא ידעתי מעולם על קיומם.

ואם מדברים על כישרונות, לא היה לי שום מושג עד כמה ליסה כישרונית "מבטן ומלידה" במשחק גולף. היא יודעת שאני נהנה מאוד מענף ספורט זה, לכן הציעה להתלוות אליי למגרש גולף יפהפה. (שיחקתי רק סבב אחד, כי זה היה הזמן שלנו ביחד). תהום ענקית נפערה לעבר הגומה השבע-עשרה שבקצה המסלול. אשתי אוהבת אתגרים, לכן שאלתי אותה אם תרצה לנסות לכוון לשם את הכדור. נדרשה חבטה של כמאה וארבעים מטרים כדי שהכדור יחלוף מעל תהום בת כשישים מטרים. אם הכדור לא יקלע, הוא יאבד באגם. מצאתי כדור גולף ישן בשביל ליסה (כי לא חשבתי שאראה אותו שוב). ליסה נעמדה בעמדת הפתיחה, חבטה בכדור והדפה אותו כמאה ושבעים מטרים לתוך השטח הפתוח במסלול הנגדי. לא ייאמן, לאחר שלושים שנות נישואים התגלה כישרון חדש במשפחה.

בכל יום, בשעת ארוחת הערב, חלקה אתי ליסה תובנות, ידע, תחומי עניין וכמיהות שטרם חלקה אתי עד כה. בקצרה, חשתי יראת כבוד לנוכח העומק הרב של אישה מדהימה זו, שזכיתי לקרוא לה אשתי.

בלתי אפשרי לחלוק את מלוא הידע על ליסה בכמה פרקים קצרים. אבל אני יכול לספר לכם איך לתקשר ולשוחח אתה. אני יכול לספר לכם מה היא אוהבת, ממה היא נהנית, מהם תחומי העניין שלה, איך להתייחד אתה ואיך לעניין אותה. אני יכול לספר לכם על העצמות והחולשות שלה, על מה שהיא אוהבת ולא אוהבת. ידע מקדים זה ישמש זרז למערכת יחסים נפלאה אתה.

אם אי אפשר לספר לכם הכול על ליסה, שעברה רק כמה עשורים בחייה, איך אוכל לספר לכם על רוח הקודש, שבא מן הנצח והוא קיים לנצח נצחים? פשוט לא אוכל לעשות זאת! אבל מה שאוכל לעשות הוא להראות לכם מיהו רוח הקודש. אני יכול לספר לכם על אישיותו, על הדברים שמעניינים אותו ועל הדברים שהוא אוהב. אני יכול להגדיר את מערכת היחסים שלנו ואתה ולחלוק אתכם כמה דרכי התחברות אליו. אני יכול לספר לכם מדוע מערכת היחסים שלנו עם רוח הקודש חשובה כל כך, וכיצד רוח הקודש מעצים אותנו כדי שנוכל להגשים את רצון ה' בחיינו. תובנות בסיסיות אלה עשויות לדרבן אתכם לקיים קשר עמוק ומשמעותי יותר עם רוח הקודש.

יום 2

תפיסה מוטעית חמורה

יש טעות נפוצה שאנשים רבים עושים: הם מנסים להבין את פועלו וכוחו של רוח הקודש בלי להתוודע אליו תחילה כאישיות.

חשוב מאוד שנחליט בלבנו ובמוחנו אם אנו מאמינים שרוח הקודש הוא אישיות אלוהית – בעלת קדושה אין-סופית, חכמה אין-סופית, גבורה אין-סופית, עדינות נפלאה, רגישות נפלאה וחמלה נפלאה. האם אנו מאמינים שהוא ראוי ליראת הכבוד שלנו, לאהבתנו, לאמונתנו, לסגידתנו ולכניעתנו המוחלטת? האם אנו מאמינים שרוח הקודש הוא פשוט כוח השפעה הנובע מאלוהים – סוג של כוח מיסטי אלוהי?

השקפה כזו היא שטחית, גסה ואפילו זרה לאמונתנו. אם אנו מאמינים בכך, אנו עלולים ליפול בקלות לגאווה רוחנית שתגרום לנו לנהוג בשחצנות, כאילו אנו שייכים למעמד נעלה כלשהו במשיחיות.

ואולם, אם אנו רואים את רוח הקודש כאין-סופי במלכותו, בתהילתו, בכבודו, בפארו, בחכמתו ובקדושתו, ומאמינים שהוא רשאי, בעצה אחת עם אבינו שבשמים ובנו ישוע המשיח, ליטול את השליטה על חיינו ולהפיק מהם פרי טוב למען תהילתו, אזי ניפול על פנינו ביראת כבוד קדושה.

מי שרואה ברוח אלוהים כוח השפעה או כוח עליון, יאמר: "אני רוצה עוד מן הרוח." ועם זה, או: אבל מי שרואה ברוח הקודש אישיות נפלאה, יאמר: "כיצד אוכל להתמסר אליו ביתר שאת? כיצד אעניק לו יותר מעצמי?"

רוח הקודש בעינינו

אחת הסיבות לכך שאנשים רבים תופסים את רוח ה' ככוח השפעה בלבד, ולא כאישיות, היא האופן שבו נהוג לדבר עליו. האם שמעתם אי פעם מישהו שכינה את רוח הקודש "זה"? (כינוי גוף שלישי לעצם שאין לו מין דקדוקי כגון דומם). אני מכהן בשירות ה' זה שלושים שנה; אם אקבל דולר על כל פעם שבה שמעתי התייחסות לרוח הקודש כאל "זה" (it באנגלית), אהיה אדם עשיר. לדאבונו, רבים מאתנו מחמיצים את מלוא נוכחותו של רוח הקודש, שכן אנו מסרבים לכבדו כאישיות. רוח ה' לא יתגלה במקום שבו הוא אינו זוכה לכבוד (מתי י"ג 54-58; תה"ל פ"ט 7).

חשוב לי לציין שכאשר אני מכנה את רוח הקודש "אישיות", אינני מתכוון לכך שהוא בן אנוש. אני פשוט אומר שיש לו תכונות שאנו מייחסים לאישיות. רוח הקודש הוא אלוהים, הוא אינו אדם. אך עלינו לזכור שבני האדם נוצרו בדמותו ובצלמו של אלוהים. לכן, אלוהים אינו דומה לנו; אדרבה, אנו דומים לו.

קקהילת המשיחית, בחרנו לראות ברוח הקודש "ישות קדושה" ולא אל קדוש. תשוקתו היא להיות חברנו הקרוב ביותר, אך אנו מגבילים את מעורבותו בחיינו. למרבה הצער, בהיסח הדעת דחינו את מערכת היחסים המספקת ביותר הזמינה לנו.

בואו נבחן פסוקים נוספים, הממחישים בצורה מושלמת את אישיותו של רוח הקודש:

- הוא בעל שכל (ראו רומ' ח' 27).
- הוא בעל רצון (ראו קור"א י"ב 11).
- הוא בעל רגשות, כגון אהבה ושמחה (ראו רומ' ט' 30; גלט' ה' 22).
- הוא מנחם (ראו מה"ש ט' 31).
- הוא מדבר (ראו עבר' ג' 7); למעשה, הוא מדבר בצורה ברורה ומפורשת (ראו טימ"א ד' 1).
- הוא מלמד (ראו קור"א ב' 13).
- הוא מסוגל לחוש עצב (ראו אפס' ד' 30).
- הוא עלול להיעלב (ראו עבר' י' 29).
- אפשר להתנגד לו (ראו מה"ש ז' 51).
- אפשר לשקר לו (ראו מה"ש ה' 1-11).

מאחר שתכונות אלה צוינו מפורשות בכתבי הקודש, עלינו לשאול את השאלה הזאת: אם כך, מדוע רוח הקודש בלתי מובן כל כך?

היונה

בדרך כלל, כשהמאמינים חושבים על רוח הקודש, הם מקשרים אותו ליונה. מדוע זוהי האסוציאציה הראשונה העולה על דעתם? האם רוח הקודש נגלה בדמות יונה אי פעם? התשובה היא: חד-משמעית לא! בכל אחת מארבע הבשורות, אנו קוראים שרוח הקודש ירד מן השמים ונח על ישוע כיונה (מתי ג' 16; מרק' א' 10; לוקס ג' 22; יוח' א' 32). אך איננו שומעים לעתים קרובות הערות כגון "רוח הקודש נושב כרוח" או "רוח הקודש חזק כשור". אילו אטען שבני חזק כשור, האם טענתי הופכת אותו לבעל חיים בעל ארבע רגליים? ממש לא! כך, לומר שרוח הקודש ירד מן השמים כיונה, אין פירוש הדבר שרוח הקודש הוא יונה.

ייתכן שתגידו: "אבל ג'ון, הרי רוח הקודש תואר כלהבות אש הבורעות לפני כס הכבוד של האלוהים" (התג' ד' 5). נכון, אך בכתבי הקודש אף נאמר: "וְיָרַדְתִּי בַּיּוֹם הַפֶּסַח וְאָרְבֵּעַ הַחַיִּוֹת וַיִּבֶן הַזֵּקֵנִים עוֹמֵד שָׁה כְּמוֹ שְׁחוּט... (התג' ה' 6). כך תיאר יוחנן את ישוע. כולנו יודעים בוודאות שישוע הוא לא בעל חיים. בדומה, רוח הקודש אינה אש מיסטית הבורעת לפני כס הכבוד של ה'.

אז מיהו רוח הקודש?

כתבי הקודש מבהירים מפורשות שרוח הקודש הוא האישיות השלישית באלוהות. בבראשית א' 26 נאמר: "וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ." שימו לב שאלוהים לא אמר: "אעשה אדם בצלמי". במעשה הבריאה הכביר היו מעורבות שלוש הויות אלוהיות ייחודיות, שכל אחת ואחת מהן מילאה תפקיד שונה; אלוהים התייחס לעצמו כאל האב, הבן ורוח הקודש. בואו נבחן את הכתוב במעשי השליחים י' 38, כדי להיווכח בזהות השונה של האב, הבן ורוח הקודש.

ישוע מְנַצֵּרְת, אֲשֶׁר אֱלֹהִים מְשַׁח אוֹתוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבְגִבּוֹרָה, הַתְּהַלֵּל;
בְּאֶרֶץ כְּשֶׁהוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד וּמִרְפָּא אֶת כָּל הַנִּדְפָּאִים תַּחַת יַד הַשָּׁטָן, כִּי
אֱלֹהִים הִיא אֵתוֹ.

בפסוק זה אנו רואים את אלוהים האב מושח את ישוע בנו ברוח הקודש. לפנינו שלוש הויות נבדלות, הפועלות בעצה אחת למען תכלית אחת.

יְשׁוּעַ נִטְבֵּל וְעָלָה מִיַּד מִן הַמַּיִם. אוֹתָהּ עֵת נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְהוּא רָאָה אֶת רוּחַ אֱלֹהִים יוֹרְדֹת פְּלוּמָה וּבָאָה עָלָיו. וְהִנֵּה קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם אוֹמֵר: 'זֶה בְּנִי אֶהְיֶינִי אֲשֶׁר בּוֹ חִפְצָתִי'. (מתי ג' 16-17).

בתייעוד זה של טבילת ישוע אפשר להבחין שוב בשלוש ההוויות באלוהות, הפועלות כשלוש ישויות נבדלות. ראשית, ישוע הוטבל בידי יוחנן, ואז רוח הקודש ירדה ונחה עליו; לבסוף, הכריז אלוהים האב מן השמים: "זֶה בְּנִי אֶהְיֶינִי אֲשֶׁר בּוֹ חִפְצָתִי". כאמור, שלוש ההוויות באלוהות פועלות בשיתוף פעולה למען מטרה אחת. הרשו לי לתת דוגמה פשוטה שתמחיש את האמיתה הזאת. מים (H₂O), עשויים ללבוש שלוש צורות שונות. הטמפרטורה קובעת אם H₂O יופיע כמוצק, נוזל או כגז. החומר שממנו המים מורכבים, דהיינו, המבנה המולקולרי שלו, אינו משתנה לעולם; אך הצורה והמרקם של המים משתנים בהתאם לסביבה (הטמפרטורה). כך, המהות העיקרית של אלוהים אינה משתנה. כשאתם רואים את הבן, אתם רואים את אבינו שבשמים; רוח הקודש נשלחה אלינו כדי לגלות לנו את הבן (יוח' י"ז 21; אפס' א' 17-18). אלוהים הוא אחד והוא בעל תכלית אחת, אך הוא מתבטא דרך שלוש הוויות שכל אחת ואחת מהן ממלאת תפקיד ייחודי. אף שיש שלוש הוויות שונות, יש רק אלוהים אחד. בדברים ו' 4 נאמר: "שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד." באיגרת אל הרומים ג' 30, נאמר: "שֶׁכֶּן אֱלֹהִים אֶחָד הוּא..." אמיתה זו היא אבן הפינה של ספרי: יש שלוש ישויות אלוהיות נבדלות, אך רק אלוהים אחד.

יום 3

האישיות הראשונה באלוהות

למעשה, האישיות הראשונה באלוהות המופיעה בתנ"ך היא רוח הקודש. בפרק א' בבראשית נאמר: "בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ" (פס' 1). עכשיו שימו לב לפסוק הזה: "וְהָאָרֶץ הִייתה תהו וְבָהוּ, וְחָשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם; וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם." (פס' 2). רוח ה' מופיע לראשונה בבראשית א' 2; הוא ההוויה הראשונה באלוהות המוזכרת בשמה.

מישהו עשוי לתהות: "הרי בפסוק הראשון נאמר: 'בראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ', אז איך אתה יכול לטעון שרוח הקודש הוא ההוויה הראשונה באלוהות המוזכרת בתנ"ך, אם הפסוק הראשון מדבר על אלוהים האב?" שאלה מצוינת. אך זכרו שאלוהים אמר: "נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ." ההתייחסות לאלוהים בפסוק הראשון בבראשית היא התייחסות לאלוהות, לא להוויה מסוימת באלוהות. לכן, ההוויה הראשונה

באלוהות המזוהה לפי תפקודה היא למעשה רוח הקודש. בפסוק הבא אנו קוראים: "רוח אלהים [רוח הקודש] מרחפת על פני המים".
 בואו נשוב לשאלתנו המקורית: מיהו רוח הקודש? אני יכול להעיד שרוח הקודש הוא האישיות המדהימה ביותר, הנפלאה ביותר, האדיבה ביותר, העדינה ביותר, הרגישה ביותר והחזקה ביותר עלי אדמות. ייתכן שתתהו: "עלי אדמות?" אכן כן, עלי אדמות. עלינו להבין שאלוהים האב אינו נמצא עלי אדמות; הוא יושב על כס מלכותו בשמים. גם, ישוע אינו נמצא עלי אדמות. אני תמיד שומע אנשים שאומרים: "ישוע שוכן בלבי." אבל בכתבי הקודש נאמר מפורשות שישוע יושב לימין האלוהים בשמים (מרק' ט"ז 19).
 במעשי השליחים א' 9-11, אנו קוראים:

אַחֲרֵי שְׁאָמַר [ישוע] אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִשָּׂא מִעֲלֵיהֶם [מעל תלמידיו] בְּעוֹדָם מוֹסְתֵפְלִים, וְעָנָן נָטַל אוֹתוֹ מִנְּגַד עֵינֵיהֶם. עוֹדָם מְבִיטִים הַשְּׁמַיִמָּה בְּעֵלְיָתוֹ, וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים לְבוּשֵׁי לָבָן נֹצְבוּ לִידָם וְאָמְרוּ: אַנְשֵׁי הַגָּלִיל, לָמָּה אַתֶּם עוֹמְדִים וּמוֹסְתֵפְלִים אֶל הַשְּׁמַיִם? יֵשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר נִשָּׂא מִעֲלֵיכֶם הַשְּׁמַיִמָּה, בּוֹא יְבוֹא בְּאוֹתוֹ אִפְּן שְׂרָאִיתֶם אוֹתוֹ עוֹלָה לַשְּׁמַיִם.

שני האנשים שניצבו ליד תלמידי ישוע היו למעשה מלאכים. הם הבהירו להם שישוע ישוב באותו האופן שבו עזב את העולם ועלה לשמים. ישוע לא ישוב לעולם הזה עד שיבוא בענני השמים. האם ישוע שב לעולם בענני השמים? ברור שלא. מכאן שישוע עדיין יושב לימין האלוהים במרומים.

הגו בסיפור סקילתו של סטפנוס. במעשי השליחים ז' 55-56, אנו קוראים: "והוא [סטפנוס] מלא רוח הקדוש ומביט השמימה. ראה את כבוד אלהים ואת ישוע עומד לימין האלהים ואמר: הנני רואה את השמים פתוחים ואת בן האדם עומד לימין האלהים!" נסו לדמיין את ישוע עומד בכל כבודו והדרו לכבוד אותו קדוש מעונה שמת על קידוש שמו, וחווה בעיני רוחו את הרגע הקדוש הזה מסופר ועובר מדור לדור. סיפור זה אמנם מציג תמונה נשגבה של איחוד נפלא, אך הוא גם משמש תזכורת לעובדה החותכת שישוע שוכן לימינו של אביו בשמים.

האמת היא שישוע ניצב לימין ה' זה כאלפיים שנה. הוא אינו נמצא כאן, עלי אדמות. אני יודע שאנו אוהבים להגיד שישוע חי בלבנו, אבל למעשה, רוח הקודש, רוח המשיח, הוא שמשכתן בלבנו.

חשוב שנבין שרוח הקודש נחשב הן לרוח אלוהים האב, והן לרוח ישוע המשיח (הבן).
 בואו נבחן דוגמה נוספת.

שאלו השליח מצהיר באיגרת אל הפיליפים א' 19: "כי יודע אני שכל זה יביא לידי שחרורי, בעזרת תפלתכם ובתמיכת רוח ישוע המשיח." ישוע הבהיר מפורשות כי עליו לעזוב את העולם כדי שרוח הקודש יבוא במקומו. שאלו מדבר כאן בבירור על רוח הקודש (המנחם), ולא על ישוע שהתגשם בבשר, שכן ישוע אינו שוכן עוד עלי אדמות.

ישוע מכריז בבשורת מתי פרק י' פסוק 20: "שִׁכְּן לֹא אִתְּם תִּדְבְּרוּ, אֶלָּא רוּחַ אֲבִיכֶם הִיא אֲשֶׁר תִּדְבְּרֶן בְּכֶם." ישוע דיבר על העת שבה יעברו תלמידיו רדיפות ומבחנים למען הבשורה. רוח האב (רוח הקודש) ינחה אותם וישים בפייהם את המילים הנכונות. אפילו בזמן כתיבת שורות אלה, מילים אלה אינן פרי שכלי או התנסותי. רוח קודשו של אבינו שבשמים מלמד דרכי. ניסיתי ללמד בכוחי שלי, ותאמינו לי, נחלתי אך ורק כישלון חרוץ. דרך חסדו, דרך רוח קודשו המעצים אותי, הנני מי שאני. הבשורות הטובות הן שרוח קודשו לא נטש אותי מעולם, לא השאירני חסר ישע – הוא מופיע תמיד. כשאני נכנע בענווה לרוח החסד (עבר' י' 29), הוא יהפוך את חולשתי לחוזק תמיד.

כיצד פועלים השלושה בעצה אחת?

ייתכן שנתקשה להבין את הרעיון של "שלוש הוויות שהן אלוהים אחד", שכן הוא נבצר מבינת אנוש. להלן אציג לפניכם תובנה על שיתוף הפעולה של שלוש הוויות באלוהות, הפועלות יחדיו בעצה אחת.

יֵשׁ תַּפְקִידִים שׁוֹנִים, אֶךְ אוֹתוֹ אֶדְוֶן; וַיֵּשׁ פְּעֻלוֹת שׁוֹנוֹת, אֶךְ אוֹתוֹ אֶלְהִים הוּא הַפּוֹעֵל הַכֹּל בְּכֹל. וְלִכְּל אִישׁ נִתְּנָת הַתְּגֻלוֹת הָרוּחַ כְּדִי לְהוֹעִיל (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים י"ב 5-7).

בקוראנו קטע זה, אנו מגלים שהאב, הבן ורוח הקודש ממלאים תפקידים שונים. האב יוזם ומתפעל (פס' 6), הבן מנהל ומוציא לפועל (פס' 5) ורוח הקודש מתגלה (פס' 7); ואולם, שלושתם פועלים יחדיו למען מטרה אחת. נניח שאנו מתכננים לבנות בית. מה עלינו לעשות? ברור שעלינו לשכור את שירותיהם של אדריכל, מנהל עבודה ובנאים שיבנו את הבית. על פי דימוי זה, אלוהים האב הוא האדריכל, ישוע הוא מנהל העבודה ורוח הקודש מיוצג על ידי הבנאים שיבנו את הבית – רוח הקודש הוא ש"מגלה" לנו את הבריאה. כל שלוש התפקידים חיוניים לבניית בית.

אצבע אלוהים

בואו נבחן שני סיפורים שונים בכתבי הקודש המתעדים מקרה זהה. ישוע ריפא אדם עיוור ואילם שהיה אחוז שדים. העם השתאה, אך הפרושים חשבו בלבם: "זֶה אֵינְנוּ מְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׂדִים אֶלָּא בְּעֶזְרַת בְּעַל זְבוּל שֵׁר הַשְּׂדִים" (מתי י"ב 32-42). בפסוק 82 אנו קוראים את תגובת ישוע למחשבותיהם: "אֶךְ אִם עַל יְדֵי רוּחַ אֱלֹהִים אֲנִי מְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׂדִים, כִּי אִז הֲגִיעָה אֲלֵיכֶם מְלָכוֹת הָאֱלֹהִים." בבשורת לוקס מופיע תיעוד של אותה הצהרה מפי ישוע, אך בגרסה מעט שונה. בלוקס י"א 20 נאמר: "וְיֹאֵם בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים מְגַרֵּשׁ אֲנִי אֶת הַשְּׂדִים, כִּי אִז הֲגִיעָה אֲלֵיכֶם מְלָכוֹת

הַאֱלֹהִים. גם לוקס וגם מתי מתייחסים כאן לרוח הקודש. כדרכם של מחברים רבים, לוקס מתאר את פועלו של רוח הקודש, לא את אישיותו. מכאן עולה שאפשר לתאר את רוח הקודש כ"אֶצְבַּע אֱלֹהִים".

תפקודו של רוח הקודש מזוהה לא רק כאצבע אלוהים, אלא אף כזרוע ה'. בכתבי הקודש נאמר שה' הוציא את עמו ממצרים "בְּיַד חֲזָקָה, וּבְזְרוּעַ נְטוּיָה" (תהל' קל"ו 12). בתהילים ח' 4 נאמר: "כִּי אֶרְאֶה שְׁמַיָּךְ, מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעוֹתֶיךָ, יָרַח וְכוֹכְבִּים, אֲשֶׁר פִּוִּנְנִתָּה." משיחיים רבים אינם מבינים שרוח הקודש הוא שלמעשה כונן את השמש, הירח, הכוכבים וכוכבי הלכת בשמים; הוא שגילה את כל הבריאה. זכרו שבבראשית א' 2 נאמר: "וַיְרַח אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם." רוח אלוהים המתין עד שה' האב יום את מעשה הבריאה. לאחר מכן היה צריך לתפעל את בן האלוהים דרך הצו "יְהִי אֹר", שכן ישוע הוא דבר ה'. כשהוכרז הצו "יְהִי אֹר", הוציא הבן את רצון האב אל הפועל, ורוח הקודש יצר הלכה למעשה את המילה שנהגתה ואז: "וַיְהִי אֹר".

אחד הקטעים החביבים עליי על אודות גדולתו ותהילתו של רוח ה' נמצא בישעיהו מ' 12-15. נאמר בו:

מִי מִדַּד בְּשַׁעְלוֹ מַיִם, וְשָׁמַיִם בְּאֶרֶת תִּפְּוּ, וְכָל בְּשָׁלֵשׁ, עֵפֶר הָאָרֶץ; וְשָׁקַל בְּפֶלֶס הָרִים, וּגְבְעוֹת בְּמֵאזְנָיִם. מִי תִפֵּן אֶת רוּחַ יְהוָה; וְאִישׁ, עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנּוּ. אֵת מִי נוֹעֵץ וַיְבִינֶהוּ, וַיִּלְמְדֵהוּ בְּאֶרֶץ מְשֻׁפָּט; וַיִּלְמְדֵהוּ דַעַת, וַיְדַרְךְ תְּבוּנוֹת יוֹדִיעֵנּוּ. הֵן גּוֹיִם כְּמֹר מִדְּלִי, וּכְשֹׁחַק מֵאֲזִנִּים נַחֲשָׁבִי; הֵן אֵיִים, בְּדַק יטוּל.

בפסוק 12 נאמר: "מי מדד את השמים באצבעותיו?" אפשר לראות כאן את רוח הקודש מזוהה על פי פועלו. חשבו על זה. רוח אלוהים החזיק את האוקיינוס כולו בכף ידו. אתם רואים כמה הוא אדיר ורב-עצמה? ועם זאת, הוא השפיל את עצמו וניאות, בעצה אחת עם האב והבן, לבוא אלינו ולשכון בנו. איזו מציאות מדהימה ומעוררת יראה!

יום 4

רוח הקודש הוא אלוהים

בואו נבחן את התפקיד שמילא רוח הקודש בבריאת האדם. נאמר לנו: "וַיִּצְרֶךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֵת הָאָדָם, עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה, וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשִׁמַת חַיִּים; וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה" (ברא' ב' 7). רוח הקודש הוא שלמעשה ברא את אדם הראשון ונפח נשמת חיים באפו. כיצד אני יודע שהדבר נכון? באיוב ל"ג 4 נאמר: "רוּחַ יָאֵל עֲשִׂתָנִי; וְנִשְׁפַּמַת שְׁדַי תַּחֲיִינִי." בתהילים קל"ט 13 נאמר: "כִּי אֶתָּה קָנִיתָ כְלִיָּתִי; תִּסְכְּנִי בְּבֶטֶן אִמִּי." למעשה, רוח אלוהים ברא כל דבר שאנו רואים, שכן במשלי כ"ו 10 נאמר: "רֵב מְחוֹלֵל כָּל... הַבְּרִיאָה שֶׁאֵנוּ חוֹזִים בָּהּ הַתְּגַלְתָּהּ מִשׁוּם שְׁרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ הַגִּשִּׁים אֶת תְּשׁוּקַת הַיְצִירָה שֶׁל אֱלֹהִים הָאֵל."

אני מקווה שברור לכם שרוח הקודש הוא אלוהים. בואו נבחן חלק מן השמות של רוח אלוהים בכתבי הקודש. הוא מכונה:

- רוח הקודש (תשעים ושש פעמים)
- רוח האדון (עשרים ושמונה פעמים)
- רוח אלוהים (עשרים ושש פעמים)
- רוח עולמים (עבר' ט' 14)
- מנחם (ארבע פעמים בידי ישוע בבשורת יוחנן)
- פרקליט (בחלק מן התרגומים)
- קדוש (תהל' ע"ח 41)
- האדון (קור"ב ג' 17)
- רוח האמת (ארבע פעמים)
- רוח המשיח (רומ' ח' 9; פטר"א א' 11)
- רוח ישוע המשיח (פיל' א' 19)
- רוח עצה (ישע' י"א 2)
- רוח דעת (ישע' י"א 2)
- רוח גבורה (ישע' י"א 2)
- רוח בינה (ישע' י"א 2)
- רוח חכמה (ישע' י"א 2)
- רוח יראת ה' (ישע' י"א 2)
- רוח אביכם (מתי י' 20)
- רוח הכבוד (פטר"א ד' 14)
- רוח החסד (זכריה י"ב 10; עבר' י' 29)
- רוח משפט (ישע' ד' 4)
- רוח בְּיָעַר (ישע' ד' 4)
- רוח החיים (רומ' ח' 2)
- רוח של אהבה (טימ"ב א' 7)
- רוח של גבורה (טימ"ב א' 7)
- רוח של יישוב הדעת (טימ"ב א' 7)
- רוח הנבואה (התג' י"ט 10)
- רוח ההתגלות (אפס' א' 17)
- רוח הקדושה (רומ' א' 4)
- רוח אֱלֹהֵי קִדְשׁ (ארבע פעמים בספר דניאל)

הוא נכבד, הוא אדיר, הוא עצום, הוא מעורר יראה!

ישוע הסתמך לחלוטין על רוח הקודש

ישוע הסתמך לחלוטין על רוח הקודש. הוא נהרהר בידי רוח הקודש, הוא למד מרוח הקודש, הוא נאזר בגבורה בידי רוח הקודש בנהר הירדן, והוא לא חולל שום נס עד שנטבל ברוח הקודש (ראו את התייעוד של יוחנן לנס הראשון שחולל ישוע בגליל [יוח' א' 29-34]; ב' 1-11). ישוע הונחה בידי רוח הקודש ודיבר אך ורק את הדברים ששמע מפי רוח הקודש. ביוחנן י"ד 10 ישוע מכריז: "הַדְּבָרִים שֶׁאֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵינְנִי אֹמֵר אוֹתָם מֵעַצְמִי; הָאֵב הַשּׁוֹכֵן בִּי, הוּא עוֹשֶׂה אֶת מַעֲשָׂיו." שימו לב שישוע אינו אומר: "האב שבשמים", אלא "האב השוכן בי".

אולי תשאלו: "רק רגע, ג'ון, אתה טוען שישוע מתייחס לרוח הקודש כאל אביו?" אכן כן. הקשיבו לדברים שאמר המלאך ליוסף: "אַל תַּחֲשֹׁשׁ לְקַחַת אֵלֶיךָ אֶת מְרִיָּם אֵשֶׁתְּךָ, כִּי אֶשְׁר הוֹרָה בָּהּ מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא" (מתי א' 20). ישוע נהרהר ברוח הקודש, לכן הגיוני שהוא יתייחס אל רוח הקודש כאל "הָאֵב הַשּׁוֹכֵן בִּי".

האמת היא שישוע ורוח הקודש פעלו תמיד יחדיו במשך חיי ישוע עלי אדמות. למעשה, ישוע הכריז: "אָמֵן אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם, הַבֵּן אֵינְנוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת דְּבָר מִלְּבֹו זִילְתִּי מִה שֶׁהוּא רוֹאֶה אֶת הָאֵב עוֹשֶׂה" (יוח' ה' 19). אם ישוע, בן האלוהים בכבודו ובעצמו, נזקק לשיתוף פעולה עם רוח הקודש כדי להשלים את שליחותו, על אחת כמה וכמה אנו זקוקים לו כדי להשלים את שליחותנו!

איש אינו מכיר את רוח הקודש טוב יותר מישוע, בואו אפוא נבחן את דברי ישוע על אודות תפקידו של רוח הקודש, אישיותו, תכונותיו, מעלותיו, גבורתו ומתנות אחרות שלו הפועלות בחיינו. ביוחנן י"ד 15-18, ישוע מכריז:

אִם אַתֶּם אוֹהֲבִים אוֹתִי, הֲרִי שֶׁתִּשְׁמְרוּ אֶת מִצְוֹתַי. וְאֲנִי אֲבַקֵּשׁ מֵהָאֵב וְיֵתֵן לָכֶם מִנְחָם אַחֵר שֶׁיְהִי עִמָּכֶם לְעוֹלָם: אֶת רוּחַ הָאֵמֶת אֶשְׁר הָעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְקַבֵּל מִשּׁוּם שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה אוֹתָהּ, אֲפֹ אֵינּוּ מִכִּיר אוֹתָהּ. אַתֶּם מִכִּירִים אוֹתָהּ, כִּי הִיא שׁוֹכֶנֶת עִמָּכֶם וְתִהְיֶה בְּכֶם. לֹא אֶעֱזֹב אֶתְכֶם יְתוֹמִים; אָבוֹא אֲלֵיכֶם.

בקטע זה טמונות אמיתות צרופות רבות. ראשית, שימו לב שישוע אמר: "אם אתם אוהבים אותי, אזי שמרו את מצוותי." מעניין לציין שישוע פותח את הסברו על רוח הקודש באזכור הצורך שלנו להכיר באדנותו ובסמכותו העליונה של ישוע. הוא מייחס חשיבות עצומה לציותנו בשמירת מצוותיו. כיפא מאשש את האמיתה הזאת: "אֲנַחְנוּ עֲדִי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְגַם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֶשְׁר נָתַן הָאֱלֹהִים לְשׁוֹמְעֵים בְּקוֹלוֹ" (מה"ש ה' 23). ה' נותן את רוח קודשו למי שמציית לו.

שנית, שימו לב שישוע אומר ביוחנן י"ד 16: "אבקש מהאב שייתן לכם מנחם אחר." בואו נבחן את המילה היוונית שתורגמה למילה "אחר". בברית החדשה ביוונית מופיעות

שתי מילים, heteros, ו-allos שתורגמו למילה "אחר". "הטרוס" פירושו "אחר מסוג שונה". "אלוס" פירושו "אחר מאותו סוג". השאלה שעלינו לשאול היא זו: באיזו מילה משתמש כאן ישוע?

לפני שאתן את התשובה, הרשו לי לתת דוגמה שתמחיש את ההבדל בין שתי המילים. דמינו את התרחיש הזה: נניח שאתם אוכלים תפוח, ואז אני שואל אתכם: "האם תרצו פרי נוסף?"

אם תשיבו בחיוב ואני אתן לכם תפוז, הרי שנתתי לכם "אחר" מסוג "הטרוס", כי למעשה נתתי לכם פרי מסוג אחר, שכן תפוז שונה מתפוח.

אבל אם תבקשו פרי נוסף ואתן לכם תפוח נוסף, תאמרו שנתתי לכם פרי "אחר מאותו סוג". זוהי דוגמה ל"אלוס".

בואו נחזור לשאלה המקורית. כשישוע אומר שהאב ייתן לנו מנחם "אחר", באיזו מילה הוא משתמש? הוא משתמש במילה "אלוס". לפיכך, הוא אומר: "האב ייתן לכם מנחם אחר, שהוא בדיוק כמוני". במילים אחרות, ישוע אומר שהוא ורוח הקודש הם מ"אותו סוג".

יום 5

בן לוויה לכל החיים

מילה נוספת שישוע משתמש בה ביוחנן י"ד 16 היא פרקליט או מליץ. באיגרת יוחנן מופיעה התייחסות לישוע כמליץ:

"יְלְדֵי... וְאִם יִחְטָא אִישׁ יֵשׁ לָנוּ מִלִּיץ לְפָנֵי הָאָב – יִשְׁוַע הַמְּשִׁיחַ, הַצִּדִּיק" (יוח"א ב' 1).
הן ישוע והן רוח הקודש מבצעים את תפקיד המנחם או הפרקליט (ביוונית, parakletos). מה פירושה של מילה זו? בימינו המילה פרקליט מתארת עורך דין המייצג אדם אחר ומלמד עליו זכות. מילה זו אף משמשת כדי לתאר יועץ אישי או מדריך – מדריך לחיים.
"המונח "פאראקלטוס" מורכב משתי מילים, "פארא" ו"קליאו". "פארא" פירושה "קרוב מאוד". "שאלו השתמש במילה זו כדי לתאר את הקשר שלו עם טימותיאוס. השליח טימותיאוס היה האדם הקרוב ביותר לשאול (פיל' ב' 20). אשתי ליסה היא ה"פארא" שלי. אין בעולם אדם הקרוב אליי יותר ממנה. אשתמש במילה זו כדי לתאר את הקשר שלי אתה.

המילה היוונית השנייה, "קליאו", פירושה "לאותת או לקרוא". מילה זו מופיעה פעמים רבות בכתבי הקודש כאשר השליחים מתארים את הקריאה או הייעוד שלהם. לדוגמה, כששאלו השליח אמר: "נקראתי להיות שליח לגויים", הוא השתמש במילה "קליאו". המושג "קריאה" או "ייעוד" מעורר בנו מחשבות על גורל ועל עשייה.

אם נחבר את שתי המילים נבין טוב יותר את המסר של ישוע. בעיקרון, ישוע אומר

כאן שרוח הקודש נקרא להיצמד לכל אחד ואחת מאתנו כל הזמן ולהעניק לנו הכשרה, הדרכה, הוראה וייעוץ במהלך מסע חיינו. זה הייעוד של רוח הקודש; הוא תמיד נמצא אתנו כדי לעזור לנו; הוא עוזר לנו ללא הפסקה וללא לאות! ישוע אמר שרוח הקודש יהיה אתנו לנצח (יוח' י"ד 16). הוא לא יעזבנו לעולם. איזו הבטחה נפלאה! ישוע אומר כאן בעיקרון שרוח הקודש ימשיך לבצע את פועלו ושליחותו (של ישוע) בחיינו. לפעמים אני שומע אנשים האומרים: "אילו רק יכולתי לפגוש את ישוע, הייתי שואל אותו המון שאלות." מדוע לא להציג את השאלות הללו לרוח קודשו? זהו תחום חשוב שבו השקפתנו על רוח הקודש יכולה לבוא לידי ביטוי. אם אנו רואים בו ישות מעורפלת, לא נפנה אליו כמי שיכול ללמדנו או לאמן אותנו. רוח הקודש הוא אלוהים, הוא אינו ישות. אם אנו מאמינים באמת ובתמים שרוח הקודש הוא מה שכתבי הקודש אומרים עליו, נתקרב אליו ביראת כבוד, בידיעה שהוא כול יודע וכול יכול, ושהוא חפץ ויכול ללמד, לעזור ולהדריך אותנו. רוח הקודש עורג לשוחח אתנו באופן אינטימי. לדאבוננו, דומה שרוח הקודש הוא האישיות האלוהית הזנוחה ביותר בקהילת המשיח. ברוב הפעמים שבהן אנו מתכנסים, הוא אינו זוכה לכבוד ואפילו אינו מוזכר. אנו יכולים להעביר בקרים שלמים, ערבים שלמים או אפילו ימים שלמים בלי לומר מילה אחת לאישיות האלוהית שנקראה לשכון בנו דרך קבע ולהתהלך עמנו.

הצהרה מדהימה

ישוע העניק לנו הצהרה מדהימה ביוחנן ט"ז 7: "אֲבָל אֲנִי, אֶת הָאֱמֶת אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם..." לפני שנמשיך בציטוט, הרשו לי להקדיש דקה כדי לצייר לפניכם תמונת מצב. ישוע מדבר כאן אל תלמידיו. הוא בילה בחברתם יותר משלוש שנים. כל מה שהוא אמר אי פעם התגשם. הוא ציווה על רוח הסערה: "דומי!", והרוח שככה ודממה. הוא אמר לתלמידיו: "אתם תמצאו אתון במקום מסוים." ואכן, האתון הייתה שם. הוא ידע שיש בוגד בין תלמידיו הרבה לפני שהבוגד ביצע את זממו. הוא ציווה על עץ תאנה לכמוש, והעץ יבש בתוך עשרים וארבע שעות. כל דבר שישוע הגה מפיו התגשם, ועם זאת, הוא חש שעליו לפתוח את ההצהרה המסוימת הזאת במילים: "אֲבָל אֲנִי, אֶת הָאֱמֶת אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם..." בעיקרון, מה שישוע עומד לומר כאן הולך לזעזע את תלמידיו, לכן הוא רוצה לוודא שהם יידעו שהוא אומר להם את האמת.

מה עמד ישוע לומר? "אֲבָל אֲנִי, אֶת הָאֱמֶת אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: מוֹטָב לָכֶם שְׂאֵלָה. אִם לֹא אֵלָה, הַמְּנַחֵם [הפרקליט] לֹא יָבֹא אֵלֵיכֶם; וְאִם אֵלָה, אֶשְׁלַח אוֹתוֹ אֵלֵיכֶם" (יוח' ט"ז 7). שימו לב שישוע אומר כאן: "מוֹטָב לָכֶם שְׂאֵלָה."

שימו את עצמכם בנעליהם של תלמידי ישוע. המורה והמדריך שלכם, שאתם יודעים שהוא בן האלוהים, אומר לכם שהוא עומד לעזוב אתכם, ולא זו בלבד, אלא שעזיבתו היא לטובתכם. לי זה היה נשמע מטורף. אם ישוע הוא אלוהים, האם לא עדיף, לטובתכם,

שהוא יישאר? אני בטוח שהתלמידים חשבו כך. בדיוק בשל כך פתח ישוע את הצהרתו במילים: "... אֲנִי, אֶת הָאֱמֶת אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם."

אם כן מדוע היה מוטב לתלמידים בימיו של ישוע, ולתלמידי ישוע לדורותיהם, כולל אותנו, שישוע יעזוב? חשבו על זה. אילו לא היה ישוע עוזב את העולם, רוח הקודש לא היה בא לשכון בקרבנו. אם הייתי רוצה לקבל משהו מישוע, הייתי צריך לנסוע אלפי קילומטרים רק כדי לפגוש אותו. המסע שלי היה מתחיל כנראה בטיסה לישראל (ששדה התעופה שלה היה ודאי המקום הכי עמוס בעולם!) אחר כך הייתי צריך לשכור רכב, לנסוע לגליל, ולקוות שאמצא מלון סביר (המלונות היו ודאי בתפוסה מלאה). אחר כך הייתי צריך למצוא את ישוע. וזה ודאי לא היה קל, כי מיליוני אנשים היו ודאי ממתנינים כדי לדבר אתו. ואז, כשהייתי מאתר את ישוע, הייתי צריך לחכות בתור הכי ארוך שהאנושות ידעה מעולם, שהרי כל אדם היה רוצה לשאול אותו שאלה או לבקש משהו.

מכיוון שהתור היה ארוך כל כך, רוב הסיכויים שזמן המפגש שלי עם ישוע היה מוגבל לשישים שניות, מה שאומר שהיה עליי להכין מראש את שאלותיי או בקשותיי. זכרו שישוע היה צריך לאכול ולישון, כך שוודאי היו לו ארבע-עשרה שעות ביממה כדי להקדיש להמונים. בקצב הזה, היה ישוע מצליח לראות 840 איש ליום, אם היה מקדיש שישים שניות לכל אדם. כלומר, היה לוקח לו 1901 ימים (3.26 שנים) כדי לפגוש מיליון איש. אך זכרו שאנשים חדשים היו מצטרפים כל הזמן לתור. ומה אם היה "תור מהיר" לבעלי צרכים דחופים, מה היה קורה אז? הללו היו מגיעים לראש התור הרבה לפני, נכון? אני חושב שנוכל להסיק שמפגש אישי עם ישוע היה כמעט בלתי אפשרי ולא סביר.

הבשורות הטובות הן שרוח הקודש נמצא כאן תמיד לשירותנו. הוא לא צריך לישון או לאכול. הוא יכול לנהל במו-זמנית מיליארדי שיחות עם מיליארדי בני אדם. כאשר נניח לדבר ה' לשנות לחלוטין את השקפתנו על רוח הקודש, נתחיל להבין מדוע אמר ישוע: "מוטב לכם שאעזוב."

זכרו, רוח הקודש זהה לישוע: הוא מלמד כמו ישוע, מעניק תובנות רוחניות כמו ישוע והוא נמצא כאן אתנו! אתם מתחילים לקלוט כמה הוא מדהים? אפילו בעת כתיבת שורות אלה, רוח הקודש פוקח את עיניי ומראה לי כיצד אני מגביל את השפעתו ונוכחותו בחיי. כאמור, רוח הקודש הוא המדריך, היועץ, השומר והמאמן שלנו – ואנו זקוקים למעורבותו הפעילה בחיינו!

בפרק הבא נתעמק במשמעות הקרבה היתרה שלנו עם אלוהינו נורא ההוד.

הגות ותפילה – יום 1

להתוודע לרוח הקודש

וְאֵנִי אֲבַקֵּשׁ מִהָאֱלֹהִים וְיִתְּנוּ לְכֶם מִנְחָה [יועץ, פרקליט, מליץ, מפגיע, מחזק, ממלא מקום]
אֲחֵר שֶׁיִּהְיֶה עִמָּכֶם לְעוֹלָם: אֵת רוּחַ הָאֱמֶת...
יוח' י"ד 16-17

רוח הקודש מדהים באמת! חוץ ממתת הגאולה שקיבלנו בזכות המשיח, רוח הקודש הוא המתנה הטובה ביותר שנקבל אי פעם. מיהו רוח הקודש? הסופר והמטיף אייל' ווי' טוזר כותב:

רוח הקודש אינו רגש של התלהבות... הוא אישיות. תבינו את זה: הוא אינו רק הוויה בעלת קיום שונה, אלא אישיות בעלת כל התכונות, היכולות והתעצומות המאפיינות אישיות. הוא אינו חומר, הוא מהות ממשית... לרוח הקודש יש רצון, שכל, רגש, ידע, אהדה, יכולת לאהוב, לראות, לחשוב, לשמוע, לדבר ולהשתוקק בדיוק כמו כל אדם.

מה חשבתם על רוח הקודש לפני שהתחלתם בלימוד זה? כיצד הרחיב הפרק את הבנתכם מיהו רוח הקודש בשבילכם?

הגו בתשומת לב ברשימת השמות של רוח הקודש בכתבי הקודש (עמ' 22). מה למדתם משמות אלה על זהותו ומהותו של רוח הקודש?

להכיר את רוח הקודש

הידיעה שרוח הקודש הוא אישיות הזוהה לאבינו שבשמים ולבן האלוהים, חיונית לקיום קשר תקין עם ה'. טוֹזֵר ממשִיךְ:

כל מה שהבן הוא, רוח הקודש הוא, וכל מה שהאב הוא, רוח הקודש הוא, ורוח הקודש שוכן בקהילתו. ואיך הוא יהיה? הוא ידמה לישוע. על סמך מה שקראתם בברית החדשה, אתם יודעים מיהו ישוע ושרוח הקודש זהה לישוע, שכן ישוע היה אלוהים, ורוח ה' והאב זהים לבן האלוהים. תוכלו לדעת מיהו ישוע אם תכירו את האב, ומיהו רוח הקודש אם תכירו את ישוע.

האם אתם רואים את רוח הקודש באור חדש עכשיו? כיצד היבטים שונים אלה באופיו של רוח הקודש מעודדים ומדרבנים אתכם לערב אותו יותר בחייכם?

לימוד נוסף:

קראו את יוח' י"ב 44-45; י"ד 8-11; קור"ב ד' 4; קולס' א' 15-19; עבר' א' 3.

הגות ותפילה – יום 2

רוח הקודש הוא אלוהים, לא ישות

הַאֲדוֹן הוּא הָרוּחַ...

קור"א ג' 17

כילדי ה' הוענקה לנו מתת יקרה שהובטחה לנו: מתנת רוח הקודש (גלט' ד' 6). רוח קודשו של ה' אינו רק כוח מיסטי או כוח סתמי שנע ביקום. רוח הקודש הוא האדון בכבודו ובעצמו - בכל מלואו.

אנדרו מורי, מטיף מן המאה התשע-עשרה ומחברם של יותר ממאתיים ספרים, אמר שרוח הקודש הוא "אחד עם האב והבן", ושהוא מעניק "התגלות מלאה ומושלמת" של תהילת ה'. הוא מוסיף ואומר:

"כל מה שהובטח בתנ"ך בידי ה', כל מה שהתגלה וניתן לנו בחסד ה' דרך ישוע – רוח הקודש יכול עכשיו להנחילנו. דרכו מתגשמות כל ההבטחות מאת ה'; דרכו הופכים החסד והגאולה במשיח נחלתנו האישית וחוויתנו האישית."

הבנתם את זה? באמצעות רוח הקודש מתגשמות כל הבטחות ה' והופכות לנחלתנו ולחוויתנו. זו אינה רק דעה של אדם אחד; זוהי אמיתה מכתבי הקודש. קראו בתשומת לב את הפסוקים הבאים, והגו בהם:

בְּרוּךְ הָאֱלֹהִים [יתברך, יתהלל, ישתבח] אֲבִי אֲדוֹנֵנוּ יִשְׁעֵי הַמְּשִׁיחַ, אֲשֶׁר
בָּרַךְ אֹתֵנוּ בְּכָל בְּרָכָה רוּחָנִית [הנִיתַנְתָּ מְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ] בְּשָׂמִים, בְּמִשְׁחָה!
(אפס' א' 3).

הוּ גְבוּרָתוֹ הָאֱלֹהִית נִתְּנָה לָנוּ אֶת כָּל צְרָכֵינוּ לְחַיִּים וְלְחִסְדוֹת, עַל יְדֵי
יְדִיעַתְנוּ אֶת הַקּוֹרָא אֹתֵנוּ [רוח הקודש] אֶל כְּבוֹדוֹ וְהוֹדוֹ! (פטר"ב א' 3).

כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה וְאָזוֹן לֹא שָׁמְעָה וְלֹא עָלָה עַל לֵב אִישׁ כָּל
אֲשֶׁר הִכִּין הָאֱלֹהִים לְאוֹהֲבָיו. אַךְ לָנוּ גָלָה אֱלֹהִים עַל יְדֵי רוּחוֹ אֶפְלוֹ אֶת

להכיר את רוח הקודש

עמקות האלהים, משום שהרוח חוקרת הפל (קור"א ב' 9-10; הציטוט מהכתובים לקוח מישע'ס"ד 3).

מה מגלה לכם רוח הקודש בפסוקים אלה?

האם אתם מגבילים את נוכחותו וכוחו של רוח הקודש בחייכם באופן השקפתכם עליו? עצרו לרגע והתפללו. בקשו מרוח הקודש לגלות לכם איך לשנות את השקפתכם. כתבו את מה שהוא מגלה לכם.

לימוד נוסף:

ערכו חיפוש ברשת. חפשו את הביטויים: "ברוח הקודש", "ברוח" ו"על ידי הרוח" באתר: www.biblia.com. ועוד, הגו בפסוקים האלה: קור"א י"ב 4-11; גלט' ה' 5; תסל"ב ב' 13.

הגות ותפילה – יום 3

רוח הקודש הוא רוח החיים

פי חק רוח החיים שְׁבִמְשִׁיחַ יִשְׁנַע שְׁחִרר אוֹתִי מֵחֶק הַחֶטָּא וְהַפְּנִית.
רומ' ח' 2

רוח הקודש הוא רוח החיים! וואו, איזה כינוי! חשבו על כך. החיים הם הכול. הם כוללים את כל תחומי הבריאות, הצמיחה, הרעננות, האנרגיה, המרץ והחיוניות. ברוח החיים אין שום צל של מוות, אין מחלה, אין מגפה, אין עייפות, אין תשישות, אין ניוון, אין ריקבון – אין מוות.

רוח החיים נכח במעשה הבריאה ונפח חיים בכל הבריאה עלי אדמות. המבשר והמטיף הנודע לסטר סאמרול מאשש זאת באומרו:

”המקום הראשון בכתבי הקודש שבו אנו חוזים בפועלו של רוח הקודש הוא בראשית א' 2. מעניין לציין שהפרק הראשון והפסוק השני בתנ”ך מעידים על פועלו של רוח הקודש... במעשה הבריאה נבראו יקום, יופי, חן ונועם מתוך תוהו ובוהו. הארץ הייתה תוהו ובוהו – שיממון וריק. במעשה הבריאה יצר ה' את יצירת הפאר שלו, ורוח הקודש בא לעזרתו. רוח אלוהים ריחפה על פני המים, והיקום נוצר בבחינת יש מאין מתוך הריק.”

באיזה תחום או שלב בחייכם אתם חשים ריקנות או כאוס? באיזה תחום בחייכם אתם זקוקים שרוח החיים יפיח בכם יופי, סדר וחירות? התפללו ובקשו מרוח הקודש להראות לכם מה הם התחומים הללו. הכניעו אותם לפניו בתפילה, ובקשו ממנו לרחף מעליהם ולהביא בהם סדר, בדיוק כפי שעשה בשעת הבריאה.

עברו על הפסוקים האלה: פיל' ד' 6-8; פטר"א ה' 7; תהל' ל"ז 4-6.

להכיר את רוח הקודש

האם עייפתם מן השגרה המשעממת? רוח הקודש רוצה לחזקכם ולהעצים אתכם בגבורתו! כאשר תקדישו זמן להתייחדות אתו ולהתוודעות אליו, הוא יאזור אתכם בכוחות מחודשים. הקדישו דקה לתפילה ולהגות בהבטחות העצמתיות הללו מאת ה':

הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם לֹא שָׁמַעְתָּ, אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ, לֹא יֵעָרֵף, וְלֹא יִיָּגַע: אֵין חֶקֶר לְתַבְּנִיתוֹ. נִתֵּן לַיַּעֲרֵף, כֹּחַ; וּלְאֵין אֹנִים, עֲצָמָה יִרְבֶּה (ישע' מ' 28-29).

וְאִם רִחוֹ שֶׁל הַמְּקִים אֶת יְשׁוּעָה מִן הַמֵּתִים שׁוֹכְנֵת בְּקִרְבְּכֶם, זֶה שֶׁהַמְּקִים אֶת הַמְּשֻׁיחַ מִן הַמֵּתִים יַחֲיֶה גַם אֶת גּוּפְכֶם בְּן הַתְּמוּתָה עַל יְדֵי רִחוֹ הַשׁוֹכְנֵת בְּקִרְבְּכֶם (רומ' ח' 11).

הַכֹּל אֲנִי יָכוֹל בְּעִזָּרְתוֹ שֶׁל הַנוֹתֵן בִּי כֹחַ [אני מוכן לכול דבר דרך רוח הקודש האזור אותי בכוחות נפש] [פיל' ד' 13].

מה אומר לכם רוח הקודש באמצעות פסוקים אלה? חברו תפילה והעלו אותה על הכתב. בקשו מרוח הקודש לאזור אתכם בתעצומות נפש ולהפיח בכם חיים כדי שתהיו מלאי חיים וחיוניות, כפי שהיה ישוע בימי חייו עלי אדמות.

לימוד נוסף:

קראו את ברא' א' 2; נחמ' ט' 6; ישע' מ' 12-15; תהל' ח' 3-9, ק"ד 24-30; איוב ל"ג 4.

הגות ותפילה – יום 4

עלינו להסתמך לחלוטין על רוח הקודש

לא בחיל, ולא בכח, כי אם ברוחי, אמר יהוה צבאות.
זכר' ד' 6

ישוע המשיח, בן האלוהים, היה תלוי לחלוטין ברוח הקודש, רוח קודשו של האב. כל דבר בחייו, מן הרגע שבו נהרה ועד תחייתו, היה פרי פועלו של רוח הקודש. על פי כתבי הקודש:

- ישוע נהרה מרוח הקודש – מתי א' 20; לוקס א' 31-35.
- ישוע הונחה בידי רוח הקודש – מתי ד' 1; לוקס ד' 1.
- ישוע נאזר בגבורת הרוח – לוקס ד' 14, 18-19; יוח' ג' 34.
- ישוע למד מרוח הקודש וציית לו – יוח' ה' 19-20, 30; י"ד 10.

ישוע אמר לבני עמו: "אָמֵן אָמֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, הַבֵּן אֵינְנוּ יְכוּל לַעֲשׂוֹת דָּבָר מִלְּבֹו זִוְלָתִי מֵה שֶׁהוּא רֹאֶה אֶת הָאֵב עוֹשֶׂה. כָּל מֵה שֶׁעוֹשֶׂה הָאֵב, זֹאת גַּם הַבֵּן עוֹשֶׂה כְּמוֹהוּ, כִּי הָאֵב אוֹהֵב אֶת הַבֵּן וּמְרָאֶה לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה. וּמַעֲשִׂים גְּדוֹלִים מֵאֵלֶּה יֵרָאֶה לוֹ, עַד כִּי תִתְּפֹלְאוּ... אֵין אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת דָּבָר מִלְּבִי. לְכִי מֵה שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֲנִי שׁוֹפֵט. וּמִשְׁפָּטִי צוֹדֵק, מִפְּנֵי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת רְצוֹנִי אֶלָּא אֶת רְצוֹן שׁוֹלְחִי" (יוח' ה' 19-20, 30).

הגו לעומק בהצהרת התלות של ישוע המופיעה ביוח' ה' (לעיל). מה מגלה לכם רוח הקודש על הקשר שלו עם ישוע? כיצד דבר זה מאתגר ומדרבן אתכם?

להכיר את רוח הקודש

קראו את הפסוקים האלה: מה"ש ה' 32; רומ' ח' 16; גלט' ד' 6; יוח"א ג' 24, ד' 13. אילו
אמיתות על רוח הקודש ועל הקשר שלנו אתו מצאתם בפסוקים אלה?

כמו המאמינים בקהילת גלטיה, לפעמים אנו שוכחים כמה אנו זקוקים לרוח הקודש.
קראו בתשומת לב את הכתוב בגלט' ג' 2-9 ובלוקס י"א 13. אילו לקחים על קבלת עזרה
מרוח הקודש בכל עת ובכל מצב תפיקו מפסוקים אלה ותיישמו בחייכם?

הגות ותפילה – יום 5

רוח הקודש הוא חברכם לנצח!

וְאֵנִי אֲבַקֵּשׁ מִהָאֵב וְיִתֶּן לְכֶם מִנְחָה אַחַר שְׂיִהְיֶה עִמָּכֶם לְעוֹלָם: אֵת רֹחַ הָאֱמוּנָה.
יוח' י"ד 16-17

רוח הקודש רוצה להיות החבר הכי טוב שלכם! הוא רוצה להיות תמיד לצדכם ולעזור לכם בכל רגע ורגע בחייהם. בכתבי הקודש נאמר: "בְּקִנְיָה מְשֻׁתָּקָה אֱלֹהִים לְרוּחַ אֲשֶׁר הַשְׂכִּין בְּנוֹ" (יעקב ד' 5).

רעות אמיתית עם רוח הקודש יקרה מפז. נוכחותו וגבורתו מעניקות לנו סיפוק ושביעות רצון נצחיים, שאין להם אח ורע. בדברו על רוח הקודש אמר ישוע: "אֲבָל הַשְׁוֹתָה מִן הַמַּיִם אֲשֶׁר אֵנִי אֲתֵּן לוֹ לֹא יִצְמָא לְעוֹלָם; הַמַּיִם שֶׁאֲתֵּן לוֹ יִהְיוּ בּוֹ לְמִקּוֹר מַיִם נוֹבְעִים לְחַיֵּי עוֹלָם" (יוח' ד' 14). המחנך והמבשר ר"א טורי הרחיב על פסוק זה:

המים מסמלים את רוח הקודש. העולם לא ירווה לעולם. על כל הנאה בעולם הזה אפשר לומר: 'השותה מן המים האלה יצמא שוב'. ואולם, רוח הקודש ניחן בגבורה שבכוחה למלא את כל כמיהותיה של הנשמה. רוח הקודש וישוע הם היחידים שיכולים להרוות את לב האדם. אם תתמסרו לנביעת רוח הקודש בלבכם, לא תצמאו לעולם. באיזו שמחה כבירה שאין להביעה במילים ובאיזה סיפוק עצום שאי אפשר לתארו במילים, מזרים רוח הקודש את מימיו החיים אל נשמות רבות! האם מעיין המים החיים מפכה בקרבכם? האם הוא נובע בחופשיות? האם הוא נובע זורם לחיי הנצח?

הגו בשאלה שהעלה טורי: "האם מעיין המים החיים מפכה בקרבכם? האם אני חש את הסיפוק העצום שאין לתארו במילים של רוח הקודש בקרבי? אם אינני חווה זאת, מהי הסיבה לכך?" בקשו מרוח הקודש להראות לכם מה לעשות כדי להתמסר אליו ביתר שאת מדי יום ביומו ולהתענג על חברתו וידידותו. כתבו את הדברים שהוא מגלה לכם.

שבו בדומייה לפני האדון (הוא רוח הקודש). בקשו ממנו לגלות לכם את עצמו בצורה מוחשית יותר מאי פעם. בקשו ממנו להרעיף עליכם את אהבתו, קבלתו ושלומו. אל תמהרו. החרישו ודעו (על סמך ניסיונכם), כי הוא האלוהים. כתבו כל דבר שיאמר לכם.

הרגישו חופשיים להיות מי שאתם בחברת רוח הקודש. הוא מכיר אתכם היטב. אם אינכם "מוצאים את עצמכם", הוא יוכל לומר לכם היכן אתם עומדים. הוא שוכן בכם כדי לחזק, לעודד ולהנחות אתכם. פנו אליו בכל עת ובכל מקום. לעולם לא תוכלו לעייף אותו או להמאיס את עצמכם עליו. הוא החבר הכי טוב שלכם!

תפילה

רוח הקודש, אנא הרחב והעמיק את הבנתי על אודות זהותך ומהותך. עזור לי לראות את אישיותך ותפקידך כמנחם שלי בבהירות רבה יותר מאי פעם. עזור לי שלא להגביל לעולם את נוכחותך, כוחך וקולך בחיי. אני נושא תפילה זו בעבורי, בעבור משפחתי ובעבור קהילתך. בשם ישוע המשיח. אמן!

שאלות לדין

אם אתם לומדים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנא היעזרו בקלטת לשיעור 1.

1. ללא רוח הקודש, חיינו המשיחיים יהיו יבשים, שגרתיים ונטולי עצמה. אם כן, איך אמורים להיות חיינו עם רוח הקודש? מנו כמה שיותר היבטים חיוביים שתוכלו לחשוב עליהם.

2. "הָאֲדֹן הוּא הָרוּחַ וּבְאֶפְסֹר רֵיחַ הָאֲדֹן שָׁם הַחַרֹּת" (קור"א ג' 17). רוח הקודש אינו כוח עליון או כוח מיסטי. רוח הקודש הוא האישיות באלוהות המפגינה את מלואם של אלוהים האב ובן האלוהים. כשרואים ברוח הקודש אך ורק כוח עליון מיסטי, מהן חלק מן התוצאות הנובעות מהשקפה זו? אילו תוצאות חיוביות נפיק אם נראה את רוח הקודש כפי שהוא באמת: אלוהים במלוא מובן המילה?

3. מעורבותו של רוח הקודש הייתה שכיחה בחייהם של המאמינים הראשונים, אך היא נדירה בקרב המאמינים בימינו. מהן לדעתכם חלק מן הסיבות להסתייגותנו מרוח האלוהים, לכך שחדלנו לחפש אחריו, ליהנות מחברתו ולהסתמך על מנהיגותו והשפעתו?

4. היכן נמצא ישוע היום? האם הוא חי בלבכם? איזו דרך טובה ומדויקת יותר תתאר את חוויית הגאולה שלנו ואת המסתורין האופף את הדרך שבה אלוהים הופך את לבנו למקום משכנו ולהיכלו?

הערה למדריכים: בקשו מחברי הקבוצה לעבור על הפסוקים האלה: מרק' ט"ז 19; מה"ש א' 9-11; ז' 55-56; רומ' ח' 34; קול' ג' 1; עבר' י' 12-13, בהקשר לחלק הראשון בשאלה; ולעבור על רומ' ח' 10-9; קור"א ג' 16; ו' 19; יוח"א ג' 24 בהקשר להמשך.

5. "הַשִּׁיב לִּי יֵשׁוּעַ: מִי שָׁאוֹהֵב אוֹתִי יִשְׁמֹר אֶת דְּבָרֵי וְאָבִי יֵאָהֵב אוֹתוֹ; גַּם נְבוֹא אֱלֹהֵי וְנִשְׁכַּן אֲצֵלוֹ" (יוח' י"ד 23) ה' אלוהינו הוא אלוהים אחד, ועם זאת, הוא מתבטא דרך שלוש הוויית נבדלות – האב, הבן ורוח הקודש. תארו את התפקודים העיקריים של כל אחת ואחת מן ההוויית באלוהות, והסבירו כיצד שלוש ההוויית פועלות יחדיו כדי למלא את רצון ה'.

הערה למדריכים: בקשו מחברי הקבוצה לקרוא בקור"א פרק י"ב את פסוקים 5-7; וכן, לקרוא את סיפור הבריאה בברא' א' ואת דברי ישוע ביוח' ה' 17, 19-20.

רוח אלוהים האב=רוח המשיח=רוח הקודש

6. ישוע אמר שרוח הקודש הוא המנחם שלנו – הפרקליט שלנו. מכאן שרוח הקודש נקרא להיצמד לכל אחד ואחת מאתנו כל הזמן, ולהעניק לנו הכשרה, הדרכה, הוראה וייעוץ בהליכתנו עם ה'. כיצד ידע זה מעודד ומאתגר אתכם בנוגע לקשר היומיומי שלכם עם אלוהים?

7. אילו מאפיינים חדשים של רוח הקודש אתם רואים עכשיו, שטרם ראיתם? כיצד פקח הדבר את עיניכם והעשיר את הבנתכם בנוגע לתפקידו בחייכם?

לסיכום: רוח הקודש הוא אחת ההוויות באלוהות; הוא מפגין את מלואם של אלוהים האב והבן.

- הוא אינו כוח עליון או כוח מיסטי סתמי; הוא אלוהים.
- הוא אינו מוגבל בזמן או במרחב; ביכולתו לתקשר עם אין ספור אנשים ולסייע להם בעת ובעונה אחת.
- הוא היה מעורב באופן אינטימי בחיי המאמינים הראשונים, והוא משתוקק להיות מעורב בכל תחומי חיינו.
- ללא רוח הקודש אין חיים משיחיים; חיים מרתקים והרפתקניים מצפים לכל מי שיקבלו בברכה את חברותו המדהימה.
- התחילו להתוודע אליו באופן אישי!

2

אישיותו של רוח הקודש

חֲסֵד הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְהִתְחַבְּרוּת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עִם כָּלְכֶם!
קור"ב י"ג 14

יום 1

אם אנו חפצים ליצור קשר קרוב עם אדם אחר, עלינו להבין תחילה מה מניע אותו. ידע רב יותר על אודות העדפותיו, שאיפותיו ומטרותיו יעזור לנו להעמיק את הקשר אתו. כך, אם ברצוננו לשרות בקרבה יתרה עם רוח הקודש, עלינו לנסות להבין את אישיותו. כפי שלמדנו בפרק האחרון, ישוע הכריז באוזני תלמידיו את ההצהרה המדהימה הזאת: "מוטב לָכֶם שְׂאֵלָה. אִם לֹא אֵלֶּה, הַמְּנַחֵם לֹא יָבוֹא אֵלֵיכֶם; וְאִם אֵלֶּה, אֶשְׁלַח אוֹתוֹ אֵלֵיכֶם" (יוח' ט"ז 7). ישוע אף הכריז: "אֶפְתָּחָהּ בְּמִשְׁלַל פִּי, אֲבִיעָה חִידוֹת מִנִּי קְדָם" (מתי י"ג 35). ישוע, המורה הדגול ביותר, אשר חשף תעלומות נסתרות מימי קדם, מנסה לשכנע את תלמידיו שרוח ה' – ולא הוא עצמו הנמצא בחברתם – יהיה החבר הטוב ביותר שלהם ושל תלמידיו לדורותיהם. וואו! אינני יודע מה זה עושה לכם, אבל לי זה גורם לרצות לדעת יותר על רוח הקודש. נפתח בעיון בפסוק 14 בפרק י"ג באיגרת הראשונה אל הקורינתים. שאול השליח מכריז:

חֲסֵד הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְהִתְחַבְּרוּת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עִם כָּלְכֶם!
חֲסֵד הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְהִתְחַבְּרוּת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עִם כָּלְכֶם!

שאול מבליט ומחדד כאן כל אחת ואחת מן ההוויות באלוהות. הוא פותח במילים: "חֲסֵד הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ..." כמאמינים, אל לנו לשכוח לעולם שרק בזכות המשיח אנו עומדים מוצדקים לפני ה'; שהצדקתנו – אבן הפינה של הקשר המדהים שלנו עם רוח הקודש – לא הייתה מתאפשרת ללא חסד האדון ישוע המשיח, מושיענו ואדוננו. אי אפשר להרוויח את החסד הזה או להיות ראוי לו; הוא מתבטא במתנה הכבירה של קרבן התמורה של המשיח, מתנה הכוללת מחילה, גאולה והעצמה.

שאלו ממשוך: "וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים..." כשאני חושב על אהבתי העמוקה לארבעת בניי, אינני יכול לדמיין את חיי עם רק אחד מהם. יתרה על כך, אם אני מדמיין שיש לי רק בן אחד, ואני שוקל להקריב אותו כדי שימות למען אויביי – זוהי מחשבה בלתי נתפסת. ואולם, כולנו היינו אויביו של אלוהים בזמן שמסר מרצון את בנו יחידו כדי למות בעבורנו (רומ' ה' 10). איזו אהבה מדהימה! קורא יקר, האם אינך שמח שאבינו שבשמים אוהב אותך? אף שהיית אויבו, עכשיו אתה בנו; לכן, מרגע זה ואילך הוא ירעיף עליך אהבה רבה יותר. הוא אוהב אותך באופן ייחודי בכל לבו ומאודו, כאילו היית בנו שלו.

אני אוהב ומעריץ את בניי, אבל יכולתי לאהוב אותם ולהתענג על חברתם אינה אפילו קרובה לאהבתו של אלוהים אלינו. נאמר בדבר ה': "לֹא הִמְנֹת וְלֹא הִחַיִּים, לֹא מְלֶאכִים וְלֹא שְׁלִיטִים, לֹא דְבָרִים שֶׁבְהֵנָה וְלֹא דְבָרִים שֶׁעֲתִידִים לְבֹא, לֹא כְחוֹת, לֹא גְבָהִים וְלֹא מְעִמְקִים וְלֹא שׁוֹם יְצוֹר אַחֵר לֹא יוֹכְלוּ לְהַפְרִידֵנוּ מֵאַהֲבַת אֱלֹהִים שֶׁבְּמִשְׁיֵיחַ יִשׁוּעַ אֲדוֹנֵנוּ" (רומ' ח' 38-39). איזו הבטחה מדהימה! האם אינכם מלאי הכרת טובה על כך שדבר לא יוכל לנתק אתכם מאהבת אביכם שבשמים?

עתה בואו נבחן את החלק האחרון בפסוק 14 בפרק י"ג באיגרת השנייה אל הקורинתים. זכרו שמדובר באיגרת האחרונה שכתב שאול אל המאמינים הקורинתים. איגרת זו גדושה בחכמה, בהתגלויות ובתובנות יוצאות דופן. באילו מילים בחר שאול, בהנחיית הרוח, כדי לחתום את מכתבו המעמיק? "וְהֵתְחַבְּרוּת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עִם פְּלָכְכֶם!" שימו לב ששאול מקשר את המילה "התחברות" לרוח הקודש. כמי שהתחנך בכנסייה הקתולית, בכל פעם שראיתי את המילה "התחברות", הייתי חושב על לחם ויין. ואולם, ברור ששאול אינו מתכוון כאן לסעודת האדון. אם כן, מהי "התחברות ברוח הקודש"? אם נחזור לשפת המקור נגלה שהמילה היוונית להתחברות היא *koionia*. להלן כמה הגדרות למילה זו: הצטרפות, התאחדות, התקשרות, רעות, חברותא, קרבה יתרה, שותפות, התחלקות, השתתפות, קשר חברתי, קשר של שיתוף וקרבה. רשימה ארוכה והרת משמעות! הרשו לי לחלק אותה לשלוש קבוצות:

- התחברות
- שותפות
- קרבה יתרה

התחברות פירושה אחווה ורעות

ההגדרה המילונית להתחברות היא "קשר של רעות, אחווה, ידידות ושותפות". חברים קרובים נהנים בדרך כלל מהתחברות. הם חולקים את חוויותיהם, משוחחים ביניהם ומתעדכנים במה שקורה בחייהם.

כפי שציינתי קודם לכן, אני אוהב לשחק גולף. כשאני הולך למשחק גולף, בדרך כלל מתלווים אליי כמה חברים קרובים. אנו מעבירים את המשחק בשיחות איש עם רעהו.

מגרש הגולף הוא אחד מקומות הטובים ביותר לבלות בו זמן איכות, שכן אין בו הרבה הסחות דעת. כשלמדתי במכללה הנהיתי מאוד לשחק טניס, אבל הבעיה עם המשחק הייתה שלא יכולתי לשוחח עם חבריי למשחק. אחת הסיבות העיקריות לכך שמשחק הגולף חביב עליי, היא שאני יכול לשוחח עם חבריי למשחק. פיתחתי חברויות קרובות רבות יותר על מגרש הגולף מבכל מקום אחר. כאן מתרחשת ה"התחברות" שלי. אתם ודאי יכולים להבין למה אני רוצה שאשתי תשחק אתי גולף – כי אין שום אדם אחר עלי אדמות שחברתו עדיפה בעיניי על חברתה!

בדומה, אחדים מחבריי הטובים ביותר הם חברי צוות הבישור הבין-לאומי שאני משתייך אליו. אנו דנים בקביעות בשאיפות, במטרות ובאתגרים שלנו. אני סומך עליהם ומסתמך על מיומנויותיהם ועל ידידותם. איני יודע איפה הייתי היום ללא גברים ונשים מדהימים אלה. אנחנו בקשר תמידי; בלעדי התחברות מתמדת זו, השליחות של הארגון – ללמד, לבשר, לקרב לבבות לאמונה ולהושיע – לא הייתה מתבצעת.

מכתבי הקודש עולה בבירור שהשליחים הסתמכו לחלוטין על התחברותם עם רוח הקודש. אנו קוראים במעשי השליחים: "וְעָכְשׂוּ הַנְּי הוֹלֵךְ לִירוּשָׁלַיִם כָּבוֹל בְּרוּחַ וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵהַ יְקָרָה לִי שָׁם, לְבַד מְזֶה שְׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִצְהֵיָהָ לִי בְּכָל עִיר וְעִיר וְאוֹמְרָת שְׁפָבְלִים וְצָרוֹת מְצַפִּים לִי" (מה"ש כ' 22-23). שאול השליח שוחח עם רוח הקודש על מה שמצפה לו. שימו לב שרוח הקודש לא אמר לו שמאסר וצרות מצפים לו בעיר אחת. בזכות התחברותו הקבועה עם רוח הקודש, ידע שאול מראש כי מצפים לו קשיים, מאסרים וצרות בכל עיר שיבקר בה.

אינני יודע איך אתם הייתם מגיבים, אבל אילו שותפי – וחברי הקרוב ביותר – היה חוזר ואומר לי שמחכות לי תלאות וצרות בכל מקום שאגיע אליו, אני בטוח שהייתי שואל אותו: "אפשר לשנות קצת את התחזית הזאת? "מה עם תחזית פחות קודרת? למשל, אי-נעימויות קלות במקום סבל וצרות?" רוח הקודש לא שמח בסבלו של שאול; הוא הכין אותו לקראת הצפוי לו, והוא הצליח לעשות זאת בזכות ההתחברות אתו.

לפעמים רוח הקודש אמר לי דברים שלא רציתי לשמוע. שאלתי אותו שוב ושוב על נושאים אלה (בתקווה לקבל תשובה אחרת), אך קיבלתי את אותו מסר יום אחרי יום. כאשר אנו מתקשרים עם רוח הקודש בדרך זו, לבסוף הוא משתתק. זה כאילו שהוא אומר: "הבהרתי לך את דעתך; עכשיו תחליט אם לקבל את הדרכתי." קשר של קרבה יתרה עם רוח הקודש משמעו שלפעמים תשמעו ממנו דברים שפשוט לא תרצו לשמוע.

במעשי השליחים פרק י' מתועדת הדרכה כזו שקיבל כיפא מרוח הקודש. כיפא קיבל מה' חזון שגילה לו את נכוונתו של ה' להעניק את מתת הגאולה גם לגויים. בפסוק 19 נאמר: "כִּי־שָׁהָרָהָרַר כִּיפָא עַל הַמְרָאָה אֲמָרָה לוֹ הָרוּחַ: הִנֵּה כִפָּה אֲנָשִׁים מְבַקְשִׁים אוֹתְךָ." אנשים אלה באו כדי ללוות את כיפא לביתו של שר מאה גוי – שיהודי אדוק כמו כיפא לא היה נכנס לביתו לעולם. לכן, רוח הקודש אמר לו מפורשות: "הגיעו אליך כמה מבקרים,

אני רוצה שתלך אתם. אני זקוק לך במשימה זו." רוח הקודש ידע שכיפא לא ישמח על ההוראה הזאת, אך הוא נתן לו אותה ללא הסבר נוסף.

בפרקים מאוחרים יותר אנו מוצאים דוגמה נוספת להסתמכות על רוח הקודש. "מִלְאָךְ ה' דָּבַר אֶל פִּילִיפּוֹס וְאָמַר: קוּם וְלֵךְ דְּרוּמָה בְּדֶרֶךְ הַיּוֹרְדֹת מִירוּשָׁלַיִם לְעֵזָה, בְּדֶרֶךְ הַמְּדַבְּרִית" (מה"ש ח' 26). כאן אנו רואים את מלאך ה' נותן לפיליפוס הנחייה מפורשת. לא נאמר שמלאך הופיע לפני פיליפוס; אדרבה, נאמר: "מלאך ה' דיבר אל פיליפוס." כל תרגומי הברית החדשה מאששים זאת. מדוע חשוב הבדל זה? מפסקה זו עולה שפיליפוס היה מסוגל להבחין בין קולו של מלאך לבין זה של רוח הקודש, שכן מאוחר יותר באותו פרק נאמר: "אָמְרָה הָרוּחַ לְפִילִיפּוֹס: הֲתִקְרַב וְהִלְוֶה אֶל הַמְּרַבָּה הַזֹּאת" (מה"ש ח' 29). פיליפוס הכיר היטב את הקול של רוח הקודש, ולכן עלה בידו להבדיל בינו לבין קולו של מלאך!

למדתי להכיר ולזהות את קולה של אשתי בבירור רב כל כך, שאני יכול לזהות אותו בכל מקום, גם אם אינני רואה אותה לפניי. לדוגמה, אם אנו שוהים בנפרד בחדר הומה אדם, כאשר תדבר אשתי, אזהה את קולה מבין עשרות קולות אחרים. אני יכול לדמיין את פיליפוס מספר את הסיפור הזה ללוקס, בזמן שלוקס העלה על הכתב את מעשי השליחים. ייתכן שפיליפוס אמר לו: "לוקס, זה לא היה רוח הקודש שדיבר אליי בעיר. זה היה מלאך. אבל הרוח אמר לי לעלות למרכבה." האם גם אנו מכירים טוב כל כך את קולו של רוח הקודש? האם אפשר להגיע לקרבה רבה יותר עם רוח הקודש, קרבה שטרם הגענו אליה? בזמן ששהה פיליפוס במדבר, הורה לו רוח הקודש לרוץ ולעלות על מרכבה מסוימת. מדוע היה מפגש זה חשוב כל כך? האיש שישב במרכבה היה שר האוצר של אתיופיה. בשל סמכותו והשפעתו של השר האתיופי, גאולתו הייתה ראשית התקדמותה של הבשורה בארצו. אילו לא היה פיליפוס מקשיב להדרכת הרוח ולא היה נענה לה, הוא היה מחמיץ הזדמנות גדולה.

כעבור פרקים אחדים אנו מוצאים סיפור נוסף, הפעם על טימותיאוס, שאול וסילא:

הֵם עָבְרוּ בְּאֵזוֹר פְּרִיגְיָה וְגַלְטִיָּה, כִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְנַעַה אוֹתָם מִלְּהִשְׁמִיעַ אֶת דְּבַר אֱלֹהִים בְּאֵסָיָה. כְּשֶׁבָאוּ אֶל מִיִּסְיָה נָסוּ לְלַכֵּת אֶל בֵּיתִינְיָה, אֲךָ רוּחַ יְשׁוּעַ לֹא הִנִּיחָה לָהֶם (מה"ש ט"ז 6-7).

שימו לב שרוח הקודש אסר עליהם לבשר באסיה ומנע מהם ללכת לביתנייה. אתם מתחילים להבין את מידת התקשורת שהייתה בין המאמינים הראשונים לרוח הקודש? האם זה אמור להיות אחרת בימינו? האם בידינו דרכים טובות יותר לשרת את ה' ללא רוח הקודש? האם ראשי הקהילה הקדומה פשוט השתמשו בשיטת תקשורת פרימיטיבית בשל היעדר אמצעי תקשורת מתוחכמים כמו אלה שיש לנו בימינו? ברור שלא! שום טכנולוגיה ושום שיטה לא יוכלו להחליף את קולו של רוח הקודש. מנהיגים

אלה ציפו מרוח הקודש להיות מעורב בחייהם; הם הזמינו אותו לשרות בקרבם וכיבדו את נוכחותו. דבר לא השתנה. רוח הקודש חפץ להתהלך גם אתנו בקרבה יתרה. האם אתם יכולים לדמיין את ליסה ואותי יושבים בבית, שעות על גבי שעות בכל יום, בלי להחליף בינינו מילה? זה יהיה מגוחך. מי ירצה בנישואים כאלה? אני אוהב את אשתי ואני חפץ בקרבתה. אני אוהב לשמוע אותה; אני אוהב את צליל קולה; הוא נשמע באוזניי כמוזיקה ערבה. אנו נשואים יותר משלושים שנה, אבל לו היא הייתה רווקה (ותודה לאל שלו!), הייתי עושה הכול כדי לזכות בה. מכל בני האדם בעולם, ליסה היא ללא ספק בחירת לבי, האחת והיחידה שאני חפץ בקרבתה. בכך, רוח הקודש חפץ לשרות עמנו בקרבה יתרה.

זה עשרים וארבע שנים אני מתאכסן בחדרי מלונות, ומעולם לא השתעממתי. כיצד אוכל להשתעמם כשאני שרוי בחברת ה' בכל רגע ורגע? הוא נמצא אתי בחדרי. מסיבה זו, אני שומר בקנאות על הזמן הפרטי שלי בחדרי שבמלון. לפעמים אני אומר: "אני לא רוצה לבלות עם חבריי למסע, כי ברצוני להתייחד עם רוח הקודש." אני אוהב לשמוע אותו מדבר אליי. אל תטעו בהבנת דבריי. אני אוהב את חברתם של בני האדם; למעשה, אני מאוד אוהב זאת! אני ממש לא נזיר או מתבודד. אני באמת אוהב אנשים, אבל אני מוקיר מאוד את הזמן שאני מקדיש להתחברות ולהתייחדות עם רוח הקודש.

יום 2

התחברות פירושה שותפות

המילה הנוספת המתארת את ההתחברות היא שותפות. בבשורת לוקס ראינו דוגמה לשותפות: "הם עשו בן וְלָכְדוּ דָגִים רַבִּים מְאֹד, עַד שֶׁפָּמְעַט נִקְרְעוּ הַרְשָׁתוֹת. אוֹתָנוּ אֶל חֲבָרֵיהֶם אֲשֶׁר בְּסִירָה הַשְּׂנִיָּה לָבֹא לְעֹזֵר לָהֶם, וְהִלְלוּ בָּאוּ. אַז מְלֵאוּ אֶת שְׁתֵּי הַסִּירוֹת עַד שֶׁהִחֲלוּ שׁוֹקְעוֹת" (לוקס ה' 6-7). חבריהם לדיג היו למעשה שותפים עסקיים. מסיפור זה אנו למדים על הצורך בתקשורת ובעשייה הדדית כדי לייצר שותפות טובה. הגברים שעמדו על הסירה הראשונה אותנו לשותפיהם בסירה השנייה, והללו נחלצו לעזרתם. שותפות ביוונית היא metochos (מילה נרדפת ל- koinonia) שפירושה "שותף, רע או עמית לעבודה".

בואו נתעמק באחד הפסוקים המדהימים ומעוררי היראה בברית החדשה. שאול כותב: "אֲנַחְנוּ עוֹבְדִים יַחַד עִם אֱלֹהִים" (קור"א ג' 9). האין זה מדהים? בתרגום לועזי אחר נאמר: "אנחנו עובדים יחד עם אלוהים ולמען אלוהים." אני אוהב את המשפט הזה. זכינו בהזדמנות לעבוד עם בורא השמים והארץ, ולמענו. במילים אחרות: זכינו לעבוד בשיתוף פעולה עם ה'. איזו זכות מדהימה!

שותפים טובים חווים עליות ומורדות ולומדים לשתף פעולה. גדלתי ליד אגם משיגן, ושיט היה חלק גדול מחיי. נהייתי מסירת המפרש של משפחתי, למדתי שנתיים בבית ספר

לשיט ואפילו השתתפתי בתחרויות שיט. באחת התחרויות הראשונות שלי התבקשתי לעבוד עם רב חובל דגול שצוותו היה אחד המעולים ביותר. הם שמחו על הצטרפותי אליהם. בתחרות הראשונה שלנו הרגשתי חריג ומיותר. רב החובל נתן פקודות, והצוות ציית להן. כל אחד ידע בדיוק מה עליו לעשות ותפס את מקומו על הסירה. לעומת זאת, אני הייתי מגושם ולא יוצלח. אף שאמרו לי מה לעשות, לא מצאתי את מקומי, שכן עדיין לא התבססתי בתפקידי. יתר אנשי הצוות כוננו קצב של שיתוף פעולה שטרם למדתי. שותפות עם רוח הקודש היא כמו להיות חלק מאותו צוות. עלינו לעבוד עם רוח הקודש בשיתוף פעולה. כאשר הטפתי לראשונה לפני קהל, נרדמו אשתי וחברתה הטובה בשורה הראשונה. מסתבר שלא עבדתי בשיתוף פעולה עם "גלי הגאות והשפל" של רוח הקודש. זה לקח לי קצת זמן, אבל בסוף למדתי איך לעבוד אתו בשיתוף פעולה בזמן שנשאתי דרשות. דבר דומה קרה לי עם הכתיבה. עברה עליי שנה מתסכלת בכתיבת ספרי הראשון, בעודי לומד איך לשנתן פעולה עם רוח הקודש. לבסוף, הפכה הכתיבה קלה ומהירה יותר. למדתי שבשני תחומים אלה לרוח הקודש יש תפקיד ולי יש תפקיד – והוא רוצה שזה יהיה כך!

במעשי השליחים ט"ו אנו רואים היבט נוסף של שיתוף פעולה. השליחים כתבו איגרת אל המאמינים הגויים. הם אמרו: "נְרָאָה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלָנֶגְדֵנוּ..." (מה"ש ט"ו 82). אפשר לראות כאן שיתוף פעולה הלכה למעשה. ראשי הקהילה ביטאו מפורשות את דעתם ואת דעתו של רוח הקודש על מצב מסוים. שני הצדדים השתתפו בהחלטת ההחלטה. לשני הצדדים היה תפקיד. הם היו שותפים במלאכת המלכות.

אותו רעיון של שיתוף פעולה מופיע גם בתנ"ך. אתם ודאי זוכרים שה' נגלה אל אברהם באלוני ממרא כדי לדון אתו בתכניתו להשמיד את סדום ועמורה (ברא' י"ח). ה' רואה באברהם את שותפו. יחדיו הם מעפילים לצוק, ואז ה' אומר לאברהם: "אני שוקל להרוס את שתי הערים האלה. מה דעתך?" (תרגום חופשי של המחבר). אברהם מודאג מאוד, שכן אחיינו מתגורר באחת הערים הללו. בתום משא ומתן ממושך עם ה' אברהם מצליח לשכנע את ה' שלא להשמיד את הערים האלה, אם ימצאו בהן עשרה צדיקים.

אלוהים העריך מאוד את דעתו של אברהם. למעשה, ה' אומר בבראשית י"ח 17: "הֲמִכְסָה אֲנִי מְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה?" ברור שה' ביקש להביא את אברהם בסוד תכניותיו כדי לגרום לו להתמקח אתו, ואז ה' יוציא את תכניותיו אל הפועל. מדוע? כי אברהם שרה בקרבה יתרה (או בשותפות) עם אלוהים.

מקרה דומה אירע למשה. ה' אמר לו: "וְעֵתָה הִנֵּיחָה לִי, וַיַּחַר אֶפְי בָּהֶם [בני ישראל] וְאֶבְלָם; וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל" (שמות ל"ב 10). בתגובה ניסה משה לשכנע את ה' לשוב מחרון אפו ולשנות את תכניותיו. קל לנו היום לקרוא את זה ולהקל ראש במה שאירע שם. אך עצרו לרגע וחשבו על זה: משה הצליח להזכיר לה' מה עדיף לה' ולעמו, אף שה' אמר לו: "וְעֵתָה הִנֵּיחָה לִי!" הדבר עלה בידו משום שהוא עבד עם ה' בשיתוף פעולה ושרה עמו בקרבה יתרה.

בשלב זה חשוב שנכיר בכך שאלוהים הוא כול יכול, ושהוא ראוי תמיד ליראת הכבוד שלנו. רק דרך חסדו וגבורתו נוכל לשתף אתו פעולה. הוא בחר לאפשר לנו להיות חלק מתכניתו הכבירה. איזו זכות יתרה העניק לנו ה' דרך בחירה זו!

אלה הם שני סיפורים חשובים מן התנ"ך. אך למעשה, לאברהם ולמשה לא היה מה שיש לנו כיום. שני ענקי אמונה אלה זכו לשתף פעולה עם ה' בכמה הזדמנויות מיוחדות. ואולם, רוח הקודש שורה בקרבנו עשרים וארבע שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע. אין צורך שהוא יבוא לבקר אותנו באלוני ממרא. איננו צריכים להעפיל להר סיני כדי לשוחח אתו. יש לנו גישה אליו כל הזמן. והעיקר, הוא חפץ לעבוד אתנו בשיתוף פעולה – להנחות את צעדינו ולהקשיב למחשבותינו.

ולא רק שרוח הקודש נמצא אתנו כל הזמן, הוא לעולם לא זקוק לשינה. לאחרונה התעוררתי לפנות בוקר ולא יכולתי לחזור לישון כי התרגשתי ממה שציפה לי למחרת, כשאשרת את ה'. קמתי ושוחחתי עם השותף שלי. ותקלטו, הוא היה ער. זה היה מדהים! הוא לא אמר: "ג'ון, למה הערת אותי?" לו הייתי מעיר את אשתי, היא הייתה אומרת לי: "ג'ון, למה אתה מעיר אותי מוקדם כל כך?" לו הייתי משיב: "מותק, אני רק רוצה לשוחח אתך", היא בטח הייתה זורקת עליי כרית. אשתי קנאית לשעות השינה שלה, כך שמובן שלא אעיר אותה (והיא יודעת את זה לגביי, בנסיבות ההפוכות). אך רוח הקודש מקבל בברכה את חברתי בכל שעה שהיא. הוא שמח לשוחח אתי על מה שמצפה לי במשך היום, ולפעמים הוא מעניק לי מבט חטוף על מה שהולך לקרות. לכן, אני אוהב להתחיל את הבוקר בחברתו. הוא השותף שלי, והתקשורת בינינו היא חלק חשוב מהיום שלי.

חשוב לציין שרוח הקודש הוא השותף הבכיר במערכת היחסים הזאת. שאול אמר לרועי הקהילה באפסוס: "הַשְּׁגִיחוּ עַל עֲצֻמְכֶם וְעַל כָּל הַעֲדָר אֲשֶׁר רִיחַ הַקֹּדֶשׁ שְׁמָה אֶתְכֶם לְמִנְהִיגִים בְּתוֹכֹ, לְרָעוֹת אֶת קְהֵלֵת אֱלֹהִים אֲשֶׁר קָנָה בְּדָמוֹ שְׁלוֹ" (מה"ש כ' 28). שימו לב ששאול לא אמר: "השגיחו על העדר אשר ישוע מינה אתכם לרועיו". הוא אמר: "השגיחו על העדר אשר רוח הקודש מינה אתכם לרועיו". פסוק זה ממחיש היטב את השותפות של ישוע עם רוח הקודש. ישוע קנה את קהילת ה' "בְּדָמוֹ שְׁלוֹ". רוח הקודש המהווה חלק מן האלוהות שוכן כיום בעולם, ממנה את מנהיגי הקהילה ומנהל את ענייני הקהילה. הוא נמצא בשליטה. או במילים אחרות: הוא השותף הבכיר של קהילת המשיח. שאול היה מודע לעובדה שרוח הקודש הוא ההווייה השוכנת עמנו ובקרבנו.

דוגמה נוספת נמצאת בפרק י"ג במעשי השליחים: "עֵת שִׁשְׁרְתוּ בְּקִדְשׁ אֶת הָאָדוֹן וְצַמוּ אֶמְרָה רִיחַ הַקֹּדֶשׁ: הַבְּדִילוּ לִי אֶת בֵּר נֶפֶא וְאֶת שְׂאוֹל לְעִבּוֹדָה אֲשֶׁר קָרָאתִי אוֹתֶם אֵלַי... הַשְּׁלוּחִים מְטַעַם רִיחַ הַקֹּדֶשׁ יֵרְדוּ אֶל סֶלְבִקְיָה" (פס' 2, 4). שוב אנו רואים כאן את רוח הקודש המזוהה בביורר כהווייה אלוהית, המשתפת פעולה (דרך התחברות) עם השליחים. זכרו שישוע שוכן עם האב בשמים. רוח הקודש נשלח לעולם כדי לשמש שותפנו בחיים מדהימים אלה.

קשר של שיתוף וקרבה

בואו נבחן שוב את הכתוב באיגרת השנייה אל הקורינתים י"ג 14: "קִסְדֵּי הָאֲדֹן יִשְׁוֶעַ הַמְּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְהַתְחַבְּרוּת בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עִם כְּלֵכֶם!" עכשיו, אחרי שהגדרנו את ההתחברות כ"רעות" ו"שותפות", בואו נבחן את הפסוק דרך התובנות החדשות שרכשנו על שני מונחים אלה. אתם מתחילים לקלוט את מידת החשיבות של הצהרת שאול? אבל אל תעצרו כאן. למילה koinonia יש פירוש נוסף: "קשר של שיתוף וקרבה."

ההערה הבאה תסגיר את גילי, אבל כשאני חושב על "קשר של שיתוף וקרבה" אני חושב על הביטלס. בילדותי (הרבה לפני שהלהקה התפרקה), כשמישהו אמר: "פול מקרטני", הייתי חושב מיד על יתר חברי הלהקה: ג'ון לנון, ג'ורג' הריסון ורינגו סטאר. בתקופה ההיא לא חשבתי על הביטלס כעל יחידים; הם פשוט היו הביטלס. מה שעשה אותם גדולים היה החיבור ביניהם והדינמיקה שלהם. הם עבדו יחדיו בשיתוף פעולה, באחוזה וברעות.

כשאני חושב על אנשים המתהלכים בקרבה יתרה עם רוח הקודש, האדם הראשון שעולה בזיכרוני הוא ד"ר דיוויד יונגי צ'ו. ד"ר צ'ו משמש רועה של אחת הקהילות הגדולות ביותר בעולם. לעולם לא אשכח את פגישתנו הראשונה בשנת 1980. זה היה ביקורו הראשון בקהילת הבית שלי בתור נואם אורח. מתוקף תפקידי בצוות הקהילה זה כמה שנים, זכיתי לקבלו בברכה ולארחו. כשפגשתי את ד"ר צ'ו, קרוב לוודאי שכבר אירחתי כמה עשרות מטיפים. אבל מפגשי עם ד"ר צ'ו היה שונה לחלוטין. כשהוא נכנס למכונית, שכנית ה' נכנסה אתו יחד. כמעט מיד התחלתי לבכות; דמעות זלגו על לחיי. ניסיתי לבכות חרש, כי לא רציתי להפריע לו לפני הדרשה שעמד לשאת, אבל לבסוף הרגשתי שאני מוכרח לדבר. אמרתי ביישוב דעת וברוך: "ד"ר צ'ו, אלוהים נמצא אתנו במכונית." הוא חיך והנהן. "אני יודע", השיב. המפגש הזה נראה לי היום הגיוני כשאני חושב על המילים הרבות שד"ר צ'ו כתב והטיף על התחברותו עם רוח הקודש. שמעתי אותו אומר שהוא מתפלל שעתיים עד ארבע שעות ביום, בעיקר ברוח. ד"ר צ'ו מקדיש מדי יום ביומו פרק זמן להתייחדות עם רוח הקודש ונותן לזמן איכות זה עדיפות עליונה; מסיבה זו, שכנית ה' פועלת בחייו בעצמה.

לפני שנים אחדות נשאתי דרשה על רוח הקודש באספת הבוקר של יום א' בקהילה גדולה. בלילה, כשחזרנו לאספת הערב, הייתי אמור לדרוש כארבעים וחמש דקות, לאחר תחילת ההלל וההשתחויה. אך זה לא קרה, שכן רוח הקודש החל לפעול, ואנשים נרפאו ונושעו. לבסוף, לפני שעליתי לבימה כדי לשאת את הדרשה, ניגש אליי רועה הקהילה דומע כולו (והוא אינו אדם רך לב או חלש) ואמר לי: "ג'ון, בשמונה השנים שהדרכתני את הקהילה מעולם לא חשתי בנוכחות ה' בעצמה רבה כזו!" השבתי מיד: "יש לכך סיבה. זה בגלל שדיברנו הבוקר על רוח הקודש, וכשמדברים עליו, הוא מתגלה." סיפור זה ממחיש

היטב מה עשוי לקרות כאשר מאמינים "מן השורה" כמוני וכמוכם מתהלכים בקרבה יתרה עם רוח הקודש ומשתפים אתו פעולה.

התחברות פירושה קרבה יתרה

המשמעות האחרונה של המילה koinonia היא קרבה יתרה. מונח זה הולם את השימוש שעשה שאול במילה koinonia באיגרת השנייה אל הקורינתים, י"ג 14. אפשר לפתח קרבה יתרה רק דרך התחברות או מערכת יחסים, אך אין די בשני מונחים אלה כדי לתארה. קרבה יתרה חודרת לעומק המחשבות, הסודות והתשוקות הכמוסים בלב האדם.

באחד מהתרגומים הלועזיים לכתבי הקודש נאמר: "והתחברות אינטימית של רוח הקודש עם כולכם" (קור"ב י"ג 24). בעיניי, אינטימיות היא הרמה העמוקה ביותר של חברות. אל תשכחו שרוח הקודש עורג לחברתכם ולידידותכם. באיגרת יעקב ד' 5 נאמר: "בְּקִנְיָה מְשֻׁתָּקֵק אֱלֹהִים לְרוּחַ אֲשֶׁר הִשְׁפִּין בָּנוּ." ה' קנאי לכם ומשתוקק לבלות בחברתכם ולקבל את תשומת לבכם. חשבו על כך: רוח הקודש הוא אלוהים, ודבר אינו נסתר ממנו. הידע, החכמה וההבנה של רוח הקודש הם אין סופיים – והוא עורג להתגלות לפניכם. כשאני מקבל תובנה יקרת ערך, או כשנודע לי על דבר מה בעל חשיבות רבה, אני משתוקק לחלוק זאת עם יקירי. קרוב לוודאי שהדבר נכון גם לגביכם. רוח הקודש אינו שונה מאתנו מבחינה זו.

לפעמים המאמינים מנסים להתקרב אל ישוע מחוץ לקשר שלהם עם רוח הקודש. דומה הדבר לטעות שעשו הפרושים. הם אמרו לישוע: "לא ילְדֵי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ. יֵשׁ לָנוּ אָב אֲחָד – הָאֱלֹהִים. הַשֵּׁיב לָהֶם יֵשׁוּעַ: אֵלֹהֵי אֱבֹתֵינוּ, הַיִּיטֵם אוֹהֲבִים אוֹתִי, שֶׁפֶן אֲנִי מֵאֵת הָאֱלֹהִים יֵצְאֵתִי וּבֵאתִי. הֵן לֹא מַעֲצָמִי בָּאתִי; הוּא שְׁלַחְנִי" (יוח' ח' 41-42). הפרושים רצו לקיים קשר עם האב שבשמים במנותק מישוע. הם סירבו לקבל את העובדה שלאֱלוֹהִים הייתה תכנית אחרת. ישוע הסביר להם שהוא והאב אחד הם. למעשה, בשלב מאוחר יותר הוא אמר: "אֵלֹהֵי הַפְּתָתִים אוֹתִי גַם אֶת אֲבִי הַיִּיטֵם מִפְּרִים" (יוח' י"ד 7). אך הפרושים פשוט סירבו להקשיב לו. משום שהם סירבו לבוא אל אביהם שבשמים דרך בן האלוהים, נבצר מהם לשרות בקרבה יתרה עם האב.

בדומה, ישוע הבהיר שהוא כבר לא שוכן עלי אדמות, ושאינו שבשמים שלח את רוח קודשו (הזהה למושיענו), כדי להיות המנחם והמליץ שלנו ולבוא לעזרתנו (יוח' ט"ז 7). רוח הקודש נשלח כדי לגלות לנו את ישוע, בדיוק כפי שהבן נשלח כדי לגלות לנו את האב. עלינו לזכור שרוח הקודש אוהב לפאר את ישוע. אם אתם באמת רוצים לדעת יותר על ישוע, עליכם להקדיש זמן להתחברות עם רוח הקודש. רוח הקודש יגלה לכם את ישוע בבירור. אבל זכרו שרוח הקודש מתגלה אך ורק במקום שבו הוא זוכה לכבוד. כשאנו מכבדים את רוח הקודש, הוא יתגלה לפנינו, ואנו ניהנה מנוכחותו המדהימה ומתובנות רבות יותר על אודות ה' שהוא יחשוף לפנינו.

במשך שלושים שנות השירות שלי מעולם לא ראיתי חריגה מאמיתה זו: אנשים המכירים היטב את ישוע שרויים בקרבה יתרה עם רוח הקודש. זה לגמרי הגיוני, שכן רוח הקודש הוא ההוויה האלוהית המגלה לנו את ישוע.

הבנת אישיותו של רוח הקודש

כדי לשרות בקרבה יתרה עם אדם אחר, עלינו לנסות להכיר את אישיותו. תובנה זו תרחיב באופן טבעי את ההתחברות בינינו ותעמיק את האינטימיות בינינו. במשך זמן רב נהגתי בארבעת בניי בדרך דומה. מטבע הדברים, עורר הדבר כמה בעיות. מדוע לא הייתה זו התנהגות הורית טובה? מפני שלכל אחד מבניי יש אישיות ייחודית. אשתי שמה לב לכך והראתה לי איך להבחין בהבדלים ביניהם. כשניסיתי להבין את ייחודיותו של כל אחד ואחד מהם, שיפר הדבר מאוד את הקשר שלי אתם. בזכות קשר הקרבה היתרה עם אשתי, אני מסוגל להבין איך היא מבטאת את עצמה. פיתחנו קרבה יתרה זו, שכן אנו נשואים זה יותר משלושים שנה, ואינטימיות היא פרי של זמן איכות. ליסה יכולה לתת בי מבט אחד, ואוכל לכתוב עמודים שלמים על מה שהיא חושבת. לפעמים אני יודע מה ליסה רוצה בלי שהיא אומרת לי דבר. לו הייתם אומרים לי: "ג'ון, בארוחת הבוקר יוגשו ביצים ונקניק מטוגן," הייתי אומר בוודאות: "אתם יודעים מה? ליסה לא תרצה נקניק מטוגן." לא אצטרך לשאול אותה; אני יודע שהיא לא אוהבת נקניק מטוגן. זוהי דוגמה שטחית מאוד, אבל העיקרון נכון בנוגע לעניינים אישיים יותר. אי אפשר להגיע לסוג כזה של קרבה יתרה בן לילה. יש לפתח ולטפח אותה במשך שנים של התחברות וזמן איכות. איש אינו מכיר טוב ממני את מה שאשתי אוהבת או שונאת, ואיש אינו יודע טוב מאשתי מה אני אוהב ושונא. בדומה, אנו צומחים בהבנתנו את רוח הקודש כאשר אנו מתחייבים לתקשר אתו ולהקדיש זמן לבילוי בחברתו.

יום 4

לדעת את טבעו

בפרקים י"ד עד ט"ז בבשורת יוחנן משתמש ישוע תשע-עשרה פעמים בכינוי השם "הוא" בדברו על רוח הקודש. מכאן עולה בבירור שרוח הקודש הוא אישיות. כאמור, כשאני מכנה את רוח הקודש אישיות, אינני מכנה אותו אדם. זכרו שבני האדם נוצרו בדמותו של אלוהים. פירוש הדבר הוא שההיבטים של מה שאנו מכנים "אישיות" משקפים את מה שהיה קיים באלוהים מלכתחילה, אך אלוהים אינו העתק מדויק שלנו. לכן, יש היבטים באישיותו של ה' שלעולם לא יחפפו לקווי האישיות שלנו.

גיליתי משהו שעוזר לי מאוד לדעת איך להתייחס לרוח הקודש ולתקשר אתו. בזמן שבחנתי את כינויי השם של רוח הקודש ביוונית, שמתי לב שכינוי השם השכיח לרוח הקודש אינו מוגדר לפי מין דקדוקי (דהיינו, אינו זכר או נקבה במפורש). למעשה, אפשר

להשתמש בו הן לגבי זכר והן לגבי נקבה כאשר מתארים אדם אחד. בעברית ובאנגלית לא קיים כינוי שם כזה. אנו משתמשים במילים "הוא", "היא" ו"זה". כינוי השם "הוא" מציין זכר. כינוי השם "היא" מציין נקבה. כינוי השם "זה" מציין חפץ או דומם. אין בעברית כינוי שם שאינו מוגדר לפי מין דקדוקי שאפשר להשתמש בו לתיאור זכר או נקבה. אך ביוונית קיים כינוי שם כזה, ובברית החדשה הוא מופיע לעתים קרובות בהתייחסות לרוח הקודש. כאמור, כינוי שם זה מתייחס לישות, לא לדומם. בתנ"ך תמצאו דבר דומה. במקומות רבים בתנ"ך, המציינים עשייה של רוח הקודש, יש התייחסות לרוח הקודש בלשון נקבה (מבחינת תפקודה בלבד). לדוגמה: "וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֵף עַל פְּנֵי הַמַּיִם" (ברא' א' 2). בדרך כלל אין בתנ"ך התייחסות לרוח הקודש בלשון נקבה, אך כאמור, לפעמים הפעולות שרוח הקודש מבצע מופיעות בלשון נקבה. זהו נושא עמוק וקצרה היריעה מלהרחיב עליו, אך הרשו לי להבהיר דבר אחד: איני סבור שרוח הקודש הוא נקבה. למעשה, אחדד את דבריי: רוח הקודש אינו נקבה. יש אנשים המלמדים דוקטרינה כזו, אך לדעתי היא אינה מבוססת; אדרבה, היא ממש שערורייתית. אנא, עקרו את הרעיון הזה מראשכם, רוח הקודש אינו אֵלֶה. חשוב שזכור שאלוהים לא נברא בדמותנו. אנו נבראנו בדמותו. אני יודע שכולם יודעים זאת, אך לאמיתה זו יש חשיבות עליונה להמשך לימודנו. בבראשית א' 27 נאמר: "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם." בכמה תרגומים לועזיים נאמר: "אלוהים ברא את האנושות בצלמו". אני אישית סבור שהמילים "בני אנוש" או "אנושות" עדיפות כאן. מספר בראשית אנו למדים שאלוהים ברא את הגבר ואת האישה בצלמו. נשאלת השאלה, אם ה' ברא את הזכר ואת הנקבה בצלמו, האם אין פירוש הדבר שהמאפיינים שאנו מתייחסים אליהם כאל "נשיים" מקורם באלוהים? האם ייתכן שההוויה של רוח הקודש מתעלה מעל הבנתנו את הזכר או הנקבה? זה חייב להיות כך, שכן הן הגברים והן הנשים נוצרו בצלם אלוהים. אני בטוח ששמתם לב שהתייחסתי בספר לרוח הקודש כאל "הוא". הרעיון שלפיו לרוח הקודש יש תכונות נשיות עלול להיות מורכב ומבלבל לדוברי אנגלית ובעברית. למה אפוא אני כותב על זה? לא הייתי מעלה את הנושא הזה אלמלא חשבתי שהוא יכול לעזור לכם להיטיב להכיר את רוח הקודש ולשפר את הקשר שלכם אתו.

רוח הקודש הוא רך ועדין

הרשו לי לספר לכם קצת יותר על עצמי ועל הרקע שלי לפני שנמשיך בלימודנו. אבי נלחם במלחמת העולם השנייה. היום הוא בן תשעים ושלוש. אני אוהב אותו מאוד. הוא לימד אותי דברים רבים, והם עזרו לי רבות במשך חיי. אבל יש דבר אחד שהוא לא הכשיר אותי אליו: איך להיות גבר נשוי. כיפא אמר פעם: "אַתֶּם, הַבְּעָלִים, חֵיו יַחַד עִמָּהֶן... וְתַנְנוּ לָהֶן כְּבֹד" (פטר"א א' 7). כשנישאתי לליסה לא התנהגתי כלפיה בהבנה. ליסה הייתה אהבתי

הראשונה. לא קיימתי קשר אינטימי עם אישה אחרת לפנייה. לכן, התייחסתי אליה כאל אחד מהבחורים. אתם יכולים לתאר לעצמכם שיחס כזה לא עבד. היה עליי ללמוד איך לתקשר אתה כאישה.

אחד הדברים שהיה עליי ללמוד היה איך לדבר אל ליסה בעדינות וברוך. לדאבוני, לפעמים נהגתי בבני משפחתי בגסות. אני מלא הכרת טובה לרוח הקודש על שהוכיח אותי על כך ואפשר לי להתנצל וליישר את ההדורים. פעם אחת ממש פישלתי עם אחד מבניי, והייתי צריך להתנצל לפניו. הוא סלח לי מיד, והשלמנו. אבל עם ליסה, הסיפור שונה. היא כעסה עליי במשך כמה ימים בגלל שדיברתי קשות אל בני. לא הייתה כאן בעיה של עלבון; כעסה נבע באופן טבעי מרגישותה לקשרים ולמערכות יחסים. בני ואני התפייסנו כמעט מיד, אך היה עליי לעבוד קצת יותר קשה כדי לשקם את הקשר עם אשתי. יומיים אחרי התקרית היא אמרה לי: "אני עדיין המומה מאיך שדיברת אל בנו." למדתי שרגישות זו היא מתנה של יסה קיבלה. כמו נשים רבות אחרות, הקשרים במשפחה חשובים לה מאוד והיא מגוננת בלהט על יקירה.

האם ייתכן שבמסגרת הקשר אתנו גם רוח הקודש ניחן בעצמה כבירה כזו, שאנו נוהגים לייחס לנשים? בכתבי הקודש נאמר: "וְאֵל תַּעֲצִיבוּ אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (אפס' ד' 30). ריק רנר מציין בספרו Sparkling Gems from the Greek שפירוש המילה היוונית שתורגמה כאן ל"תעציבו" (הגזורה מן המילה "עצב") הוא: "יגון כבד וצער עמוק." מילה זו נגזרת ממילה המציינת כאב עז, שרק שני אנשים האוהבים מאוד איש את רעהו יכולים לחוש. לכן, שאול אומר כאן בעיקרון: "אל תעציבו את האחד שאוהב אתכם אהבה עזה." בואו נקרא את הפסוק בהקשרו:

אֵל יֵצֵא מִפִּיכֶם כָּל דְּבַר נְבוּל, אֶלֶּא דְּבַר שֶׁהוּא טוֹב בְּעֵתוֹ וְיֵשׁ בּוֹ כְּדֵי לְבָנוֹת,
לְמַעַן יִשְׁפִּיעַ נֶעַם עַל הַשּׁוֹמְעִים. וְאֵל תַּעֲצִיבוּ אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר נְחַתְמָתֶם
בָּהּ לְיוֹם הַגְּאֻלָּה. הִסִּירוּ מִכֶּם כָּל מְרִירוֹת וְחֲמָה וְכַעַס וְצַעֲקָה וְגִדּוּף וְכָל
רָשָׁעָה. הֵיוּ טוֹבִים אִישׁ לְרֵעֵהוּ; הֵיוּ מְלֵאֵי רַחֲמִים וְסִלְחוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כְּשֶׁם
שְׁאֵלֵהֶם סִלַּח לְכֶם בְּמִשְׁיַח (אפס' ד' 29-32).

אתם קולטים את העדינות והרוך של רוח הקודש? עדינות, רכות ונועם הם תכונות חיוביות נערצות. שאול מאיץ בנו להיות רחמנים ובעלי לב רך ועדין. אם ברצוני ליהנות מקשר בריא וחיוני עם אשתי, עליי להיות בעל לב רך ורחמן ולדבר אל בני ברכות ובחמלה. בדומה, כדי ליהנות מקשר בריא וחיוני עם רוח הקודש, עלינו להיות רגישים לדברים שמעציבים אותנו. מעניין לציין שעל פי שאול אפשר להעציב את רוח הקודש אם נבחר בדרך של כעס, ניבול פה, קללות, גידופים, צעקות והוצאת דיבה. זה מזכיר מאוד את אשתי, שהתנהגות דומה מעציבה אותה. כאמור, האין זו ראייה לכך שרוח הקודש ניחן בעצמה כבירה במערכות יחסים, שלרוב אנו רואים בה תכונה נשית?

שימו לב ששאלו לא אמרו: "אל תעציבו את ישוע." הוא גם לא אמר: "אל תעציבו את אביכם שבשמים." הוא אמר מפורשות: "אל תעציבו את רוח הקודש." רוח הקודש שוכן בלבנו. לכל מקום שאליו נלך, הוא ילך אתנו; זהו קשר של קרבה יתרה. לפיכך, רוח הקודש מושפע מאוד ממה שאנו מכניסים לחיינו.

בחנו את הרעיון הזה מזווית ראייה אחרת. אם מישהו מקלל אותי, אני לא עושה מזה סיפור גדול. אבל אם מישהו מקלל את אשתי, הוא בצרות צרורות. ישוע חידד רעיון דומה כשאמר: "כָּל הַמְדַבֵּר דָּבָר נְגִיד בֶּן הָאָדָם [ישוע] יִסְלַח לוֹ, אֲבָל כָּל הַמְדַבֵּר נְגִיד רֵיחַ הַקֹּדֶשׁ לֹא יִסְלַח לוֹ לֹא בְּעוֹלָם הָהָא וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא" (מתי י"ב 32). האין זה מעניין שאלוהים האב (שהתגלה דרך הבן, אשר הגה מפיו אך ורק את רצון האב), מגונן על רוח הקודש? אבינו שבשמים לא יצא בהכרזה מגוננת כזו בנוגע ליחסנו לישוע או אליו, אך הוא עשה זאת לגבי רוח הקודש.

הקשר בין האב, הבן ורוח הקודש הוא מסתורין שכנראה לא נבין לאשורו לעולם. מעניין לציין את ההבדל הזה בקשר שלנו עם רוח הקודש. עלינו להגן על הקשר שלנו עם רוח הקודש. חשוב שנזכור שביכולתנו להעציב את רוח הקודש, ולפעמים אפילו לגרום לו צער רב. מדוע יש לכך חשיבות רבה כל כך מבחינת הקשר שלכם אתו? משום שאתם עלולים לסכל את התגלות שכינת ה' בחייכם, אם לא תבינו איך להתייחס אליה.

יום 5

רוח הקודש הוא רגיש אך גם חזק

רוח הקודש מכונה "המנחם". למי ילדים רצים בדרך כלל כשכואב להם? הם רצים לאמהותיהם המנחמות אותם. לאור זאת, כמה מדיניות כוננו מדיניות המבליטה את תפקידן של שוטרות וסוהרות בטיפול בעבריינות נוער. לדוגמה, המדיניות בהוואי מעודדת שוטרות להיות הראשונות שייצרו קשר עם בני נוער שנאסרו. בהוואי למדו שבני נוער בסיכון מגיבים טוב יותר כאשר שוטרות מטפלות בהם. לנשים מטבען יש יכולת פנימית להרגיע, לנחם ולעודד. ושוב, בהצהרות אלה איני טוען שרוח הקודש הוא נקבה.

מבחינות מסוימות אני משווה את רוח הקודש לדוד המלך. האם הבחנתם מעודכם כמה עדין ורך היה דוד? כמה רגיש ורחמן הוא היה? כשמת אבשלום, בכה דוד מרות, אף שהוא שהורה לצבא לדכא את מרד אבשלום (שמ"ב י"ט). פעמים רבות אנו מוצאים את דוד בוכה או מחבר מזמורי הלל לה'. הקשר בין דוד ויהונתן הוא אחד הסיפורים הטובים ביותר בכתבי הקודש על קשר של קרבה יתרה. אך בל נשכח שדוד היה לוחם ומצביא ושהוא הביס את גוליית הענק והרג רבבות בני אדם. הוא עמד בראש גדוד של גיבורים (שמ"ב כ"ג). פעם אחת הוא אפילו תכנן להרוג אדם שסירב לתת ללוחמיו מים ומזון (שמ"ב כ"ה). דוד לא היה "נמושה", הוא היה לוחם. ועם זאת, הוא היה עדין, רך ורגיש.

הרשו לי להזכיר לכם שרוח הקודש מכונה גם רוח גבורה (ישע' י"א 2). רוח הקודש הוא כול יכול וכוחו כביר ואין-סופי; לעולם לא יהיה חלש או חסר אונים. ואולם, בעת ובעונה

אחת הוא רך לבב, עדין ורגיש, והוא מסוגל לחוש דברים לעומק. אנו עלולים להעציב את רוח הקודש במוצא פינו או במעשינו. איזה אלוהים מדהים יש לנו! אל תיבהלו אם אתם מתקשים להבין היטב את טבע אישיותו. עלינו לזכור שאישיותו של רוח הקודש נבצרת מהבנתנו כבני אנוש. ואולם, הוא הבטיח להתגלות לפנינו אם נתקרב אליו. איזו הזמנה נפלאה!

כאמור, אין דרך לתאר במלואם את המסתורין והתהילה של רוח הקודש (קור"א ב' 6-16). מטרתי היא פשוט להכיר לכם את רוח הקודש כדי שתוכלו לגלות את גדולתו וליהנות מנוכחותו בחייכם.

הישמרו פן תעציבו את רוח הקודש

לאחרונה נמנעתי מצפייה בטלוויזיה לזמן מה. במשך ימים אלה, בזמן שעסקתי בתפילה והגות בדברו, תקשורת עם ה' הייתה טובה ועצמתית. באחד הימים נכנסתי לסלון, ושם צפו בניי בסרט. זה לא היה סרט רע, אבל בדיוק כשנכנסתי צפיתי בסצנה שבה אדם נרצח. עזבתי מיד את החדר. משום שהפכתי רגיש מאוד לרוח הקודש בימים שהקדשתי להתחברות ולהתייחדות אתו, יכולתי לחוש בעצב של רוח הקודש לנוכח התמונות שעל המרקע. בל נשכח שרוח הקודש שוכן בנו דרך קבע. זכרו: כשאתם הולכים לצפות בסרט, אתם לוקחים אתכם את אלוהים – אלוהי היקום הקדוש והאין-סופי בגבורתו.

הוא תמיד אתנו, כי הוא הבטיח שלא לעזבנו ולא לנטוש אותנו לעולם. אתם תגלו שכאשר תגרו את רוח הקודש לפעילויות או למצבים שיעציבו אותן, הוא ישתתק לפתע. אם כן, כיצד עלינו להגיב אם העצבנו את רוח הקודש? עלינו לבקש מיד את סליחתו, אך נדרשת כאן התנצלות כנה מקרב לב. כאשר אני מצער את אשתי, התנצלות מהירה לעולם אינה עובדת. ליסה אינה הולכת שולל אחר התנצלויות בנוסח: "בואי נדבר והכול יסתדר." היא יודעת שאני פשוט רוצה להחליק דברים ולהמשיך בחיי, במקום לעסוק ברצינות בסוגיות או בבעיות שגרמו לקרע בקשר. ליסה אינה מעוניינת להאשים אותי, אלא לוודא שאין בקשר שלנו חוסר כנות. כך גם, רוח אלוהים קנאי לנו; הוא אינו מעוניין בקשר שטחי אתנו, אלא באינטימיות אמתית.

ציינתי קודם לכן מקרה שבו דיברתי קשות אל אחד מבניי. ביומיים הבאים אחרי המקרה הזה, המשיך רוח הקודש להביא אותנו לתשומת לבי בשעת התפילה. זו לא הייתה הרשעה. זה היה עניין של תקשורת. לא הבנתי עד כמה העצבתי וציערתי את רוח הקודש, ובפעמים הראשונות שבהן ביקשתי מחילה, הדבר שהניע אותי לבקש סליחה לא היה צער אמתי שנבע מעומק לב מיראת שמים. הדבר היחיד שעניין אותי היה ליישב את ההדורים ולהתקדם הלאה. ואולם, לחישותיו העדינות הממושכות בלבי עוררו בי צער אמתי ועמוק מקרב לב שנבע מיראת ה', דבר שהביא לטיהור נשמתי (לבי, שכלי ורגשותי).

שאלו דיבר בדרך דומה אל חברי הקהילה בקורינתוס, שהמרו את פי ה' וגרמו לנתק בקשר שלהם עם ה'. שאלו כתב (בזמן שתקראו את דבריו, זכרו שהם נובעים מרוח אלוהים):

רְאוּ מָה עוֹרֵר בְּכֶם הָעֵצֵב הַזֶּה אֲשֶׁר פָּרְצוֹן אֱלֹהִים! הוּא עוֹרֵר בְּכֶם חֲרִיצוֹת,
הַתְּנַצְלוֹת, הַתְּלֵהוּטוֹת, יְרָאָה, פְּסוּפִים, קְנָאָה, נְכוֹנוֹת לַעֲשִׂית דִּין
(קור"ב ז' 11).

תודה לאל שנשלח לנו ושטוהרנו בדמו של שה האלוהים. אך בעוד אנו מוצדקים בעיני ה', עדיין עלינו לכוון מחדש את התחברותנו עם רוח הקודש בכל פעם שבה אנו מעציבים אותו. בדיוק כפי שנהג שאול במאמינים הקוריינתיים עד שהם הצטערו בכנות, כך רוח הקודש ממשיך לעורר את מצפוננו ולגרום לנו להודות באשמתנו, שכן הוא קנאי להתחברותנו הכנה והאמתית אתו. הצער האמיתי שהתעורר בלבי הפיק בי רצון כן להבהיר ולפתור דברים, ועורר בנשמתי כמיהה עמוקה לתקשר שוב עם רוח הקודש דרך התחברות אתו. תודה לאל שרוח הקודש מהיר לסלוח!

אל תשכחו: רוח הקודש הוא עדין ורחמן והוא מנחם אותנו (תכונות שאנו מייחסים בדרך כלל לנשים); אך הוא גם חזק ועצמתי ודומה ללוחם (תכונות שאנו מייחסים בדרך כלל לגברים). עלינו ללמוד עוד ועוד על אישיותו, אם ברצוננו ליהנות מקרבה יתרה אתו. עלינו להתחבר אתו לפי התנאים שלו. ככל שנרחיב את הידע על זהותו וטבעו של רוח הקודש, כך נוכל לחוות התחברות עמוקה יותר עם אלוהים.

לפעמים אני מנסה לדבר עם אשתי על גולף. אני אומר לה משהו כמו: "מותק, נחשי מה? היום קלעתי שישים ושמונה חבטות!" הבנים שלי יתרגשו ויגידו: "אבא, תאר לנו כל חבטה וחבטה!" אבל אשתי תתעניין יותר בשיחות שניהלתי עם חבריי על מגרש הגולף. זה מה שבאמת מרגש אותה – קשרים ומערכות יחסים. אם אני רוצה לתקשר אתה בשפתה, עליי לדבר אתה על דברים שמעניינים אותה. כך, עלינו לגלות מה מעניין את רוח ה' ומה משביע את רצונו. בזמן שאנו חוקרים את גדולתו דרך קריאת דברו ומבלים זמן איכות במחיצתו, הוא יתגלה לפנינו.

הגות ותפילה – יום 1

לשמוע את קולו של אלוהים

זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת הָאֱלֹהִים שׁוֹמֵעַ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים.
יוח' ח' 47

כן, אתם יכולים לשמוע את קולו של אלוהים! הוא עדיין מדבר אל חסידיו כיום, והוא מדבר אלינו דרך רוח קודשו היקר. הסופרים הנרי בלקבי וקלוד קינג, המבקשים לאתגר את המאמינים ליצור קשר אישי ועמוק יותר עם אלוהים, כותבים:

אלוהים דיבר מפורשות אל חסידיו במעשי השליחים. הוא מדבר אלינו מפורשות כיום. ממעשי השליחים ועד ימינו דיבר ה' אל חסידיו דרך רוח קודשו... משום שהוא שוכן דרך קבע בקרבנו, ביכולתו לדבר אליכם מפורשות בכל מועד ובכל דרך שיבחר בהם.

ישוע הכריז שהוא הרועה הטוב ואנו צאן מרעיתו, וביכולתנו לשמוע ולזהות את קולו. הגו בדברי ישוע ביוחנן ' 3-5, 11, 14, 72. מה חושף לפניכם רוח הקודש?

אחד השמות של רוח הקודש הוא רוח האמת. מדוע? בלקבי ממשיך בדבריו: איננו מסוגלים להבין את האמת של אלוהים, עד שרוח הקודש מגלה לנו אותה. הוא המורה שלנו. בזמן שהוא מלמד אתכם את דבר ה', שבו לפניו והגיבו לדבריו. בזמן שתתפללו, שימו לב כיצד הוא משתמש בדבר ה' כדי לאשש בלבכם מילה מאת ה'. שימו לב לדברים שהוא מחולל סביבכם באמצעות נסיבות. האל המדבר אליכם כשאתם מתפללים, האל המדבר אליכם בקוראכם את כתבי הקודש, הוא האלוהים הפועל סביבכם.

להכיר את רוח הקודש

אלוהים מדבר אלינו דרך רוח הקודש באמצעות כתבי הקודש, תפילה, נסיבות חיינו וקהילת ה', כדי לגלות את עצמו, מטרותיו ודרכיו.

מהם אחדים מן הדברים העיקריים שתוכלו לצפות מרוח הקודש לגלות לכם? קראו בתשומת לב את דברי ישוע ביוח' י"ד 26; ט"ו 26, ט"ז 12-15. מנו חמישה דברים שרוח הקודש מלמד אותנו.

מהו המפתח לזיהוי קולו של אלוהים? בלקבי וקינג ממשיכים:

...המפתח להכרת קולו של ה' אינו נוסחה או שיטה שאפשר ליישמה. אפשר להכיר את קולו של ה' דרך קשר של אהבה וקרבה יתרה עם אלוהים... כשאלוהים ידבר אליכם ואתם תגיבו לדבריו, יגיע שלב שבו תזהו את קולו בבירור רב יותר.

מערכת יחסים היא המפתח לזיהוי קולו ולשמיעת קולו של ה'. חנוך, נוח, אברהם ורבים אחרים חוו זאת בעצמם; גם אתם תוכלו לחוות זאת. איזה עיקרון המופיע בעמוס ג' 7, דני' ב' 22 ותהל' כ"ה 14, משתקף ביוח' ט"ו 15, קור"א ב' 9-10 ובאפס' א' 9? כיצד מעודד אתכם הדבר כמאמינים החיים באחרית הימים?

לדוגמה, בחנו את חייהם של חנוך (ברא' ה' 21-24), נוח (ברא' ו' 9-18), אברהם (ברא' י"ח 16-22) וכיפא (מה"ש י' 9-23).

הגות ותפילה – יום 2

נוכחותו חיונית לכם

לָהּ, אָמַר לְבַי, בְּקִשׁוֹ פָּנָי [חלו את פניי ודרשו את נוכחותי]: אֵת פְּנִיךָ [נוכחותך]
יְהוָה אֲבַקֵּשׁ...
תהל' כ"ז 8

דוד המלך לא היה אדם שגרתו. משהו בער בלבו – תשוקה עזה כססה בנשמתו. הוא ערג לשכינת ה'. הוא אמר: "אֶחָת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ: שְׁבִתִּי בְּבֵית יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי; לַחַזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה, וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ" (תהל' כ"ז 4).
אין דבר בעל ערך רב יותר מנוכחותו של ה' השוכן בקרבנו ומשמש שותפנו. מאחר שהאב והבן שוכנים בשמים, רוח הקודש נשלח לעולם כדי לגלות את נוכחות ה' לכל מאמין ודרך כל מאמין. ניקולס הרמן, המוכר יותר בשם האח לורנס, למד "לתרגל את נוכחות ה'" וקיבל עליו את המשימה לעזור לזולת לעשות זאת. נזיר זה, שחי במאה השבע-עשרה, כתב:

התרגול הקדוש ביותר והנחוץ ביותר בחיינו הרוחניים הוא לחוות את נוכחות ה'. פירוש הדבר הוא להתענג תמיד על חברתו, לשוחח אתו בענווה ובאהבה בכל עת ובכל רגע, בלי להגביל או לעצור את השיחה בשום דרך.

עצרו לרגע וחשבו: עד כמה חיונית נוכחות ה' בחייכם? מה יהיו החיים בלעדיו? דמיינו שאתם קמים מחר בבוקר ללא נוכחותו של רוח הקודש. עברו על רשימת שמותיו ותפקידיו של רוח הקודש (עמ' 12). בנקודת מבט חדשה זו כתבו עד כמה חיונית נוכחותו בעבורכם.

היכן ומתי עלינו לחוות את נוכחות רוח הקודש?

לורנס ממשיך:

אין צורך להימצא בכנסייה כדי להישאר בנוכחות ה'. עלינו להפוך את לבנו להיכל ה', שאלינו נוכל להיכנס בכל שעה כדי לשוחח עם ה' ביחידות. שיחות אלה יכולות להיות מלאות אהבה ונועם, וכל אדם יכול לעסוק בהן. האם יש איזושהי סיבה לא להתחיל?

אין ספק שכולנו זקוקים לזמן איכות במחיצת רוח הקודש – זמן שיוקדש להתמקדות ברוח הקודש בלבד. זמן איכות זה כולל הגות בדברו, שיחה עמו, הקשבה לדבריו, הודיה, שירת הלל ופשוט לשבת לפניו בדומייה. עצרו והתפללו: "רוח הקודש, כיצד עליי לנהל את זמן התפילה, ההגות וההתייחדות אתך בשלב זה בחיי?" כתבו את מה שהוא מגלה לכם.

כיצד תתרגלו את נוכחות ה'?

האח לורנס אמר: "פשוט הציגו את עצמכם לפני ה'... ומקדו את תשומת לבכם בנוכחותו. אם דעתכם מוסחת מפעם לפעם, אל תתרגזו, שכן הרוגז רק יסיח את דעתכם עוד יותר. הניחו לכוח הרצון להסב בעדינות את תשומת לבכם אל ה'... טפחו את ההרגל הקדוש לחשוב על ה' לעתים קרובות." עצרו לרגע והתפללו: "רוח הקודש, מה אוכל לעשות כדי להתמקד בך ביתר שאת?" הקשיבו לתשובתו וישמו את עצתו.

לימוד נוסף:

בחנו את הפסוקים האלה: דהי"א ט"ז 9-11; תהל" כ"ב 62; ק"ה 3-4; משלי ח' 18-17; ישע' נ"ה 1-3, 6; ירמ' כ"ט 11-13; מתי ו' 33; עבר' י"ב 1-2.

הגות ותפילה – יום 3

רוח הקודש חפץ בקרבתכם

הנני עומד ליד הדלת ודופק. איש פי ישמע את קולי ויפתח את הדלת, אפנס אליו ואסע
אתו והוא אתי.
התג' ג' 20

אלוהים חפץ להיות קרוב אליכם יותר מכל אדם אחר בעולם, והוא משיג זאת באמצעות אישיותו של רוח הקודש. הוא משתוקק לקרבה יתרה אתכם – זוהי הרמה העמוקה ביותר של מערכת יחסים שתוכלו לחוות.

אומרים שקרבה יתרה עם ה' "מסוגלת לראות עמוק לתוכנו". זה נכון. רוח הקודש יכול להגיע למקומות שאיש אינו יכול להגיע אליהם – לנבכי לבנו, לנפשנו, לנשמתנו ולרוחנו. הוא לא רק חוקר ויודע את לבנו, אלא אף חוקר ויודע את לבו של אלוהים וחושף את מחשבותיו העמוקות, צפונותיו ותשוקותיו של אלוהים – כדי שגם אנו נוכל "לראות לתוכו".

סוד יהוה [על ידידותו הנעימה והמספקת] לִיְרָאֵיו [חסידי הסוגדים לו],
וּבְרִיתוֹ, לְהוֹדִיעֵם [את משמעותו העמוקה של הסוד] (תהל' כ"ה 14).

כאמור, רוח הקודש הוא "רוח האמת" המדריך אותנו אל כל האמת. האם יש היבט של ה' או של ישוע או פסוק מכתבי הקודש שתרצו להבין? התפללו ובקשו מרוח הקודש להראות לכם את משמעותו האמתית, העמוקה, וכיצד הוא חל עליכם. כתבו את מה שרוח הקודש מגלה לכם.

להכיר את רוח הקודש

הוא [ישוע] החל מְמַנְּשָׁה וּמְפַלֵּה הַנְּבִיאִים וּבָאָר לָהֶם אֶת הַדְּבָרִים הַמְּכֻנָּנִים אֲלֵיו בְּכָל הַקְּתוּבִים (לוקס כ"ד 27). רוח הקודש לא רק חושף את האמת על כתבי הקודש, אלא גם את האמת עלינו ועל מה שקורה בחיינו.

האם יש תחום בחייכם שפשוט אינכם מבינים? האם במצבים מסוימים אתם מתפרצים בחמת זעם או "מתים מפחד" ללא כל סיבה נראית לעין? רוח הקודש יודע את הסיבה לכך. עצרו והתפללו: "רוח הקודש, מהי הסיבה האמתית להתנהגותי? הענק לי את עינייך כדי שאראה דרכן ואוכל לרדת לשורש העניין. מה צריך להשתנות בי כדי שאתגבר על מכשול זה בחיי?" כתבו את מה שהרוח מגלה לכם.

לימוד נוסף:

ישוע נָרָה בקרבה יתרה עם אביו שבשמים: מתי י"ד 22-23, י"ז 5-1; מרק' א' 35, ר' 31, 46-47; לוקס ה' 16, ר' 12.
רוח אלוהים מתקרב אלינו ככל שאנו מתקרבים אליו: תהל' ט"ז 8, ל"ד 18, ע"ג 28, קמ"ה 18; עבר' י' 22; יעקב ד' 8.

הגות ותפילה – יום 4

הישמרו פן תעציבו את הרוח

ואל תעציבו את רוח הקדוש...
אפס' ד' 30

התחברות עם רוח הקודש יקרה מפז! נוכחותו מפיתה חיים בכל תחום בחיינו. בשביל קטרין קולמן זו הייתה דרך חיים. מיליוני בני אדם שמעו אותה מדברת על אהבת ה' ועל גבורת רוח הקודש, ואנשים רבים חוו ריפוי בדרך נס מידי רוח הקודש. בספרה, *The Greatest Power in the World*, קולמן מסבירה מה גורם לרוח הקודש להתעצב:

אף שרוח הקודש הוא כוח הגבורה העצמתי של שלוש ההויות באלוהות, הוא רגיש מאוד ואפשר להעציבו בקלות. אין ספק שאישיות נפלאה זו עלולה להתעצב ממרירות, מזעם, מכעס, מגידופים ומלשון הרע. במילים אחרות: רוח הקודש יתעצב מכל דבר בחיי המאמין המנוגד לענווה, לאורך רוח, ליחס של סבלנות ואהבה לזולת ולמאמץ לשמור על אחדות הרוח בקשר של שלום.

חשוב מאוד להבין מה מצער את רוח הקודש וגורם לו לחדול להפגין את נוכחותו בחיינו. קראו בתשומת לב את פרק ד' באיגרת אל האפסים, המעניק לנו את ההקשר למשמעות של העצבת רוח הקודש. (שימו לב במיוחד לפס' 1-6, 17-32).

איזו התנהגות ואילו גישות והלכי רוח שאזכרו בפסוקים 17-24, מעציבים את רוח הקודש?

להכיר את רוח הקודש

באיגרת אל האפסים ד' 17-24 המחבר חושף כמה בחירות בחיים ובחשיבה אשר מעציבים את רוח הקודש ומנתקים אותנו מנוכחותו.

סכמו את כל המעשים וההתנהגויות המעציבים את רוח הקודש. הקדישו זמן כדי לכתוב גם את המעשים המסוימים שאזכרו בפסוקים שלעיל.

באיגרת אל האפסים ד' 25-31 נחשפות דרכי התנהגות מסוימות המעציבות את רוח הקודש ומנתקות אותנו ממנו.

אכן, אנו עלולים להעציב את רוח הקודש, אך הבשורות הטובות הן שאנו יכולים גם לשמח אותו! קראו בתשומת לב את פסוקים 1-7, 14-15, 25, 29 ו-32 ומנו את המעשים וההתנהגויות המשמחים את רוח הקודש.

בזמן שתהגו בתשובה, חשבו על מילים המציינות את הדברים שמעציבים את רוח הקודש.

הדבר שיעזור לנו לא להעציב את רוח הקודש הוא לשמור על רוח של טהרה ואחדות. גאוה וחוסר טהרה משתקים את פועלו של רוח הקודש בחיינו, אך ענווה משחררת אותו. שבו בדומייה לפני ה'. שאלו אותו: "האם אני עושה משהו שמעציב אותך?" התחרטו על כל דבר שה' מראה לכם ובקשו את חסדו כדי להתהלך בענווה ובטהרה שישמחוהו וימריצו אותו לפעול בחיכם.

הגות ותפילה – יום 5

אתם היכל רוח הקודש

האם אינכם יודעים פי היכל אלהים אתם וכי רוח אלהים שוכנת בקרבכם?
קור"א ג' 16

אלוהים הכול יכול והכול יודע, הבורא רב הגבורה, אשר ברא כל דבר בבריאה, החל מפרודות מזעריות ועד יקומים עצומים – בחר לשכון בלבכם ולהפוך אותו להיכלו! כן, כתלמידי ישוע, אותה רוח שהקימה את ישוע המשיח לתחייה, חיה בתוכם!
ריק רנר, הסופר וחוקר השפה היוונית, חולק אתנו את משמעות היותנו היכל רוח קודשו של ה':

כשרוח הקודש נכנס ללבך, הוא הכין לעצמו בית נוח כל כך, שהוא ממש שש לבוא לגור בך! הוא עבר להתגורר בך, והשתכן דרך קבע בלבך – ביתו החדש!
כשנושעתם התחולל בלבכם הנס הכביר ביותר. רוח הקודש נטל את רוחכם, שהייתה שרויה במצב של מוות (שכן היא מתה בחטאיה ועוונותיה), והקים אותה לתחייה, לחיים חדשים. פועלו בלבכם היה מפואר כל כך, שכאשר הכול הסתיים, הוא הכריז כי אתם "מַעֲשֵׂה יְדֵי אֱלֹהִים" (אפס' ב' 10). ברגע הזה הפכה רוחכם להיכל נהדר של אלוהים!

בכל מקום שאתם הולכים אליו, בכל שיחה שאתם משוחחים ובכל פעילות שאתם משתתפים בה, אתם לוקחים אתכם את רוח קודשו של ה'. עצרו לרגע וחשבו על כך. כיצד מעודדת, מרגשת ומחזקת אתכם אמיתה זו? כיצד היא מעצבת את תפילותיכם?

הגו בהבטחות ה' בפסוקים האלה: אפס' ג' 14-20; לוקס י"ב 11-12; יוח' י"ד 12-17; קול' א' 27; טימ"ב א' 13-14; רומ' ח' 1-17.

להכיר את רוח הקודש

כיצד מאתגרת ומשכנעת אתכם אמיתה זו? כיצד מדרבנת אתכם תשובתכם להתפלל?

הגו בבחירות שבחרתם בנוגע לתכנים שאתם צופים בהם ומקשיבים להם בטלוויזיה ובאינטרנט, ובנוגע להפעילויות שאתם משתתפים בהן.

כיצד תתארו את רמת הקשר שלכם עם רוח הקודש? האם אתם נהנים מהתחברות, משותפות ומאינטימיות עם רוח הקודש? האם אתם שומעים את קולו וחווים את נוכחותו הממשית בחייכם? האם הגיעה השעה לערוך "ניקיון יסודי" (חשבון נפש), כדי שרוח הקודש ירגיש בנוח ובבית בתוך לבכם? התפללו ובקשו ממנו לחשוף לפניכם את מצב לבכם. מה הוא אומר לכם? אילו צעדים חדשים הוא מבקש מכם ליטול?

וּבְכֹן, אַחִי, בְּגִלְל רַחֲמֵי אֱלֹהִים אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם שְׁתִּמְסְרוּ אֶת גּוֹפְכֶם קָרְבָּן חֵי, קְדוּשׁ וְרָצוּי לֵאלֹהִים; כִּן תַּעֲבְדוּהוּ עֲבֹדָה שְׂבֵלָב. וְאַל תִּדְמִנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אִם הִשְׁתַּנּוּ עַל יְדֵי הַתְּחַדְשוּת הַדַּעַת כִּדֵי שְׁתַּבְּחִינוּ מֵהוּ רְצוֹן אֱלֹהִים, מֵהוּ הַטוֹב וְהָרָצוּי וְהַמְּשֻׁלָּם בְּעֵינָיו (רומ' י"ב 1-2).

שאלות לדין

אם אתם לומדים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנא היעזרו בקלטת הוידאו לשיעור 2.

יש לנו **התחברות** עם רוח הקודש.

המילה היוונית *koinonia*, המציינת התחברות, פירושה: "התאחדות, התקשרות, הצטרפות, רעות, חברותא, קרבה יתרה, שותפות, התחלקות, השתתפות, קשר חברתי, קשר של שיתוף וקרבה." אפשר לחלק את דרכי התקשורת הללו לשלוש קטגוריות בסיסיות: התחברות, שותפות וקרבה יתרה.

1. רוח הקודש חפץ לשרות אתנו, בניו ובנותיו של ה', בהתחברות מתמדת. התחברות זו כוללת חברותא, רעות ושותפות בחיים. מדוע חשוב כל כך שנקבל בברכה את רוח הקודש ונהיה מודעים לחברתו ולידידותו? מה עלול לקרות אם לא נעשה זאת?
2. נוסף על ההתחברות, רוח הקודש חפץ לשרות אתנו בשותפות. מהם אחדים מן הצעדים המעשיים ששותפים עושים כדי לעזור זה לזה להצליח? מה מיוחד בשותפותנו עם רוח ה' בהשוואה למה שחוו חסידי ה', כמו אברהם ומשה, בימי התנ"ך? כיצד מעודד אתכם הדבר?
3. התחברות עם רוח הקודש עמוקה יותר מרעות ושותפות. היא כוללת קרבה יתרה - קשר הדדי קרוב. כיצד נפתח את רמת התקשורת הזאת עם רוח הקודש?

כבוד

כבוד פירושו הבעת כבוד והערכה דרך מילים או מעשים. בעיקרון, זה אומר להעריך, להחשיב, לכבד, להתייחס בחיוב ולהוקיר מאוד.

1. פועלו העיקרי של רוח הקודש הוא לגלות לנו מיהו ישוע ולהביא לישוע כבוד ותהילה. רוח הקודש חושף את המשיח ומתגלה במקום שבו הוא זוכה לכבוד אמיתי. קראו בתשומת לב את ההגדרה שלעיל למילה "כבוד". באילו דרכים מסוימות נוכל לכבד את רוח הקודש באופן אישי, וביחד בקהילת ה'?
2. אף על פי שרוח הקודש (רוח ה') בדרך כלל אינו מתואר בלשון נקבה בכתבי הקודש, פעולותיו ודרכי התנהגותו צוינו לפעמים בלשון נקבה והן מיוחסות לנשים. קראו בתשומת לב את ברא' א' 27, והסבירו מה נאמר כאן על אופיו של אלוהים, הכולל את אופיו של רוח הקודש. כיצד אמיתה זו משפיעה על הקשר שלכם עם רוח ה'?
3. רוח הקודש עדין, רך ומנחם מטבעו. אם לא ניזהר, אנו עלולים להעציבו או לכבותו – ביכולתנו להעציבו מאוד ולגרום לו לחדול לפעול בחיינו. הגו בתשומת לב בכתוב באפס' ד' 29-32 וזהו אחדים מן המעשים המעציבים את רוח הקודש. כיצד העצבת הרוח שונה מכיבוי הרוח שאוזכר בתסל"א ה' 19-22? כיצד נוכל להישמר ממעשים כאלה?
4. כל חטא שבוצע ביודעין הוא בר-סליחה בידי ה', זולת אחד: גידוף רוח הקודש. קראו את אזהרת ישוע במתי י"ב 32-33 (וגם במרק' ג' 22-30, לוקס י"ב 10). לאור פסוקים אלה, הסבירו מה פירוש הדבר לגדף את רוח הקודש. מדוע לדעתכם התבטא ישוע בחריפות כזו נגד גידוף הרוח?

לסיכום:

- רוח הקודש משתוקק להתחברות מתמדת אתנו.
- התחברות כוללת רעות, שותפות וקרבה יתרה.
- רעות פירושה להישאר קשורים דרך התחברות, תקשורת ואחוזה, כששני הצדדים חולקים יחדיו את החיים.
- שותפות פירושה עבודה בצוותא; שותפות מוסיפה להתחברותנו ממד של עשייה.
- קרבה יתרה היא הרמה העמוקה ביותר של ידידות, שבה אנו חולקים את מחשבותינו הפרטיות ביותר, את מאוויינו וסודותינו הכמוסים ביותר עם רוח הקודש, והוא חולק את מחשבותיו, מאווייו וצפונותיו אתנו.
- רוח קודש – אלוהים בכבודו ובעצמו – בחר להשתכן בלבנו (רוחנו) דרך קבע.
- עלינו להיזהר פן נעציב את רוח הקודש, שכן הוא עדין ורגיש, ומעשינו עלולים להעציבו.

3

שלוש רמות של מערכות יחסים

וְהִפְרַתֶּם אֶת דְּבַר אֱלֹהִים [נטלתם את סמכותו, ובכך ביטלתם את תוקפן] לְמַעַן הַמְסֹרֶת שְׁלָכֶם [חוקים והלכות שכווננו אבות אבותיכם ועברו מדור לדור]. צְבוּעִים! הֵיטֵב נָבֵא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ בְּאֶמְרוֹ: הָעַם הַזֶּה בְּשִׁפְתָיו כְּבָדוּנִי וְלִבּוֹ רָחַק מִמֶּנִּי. וְהָיִי יִרְאָתֶם אֹתִי מִצִּוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה.

דברי ישוע במתי ט"ו 6-9

יום 1

ישוע הוכיח את הפרושים בתוכחה חריפה ומפוכחת זו, שכן הם נתנו למסורת קדימות על דבר ה'. על פי המילון, מסורת פירושה "דפוסי מחשבה, שיטות פעולה, דרכי התנהגות ומנהגים מקובלים שנמסרו מדור לדור." מובן שמסורת כשלעצמה אינה בהכרח דבר רע. במשפחתנו אנו מקיימים וחוגגים מסורות נפלאות רבות. ואולם, מסורת הפרושים זכתה לעליונות על דבר ה', ונטלה מדבר ה' את תוקפו והשפעתו בחייהם. אמיתה זו נכונה גם היום. עלינו לוודא שהבנתנו את האמת מעוגנת בדבר ה' ואינה מושפעת מרגשות חולפים, ממסורות, מפילוסופיות ומתורות אנוש. ישוע הבהיר חד-משמעית כי מסורת הפרושים יצרה נתק בקשר שלהם עם הבורא. למעשה, הוא הכריז כי אין טעם שהם יעבדו את ה', שכן הייתה להם אמונה רבה יותר ב"מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה", דהיינו, בתורות ובתובנות אנושיות. הפרושים לא יוכלו לקיים קשר של קרבה יתרה עם אלוהים אם הם לא יחזרו בתשובה, יתפכחו מעיוורונם ויקבלו את האמת. כדי ליהנות מקשר של קרבה יתרה עם רוח הקודש, עלינו לנטוש את מסורות האדם ומחשבותיו, ולקבל את האמת המפורשת על רוח ה' המוצגת בדבר ה'. ולא, כמו הפרושים, כל ניסיונותינו לנהל קשר של קרבה יתרה עם אלוהים יהיו לשווא.

המורה הדגול

לפני שהתוודעתי לרוח הקודש, נהגתי לקרוא בכתבי הקודש ולחשוב: "אני אוהב את ה' בכל לבי, אבל שעת ההגות שלי קצת יבשה." האמת היא שעדיין לא ביקשתי מרוח הקודש לקחת חלק פעיל בשעת התפילה והלימוד שלי. גיליתי שרק רוח הקודש מפּיח חיים

בכתבי הקודש בלבי. בהדרכתו, כתבי הקודש הופכים להיות הרבה יותר ממילים גרידא – הם מקבלים חיים ונעשים המהות של חיי. באיגרת השנייה אל הקורינתים ג' 6, אנו קוראים:

הוא הַכְּשִׁיר אֹתָנוּ לְהִיטְּ מְשָׁרְתִים שֶׁל בְּרִית חֲדָשָׁה, לֹא שֶׁל אוֹת פְּתוּבָה, אֲלָא שֶׁל הָרוּחַ; שֶׁכֵּן הָאוֹת מְמִיתָה, אֲבָל הָרוּחַ מְחִיָּה.

הברית החדשה שבוטאה דרך דבר ה' אינה רק רשימה של חוקים וכללים. אדרבה, היא החיים עצמם, והיא מפיחה חיים בכפופים לריבונותה. ביכולתנו ליהנות מכל ברכותיה של הברית החדשה שנכתרה אתנו אך ורק דרך רוח הקודש, שכן רוח הקודש חושף לפנינו את המסתורין נורא ההוד של זהותנו במשיח (המסר של הברית החדשה). מסביבה זו עלינו להזמין את המורה הטוב ביותר, את רוח הקודש, לשעת הלימוד וההגות שלנו. האם היה לכם מורה שלא לימד בלהט את חומר הלימוד? לי היה מורה כזה. מבחינתי, השיעורים שהוא העביר היו הכי גרועים. להתקדם במקצוע שהוא לימד היה כמו לעבור טיפול שורש. האם היה לכם מורה שפשוט לא סבל את תלמידי? איזו חוויה אומללה. הבשורות הטובות הן שרוח הקודש חושף בהתלהבות ובלהט את התעלומות הצפונות בדבר ה', ושהוא גם מלא להט כלפיהם! תשוקתו היא לראותכם ממצים כל מתנה שהמשיח הרעיף עליכם, חינם אין כסף. אם נבקש, הוא יגלה לנו את תעלומות החיים במלואן.

על אווירה ונוכחות ה' בקהילה

לרוע המזל, דומה שלפעמים אנו מנסים לחיות את החיים המשיחיים המדהימים האלה ללא נוכחותו ועצתו של מדריךנו האלוהי. למעשה, רוח הקודש זר לקהילות משיחיות רבות בימינו. מתברר שהחלפנו, שלא מדעת, את נוכחותו באווירה טובה. זה כאילו שריפנו את ידו של רוח הקודש ומנענו אותו מלהתגלות בקרבנו בגלל קומץ אנשים שניסו להציג את נוכחותו בדרך "מוזרה" או ראו בנוכחותו דבר מה "מוזר".

אל תטעו בהבנת דבריי. אני מאמין שאנו זקוקים לאווירה נפלאה באספות הקהילה. קהילת המשיח עברה כמה שינויים תרבותיים חיוניים במשך השנים האחרונות, ואחד מהם הוא שיפור האווירה בקהילה. מבחינות רבות, הקהילה המשיחית הפכה רלוונטית ואטרקטיבית יותר לעולם החילוני. אני מאמין שהדבר נושא חן בעיני ה'. כפי שאמר שאלו: "פְּדֹרֶךְ שֶׁגַם אֲנִי מְשַׁתְּדֵל לְהִיטְּ רְצוּי לְכֹלם בְּכֹל דְבַר וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת טוֹבְתֵי אֲנִי, אֲלָא אֶת טוֹבְתֵי הָרַבִּים לְמַעַן יִנְשְׁעוּ" (קור"א י' 33). עשינו עבודה נפלאה בניצול היצירתיות של חברי הקהילות וביישום טכנולוגיות מתקדמות; כמה מן המקומות החדשניים ביותר שביקרתי בהם היו קהילות משיחיות. גוף המשיח אמור להקים ממצאים שיכניסו חידושים ויביאו את היצירתיות לרמות חדשות. אך הקהילה המשיחית לא תפעל לעולם במלוא כוחה, אהבתה וסמכותה עלי אדמות, אלמלא תזמין את רוח הקודש להתערב בכל ענייניה ופעילויותיה. זכרו, רוח הקודש הוא השותף הבכיר שלנו.

הבשורות הטובות הן שביכולתנו ליהנות הן מאווירה טובה בקהילה והן מנוכחותו של רוח הקודש בקהילה. אני מתרגש מאוד כשמזדמן לי לבקר בקהילות משיחיות המצטיינות בשני תחומים אלה. יש מאמינים הסבורים שהתגלות נוכחות רוח הקודש תמנע מאנשים המבקרים בקהילה להיכנס למלכות ה'. אך זהו רעיון שגוי. עלינו לזכור שהאובדים נמשכו לשליחים דווקא בגלל שותפותם עם רוח הקודש. שותפות זו לא עוררה באובדים דחייה ולא הרתיעה אותם. כל התקדמות שתשיג קהילת המשיח ללא מעורבותו של רוח הקודש, תגווע ותיעלם.

אפילו ישוע, בן האלוהים, לא עשה דבר עד שקיבל את גבורת רוח הקודש (לוקס ד' 1-5). אנו קוראים בלוקס ד' 14-15: "וַיֵּשׁוּעַ חָזַר בְּגִבּוֹרַת הָרוּחַ אֶל הַגָּלִיל וַיִּשְׁמְעוּ יֵצָא בְּכָל הָאֵזוֹר. הוּא לְמִדּוּמֵי בְּבִיטֵי הַפְּנִסֵּת וְהַכֵּל שֶׁבָּחוּ אוֹתוֹ." שימו לב שנאמר כאן כי ישוע "חָזַר בְּגִבּוֹרַת הָרוּחַ..." קטע זה לקוח מסיפור קורותיו של ישוע מקץ ארבעים יום לשהייתו במדבר, שבהם ניסה השטן להדיחו לחטא. לאחר שעזב ישוע את המדבר "בְּגִבּוֹרַת הָרוּחַ", הוא שב לנצרת והכריז:

רוּחַ אֲדֹנָי עָלַי, יַעַן מָשַׁח אֶתִּי לְבַשֵּׁר עַמּוּיִם. שְׁלַחְנִי לְקִרְאָ לְשִׁבּוּיִים דְּרוּר, וְלַעֲוִירִים פְּקוּחֵי קוֹחַ; לְשַׁלַּח רְצוּצִים חֲפְזִים, לְקִרְאָ שְׁנֵי רְצוֹן לִיהוּה (לוקס ד' 18-19).

משום שישוע פעל בגבורת רוח ה', עלה בידו לבצע עלי אדמות את רצון אביו שבשמים. כך, הקהילה אמורה, בעזרת גבורת רוח ה', לבשר את הבשורה לעניי הרוח, להביא מזון לשבורי הלב, לקרוא לשבויים דרוּר, לפקוח עיני עיוורים, להציג תובנות ברורות, לשחרר אסורים ולהפגין, הלכה למעשה, את העובדה שידו של ה' לא קצרה מלהושיע. ואולם, לא נצליח לקדם את התכלית האלוהית הזאת, אלמלא נסתמך על גבורת רוח הקודש. אם ישוע נזקק לגבורת רוח הקודש – על אחת כמה וכמה אנחנו.

יום 2

"יותר מישוע"

תשוקתי הבערת היא שהמבקרים בקהילותינו יחוּ את נוכחותו של ישוע המשיח. אני שומע אנשים האומרים: "אנחנו זקוקים בקהילותינו לקבל 'יותר מישוע'." אני מסכים אתם. אך מי מגלה לנו את ישוע? רוח הקודש. כפי שלמדנו בשיעור הקודם, רוח הקודש איננו חפץ שיש לחפוף בו; אדרבה, הוא אישיות שעלינו לכבדה ולהזמינה. מדוע לא נחפוף שרוח האמת יהיה נוכח בכל מעשינו? ישוע אמר לתלמידיו:

עוד רבות יש לי להגיד לכם, אלא שאאתם אינכם יכולים לשאת זאת עכשיו. אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, פשיבוא ידריך אתכם אל כל האמת, כי לא ידבר מעצמו, אלא את אשר הוא שומע ידבר ואת הבאות יודיע לכם. הוא [רוח הקודש] יכבדני כי משלי יקח ויודיע לכם. כל אשר לאבי שיג לי, על פן אמרתי כי משלי יקח ויודיע לכם (יוח' ט"ז 12-15).

רוח הקודש מפאר את ישוע. ישוע מתגלה לנו דרך רוח הקודש. איננו יכולים לעקוף את מה שכונן ה'. אם אנו רוצים לחוות בחיינו "יותר מישוע", עלינו להתהלך בקרבה יתרה עם רוח הקודש. מסיבה זו רוח הקודש מכונה רוח המשיח (פטר"א א' 11; רומ' ח' 9). כשרוח הקודש מדבר אלינו, הוא מייצג את ישוע. רוח הקודש אינו "תוספת נחמדה" לחיינו במשיח, אלא הוא-הוא המהות של המשיח עלי אדמות. התגלות נוכחותו לא תתרחש במקום שבו הוא אינו זוכה לכבוד. לפיכך, אם אנו מסרבים לכבד את רוח הקודש, נוכחותו וגבורתו של המשיח ייעדרו מחיינו. האם ייתכן שזוהי הסיבה לכך שהעולם (הוא היעד של גבורת המשיח המחוללת שינוי) רואה את קהילת המשיח כחסרת חיים וחסרת אונים?

חברות עמוקה עם ה'

התכלית הסופית של ההתחברות היא קשר עמוק של חברות. רוח ה' חפץ להיות חברכם. למעשה, הוא עורג לחברות קרובה אתכם. יעקב אמר: "בְּקִנְיָה מְשִׁתּוֹקֵק אֱלֹהִים לְרוּחַ אֲשֶׁר הַשְּׂפִיץ בְּנוֹ" (יעקב ד' 5). למה משתוקק ה'? לקרבה יתרה אתנו. האם אין זה הדבר שאנו משתוקקים לו בקשר עם יקירינו? שימו לב לכך שה' משתוקק בקנאה. זה אומר שהוא מקנא לנו, שהוא לא יסבול את היענותנו למחזרים אחרים, בדיוק כפי שאשתי לא הייתה חולקת אתי את סודותיה הכמוסים אילו חזרתי אחרי אישה אחרת. אלוהים משתוקק למלוא מסירותנו ואהבתנו. בפסוק הקודם באיגרת יעקב נאמר: "יְדִידוֹת עִם הָעוֹלָם הֵיא אֵיבָה לְאֱלֹהִים" (ד' 4). על פי המילון, המילה איבה מוגדרת כ"רגש או מצב של עוינות, שנאה, כוונה רעה ושטנה." אלה מילים חריפות. נשאלת השאלה, מדוע ידידות עם העולם יוצרת עוינות כלפי אלוהים?

ידידות עם העולם משמעה התמכרות לתאוות הבשר וליצרינו הגשמיים, ורדיפה אנוכית אחרי רווח, מעמד ועמדה. רוח הקודש יודע שרדיפתנו אחר מטרות אלה תעלה בתוהו ותוביל לריקנות. באהבתו הקנאית אלוהים שונא כשאנו מפרטטים עם דברים שיכחידו את נשמתנו. בל נשכח לעולם שה' הוא אב מושלם; כמו כל אב דגול, הוא שונא לראות את ילדיו מתפשרים על דבר שהוא לא הטוב ביותר בעבורם. לכן, הוא לא יסבול את ידידותנו עם העולם. ישוע חפץ שתחוו את שפעת החיים שהוא מעניק לכם (יוח' י' 10), ורוח הקודש מפגין את רצונו של הבן. זכרו שהאלוהות פועלת בעצה אחת. אלוהים עורג בלהט לקשר של קרבה יתרה עם ילדיו. כשאנו מפרטטים עם העולם, אנו מתנתקים מן הקשר העמוק והאינטימי שלנו עם אלוהים. איזה אבדן טרגי – וזה שובר את לבו של אבינו שבשמים!

הרבה מעבר לגאולה

הגעתי לתובנה שכוונותיו של ה' בעבורנו הן הרבה מעבר לגאולתנו. אל לנו להסתפק בכך "שנושענו". כן, גאולתנו נפלאה כל כך, שנבצר מבינתנו להבין את הדבר לאשורו; ואולם, מעון בשמים הוא רק ראשית הדברים הנפלאים שאלוהים חפץ להעניק לנו. אלוהים שלח את בנו גם כדי שניהנה מחיים מדהימים עלי אדמות. מדוע? מפני שקשה לנו להתקדם במלכותו כל עוד פחדים ותאוות גשמיות עוצרים בנו.

שאל השליח אמר פעם: "הַחֲסִידוֹת מוֹעִילָה בְּכָל יוֹמָה הַבְּטָחָה לַחַיִּים שֶׁבְּהִנּוּחַ וְלַחַיִּים שֶׁלְּעֵתִיד לְבֹא" (טימ"א ד' 8). שימו לב למילה "חסידות". רק מי שמכיר את ה' יכול להיות חסיד אמתי, שכן חסידות פירושה להידמות לאלוהים. אני מתקשה להידמות למישהו שאני בקושי נמצא במחיצתו. כשאנו מבליים בחברת אנשים, אנו מתחילים להידמות להם. מסיבה זו מכריז יעקב, לאחר הדברים שאמר על ידידות עם העולם: "קָרְבוּ לְאֱלֹהִים וְיִקְרַב אֲלֵיכֶם" (יעקב ד' 8). אלוהים רוצה לבלות בחברתכם כדי שתידמו לו. אנו נעשים חסידים דרך ידע אינטימי של ה', והדרך היחידה לפתח קשר עמוק זה של קרבה יתרה עם ה' היא באמצעות רוח קודשו (קור"א ב').

לפעמים, כשמשוחים קוראים את הפסוק "ידידות עם העולם היא איבה לאלוהים", הם מנסים מיד להתרחק מן העולם. מובן שצעד זה אינו הגיוני. כיצד תוכל קהילת המשיח לקרב לבבות ולעשות נפשות לאמונה אם תתרחק מן האנושות? כקהילת המשיח עלינו לראות בישוע את המופת שלנו. החוטאים והאובדים נמשכו לישוע. הוא בילה בחברתם של מוכסים וזונות, ואלה הם האנשים שראשי הדת בזו להם. הוא אפילו השתתף במסיבותיהם – אך היה בו משהו שונה. ישוע היה הדוגמה המופתית של משמעות המצווה הקוראת לנו להיות בעולם, אך לא להיות מן העולם. לבו של ישוע נשבר למענם של אלה שקנאי הדת התרחקו מהם. מדוע הוא היה מסור כל כך לאנשים ש"חסידי ה'" בזו להם? משום שהוא ידע שהם היו ענווים ורעבים לתכלית נשגבה. הוא לא השתתף במסיבותיהם כדי להשתתף בהנאותיהם; הוא היה שם כדי להראות להם דרך חדשה.

כמוהו אנו נקראים להתקרב לאנשים מושחתים מוסרית ולאנשים שבורים כדי לקרוב למשיח. אם קהילת המשיח לא תשמש ידיו ורגליו של המשיח, מי יעשה זאת? אנו גוף המשיח. אנו מכהנים כשגריריו ומייצגים אותו עלי אדמות. אם אנחנו לא נישא את האמת והאור האלוהיים אל העולם, איש לא יעשה זאת.

יום 3

ה'ג'נטלמן החרישי

מיום שאני מתהלך עם רוח הקודש, גיליתי שהוא מנומס מאוד. הוא לעולם לא יכפה עלינו את רצונו. אם איננו רוצים בחברתו, הוא יחריש. אני נוסע ומשרת את ה' כבר יותר מעשרים וחמש שנה. במשך תקופה זו הבחנתי בדבר

מה אופייני בקרב הנהגים שאוספים אותי משדה התעופה. הם תמיד אדיבים, תמיד עוזרים לי, תמיד נותנים לי מידע, פרטים והוראות בנוגע למקום שאתאכסן בו ומועדי הדרשות שלי. אבל הם לא ידברו אליי אם לא אתחיל בשיחה, משום שרועי הקהילות שלהם הורו להם שלא לדבר אליי, במקרה שעליי להתכונן לדרשה בזמן הנסיעה. במשך השנים פגשתי נהגים נפלאים ומסורים רבים, ואני אסיר תודה להם. מסיבה זו אני מקפיד לשאול את הנהג שמסיע אותי על משפחתו ועל קשריו עם הקהילה. אם אינני פותח בשיחה, בדרך כלל הנסיעה תעבור ללא שיחה משמעותית.

אני מאמין שרוח הקודש ניחן בתכונה דומה. הוא לא ידבר אלינו אלמלא נטה את אוזננו ונקשיב לקולו. אם איננו מדברים אליו, בדרך כלל הוא יחריש. זכרו שיעקב אמר שאלוהים מתקרב אלינו כשאנו מתקרבים לאלוהים. עלינו לעשות את הצעד הראשון. עלינו להיכנס במודע להתחברות המדהימה עם רוח הקודש. ובמילים פשוטות: זכיתם בהזמנה הנפלאה ביותר בעולם. אתם תחליטו אם להיענות לה.

אמיתתה זו אינה ידועה למאמינים רבים. מסיבה זו, אני שומע הערות כגון "למה ה' לא מדבר אליי?" או "ה' לא דיבר אתי שנים." ואולם, האם אנשים אלה מחפשים התחברות עם ה' על פי קווי ההנחיה שהתוו לנו בכתבי הקודש? אם ברצוננו להתקרב לה', עלינו לנסות להכירו – ופירוש הדבר, להתיידד עם רוח קודש.

אני מעודד אתכם לעשות את הצעד הראשון כדי לזכות בהתחברות עם רוח הקודש. אתם תהיו המומים מן הדרך שבה יגיב רוח הקודש. כמו רבים מן הנהגים שהסיעו אותי, יישאר רוח הקודש במחיצתכם אם תשוחחו אתו ואם לא, שכן הוא הבטיח שלא לעזוב ולא לנטוש אותנו לעולם (עבר' י"ג 5). אך אם לא תפתחו בשיחה אתו, הוא יחריש, ואתם לא תיהנו לעולם ממלוא ההתגלות של נוכחותו בחייכם או מן התועלת שתפיקו מהתחברות אתו.

האמיתות העמוקות של ה'

בואו נבחן שוב את הכתוב ביוחנן ט"ז:

עוד רבות יש לי להגיד לכם, אלא שאינכם יכולים לשאת זאת עכשיו. אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, פשיבוא ידריך אתכם אל כל האמת, כי לא ידבר מעצמו, אלא את אשר הוא שומע ידבר ואת הבאות יודיע לכם. הוא יכבדני כי משלי יקח ויודיע לכם. כל אשר לאבי שיע לי, על פן אמרתי כי משלי יקח ויודיע לכם (יוחנן ט"ז 12-15).

הכרזה זו ניתנה מפי ישוע ברגעים האחרונים שבילה בחברת תלמידיו לפני שנאסר ונצלב; בהמשך הערב הוא נעצר בידי חיילי רומי, ולמחרת הוצא להורג. ברור שזה היה רגע מכונן שהיה ראוי למילים הרות חשיבות.

שימו לב שישוע אומר: "עוד רבות יש לי להגיד לכם, אלא שאינכם יכולים לשאת זאת עכשיו" (פס' 21). ישוע היה הכול בשביל תלמידיו הקרובים. הם בילו שנים במחיצתו. כל אחד ואחד מהם עזב את משפחתו, חבריו ומשלח ידו כדי ללכת אחריו. הם ודאי חשבו לעצמם: "מה עלינו לעשות כדי לקבל את התמונה המלאה?" אך ישוע העניק להם הבטחה מדהימה: "אבל הנה, אֲשֶׁר הוּא רוּחַ הָאֱמֶת, כְּשֶׁיָבוֹא יְדַרְיךְ אֶתְכֶם אֶל כָּל הָאֱמֶת" (פס' 31). במילים אחרות: "גם אם אני נמצא אתכם עכשיו (בדמות בשר ודם), נבצר מכם לקבל ממני את כל מה שיש לי לתת. אבל אני שולח אליכם את רוח הקודש, ובבואו הוא ידבר את דברי, יגלה לכם את רצוני וכשיר אתכם לקראת הבאות." איזו הבטחה מדהימה! היזכרו בדבריו הקודמים של ישוע באותו ערב:

אָבֵל אֲנִי, אֶת הָאֱמֶת אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם: מוֹטֵב לָכֶם שְׂאֵלָה. אִם לֹא אֵלָה, הַמְנַחֵם לֹא יָבוֹא אֲלֵיכֶם; וְאִם אֵלָה, אֲשַׁלַּח אוֹתוֹ אֲלֵיכֶם (יוח' ט"ז 7).

אני מקווה שהמילים הללו מקבלות אור חדש עכשיו. אלוהים אינו מסרב להיענות לנו; אדרבה, הוא נענה לנו בקלות. כולנו משתוקקים שיקירנו יכירו אותנו היטב. דבר זה נכון לגבי ה'. כשהתהלך ישוע עלי אדמות, הוא ייצג את אביו שבשמים באופן מושלם, והוא היה זמין ונגיש לבני האדם (עבר' א' 1-3; קול' א' 15-19). אך כידוע, ישוע יושב לימין ה' במלכות השמים. רוח הקודש הוא ההוויה באלוהות השוכנת בקרב חסידי ה' עלי אדמות, ולכן, כדי לדעת את האמיתות העמוקות של אלוהים, עלינו להתוודע לרוח ה' – רוח האמת.

תומא הספקן

זמן מה אחרי שקם ישוע לתחייה, שהו עשרה מתלמידיו בחדר שדלתותיו היו נעולות. לפתע הופיע לפניהם ישוע; התלמידים היו בהלם. היה על ישוע לשכנעם שהוא איננו רוח רפאים. עשרת התלמידים שמחו מאוד על תחייתו, ובהמשך בישרו על כך לתומא, אשר נעדר מן החדר בזמן שהתגלה ישוע לפניהם. לאחר ששמע תומא את הבשורות הטובות, הוא אמר: "אם לא אראה את סימן המסמרים בידיו ולא אשים את אצבעי במקום שהיו המסמרים ולא אשים את ידי בצדו, לא אאמין" (יוח' כ' 52).

מקץ ימים אחדים שהו כל אחד-עשר התלמידים יחדיו בחדר כשהופיע ישוע פתאום לפניהם. לפני שאמר או עשה משהו אחר, פנה ישוע לתומא, כאילו כדי לומר לו: "זה בסדר תומא, בוא נטפל בספקנותך." הוא הורה לתומא: "הבא את אצבעך הנה וראה את ידי; הושיט את ידך ושים אותה בצדי, ואל תהא חסר אמונה, אלא מאמין" (יוח' כ' 72). תומא הגיב באומר: "אדוניי ואלהיי!" הקשיבו למה שישוע אמר לו:

מִפְּנֵי שְׁרָאִיתָ אוֹתִי הָאֲמֵנָה. אֲשֶׁרִי אֵלֶּה שְׂאֵינָם רוֹאִים וְעַם זֹאת מְאֲמִינִים
(יוח' כ' 29).

בעיקרון ישוע הכריז כאן: "תומא, יש קבוצה מבורכת של אנשים שזכו להאמין בלי לראות." נהגתי לחשוב: "ישוע, קצת החמרת עם תומא. זאת אומרת, הנה הבחור מתפתל על הרצפה. הוא בטח מרגיש נורא. אבל הוא כבר חזר בתשובה! ובכל זאת, הבטת בו ואמרת: 'אשרי מי שלא ראו, ועם זאת האמינו!' לא ממש הצלחתי להבין למה ישוע החמיר אתו. ואז, יום אחד דיבר אליי האדון ואמר: "לא גערתי בתומא; פשוט הצגתי לפניו עובדה. רמת הקרבה הזמינה למי שמכיר אותי דרך רוח הקודש, רבה יותר מזו שמשיג מי שמכיר אותי בדמות בשר ודם."

יום 4

שלוש רמות למערכת יחסים

אם כן, למה בדיוק התכוון ישוע כשיצא בהכרזה זו באוזני תומא? כדי להשיב על השאלה, הרשו לי להסביר מדוע אפשר להגיע לאינטימיות עמוקה יותר דרך אמונה מדרך מראה עיניים.

מערכות יחסים עשויות להתבטא בשלוש רמות: רמה פיזית, רמה נפשית ורמה רוחנית. הרמה הנמוכה (והשטחית) ביותר היא הרמה הפיזית. קשרים רומנטיים רבים מתחילים כאן, במחשבות כמו: "היא יפה," או "הוא נאה, אז אולי כדאי שנהיה ביחד." לרוע המזל, זוגות רבים מצויים ברמה זו בלבד בקשר שלהם בזמן שהם נישאים. הם חושבים לעצמם: "אני יכול להתעלם מהעובדה שאנחנו לא מסתדרים כל כך טוב, או לא ממש משוחחים ואין לנו תחומי עניין משותפים, כי אני נמשך אליה." במקרים כאלה, הרמה הנפשית בקשר לוקה בחסר. חגיגות החתונה הסתיימו, ירח הדבש חלף והחיים מתחילים. בני הזוג ייווכחו שעליהם לפתח קשר של קרבה עמוקה, ולא, יהיו נישואיהם אומללים. אם הם לא יתחייבו לקשר עמוק יותר, תבלה האישה עם חברותיה בתחומי העניין שלה, והבעל יבלה עם חבריו בתחומי העניין שלו. הם פשוט "יתקיימו" זה לצד זה. ואולם, זה מעולם לא היה ייעודו של אלוהים לחיי נישואים.

השלב הבא הוא הרמה הנפשית. זוהי רמת הקשר שקיימו דוד ויהונתן. ככתוב: וַיִּנְפֹּשׁ הַזֶּה וַיִּקְשְׁרָה בְּנֶפֶשׁ דָּוִד; וַיֵּאָהֲבֵהוּ יְהוֹנָתָן, כַּנְּפֹשׁוֹ (שמ"א י"ח 8). כשנהרג יהונתן, דוד קונן: "צַר לִי עֲלֶיךָ, אָחִי יְהוֹנָתָן, נְעַמְתָּ לִי מְאֹד; נִפְלְאַתָּה אֶהְבֶּתְךָ לִי מֵאַהֲבַת נְשִׁים" (שמ"ב א' 26). דוד לא דיבר על קשר פיזי סוטה. לא הייתה ביניהם משיכה פיזית. הקשר שלהם היה קשר נפשי, ולא היה בו שום היבט גופני לא-טבעי. ועם זאת, הם הצליחו ליצור קשר חזק ועמוק יותר מקשר המתבסס אך ורק על יחסי מין (שאליו התכוון דוד בביטוי "אהבת נשים").

נישואים אמורים להתבסס על קשר נפשי. אל תטעו בהבנת דבריי: ההיבט הפיזי בחיי הנישואים חשוב מאוד. אני נמשך לאשתי; בעיניי היא האישה הכי יפה בעולם. אך יש רמות עמוקות יותר לקשר האמור להיות בין בני זוג. למעשה, אישיותה של ליסה חביבה עליי יותר מיופייה החיצוני.

לדאבוני, שמעתי אין-ספור סיפורים על גברים ונשים שעזבו את בני זוגם למען מישהו שהכירו ברשת. לפני כמה שנים דרשתי בקהילה משיחית. בתום האספה התקרב אליי גבר שהיה מוקף בשישה ילדים קטנים: שניים נחו בזרועותיו, שניים אחזו במכנסיו ושניים התרוצצו סביבו. היה לו מבט כה מדוכא, ששאלתי אותו: "אדוני, אתה בסדר?" הוא השיב: "לא ממש. היום אשתי עזבה אותי ואת ששת ילדינו לטובת גבר שהכירה באינטרנט." קשר הנפש שהיא יצרה עם הגבר הזר התפתח עד שהפך חזק כל כך, שהיא הייתה מוכנה לעזוב את בעלה אחרי שנות נישואים רבות. הקשר הזה היה חזק דיו לנתק את האם מילדיה ולגרום לה להתכחש לנטייתה הטבעית לטפל בהם ולגדלם.

לרוב, קשר נפשי במערכת יחסים מחייב מעט מאוד או שום אינטראקציה פיזית. מסיבה זו קשרים רבים שהתפתחו על בסיס כזה הופכים לנישואים מוצלחים, משום שללא הסחות דעת פוטנציאליות של משיכה מינית, בני הזוג יכולים להתמקד בפיתוח הקשר הנפשי שלהם.

רמת הקשר העמוקה ביותר

רמת הקשר העמוקה ביותר במערכת יחסים היא הרמה הרוחנית. ישוע דיבר על רמה זו בשיחתו עם תומא. שאול השליח אמר פעם: "מִי מִבְּנֵי אָדָם יוֹדֵעַ אֶת אֲשֶׁר בְּאָדָם, זוּלָתִי רוּחַ הָאָדָם אֲשֶׁר בְּקִרְבוֹ?" (קור"א ב' 11). במילים אחרות: לא תוכלו לדעת את המחשבות והמניעים האמיתיים של הזולת, אלמלא תכירו את רוחו.

כפי שכבר הזכרתי, ליסה ואני חגגנו בעת האחרונה את יום הנישואים השלושים שלנו. אחדים מן הרגעים הנעימים הזכורים לי מהימים הללו שבילינו יחדיו הם שיחות על אלוהים שקיימנו ליד הברכה. אפילו דנו רבות במסר הזה. כשסיפרתי לה מה שם ה' בלבי, היא חלקה אתי תובנות והתגלות ששפכו אור נוסף על מה שגילה לי רוח הקודש. מאחר שלשנינו יש קשר קרוב עם רוח הקודש, אנו מסוגלים לתקשר בינינו ברמה רוחנית עמוקה.

יש סיבה עיקרית נוספת לכך שליסה ואני מתפללים יחדיו. זה מקשר בינינו רוחנית מפני שאנו משתחווים לה' בצוותא דרך התחברות עם רוח הקודש. מסיבה דומה צוות הבישור הבין-לאומי שלנו מתכנס בכל בוקר לחמש-עשרה דקות של תפילה בחברותא. אנו עושים זאת כדי שחברי הצוות יהיו מאוחדים רוחנית. מדהים מה שפרק זמן קצר זה של תפילה חולל בקשרים בין חברי הצוות. הדבר נכון בנוגע לכל קשר שהוא: לימוד, תפילה והלל בחברותא יסייעו בפיתוח אינטימיות ברמה העמוקה ביותר בין בני אדם, שכן זהו חיבור רוחני.

יש הבדל בין דיון אינטלקטואלי בסוגיות רוחניות לבין חברותא והתחברות רוחנית. לפעמים אנשים מדברים אתי על כתבי הקודש, ואני יודע שהם רק מעבירים לי מידע. איך אני יודע זאת? כי הדברים שהם אומרים נדושים, משעממים ומעייפים. הם מדברים משכלם, לא מרוחם. אך יש אנשים שמתוך הרוח מדברים על סוגיות רוחניות. שוחחתי עם אנשים כאלה במשך שעות בלי להתעייף, שכן אנו מחוברים ברמה הרוחנית.

יום 5

לדעת את ה' דרך רוח

בואו נבחן כעת את פסוק 11 בפרק ב' באיגרת הראשונה אל הקורינתים:

מִי מִבְּנֵי אָדָם יוֹדֵעַ אֶת [המחשבות] אֲשֶׁר בְּאָדָם, זוֹלָתִי רוּחַ הָאָדָם אֲשֶׁר בְּקִרְבוֹ? כִּן גַּם אֶת אֲשֶׁר בְּאֱלֹהִים אֵין יוֹדֵעַ זוֹלָתִי רוּחַ הָאֱלֹהִים.

המילה היוונית שתורגמה לביטוי "אשר ב" מציינת "מצב של הוויה" או "דבר מה המרכיב את...". שאול אומר כאן בעיקרון שאי אפשר לדעת "את אשר באלוהים" (דהיינו, את מחשבותיו העמוקות מני חקר), בלי לדעת את רוח אלוהים. כשאני אומר "לדעת", אני מתכוון לתובנה עמוקה יותר מידע שטחי שאותו אפשר להשיג בקלות. למעשה, כל אדם בארצות-הברית יודע מיהו הנשיא, אך לרוב האמריקנים אין קשר אישי אתו. איננו יודעים את מאוויי הכמוסים, את מה שמניע אותו, או את מה שהוא באמת מאמין בו בסתר לבו. כך, לעולם לא נקבל ידע רב יותר ועמוק יותר מ"ידע רגיל" על אלוהים, אלמלא נגלה אותו דרך רוחו.

שאול ממשיך: "וְאֵנְחֵנוּ לֹא קִבְּלֵנוּ אֶת רוּחַ הָעוֹלָם, אֶלָּא אֶת הָרוּחַ אֲשֶׁר מֵאֵת הָאֱלֹהִים, כְּדִי שְׁנִידַע אֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֱלֹהִים נוֹתֵן לָנוּ בְּחִסְדּוֹ" (קור"א ב' 12). איזו הכרזה מדהימה! איש אינו יודע את מחשבותיו של ה' זולת רוח ה' (פס' 11), אך ה' נתן לנו את רוחו! באמצעות מערכת יחסים עם רוח ה', ביכולתנו לפתח קשר של קרבה יתרה עם הבורא ברמה רוחנית – הרמה הגבוהה ביותר במערכת יחסים.

שאול הגיע לרמה הזאת בקשר שלו עם רוח ה'. אף על פי שהוא לא הכיר את ישוע בדמות בשר ודם, הוא אמר: "הֲרִינִי מוֹדִיעַ לָכֶם, אַחֵי, כִּי הִבְשׂוּרָה שֶׁבְּשָׂרִי אֵינָה לְפִי מִחֻשְׁבֵּת אָדָם, שֶׁכֵּן לֹא קִבְּלִיתִּי מֵאָדָם אֶף לֹא לְמִדּוּנֵי אוֹתָהּ, אֶלָּא קִבְּלִיתִּי בְּהִתְגַּלּוֹת שֶׁל יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ" (גלט' א' 11-12). כיצד התגלה ישוע לשאול? שאול אומר מפורשות שהוא לא קיבל את ההתגלות הזאת מיד אדם. אם הוא לא קיבל אותה מיד אדם, והוא לא בילה בחברתו של ישוע בימי חייו עלי אדמות, ברור שהוא קיבל את ההתגלות הזאת דרך רוח המשיח (רוח הקודש).

האם ייתכן ששאול השיג קשר עמוק יותר עם ישוע דווקא משום שלא בילה בחברת המושיע בימי חייו עלי אדמות? כיפא שחי במחיצת ישוע כתב בשלהי חייו איגרת שבה

הוא הכריז: "... כְּמוֹ שֶׁגַם אָחִינוּ הָאֶהוּב שָׂאוּל כָּתַב לָכֶם לְפִי הַחֲכֵמָה הַנְּתוּנָה לּוֹ, וְכִמּוֹ שִׁפְתֵיבּוֹ בְּכָל אֲגֻרוֹתָיו, בְּדַבְּרוֹ עַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. יֵשׁ בְּהֶן דְּבָרִים קְשִׁים לְהַבְנֶה..." (פטר"ג' 15-16). כיפא שוחח עם ישוע בארבע עיניים בכל יום במשך שנים. הוא נכח כשלבש ישוע הדר וכבוד על הר ההשתנות. הוא נכח בשעת הצליבה; הוא ראה את ישוע אחרי התקומה והוא בילה בחברתו. ואולם, תלמיד זה – שנהנה מקשר קרוב עם ישוע בדמותו כבן אנוש – אמר שאחדות מן ההתגלויות שקיבל שאול השליח מרוח ה' היו קשות להבנה. אני אישית מאמין שהדבר מעיד על כך שלשאול היה קשר עמוק יותר עם ישוע מכיפא.

שאול כתב את מרבית איגרותיו בברית החדשה בהשראת רוח הקודש, ואולם, הוא מעולם לא התהלך עם ישוע. כיצד עלה בידו לעשות זאת? משום שרוח הקודש גילה לו את ישוע באופן מלא. זכרו את דברי ישוע: "עוֹד רְבוּת יֵשׁ לִי לְהַגִּיד לָכֶם, אֲלֵא שֶׁאַתֶּם אֵינְכֶם כּוֹלִים לְשִׂאת זֹאת עִכְשָׁו. אֲבָל הוּא, אֲשֶׁר הוּא רֹחַ הָאֱמֶת, כְּשִׁיבּוֹא יְדַרְיָה אֶתְכֶם אֶל כָּל הָאֱמֶת..." (יוח' ט"ז 12-13). כלומר, רוח הקודש יעניק לכם התגלות מלאה. שאול לא היה יכול לבסס את אמונתו בישוע על סמך קשר אישי עם ישוע בימי חייו עלי אדמות, שכן הוא מעולם לא קיים קשר כזה. היה עליו להאמין במשיח באמונה שלמה בלי להסתמך על מראה עיניים. בעיקרון, הוא לא היה יכול לסתור על סמך מראה עיניים את מה שרוח הקודש הראה לו. לכך התכוון ישוע כשדיבר אל תומא שפקפק בתחייתו. העובדה ששאול לא קיים קשר עם ישוע בימי חייו עלי אדמות, שעליו היה יכול להסתמך, פירושה שהיה עליו להסתמך אך ורק על הקשר הרוחני שלו עם האדון. לא הייתה לו בִּיָּרָה אחרת. כמו לשאול, גם אנו זכינו בהזדמנות ללכת בעקבות ישוע בלי להתחבט בסוגיות קודמות שהתעוררו במשך קשר אישי עם ישוע בחייו עלי אדמות. האמת המדהימה היא שביכולתנו לשרות בקרבה רבה יותר עם ישוע בלי לראותו, מאשר אילו ראינו אותו. משום שנבצר מאתנו להתהלך עם ישוע פיזית, עלינו לתקשר אתו דרך רוח המשיח השוכן בקרבנו. כך נכונן קשר רוחני עמוק בינינו לבין אלוהים. כמה מדהים!

לחוות אותו ברמה העמוקה ביותר

אלוהים יודע שטרם נושענו בבשר. רוחנו נושעה; רוחנו עוצבה בדמותו ובצלמו של ישוע (יוח"א ד' 71). נשמתנו נתונה בתהליך של גאולה (יעקב א' 12). ואולם, גופנו הפיזי עדיין לא חווה גאולה.

האם שמתם לב באיזו קלות דברים נמאסים עלינו? יש אנשים הרוכשים מכונית חדשה, ובתוך שבוע היא נחשבת "ענתיקה" בעיניהם. זה טבעו של הבשר שלא נגאל. לממד הפיזי אין עומק רב; כולנו בני תמותה, ובמהרה ימות גופנו הפיזי. לכן הכריז ה' בחסדו: "לא אגלה את עצמי לחסידיי דרך הבשר, אלא אכונן דרך תקשורת באמצעות רוחי כדי שהם יוכלו לדעת אותי באמת." זה כאילו שה' אומר: "אתחבר עם אוהביי באמצעות רוחי כדי שיוכלו לדעת את צפונות לבי."

כקהילת המשיח, אנו כלת המשיח. אלוהים מכין אותנו לנישואים מלאי חיים אתנו. הוא מאפשר לנו לדעת אותו ברמה העמוקה ביותר (הרמה הרוחנית), לפני שנכיר אותו ברמה הפיזית. מסיבה זו, כתב שאול: "עַל כֵּן מְעַתָּה אֵין אֲנִי מְפִירִים אִישׁ עַל פִּי רְאוּת אֲנוּשִׁית; וְגַם אִם הַפְּרָנוּ אֶת הַמְּשִׁיחַ עַל פִּי רְאוּת אֲנוּשִׁית, הֲרִי פָּעֵת אֲיַנְנוּ מְפִירִים אוֹתוֹ עוֹד בְּאֶפֶן פְּזָה" (קור"ב ה' 61). אנו מכירים את ישוע דרך רוח הקודש – רוחו של אלוהים חיים. היה פרק זמן מסוים שבו המשיח התגלה לבני האדם בדמות בשר ודם. אך כיום, מכיוון שישוע אינו נמצא פיזית בעולם, זכינו בהזדמנות להתוודע אליו דרך רוח קודשו.

אם נזניח את התחברותנו עם רוח הקודש, נחמיץ את ההזדמנות לדעת את בן האלוהים. רוח הקודש חוקר את כל הדברים הכמוסים בלבו ובשכלו של ה' כדי לגלות לנו את ישוע. אם אתם משתוקקים לקשר עמוק עם ה', אין די בידע שטחי על אודותיו. עליכם לצאת למסע כדי לגלות מיהו באמת. המסע הזה יתאפשר אך ורק דרך התחברות עם רוח הקודש. מסיבה זו, לא נוכל לדבוק במסורות (דפוסי מחשבה רווחים) הקשורות לרוח הקודש שאינן מעוגנות בדבר ה' הנצחי. אם נניח לרעיונות שגויים, לדעות קדומות או לחוויות שליליות להטות את הבנתנו על רוח הקודש, לא ניהנה ממלוא התגשמות הבטחתו של ה' על כך ששכינתו הנשגבה תשרה בחיינו. לא נוכל לדעת את ה' זולת דרך רוחו.

אני מאמין כי ביכולתנו לקיים קשר עם רוח הקודש שבו נרצה את מה שהוא רוצה בו ונרגיש את מה שהוא מרגיש. רמת הקשר העמוקה ביותר, הרמה הרוחנית, זמינה לכולנו. ברמה זו אתם תיהנו מקשר של קרבה יתרה עם הבורא, שאינו דומה לשום קשר אחר. אך עליכם לדעת מיהו רוח הקודש אם ברצונכם להתהלך בקרבה יתרה אתו. כיצד תוכלו לדעת אותו? באמצעות קריאה בדברו והתייחדות עמו. אלוהים רוצה שתתקרבו אליו; הדבר היחיד שעליכם לעשות הוא לצעוד את הצעד הראשון לעברו.

הקדישו דקה להגות בפסוקים להלן והניחו לרוח הקודש לפעול בלבכם. כשתפנו אל ה', בקשו ממנו להסיר כל הלך רוח (מסווה), המונע מכם לחוות את שכינתו. ברגע שיוסר המסווה, תוכלו לראות את ה' כפי שלא ראיתם אותו מעודכם. בשעה שתתבוננו בפניו (בזמן האיכות שתבלו בחברתו, כחברכם הקרוב ביותר), הוא יחולל בכם שינוי ויעצב אתכם בצלמו. אשאיר אתכם עם מילותיו אלה של שאול השליח:

אֲנִי פָּאָשֶׁר יִפְנֶה לְבָם אֶל הָאֲדוֹן יוֹסֵר הַמְּסוּוָה. הָאֲדוֹן הוּא הָרוּחַ וּבְאֶשֶׁר
רוּחַ הָאֲדוֹן שָׁם הַחֲרוּת. אֲבָל אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ בְּפָנִים מְגָלִים רוֹאִים בְּמִרְאָה
אֶת פְּבֹד הָאֲדוֹן וְנִהְפָּכִים לְאוֹתוֹ צֶלֶם, מְפֹבֹד אֶל פְּבֹד, כְּמוֹ מִיַּד הָאֲדוֹן –
הָרוּחַ(קור"ב ג' 16-18).

הגות ותפילה – יום 1

קבלוהו בברכה כרבכם

וְהַמְשִׁיחָה שְׂאֲתָם קִבְּלֶתֶם מֵאֲתוֹ נִשְׁאַרְתְּ בְּקִרְבְּכֶם וְאֵינְכֶם צְרִיכִים לְמִישָׁהוּ
שְׂלִמְדוּ אֶתְכֶם, אֶלָּא כְּמוֹ שְׂמִשְׁיחָתוֹ מְלַמְּדֵת אֶתְכֶם עַל אֹדוֹת הַכֹּל – וְהִיא
אֲמַת וְאֵינָנָה כָּזָב – לְפִי מָה שְׂלַמְּדָה אֶתְכֶם, עֲמְדוּ בּוֹ.

יוח"א ב' 27

רוח הקודש ממלא תפקידים רבים בחיינו, אך קרוב לוודאי שתפקידו הגדול ביותר הוא להיות מורה. הוא תמיד מלמדנו דבר מה. הוא מורה מופתי שחי בקרבנו תמיד ומעניק לנו הנחיה, עצה ותוכחה בדרכו העדינה והאהבת.

כתבי הקודש הם ספרו הנצחי של רוח הקודש. דבר ה' הוא התייעוד של מחשבותיו של ה'. כדי לחשוב כמוהו, לדבר כמוהו ולהתנהג כמוהו, אנו זקוקים לדברו ועלינו להבין את דברו. זה תפקידו של מורנו ורבנו הדגול: להדריך אותנו אל כל האמת ולחשוף את המשמעויות הנסתרות הצפונות בכתבי הקודש בשעה שאנו נזקקים להן. הסופר והרועה פרנסיס פרנג'יפן היטיב להביע זאת:

דבר ה', בשילוב עם רוח הקודש, הוא הכלי המחולל את הידמותנו לדמות המשיח... דבר ה' הוא אלוהים. כתבי הקודש אינם אלוהים, אך רוח ה', אלוהים בכבודו ובעצמו, נופח חיים בדברי אלוהים. עלינו לחלוק כבוד לרוח הקודש כמו לה'. לפיכך, כשאתם פונים אל ה'... התפללו שלא תקראו בכתובים באופן שכלי בלבד. אדרבה, בקשו מרוח הקודש לדבר אל לבכם דרך דבר ה'... בזמן שתשתחוו בענווה לפני ה', דבר ה' יינטע בנשמתכם ויהפוך חלק בלתי נפרד מטבעכם (יעקב א' 21).

עצרו לרגע ושאלו את עצמכם: "איך אני קורא בדבר ה'? האם אני מזמין את מורי הדגול ללמדני? האם אני מפרש את דבר ה' בטעות? האם אני מפיק תובנות מן הכתובים?" עתה שאלו את רוח הקודש: "מה עליי לשנות כדי שדבר ה' יקבל חיים ויהפוך להיות חלק ממני?" כתבו את מה שהוא מגלה לכם וישמו זאת.

להכיר את רוח הקודש

האם שעת התפילה וההלל היא הזמן היחיד שבו רוח הקודש מלמד? לא. הוא מלמד כל הזמן, ואם תהיו מכוונים אליו, תפיקו לקחים ותובנות בכל רגע ורגע. פרנג'יפן מציע:

...החזיקו תמיד מחברת ועט... אנו נקראים לשכון בו, לא רק לבקר אותו... עליכם לפתח אוזן קשבת כדי שהרוח יוכל לדבר אליכם בכל מקום, על כל דבר. חלקו לו כבוד, והוא יכבד אתכם.

מובן שכל אחד יעשה זאת בדרכו שלו. השתמשו בכל אמצעי או טכנולוגיה שעובדים בשבילכם. מה שחשוב הוא שתקשיבו לרוח הקודש ותזכרו את מה שאמר לכם.

הגו בתשומת לב בפסוקים הבאים. מה חושף הרוח על דבר ה' בחייכם?

טימ"ב ג' 16-17; פטר"ב א' 12-21

דבר' ו' 6; י"א 18; תהל' קי"ט 9-11; קול' ג' 16

תהל' י"ט 8, קי"ט 105; משלי ד' 20-23, ו' 20-23

עבר' ד' 12; יעקב א' 21; ירמ' כ"ג 28-29

קרא אלי, ואַעֲנֶנּוּ; ואַגִּידָה לְךָ גְדֻלוֹת וּבְצֻרוֹת, לֹא יִדְעֶתֶם.
ירמ' ל"ג 3

הגות ותפילה – יום 2

שמרו אמונים לרוח הקודש כמו לה'

ענה ישוע: הראשונה היא שמע ישךאל יהוה אלהינו יהוה אחד, וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל שִׁלְבְּךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ.
מרוק' י"ב 29-30

ה', אשר הוא רוח הקודש, אוהב אותנו אהבה עזה וחפץ באהבתנו באופן בלעדי. הוא אינו רוצה שנפנה את אהבתנו ותשומת לבנו לעולם או לכל דבר הנמצא בעולם. הוא מכריז:

אַל תִּאְהָבוּ אֶת הָעוֹלָם, אֲךָ לֹא אֶת מֶה שֶׁבְּעוֹלָם. אִישׁ אִם יֵאָהֵב אֶת הָעוֹלָם
אֵין בּוֹ אֶהְבֵּת הָאֵב; כִּי כָּל אֲשֶׁר בְּעוֹלָם – תִּאֲוֹת בְּשָׂרִים, תִּאֲוֹת הָעֵינַיִם וְגַאֲוֹת
הַנְּקִסִּים – לֹא מִן הָאֵב הוּא כִּי אִם מִן הָעוֹלָם. וְהָעוֹלָם עוֹבֵר עִם תִּאֲוֹתָיו, אֲךָ
הָעוֹשֶׂה אֶת רְצוֹן אֱלֹהִים עוֹמֵד לְעַד (יוח"א ב' 15-17).

בחנו את הפסוקים האלה: מתי ט"ז 24-26; טיט' ב' 12-14; יעקב ד' 4-6; יוח' ט"ו 18-21; רומ' י"ב 2.

למי אתם שומרים אמונים? ערכו חשבון נפש. שאלו את עצמכם:

מי או מה זוכה למרב תשומת הלב והזמן שלי? מה אני עושה בזמני החופשי?

מי או מה מרגש אותי? האם יש לטכנולוגיה, להלכי רוח ולמגמות רווחות מקום הולם בחיי?

להכיר את רוח הקודש

על מה אני מבזבז את כספי?

מה מעסיק את מוחי רוב הזמן? על מה אני נוהג לשוחח? אילו נושאים אני מעלה בתפילותיי?

מילותינו חושפות למי אנו שומרים אמונים. ישוע אמר שהדברים הגודשים את לבנו נובעים החוצה ממוצא פינו (לוקס ו' 45).

עברו על התשובות שנתתם. שאלו את רוח הקודש: "האם עליי לשנות את סדר העדיפויות שלי? האם יש משהו שהפך לאליל בחיי? האם יש משהו שאני רודף אחריו יותר מאשר אחריו?" מה הוא אומר לכם? אילו צעדים הוא מעודד אתכם לקחת כדי לכוון אליו מחדש את מחויבותכם ונאמנותכם?

הגו בדבר ה' בבשורת מתי ו' 19-21 ובקול' ג' 1-17. בעזרת פסוקים אלה חברו תפילת הקדשה שבה תקדישו את עצמכם לאלוהים, ובקשו מרוח הקודש לוודא שתמיד תדבקו בה' אלוהים.

הגות ותפילה – יום 3

צמחו באמונה בעזרת חסדו

בְּלִנּוּ... נְהַפְכִים לְאוֹתוֹ צֶלֶם, מִכְבוֹד אֶל כְּבוֹד, כְּמוֹ מִיַּד הָאֲדוֹן, הָרוּחַ.
קור"ב ג' 18

לפני שהלך אל הצלב העניק לנו ישוע הצהרה חשובה על רוח הקודש: "עוד רבות יש לי להגיד לכם, אבל שאינכם יכולים לשאת זאת עכשיו. אבל הוא, אשר הוא רוח האמת, כשיבוא ידריך אתכם אל כל האמת..." (יוח' ט"ז 12-13).

ישוע המשיח, הכול-יודע, היה יכול לחלוק עם תלמידיו אמיתות רבות, אך הוא ידע שהם עדיין לא היו יכולים להבין. הם היו זקוקים לזמן כדי לצמוח באמונה. אחרי שמת ישוע, קם לתחייה ועלה לשמים, שלח האב את רוח קודשו כדי לסייע לנו לצמוח בהדרגה בעזרת חסדו.

האם יצפה אב מבנו הרך להבין את לוח הכפל או להכין דו"ח למס הכנסה? ברור שלא. כך, רוח הקודש ממתין עד שנהיה בוגרים דיינו כדי להתמודד עם האמת שברצונו ללמדנו. הוא לא רק מדריך אותנו אל כל האמת על כתיבי הקודש, אלא אף מדריךנו אל כל האמת עלינו, על ילדינו, על בריאותנו, על נסיבות חיינו וכדומה.

על פי דבר ה' אנו צומחים (ונעשים דומים לישוע) בהדרגה, "מכבוד אל כבוד". כלומר: עוברים מרמה אחת של אמונה וכבוד לרמה אחרת, גבוהה ממנה. גם אנו וגם רוח הקודש משתתפים בתהליך זה. הגו בתשומת לב בכתוב בפיל' א' 6, ב' 12-13; בתסל"א ה' 23-24; ובעבר' י"ג 20-21. מה מגלה לכם רוח הקודש בפסוקים אלה על צמיחה במשיח? האם הבחנתם בנושא ששב וחוזר בהם?

להכיר את רוח הקודש

צ'רלס ספרג'ון, המטיף הנודע שחי באנגליה בשלהי המאה התשע-עשרה, הרבה לכתוב על נושאים רוחניים רבים, כולל רוח הקודש וצמיחה רוחנית. הוא אמר:

אנו בוטחים בישוע לגבי מה שנבצר מאתנו לעשות. אילו יכולנו לעשות זאת בכוחנו אנו, האם הייתה לנו סיבה לפנות אליו? אנחנו צריכים להאמין; ה' [רוח הקודש] הוא שיברא אותנו מחדש. הוא אינו אמור להאמין במקומנו, ואנו איננו אמורים לחולל את מלאכת הבריאה מחדש במקומו. די לנו לציית למצוותו רבת החסד. ה' הוא זה שיחולל בנו את הלידה החדשה.

אל תתנו למחשבה, "עליי להיות בוגר יותר רוחנית," לייאש אתכם. זה לא נכון. מחשבה כזו רק תגרום לכם להרגיש אשמים ותדלדל את כוחכם הרוחני. עצרו לרגע והתפללו: "רוח הקודש, איך אתה רואה את המקום שאני נמצא בו (רמת הבררות הרוחנית שלי)?" מה רוח הקודש אומר לכם?

עליכם לראות את עצמכם כפי שרוח הקודש רואה אתכם. בקשו ממנו להעניק לכם מחסדו כדי שתוכלו לקבל בהשלמה את המקום שאתם עומדים בו, ומשם להמשיך לצמוח. האם נקטתם צעדים נואשים כדי לשנות את עצמכם? אם נהגתם כך, מה עשיתם כדי להשתנות? האם השתנתם? כיצד אתם רואים את עצמכם עכשיו?

הגות ותפילה – יום 4

הוקירו את קשרי הידידות שכונן ה' בעבורכם

תהא אהבתכם ללא העמדת פנים... אהבו איש את רעהו באהבת אחים כנה. הקדימו לנהג
כבוד איש ברעהו.
רומ' י"ב 9-10

נוצרנו לקשרים ולמערכות יחסים – מערכת יחסים עם אבינו שבשמים ועם הזולת. חשבו
על זה. ערכו של חבר ירא ה' הוא יקר מפי! חבר טוב מחדד את שכלנו, רגשותינו ורוחנו,
בדיוק כפי שברזל משחזר ומחדד ברזל אחר. חבר טוב מראה לנו את טעויותינו ומוכיח
אותנו באהבה וברגישות. חבר טוב שמח בשמחתנו ובהצלחותינו, ומעודדנו להתגבר על
קשיי החיים.

טובים השנים מן האחד, אשר יש להם שֶׁכָּר טוב בְּעַמְלָם. כי אם יפלו, האחד
יְקִים אֶת חֲבֵרוֹ; וְאִילוּ, הָאֶחָד שֶׁיִּפֹּל, וְאֵין שְׁנֵי לְהִקְיָמוֹ (קהלת ד' 9-10).

למדנו שיש שלוש רמות במערכת יחסים: פיזית, נפשית ורוחנית. כיצד מסייעת לכם
תובנה זו להבין את מערכות היחסים שאתם מנהלים כיום? בנוגע לאיזו מערכת יחסים
היא עוזרת לכם בעיקר? מדוע?

להכיר את רוח הקודש

הקשרים העמוקים והמשמעותיים ביותר שביכולתנו לקיים הם ברמה הרוחנית. תארו כיצד מתבטא קשר כזה. מהם חלק מן התועלות שתפיקו מהשתחויה והלל בחברותא ברמה הרוחנית ולא רק ברמה הפיזית או הנפשית?

האם יש אנשים שתמצו לפתח אתם קשרים עמוקים יותר? עצרו לרגע והתפללו: "רוח הקודש, מה אוכל לעשות כדי לפתח קשר רוחני עמוק יותר עם האנשים שזימנת לחיי? שבו בדומייה לפניו והקשיבו. כתבו את הדברים שהוא אומר לכם.

תפילה על קשרי ידידות שכונן ה' בעבורנו:

רוח הקודש, אנא העניק לי את מערכות היחסים שכוננת בעבורי. כמו שיונתן היה לדוד, כמו שרות הייתה לנעמי, כמו שיוחנן היה לישוע, אנא, חבר אותי עם האנשים אשר ברצונך שאנהל אתם מערכת יחסים. תן לי את החסד לפתח אתם חברות אמיצה, כולל ברמה הרוחנית. בשם ישוע, אמן!

לימוד נוסף:

משלי י"ג 20, י"ז 9, 17, כ"ז 6, 10, 17; יוח' ט"ו 13; יוח' א' 7; שמ"ב י"ח 1-4

הגות ותפילה – יום 5

לחוות את ה' ברמה העמוקה ביותר

בני דע את אלהי אביך ועבדהו, בלב שלם ובנפש חפצה.
דהי"א כ"ח 9

שאיפתנו הגדולה ביותר של ה' היא להכירנו באופן אינטימי. הוא מזמין אותנו לחיות בחברתו. האם יש שאיפה נשגבה מזו? האם יש חיפוש נעלה יותר? שאול השליח אמר: "ולא עוד אלא שאני חושב את הכל להפסד בגלל היתרון לדעת את המשיח ישוע אדוני, אשר למענו הפסדתי את כל הדברים; ואני חושבם לפסולת בשאיפתי להרויח את המשיח" (פיל' ג' 8).

לחוות לעומק את ישוע המשיח – זו הייתה התשוקה שפיעמה בלבה של ג'ין גיוון. כה חשובה בעיניה הייתה שליחות זו, שהיא חיברה ספר הנושא שם זה. מאמינה צרפתייה זו מן המאה השבע-עשרה השפיעה רבות על מאמינים כגון ג'ון וסלי, הדסון טיילור, ווטשמן-ני ועוד. להלן הדברים שהיא אמרה על אינטימיות:

הרשו לי לשאול אתכם... אתם מכירים את האדון לעומק? חוויה כזו, הליכה כזו, זמינה לכם מאת אלוהים. הוא אפשר זאת דרך חסדו, שאותו הוא מרעיף על כל בניו הנושעים. הוא עושה זאת באמצעות רוח קודשו. אם כך, כיצד תוכלו לבוא לאדון כדי לדעת אותו באופן כה מעמיק? המפתח הוא תפילה.

כיצד תנסחו תפילה כזו בהקשר לידיעת ה' באופן אינטימי? קראו בתשומת לב את תפילת ישוע במתי ו' 5-15. מה תוכלו ללמוד מתפילתו וליישם בחייכם?

להכיר את רוח הקודש

כפי שלמדנו, כשאנו נולדים מחדש, רוח הקודש בא לחיות ברוחנו. לפיכך, כשרוח הקודש מתקשר אתנו, הוא עושה את זה ברוחנו. ג'ין גויון ממשיכה:

האדון נמצא רק ברוחכם, במעמקי ישותכם, בקודש הקודשים; שם הוא שוכן. האדון הבטיח לבוא ולשכון בנו (יוח' י"ד 23). הוא הבטיח לפגוש שם את חסידיו שיעבדו אותו ויעשו את רצונו. האדון יפגוש אתכם ברוחכם... לאחר שתכוונו את לבכם אל האדון, יוטבע בו רושם נוכחותו.

הדרך לדעת את אלוהים באופן אינטימי היא באמצעות רוח קודשו – רוח הקודש ששלח אלינו (קור"ב' 9-12). עצרו לרגע והתפללו: "רוח הקודש, האם טמונים בלבי רעיונות מוטעים, חוויות שליליות או דעות קדומות בנוגע אליך, המסלפים את הבנתו אותך?" שבו לפניו בדממה והקשיבו לקולו. בקשו ממנו להסיר מלבכם כל הלכי רוח המנתקים אתכם מנוכחותו. כתבו את מה שהוא מגלה לכם.

הגו באמיתה זו ובקשו מרוח הקודש לגלות לכם את משמעותה.

אִךָ פֶּאֶשֶׁר יִפְנֶה לָבָם אֶל הָאֲדוֹן יוֹסֵר הַמְּסֻוֹה. הָאֲדוֹן הוּא הָרוּחַ וּבְאֶשֶׁר רוּחַ הָאֲדוֹן שָׁם
הַחַרְוִית. אֲבָל אֲנַחְנוּ פְּלִנֵּי בְּפָנִים מְגֻלִים רוֹאִים בְּמִרְאֵה אֶת כְּבוֹד הָאֲדוֹן וְנִהְפָּכִים לְאוֹתוֹ
צָלֵם, מִכְּבוֹד אֶל כְּבוֹד, כְּמוֹ מִיַּד הָאֲדוֹן – הָרוּחַ
(קור"ב' 16-18).

שאלות לדין

אם אתם לומדים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנא היעזרו בקלטת הוידאו לשיעור 3.

1. ישוע אמר שהפרושים הניחו למסורות שנוצרו ביד אדם ("מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה") לשלול את סמכותו של דבר ה'. מהן מסורות אלה, ומדוע הן מחבלות בתקשורת שלנו עם בוראנו? תנו לפחות דוגמה אחת למסורת הנהוגה בימינו, אשר מבטלת את האמת של דבר ה'.
2. רוח הקודש עורג להיות חברנו הטוב ביותר והוא קנאי לקשר העמוק שלנו אתו – קשר של קרבה יתרה. מהם לדעתכם הדברים המצויים בעולם שגזלו מן הקהילה ומן המאמינים את תשומת הלב והאהבה שהם העניקו לרוח הקודש? מה יקרה אם "נפלט" עם העולם, נרדוף אחר הנאות העולם, אחר עושר ומעמד גבוה יותר מאחר התחברות עם רוח הקודש?
3. איזה מסר העביר ישוע לתומא השליח ביוחנן כ' 29? כיצד קשורה אמיתה זו לדבר ה' שניתן דרך שאול השליח באיגרת השנייה אל הקורינתים ה' 16? כיצד משפרת אמיתה זו את קשר הקרבה היתרה שלנו עם האדון?
4. כנו בשם את שלוש רמות מערכות היחסים שלנו עם הזולת, ותארו אותן. מהי הרמה העמוקה ביותר? מדוע? כיצד נתחבר עם אנשים ברמה כזו?
5. ברוח הקודש נחלנו מתנה נפלאה: היכולת לדעת את ה' באופן אינטימי. קראו בתשומת לב את הכתוב באיגרת הראשונה אל הקורינתיים ב' 11-16. מה אומר כאן רוח הקודש על ידיעה אמיתית של ה'?
6. כיפא ויתר השליחים חוו חוויה שאין לה אח ורע – הם שוחחו עם ישוע פנים אל פנים. שאול לא זכה לחוויה כזו, ועם זאת השתמש ה' בו בעצמה רבה. כיצד התאפשר הדבר?

למידע נוסף קראו את יוח' כ' 29; קור"ב ה' 16; פטר"ב ג' 15-16.

להכיר את רוח הקודש

7. מה יקרה לקשר שלנו עם ה' אם נזנח את התחברותנו עם רוח הקודש? אם אתם מרגישים בנוח לעשות זאת, חלקו עם חברי הקבוצה כמה דרכים מעשיות שעזרו לכם לתקשר עם רוח הקודש ולחוות את ידידותו המדהימה.

לסיכום:

- אם רצוננו בקשר עמוק, קשר של קרבה יתרה עם ה', עלינו לדעת אותו דרך רוח קודשו.
- רק רוח הקודש יודע וחושף את המחשבות, הרגשות והמטרות הצפונות בלבו של אלוהים.
- אלוהים העניק לנו את רוח קודשו; רוח הקודש הוא המורה הדגול אשר מדריכנו אל כל האמת.
- ידידות עם העולם – רדיפה אחר מעמד, עושר ותענוגות – משמעה איבה כלפי אלוהים.
- רוח הקודש הוא התגלמות האדיבות; הוא לעולם לא יכפה עלינו את רצונו או את ידידותו.
- שלוש הרמות של מערכות יחסים הן: אלה הרמה הפיזית (הנחותה והשטחית ביותר), הרמה הנפשית (רמת האישיות), והרמה הרוחנית (העמוקה והאינטימית ביותר).
- ידיעת ה' דרך רוח קודשו עמוקה ואינטימית יותר מידיעת ה' באמצעות קשר עם ישוע בימי חייו עלי אדמות בדמות בשר ודם.

רוח הקודש מעצים אותנו דרך גבורתו

יום 1

הקדישו דקה כדי לדמיין מלך שחי בימי הביניים. נסו לדמיין את סביבתו: הטירה וצריחיה, האבירים, נערות המלכה, המלחמות, המלכות והתהילה. בעבר נהגו לחשוב שמשרתו ושושלתו של מלך כוננו ביד אלוהים, ולכן נהנו מלכים מהערצה רבה של נתיניהם וחיו בעושר אגדי. צו המלך היה חוק, והחלטותיו ופסיקותיו היו החלטיות וסופיות. מלך טוב הבין שמחויבותו היא להגן על נתיניו בתחומי ממלכתו; הוא אף ביקש לקדם את ענייני המלכות דרך הרחבת גבולות הממלכה והשגת משאבים נוספים.

מחויבות עצומה הוטלה על המלך, ולפיכך הוא נהנה מסמכות וכוח בלתי רגילים, ולפעמים אפילו זכה לכוח מוחלט. זכרו שאיני מתאר כאן מנהיג המכהן בתפקיד סמלי, שלמעשה הוא חסר סמכות (תפקיד האופייני לתקופתנו, שבה דמוקרטיה ורפובליקה הן צורות הממשל הרווחות ביותר). אני מתאר כאן שלטון מלוכני ריבוני. עכשיו דמיינו מלך כזה שאינו משתמש בסמכות ובכוח המתלווים למעמדו, או שהוא אינו מודע להם כלל. מה יקרה למלכותו? במהרה תיכבש מלכותו בידי צבא זר, נתיניו יהפכו לעבדים ומשאבי המלכות יוחרמו. אין די בנשיאה במשרת "מלך" (כלומר, שהמלך נהנה ממגורים בארמון, מאורח חיים בזבזני וכולי, אך הוא אינו נוקף אצבע למען מלכותו). עליו לבצע את תפקידיו כמלך, וביכולתו לעשות זאת אך ורק דרך הכוח והסמכות הנובעים מתוקף מעמדו. משרת הסמכות של מלך תהיה חסרת תועלת אם הוא לא יפעיל את סמכותו ולא ישתמש בכוחו, הנובעים ממשרתו הרמה. כילדי אלוהים הפכנו ליורשים עם המשיח. באיגרת אל הרומים נאמר: "וְאֵם בָּנִים, אֲזֵי יוֹרְשִׁים: יוֹרְשֵׁי נַחֲלַת אֱלֹהִים וְגַם יוֹרְשֵׁי הַשְּׂתֵרֵפִים לְמִשְׁיחַ, שֶׁכֵּן סוֹבְלִים אֲנִי עִמּוֹ כְּדֵי שֶׁגַם נִזְכָּה לְכָבוֹד עִמּוֹ" (רומ' ח' 71). מעמד זה מתבהר ביתר שאת באיגרת אל האפסים ב' 6: "[ה'] הַקִּים אוֹתָנוּ עִמּוֹ וְהוֹשִׁיעֵנו עִמּוֹ בְּשָׂמִים, בְּמִשְׁיחַ יֵשׁוּעַ." דרך המשיח הוצבנו מחדש במעמד אחר. איננו עוד ילדי העולם הזה, אלא אנו בני המלכות (יורשים) במלכות השמים. כיוורשים במלכות ה', הוטלה עלינו

המחויבות לקדם את שליחותו של אדוננו. נחלנו את ניצחוננו ואת כיבושיו, שכן אומצנו כבנים לשושלת היוחסין שלו. איזו אמיתה מטלטלת! אך כמו מלך מן העולם הזה, אם ברצוננו לשאת פרי מתוקף מעמדנו במשיח, עלינו לגלות את הכוח והסמכות המתלווים למעמדנו ולהשתמש בהם. בפרק זה נתעמק בדרך שבה אפשר לקבל את הסמכות והגבורה כדי למלא את תפקידנו בקידום מלכות ה'.

כיפא הכריז: אָבֶל אֲתֶם עִם נְבָחַר, מִמְלַכֶת כְּהֲנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ, עִם סְגֻלָּה, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ תְהִלּוֹתָיו שֶׁל הַקְּוִיָּא אֲתֶכֶם מִחֲשׂוֹךְ אֶל אוֹרוֹ הַנִּפְלָא (פטר"א ב' 9).

לפני שנתקדם, חשוב לציין: מעמד תמיד קודם לכוח. עלינו להיות מעוגנים במשיח לפני שנוכל לפעול למען מלכותו.

הסמכות והכוח הנדרשים לנו

כַּאֲשֶׁר הָיָה בְּחִבְרָתְכֶם צְנֹה עֲלֵיהֶם: אֶל תַּעֲזְבוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, כִּי אִם חֲפִי לְקִיּוֹם הַבְּטָחַת הָאֵב, אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אוֹתָהּ מִפִּי; כִּי יוֹחֲנָן הַטְּבִיל בְּמַיִם, אָבֶל אֲתֶם תִּטְבְּלוּ בְּרוּחַ הַקְּדוֹשׁ בְּעוֹד יָמִים לֹא רַבִּים.
מה"ש א' 4-5

ישוע לא הציע לתלמידיו לחכות לקיום ההבטחה מאת ה', והוא אף לא יעץ להם להישמע להנחייתו. אדרבה, הוא "צְנֹה עֲלֵיהֶם: אֶל תַּעֲזְבוּ אֶת יְרוּשָׁלַיִם", עד שתתקיים ההבטחה מאת ה'. הוא היה חייב ליחס חשיבות עליונה לצו זה, שכן קבלת סמכות וכוח מרוח הקודש היא חיונית למלאכת המלכות. הוא ידע שתלמידיו להוטים לבשר את הבשורות הטובות על תחייתו, והם עלולים להיות קצרי רוח ולאבד את סבלנותם בזמן שהם ממתנינים לקיום ההבטחה על ביאת רוח הקודש.

מן הכתוב במעשי השליחים א' 3 אנו למדים שהם בילו ימים שלמים בחברת ישוע ושמעו אותו מלמד על מלכות ה'. על פי כתבי הקודש, קיבלו השליחים הוכחה חותכת על תחייתו. לא היה שום צורך לשכנעם בתקפות מטרותם, שכן הם ראו במו עיניהם את ניצחוננו של המשיח על המוות. במילים אחרות: הם היו מוכנים ומזומנים לצאת למלאכת המלכות! אבל ישוע הביט בהם ואמר: "שָׁבוּ בְּעִיר עַד שֶׁתִּלְבְּשׁוּ עִז מִמְּרוֹם" (לוקס כ"ד 49). במילים אחרות: "אל תצאו למלא את שליחותכם, אל תתחילו לבשר את הבשורה בכל העולם ואל תייסדו קהילות, עד שתאזרו בגבורת רוח הקודש" (תרגום חופשי מאת המחבר).

אני מאמין שמכתבי הקודש עולה שישוע נתן את צו הזה לכחמש מאות איש (קור"א ט"ו 6). ואולם, במעשי השליחים א' 15, אנו מוצאים שמספר הנוכחים בחדר העלייה הצטמצם למאה ועשרים איש. מה קרה לשלוש מאות ושמונים האנשים הנותרים? אני מאמין שבכל יום שחלף, עוד ועוד אנשים מחמש מאות האנשים המקוריים עזבו, עד

שנשארו מאה ועשרים איש. יכול להיות ששלוש מאות ושמונים האנשים שעזבו חשבו: "בואו נחזור לבתי הכנסת, נייסד קהילות ונחלוק את הבשורות הטובות על תחיית המשיח. אחרי הכול, חבל לבזבז אפילו יום אחד בלי לבשר את הבשורות הטובות האלה." רק מאה ועשרים איש היו מוכנים להמתין על פי צו אדונם. בשלב זה ייתכן שאתם חושבים: "תשמע ג'ון, ברור שהתלמידים היו צריכים להמתין לרוח הקודש. הם עדיין לא קיבלו אותו. אבל זה שונה מבחינתנו, כי אנחנו קיבלנו את רוח הקודש כשנושענו." בחנו את הכתוב ביוחנן כ' 21-22:

הוֹסִיף יֵשׁוּעַ וְאָמַר לָהֶם: שְׁלוֹם לָכֶם. כִּי שָׁמַעְתִּי שֶׁהָאֵב שָׁלַח אֹתִי [את ישוע], בָּן גַּם אֲנִי שׁוֹלַח אֶתְכֶם. אַחֲרַי אֶמְרוּ זֹאת נִפְחַ עֲלֵיהֶם וְאָמַר לָהֶם: קַבְּלוּ אֶת רֹחַ הַקֹּדֶשׁ.

ישוע נפח על תלמידיו ואמר: "קבלו את רוח הקודש." המילה "קבלו" ביוונית משמעה "קבלו מיד או עכשיו." כשישוע אמר זאת, לא הייתה זו נבואה שחזתה מראש את הבאות. למעשה, התלמידים קיבלו את רוח הקודש לפני שעלה ישוע לשמים, אך הם עדיין לא נאזרו בגבורת הרוח. רק לאחר שהם נמלאו ברוח הקודש בחג השבועות הם נאזרו בגבורה.

חג השבועות

בְּיוֹם מְלֵאת שְׁבַעַת הַשְּׁבוּעוֹת הָיוּ כָּלֶם יַחְדָּיו. פְּתֹאִים הָיָה קוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, כְּקוֹל מְשֵׁב רוּחַ עֶזָּה, וְהוּא מֵלֵא אֶת כָּל הַבַּיִת אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בוֹ. אַז הוֹפִיעוּ לִנְגֹד עֵינֵיהֶם לְשׁוֹנוֹת כְּלֶהָבוֹת אֵשׁ, שֶׁהִתְפָּאְרוּ וְנָחוּ אַחַת אַחַת עַל כָּל אֶחָד מֵהֶם. וְכֻלָּם נִמְלְאוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְהִחֲלוּ לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹנוֹת אַחֲרוֹת כְּפִי שִׁנְתָּה לָהֶם הָרוּחַ לְדַבֵּר. מה"ש ב' 1-4

אני יודע שחלק מכם ראו את גרסת הסיפור הזה בתמונות קולאז' צבעוניות בשיעורי הדת שלמדתם בילדותכם בקהילה. בדרך כלל, רואים בה את קבוצת המאמינים ועל ראשיהם מרצדות לשונות אש זעירות. קרוב לוודאי שזה לא ממש משקף את מה שקרה שם באמת. הדבר שמחבר מעשי השליחים מתאר בתור "לְשׁוֹנוֹת כְּלֶהָבוֹת אֵשׁ" הוא למעשה התגלות שכינת ה'. תלמידי ישוע אלה, שכללו גברים ונשים, היו אפופים בשכינת ה' ונטבלו בשכינת ה'. שכינת ה' שנגלתה שם אוששה גם בהתייחסות ל"מְשֵׁב רוּחַ עֶזָּה". כפי שביססנו בפרק הראשון, רוח הקודש אינו "רוח עזה". הוא אישיות. ואולם, התגלותו בשעת כניסתו לחדר העלייה התבטאה במשב רוח עז.

משמעות המילה היוונית שתורגמה ל"נְמְלָאוּ" (מה"ש ב' 4), היא "רוו". על פי המילון, "להרוות" פירושו "למלא עד גודש". הנוכחים בחדר העלייה נמלאו עד רוויה ברוח הקודש.

כולם חוו את שכינת ה' בחייהם בעצמה רבה. נוסף על התגלות לשונות האש ומשב הרוח, היה אות נוסף להתמלאות ברוח הקודש העובדה שהמאמינים החלו לדבר "בלשונות אחרות".

יום 2

דיבור בלשונות?

לשון פרושה שפה. אם אסע לספרד ואתקל באדם שאינו דובר ספרדית, אוכל לשאול אותו: "מהי שפת האם שלך?" או "מהי שפת מולדתך?" שתי השאלות עוסקות בדבר זהה. לעומת זאת, לא אצטרך לשאול אדם דובר אנגלית אם זו שפת האם שלו, שכן כדובר אנגלית כשפת אם, אזהה מיד את השפה. לכן, מבחינתי, אנגלית היא השפה שאני דובר בה; היא "שפה מוכרת", ואילו שלשפה אחרת אתיחס כשפה זרה או כשפה "לא מוכרת". ארחיב על כך בהמשך. ביום חג השבועות יהודים רבים מארצות רבות נאספו בירושלים כדי לחגוג את החג. כתושבי מדינות שונות ומחוזות שונים, היו להם "שפות אם" רבות.

בִּירוֹשָׁלַיִם הִתְגוֹרְרוּ יְהוּדִים יְרֵאֵי אֱלֹהִים מִכָּל עַם וְעַם אֲשֶׁר תַּחַת הַשָּׁמַיִם.
כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע הַקּוֹל הַזֶּה הִתְקַהְלוּ עִם רַב וְכָלֵם נְבוּכוֹ, שֶׁכֵּן כָּל אִישׁ שֹׁמֵעַ
אוֹתָם מִדְּבָרִים בְּשִׁפְתוֹ שְׁלוֹ. הֵם נִתְמַלְאוּ תַפְהוֹן וּפְלִיאָה וְאָמְרוּ: הֲרֵי כָּל
הַמְדַבְּרִים הָאֵלֶּה גְלִילִיִּים, וְאִיךָ כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ שׁוֹמֵעַ בְּשִׁפְת מוֹלְדָתוֹ?
(מה"ש ב' 5-8).

שימו לב שבכתבי הקודש נאמר מפורשות: "כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע הַקּוֹל הַזֶּה הִתְקַהְלוּ עִם רַב." לשמע השפות הללו התקהלו במקום אנשים רבים שדיברו באותן שפות. ההמון השתאה מכך שאנשי הגליל (שמרביתם נחשבו חסרי השכלה או לא מלומדים) דיברו בשפות רבות. דרך ביטוי זו של רוח ה' שימשה אות לאנשים שעדיין לא הלכו בעקבות ישוע.

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים אוֹתָם מִסְפָּרִים בְּלִשׁוֹנוֹתֵינוּ אֶת גְּדֻלוֹת הָאֱלֹהִים! הַכֹּל
הַשְּׁתוּמָמוֹ וְנְבוּכוֹ. אָמְרוּ זֶה אֵל זֶה: מַה זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת? (מה"ש ב' 11-12).

שפיכת רוח הקודש ביום חג השבועות נתנה לכיפא הזדמנות לשאת את הדרשה המפורסמת ביותר בכתבי הקודש, שבה אמר: "אֶת יְשׁוּעָה זֶה הֵקִים אֱלֹהִים לְתַחֲתָהּ וְעַל זֹאת אֲנַחְנוּ כְּלוֹנוֹ עֲדִים. וְלֵאחֶר שֶׁנִּשְׂאָ אֵל יְמִין הָאֱלֹהִים וְקִבֵּל מֵאֵת הָאֵב אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַמְבַטְחֵת, שֶׁכֵּן אוֹתָהּ כִּפֵּי שְׂאֵתָם רוּאִים וְגַם שׁוֹמְעִים" (מה"ש ב' 32-33). שימו לב שכל הנוכחים ראו ושמעו הוכחות לגבורת רוח הקודש.

כמה פסוקים מאוחר יותר, הקהל הגיב על דרשתו, ככתוב: "כִּפְשָׁמְעִים,
הִתְעַצְבוּ מְאֹד בְּלִבְכֶם וְאָמְרוּ לְכִיפָא וְלִשְׂאָר הַשְּׁלִיחִים: 'אֲנָשִׁים אַחִים, מַה
עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת?" (מה"ש ב' 37).

כיפא אמר להם:

שׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה וְהִטְבְּלוּ אִישׁ אִישׁ מִכֶּם בְּיֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְסִלִּיחַת חַטָּאֵיכֶם, וּתְקַבְּלוּ אֶת מִתְּנַת רֹחַ הַקֹּדֶשׁ. כִּי לָכֶם הֵבִטְחָה [רוח הקודש] וְלִבְנֵיכֶם וְלִכְל הָרְחוּקִים, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָא לָהֶם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ (מה"ש ב' 38-39).

בזמן שהכריז כיפא את הבשורות הטובות של הגאולה, אשר יהיו נחלתו של כל אדם שיקרא בשם האדון (רומ' י' 13), הוא אף הבהיר מפורשות שמתנת רוח הקודש זמינה לכל מאמין. כמה מדהים! הבטחה זו זמינה לכל מאמין – בעבר, בהווה ובעתיד.

ארבעה מקרים

בספר מעשי השליחים מופיעים ארבעה סיפורים נוספים, המתעדים אנשים שהתמלאו ברוח הקודש אחרי חג השבועות. בזמן שנדון בארבעת הסיפורים הללו, אבקשכם לבחון בתשומת לב מיוחדת שני דברים. ראשית, בכל הסיפורים חוץ מאחד, ההתמלאות ברוח הקודש היא אירוע שונה או נבדל מחוויית הישועה. שנית, האנשים שהיו עדים להתמלאות ברוח הקודש ראו ושמעו הוכחות להימצאותה של רוח הקודש בלבם של המאמינים החדשים.

פיליפוס והשומרונים

אחד מארבעת הסיפורים הללו מופיע בפרק ח' במעשי השליחים. פיליפוס נשלח לעיר בשומרון כדי לבשר בה את בשורת ישוע המשיח. בזמן שהבשורה הוכרזה, חוותה העיר כולה תחייה רוחנית. משותקים ופסחים נרפאו, רוחות טומאה גורשו מאחוזי השדים, ואנשים רבים קיבלו בשמחה את הבשורות הנפלאות של גאולת האלוהים.

אָבֵל כַּאֲשֶׁר הָאֲמִינוּ לְפִילִיפּוֹס בְּבִשְׂרוֹ עַל מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ, נִטְבְּלוּ גְבָרִים וְנָשִׁים, וְגַם שְׁמֵעוֹן עֲצָמוּ הָאֲמִין. הוּא נִטְבֵּל וְנִסְפַּח אֶל פִּילִיפּוֹס; וְכָרְאוֹתוֹ אֶת הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים הַגְּדוֹלִים שֶׁנַּעֲשׂוּ, נִתְמַלֵּא תְּמָהוֹן (מה"ש ח' 12-13).

האם השומרונים נולדו מחדש כאשר האמינו בבשורות הטובות של ישוע המשיח? בהחלט. כשאדם מאמין בבשורה, הוא מקבל את ישוע המשיח והופך לילדו של ה'. מאמינים חדשים אלה נטבלו במים כאות לאמונתם במשיח. ואולם, כפי שנראה בפסוקים הבאים, מנהיגי הקהילה הקדומה ידעו שהמאמינים החדשים נזקקו לדבר מה אחר. נוסף על קבלת האמונה ולטבילה במים היה עליהם לקבל את טבילת רוח הקודש.

הַשְּׁלִיחִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם שָׁמְעוּ שֶׁשׁוּמְרוֹן קִבְּלָה אֶת דְּבַר אֱלֹהִים [ישועה]
וְשָׁלְחוּ אֵלֵיהֶם אֶת כִּיפָא וְאֶת יוֹחָנָן. הִלְלוּ יַרְדּוֹ לְשֵׁם וְהִתְפַּלְּלוּ בְּעֵדָם שֶׁיִּקְבְּלוּ
אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, כִּי עוֹד לֹא צָלְחָה הָרוּחַ עַל אִישׁ מֵהֶם; הֵם רַק נִטְבְּלוּ בְּשֵׁם
הַאֲדוֹן יֵשׁוּעַ [טבילה במים] (מה"ש ח' 14-16).

כשנודע לשליחים ששומרון קיבלה את הבשורה, הם החליטו לשלוח את כיפא ויוחנן אל המאמינים החדשים שם. מדוע נשלחו שניים מבכירי הקהילה בירושלים כדי להתפלל עם המאמינים השומרונים? אחרי הכול, השומרונים כבר קיבלו את הבשורה, נושעו ונטבלו במים. כיפא ויוחנן נשלחו אליהם במיוחד כדי להתפלל "בְּעֵדָם שֶׁיִּקְבְּלוּ אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (פס' 15). זכרו שירושלים שוכנת במרחק של כחמישים קילומטרים מהשומרון. מרחק זה נראה אולי לא רב בימינו, אבל לשליחים לא היו מכוניות או אמצעי תחבורה מודרניים אחרים. היה עליהם לעבור ברגל או על גבי בהמות את כבדת הדרך הזאת; מסע כזה היה אורך לפחות יום. זו לא הייתה נסיעה קצרה עד קצה הרחוב. כאמור, חשוב לציין שהמאמינים החדשים נטבלו בשם ישוע המשיח. הם היו עכשיו ילדי האלוהים. ואולם, במתת הגאולה היה היבט שהם טרם חוו. ייתכן שתתהו: "דק רגע, ג'ון, חשבתי שרוח ישוע המשיח קובע את משכנו בלבנו ברגע שאנחנו מקבלים את מתת הגאולה." זה באמת נכון. באיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ב 3 נאמר מפורשות: "וְיָאֵין אִישׁ יְכוֹל לֹאמֹר יֵשׁוּעַ הוּא הַאֲדוֹן אֶלָּא בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ." איננו יכולים להודות באדנותו של ישוע המשיח ללא השפעתו של רוח הקודש, ואולם, דבר זה שונה מלהיות מלא ברוח הקודש.

כתבי הקודש מבהירים שכל מי ששייך למשיח מקודש וחתום בידי רוח הקודש (פטר"א א' 2; אפס' א' 13). לכן, אין ספק שקבלת שכנית רוח הקודש בקרבנו היא חלק מחוויית הגאולה. כשאלוהים רואה אתכם, הוא רואה את רוח המשיח. זכרו, כאשר נושעתם, זכיתם למעמד חדש במשיח – הפכתם חלק מירושתו ומלכותו. ואולם, אינכם מלאים בגבורת רוח הקודש עד שתבקשו זאת מאבינו שבשמים.

ישוע אמר: "הֵן אַתֶּם הַרְעִים יוֹדְעִים לָתֵת מִתְּנוֹת טוֹבוֹת לְבָנֵיכֶם, כֹּל שֶׁיִּבֶן הָאֵב שֶׁבִּשְׂמַיִם יִתֵּן אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ!" (לוקס י"א 13).

ישוע כינה את אלוהים "אביכם שבשמים"; לכן ברור שהוא התכוון כאן למאמינים. אנו יודעים זאת, שכן בבשורת יוחנן ישוע מתייחס ל"רוח הַאֲמָתָה אֲשֶׁר הָעוֹלָם אֵינּוּ יְכוֹל לְקַבֵּל מִשׁוּם שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה אוֹתָהּ, אֲפֹ אֵינּוּ מִפִּיר אוֹתָהּ" (יוח' י"ד 71). "העולם" מייצג את כל מי שחי מחוץ למלכות ה'. ברור שכל מי שלא נכנע לסמכותו של ישוע ומסרב לקבלו כאדון, לא יכול לקבל את רוח הקודש. לכן, ההנחיה לבקש "את רוח הקודש" אינה מתייחסת לגאולה. היא מתייחסת להתמלאות ברוח הקודש המיועדת למי שנושעו. רק הנושעים יכולים לחוות זאת. בואו נשוב למעשי השליחים ח':

אָז [כיפא ויוחנן] סָמְכוּ יָדַיִם עָלֵיהֶם וְהֵם קִבְּלוּ אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כְּשֶׁרָאָה שְׂמֵעוֹן פִּי בְּסִמְיַכַת יְדֵי הַשְּׁלִיחִים נִתְּנָת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, הִגִּישׁ לָהֶם כֶּסֶף בְּאֶמְרוֹ: תִּנְנוּ גַם לִי אֶת הַסְּמִכוֹת הָאֵלֶּה, שֶׁכָּל מִי שֶׁאֶסְמְךָ אֶת יְדֵי עָלָיו יִקְבַּל אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ! (מה"ש ח' 17-19).

כיפא ויוחנן הניחו את ידיהם על המאמינים, והללו קיבלו את רוח הקודש. ההתמלאות ברוח נגלתה בבירור לעיני בני האדם, שכן נאמר כאן מפורשות: "כְּשֶׁרָאָה שְׂמֵעוֹן פִּי בְּסִמְיַכַת יְדֵי הַשְּׁלִיחִים נִתְּנָת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ...". שמעון שהאמין בישוע נדהם כל כך מהתגלות גבורת רוח הקודש שנחה על המאמינים, עד שהציע לשליחים תשלום כספי בתמורה לכך שילמדוהו איך להעביר לאנשים את גבורת רוח הקודש. (תגובה זו לא הייתה במקום, ולכן מיהר כיפא להוכיח את שמעון).

לכל אורכו של מעשי השליחים התבטאה ההתמלאות הפנימית ברוח הקודש בהתגלות חיצונית, שהיה אפשר לראותה ולשמוע אותה, בדרך כלל דיבור בלשונית והתנבאות. מסיבה זו נהגו השליחים לומר שרוח הקודש "באה", "נחה", "צלחה" או "שורה" על המאמינים. מקרה זה שאירע בשומרון הוא אחד המקרים היחידים שבנוגע אליהם כתבי הקודש אינם מציינים מפורשות כי דיבור בלשונית ומתת הנבואה באו בעקבות התמלאות ברוח. ואולם, נוכל להסיק שזה אכן קרה; ולא, שמעון שהיה בעבר מכשף, לא היה רואה את הראיה לכך שרוח הקודש נחה על המאמינים.

יום 3

שאל התרסי

הסיפור על קבלתו של שאול את עולו של המשיח הוא אחד הקטעים המרשימים ביותר בכתבי הקודש. ברצוני להתמקד בהיבט פחות בולט בסיפור מדהים זה. במעשי השליחים ט' אנו מוצאים את שאול עושה את דרכו לדמשק כדי לרדוף את תלמידי ישוע שהתגוררו שם:

בַּעַת שֶׁהָלַךְ וְהִתְקָרַב לְדַמְשֶׁק, פָּתְאוּם נִגְהָ סְבִיבוֹ אֹר מִן הַשָּׁמַיִם. הוּא נִפְּל אַרְצָה וְשָׁמַע קוֹל אֹמֵר אֵלָיו: שָׂאוּל, שָׂאוּל, לָמָּה תִּרְדָּפֵנִי? שָׂאוּל שָׂאוּל: מִי אַתָּה, אֲדוֹנָי? אֲנֹכִי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר אֶתָּה רֹדֵף. אֲבָל קוֹם לָךְ הָעִירָה וַיֹּאמֶר לָךְ מֶה שְׂעָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת (מה"ש ט' 3-6).

שימו לב ששאול מכנה את ישוע "אדוני". כשישוע המשיח הופך לאדון חיינו, אנו נולדים מחדש. זה קורה מיידית. אני מאמין ששאול הפך למאמין ברגע שהכיר בישוע כאדון חיינו. לאחר מפגש זה עם ה' העביר שאול שלושה ימים בעיר בצום ובתפילה, בעודו ממתין להוראות נוספות. בינתיים הורה האדון לתלמיד בשם חנניה ללכת אל שאול.

חנניה חשש מצו זה, שכן שמע סיפורים רבים על רדיפותיו של שאול את המאמינים. לכן אמר לו אלוהים: "לָהּ, כִּי [שאול] כָּלִי נִבְחָר הוּא לִי לְשֹׂאת אֶת שְׁמִי" (מה"ש ט' 15). כשהגיע חנניה אל הבית ששהו בו שאול, הוא הניח את ידיו עליו ואמר: "שָׂאוּל, אָחִי. הֲאֵדוֹן יִשׁוּעַ שְׁנִרְאָה אֵלַיךְ בְּדַרְךָ בּוֹאֵךְ שְׁלַחְנִי כְּדֵי שְׁתִּרְאָה שׁוֹב וְתִמְלֵא רוּחַ הַקִּדְּשׁ" (פס' 17). אין ספק שחנניה ידע ששאול נושע, שכן כינה אותו "אחי". ואולם, אף שהיה שאול מאמין, נשלח אליו חנניה מאת ה' כדי להתפלל בעבורו ולבקש באופן מיוחד שישוב אליו מאור עיניו, ושיימלא ברוח הקודש.

גם במקרה זה אנו רואים שההתמלאות ברוח הקודש התרחשה לאחר קבלת מתת הגאולה. במעשי השליחים ט' אין שום אזכור לכך ששאול דיבר בלשונות. ואולם, אנו יודעים ששאול דיבר בלשונות, שכן בשלב מאוחר יותר הוא כתב: "אֲנִי מוֹדֶה לְאֱלֹהִים שְׂאָנִי מִדְּבַר בְּלִשׁוֹנוֹת יוֹתֵר מִכֻּלָּם" (האיגרת הראשונה אל הקורинתים י"ד 18). אני מאמין ששאול החל לדבר בלשונות בזמן שחנניה התפלל בעבורו. שאול קיבל את התמלאות רוח הקודש לאחר שנושע, שכן גבורת רוח הקודש שנחה עליו הייתה חיונית במאמציו לבשר לגויים, למלכים ולבני ישראל על ישוע המשיח (מה"ש ט' 15).

כיפא וקורנליוס

בפרק י' במעשי השליחים אנו זוכים למבט חטוף על חוש ההומור של אלוהים. בפסוק הראשון אנו מתוודעים אל קוֹרְנִלְיוֹס, שר מאה בצבא הרומי. על פי הכתובים, היה קורנליוס איש חסיד וירא אלוהים שגמל חסדים רבים לעניים ונהג להתפלל לה'. בעת ההיא טרם בושרה הבשורה לגויים, ולכן שלח ה' מלאך אל קורנליוס. ואולם, המלאך לא חשף לפני קורנליוס את תכנית הגאולה של ה' לגויים; הוא הורה לקורנליוס לשלוח שליחים אל כיפא ולהזמינו אליו. קורנליוס הנרגש שלח מיד כמה מאנשיו לחפש את כיפא לפי הנחיותיו של מלאך ה'.

מן הפסוק הבא אנו למדים שכיפא התגורר ביפו. כאשר עלה כיפא לגג נחה עליו רוח הקודש והוא קיבל חזון שמימי. בחזון זה השתמש ה' בדימויים שונים כדי להראות לכיפא את הדברים שהוא טיהר, ולפיכך אין לכנותם טמאים (מה"ש י' 9-15). מתברר שאלוהים ידע שכיפא יתקשה בהבנת משמעות החזון, ולכן הוא שב ונתן לו את אותו חזון שלוש פעמים. בזמן שהגה כיפא במשמעות החזון, הגיעו אנשי קורנליוס לבית שבו התארח כיפא. רוח הקודש הורה לכיפא להתלוות אליהם. אלוהים לא הבהיר לכיפא מדוע הוא נשלח אל קורנליוס, אף על פי שבאותם ימים לא היה נהוג שיהודים אדוקים יתרועעו עם גויים. בהגיעו לביתו של קורנליוס אמר כיפא:

אַתֶּם יוֹדְעִים שְׂאָסוּר לְאִישׁ יְהוּדִי לְהִיּוֹת חָבֵר לְלִכְרִי אוֹ לְבוֹא אֵלַי, אַךְ לִי הֲרָאָה אֱלֹהִים שְׁלֵא לְקָרָא לְשׁוֹם אָדָם שְׁקוֹץ אוֹ טָמֵא. לָכֵן גַּם בָּאתִי לְלֵא

הַתְּנַגְדוֹת בְּשִׁנְקָרְאֲתִי. כָּעֵת אֲנִי שׂוֹאֵל לְשֵׁם מַה קְרָאתֶם לִי?
(מה"ש י' 28-29).

כיפא החל לקשר בין החזון שקיבל לבין המפגש עם גוי ירא ה' זה, ולכן הוא בישר לו את בשורת הגאולה. לפתע, בעודו נושא את דבריו, צלחה רוח הקודש על הגויים האלה ששמעו את הבשורה, והם החלו לדבר בלשונות. כיפא היה בהלם. הוא לא ראה דבר כזה מעודו. אלוהים ידע שכיפא ואחיו למסע, שהיו אף הם יהודים, יתקשו לקבל את העובדה שמתת הגאולה נועדה גם לגויים. לכן, ה' שפך את רוח קודשו על אותם גויים לפני שהייתה לכיפא הזדמנות להתפלל אתם או להטבילם. זו הייתה הוכחה ניצחת לכך שהגויים שלא נמנו עם ישראל נכללו אף הם בתכנית הגאולה.

הַמְאֲמִינִים בְּנֵי הַמִּילָה אֲשֶׁר נָלוּ אֶל כִּיפָא הִשְׁתוֹמְמוּ עַל שְׂמִתְנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ נִשְׁפָּכָה גַם עַל הַגּוֹיִים, שֶׁכֵּן שָׁמְעוּ אוֹתָם מִדְּבָרִים בְּלִשׁוֹנוֹת וְנוֹתְנִים גְּדֻלָּה לְאֱלֹהִים. הַגִּיב כִּיפָא וְאָמַר: הַאֵם יָכוֹל מִיִּשְׂרָאֵל לְמַנֵּעַ אֶת הַטְּבִילָה בְּמֵי מַאֲלָה שֶׁקִּבְּלוּ אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כְּמוֹנוֹ? הוּא צִנֵּה עֲלֵיהֶם לְהַטְבִּיל בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ (מה"ש י' 45-48).

התלמידים היהודים של ישוע, לא יכלו להתכחש לראיה שאישה את העובדה שגאולת ה' ניתנה גם לגויים, שכן הם ראו ושמעו את התגלות גבורת ה' בקרבם (ההתמלאות ברוח הקודש). המאמינים היהודים היו בהלם. לא רק שאלוהים העניק לגויים גאולה, הוא אף שלח להם את התמלאות רוח קודשו לפני שהתוודו על חטאיהם ונטבלו במים (כלומר, זה לא קרה לפי הסדר הרגיל: קבלת האמונה, וידוי, טבילה, ורק אז, התמלאות ברוח). לפנינו המקרה היחיד בכתבי הקודש שבו אלוהים פועל בדרך זו. בכל מקרה אחר שבו נחה רוח הקודש על המאמינים, אירע הדבר לאחר קבלת האמונה במושיע. אני מאמין שאלוהים עשה זאת כי הוא ידע שהמאמינים היהודים נזקקו לאות מיוחד שיוכיח להם שה' הרעיף את מתת הגאולה גם על הגויים.

אנשי אפסוס

הסיפור הרביעי שברצוני לבחון תועד בפרק י"ט במעשי השליחים. שאול היה בעיצומו של מסע בישור נרחב בזמן שהגיע לאפסוס. על פי כתבי הקודש, עם הגעתו לעיר הוא פגש אחדים מתלמידיו של יוחנן המטביל. השאלה הראשונה ששאל אותם הייתה זו: "האם קבלתם את רוח הקודש באשר האמנתם?" (מה"ש י"ט 2). וואו! אם זו הייתה השאלה הראשונה שהפנה שאול לבני אפסוס אלה, אין ספק שהיא חייבת להיות אחת השאלות הראשונות שנפנה לכל מאמין חדש. מדוע הייתה זו סוגיה כה חשובה בעיני מנהיגי הקהילה הקדומה? משום שההתמלאות בגבורת רוח הקודש חיונית לשליחותנו כתלמידי

המשיח. מדוע ירצה מישהו מאתנו לחיות, ולו שעה אחת בלבד, ללא הכוח המניע את השליחות הזאת (מה"ש א' 8)? כדי למלא את שליחותנו ביעילות למען מלכות אבינו שבשמים, עלינו להיות מעוגנים במשיח (קבלת הגאולה) וחמושים בגבורת רוח הקודש (ההתמלאות ברוח).

שאל השליח גילה שאף על פי שבני אפסוס אלה היו תלמידיו של יוחנן המטביל, הם לא שמעו את הבשורות הטובות של הגאולה דרך ישוע המשיח, ולכן הוא החל לבשר להם. כאמור, קבלת האמונה המעניקה לנו מעמד חדש במשיח, קודמת תמיד להתמלאות בגבורת רוח הקודש. גם אם לפעמים קורה (כפי שקרה לקורנליוס), שהביטוי החיצוני של התמלאות ברוח הקודש בא לפני וידוי פומבי וקבלת הגאולה (דרך טבילה במים), הגאולה קודמת תמיד להתמלאות בגבורת הרוח.

לפיכך, מיד לאחר ששמעו בני אפסוס אלה את דברי שאול, הם "נִטְבְּלוּ לְשֵׁם הָאֱדוֹן יֵשׁוּעַ" (מה"ש י"ט 5). במילים אחרות, הם קיבלו את הגאולה הניתנת אך ורק דרך ישוע המשיח. אך המפגש טרם הסתיים. "כִּי־שָׁמַעְךָ שָׂאוּל אֶת יְדָיו עֲלֵיהֶם, בָּצָא רֹחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם וְאִזְדַּבְרוּ בְלִשׁוֹנוֹת וְהִתְנַבְּאוּ" (מה"ש י"ט 6). ההתמלאות ברוח הקודש התרחשה לאחר שנטבלו המאמינים החדשים בשם ישוע אדונו. לפני שהם פגשו את שאול, הם ידעו מעט מאוד על ישוע. אך ברגע שהם התמלאו ברוח הקודש, הם התנבאו, מה שאומר שהם הכריזו את דברי ישוע המשיח. הכוח לנבא דברים שנעלמו מידיעתם דקות אחדות קודם לכן התאפשר אך ורק בזכות רוח הקודש שצלח עליהם. המאמין לא יוכל להכריז בסמכותיות את רזי האלוהים בלי להכיר תחילה את רוח קודשו (קור"א ב').

אני מלא הכרת טובה על כך שלעולם אינני צריך להטיף ללא גבורת רוח הקודש. בכוחי שלי, אינני נואם בחסד. גם, אינני סופר טוב. האנגלית שלי הייתה קלוקלת כל כך, והציונים שקיבלתי באנגלית היו נמוכים כל כך, שנכשלתי במבחני הגמר. איש אינו יודע טוב ממני שהפכתי להיות מי שאני היום בזכות חסד ה' וההעצמה שקיבלתי מרוח קודשו. ללא גבורת רוח הקודש לא הייתי יכול לכתוב את הספר הזה. רוח הקודש הוא מקור כוחי וכישרוני. בלעדיו לא הייתי יכול למלא את משימת המלכות. רוח הקודש מרעיף עליי את חסד ה'.

יום 4

האם חדלו הלשונות?

הַאֲהָבָה לֹא תִמּוּט לְעוֹלָם, אֲךָ נְבוֹאוֹת תִּבְטְלֶנָּה, לְשׁוֹנוֹת תִּתְדַלְּנָה, דַּעַת תִּבְטָל; כִּי חֻלְקִית הִיא יְדִיעֵתְנוּ וּבְאֲרַח חֻלְקִי מִתְנַבְּאִים אָנוּ, אֲךָ בְּבוֹא הַמְּשָׁלָם יִבְטַל הַחֻלְקִי.
קור"א י"ג 8-10

עכשיו, לאחר שבחנו את הסיפורים שתועדו במעשי השליחים על ההתמלאות ברוח הקודש, ברצוני להתייחס לסוגיה המטרידה רבים מכם. לעתים קרובות אני שומע אנשים

הטוענים כי הלשונות חדלו. בדרך כלל הם מתכוונים להצהרה שלעיל, הלקוחה מהאיגרת הראשונה אל הקורינתים, פרק י"ג. הדבקים ברעיון זה מאמינים שכאשר שאול אמר: "אָךְ בָּבֹא הַמְּשָׁלִם יִבְטַל הַחֲלָקִי," הוא התכוון לכתבי הקודש בתור "המושלם". הם מנמקים את דרך החשיבה הזאת כ: "עתה, כשהמושלם (כתבי הקודש) בא, הלשונות חדלו." חשוב שנבחן בתשומת לב את הפסקה כולה כדי לקבוע מה אמר בה שאול. כשבוחנים את ההקשר של הפסוק, ברור שרעיון זה הוא בלתי אפשרי. אם חדלו הלשונות, אזי דעת ונבואות חדלו אף הן. האם דעת ונבואות פסו מן העולם? ודאי שלא! לכן, מהו אותו "מושלם" ששאל מדבר עליו כאן? התשובה טמונה בפסוק י"ב:

"עֲכָשׂוּ רוּאִים אָנוּ בְּמִרְאָה, בְּמַעַרְפֵּל, אֲבָל אֲזַ [בבוא המושלם] – [נראה] פְּנִים אֶל פְּנִים. עֲכָשׂוּ וְדִיעַתִּי חֲלָקִית, אֲבָל אֲזַ אֶפִּיר פְּדֶרְךָ שְׁגַם אֲנִי מְפָר" (קור"א י"ג 12). שאול מתאר כאן מפגש פנים אל פנים עם ישוע. לזה הוא מתכוון כשהוא אומר ה"מושלם"; לידיעה המושלמת שתהיה לנו על ישוע המשיח במלוא פארו ותהילתו. האם אנו זוכים למפגש כזה עם ישוע כיום? האם אנו חוזים בו במלוא פארו ותהילתו? במשך חיינו עלי אדמות, מפגשינו וחוויותינו עם ישוע דומים להשתקפות במראה עמומה. אך בימות המשיח נדע את ישוע כפי שהוא יודע אותנו. חוויה זו של קרבה יתרה עם ישוע היא האות המבשר על ביאת ה"מושלם" שדיבר עליו שאול. אף שמסע זה מתחיל עלי אדמות, הוא לא יושלם עד שנחזה במושיע פנים אל פנים בחיי הנצח.

ארבעה סוגי לשונות

שאלה נוספת שמרבים להפנות אליי היא: "ג'ון, מדוע הועלתה באיגרת הראשונה אל הקורינתים י"ב 3 השאלה, 'האם כלם מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹנוֹת?' האם אין פירוש הדבר שלא הכול מדברים בלשונות?" אכן, זוהי כוונת הכתוב. ואולם, בפסקה זו שאול מתכוון ללשון מסוג מסוים; לא כל המאמינים מדברים בלשון מסוג זה. כדי להבין זאת, עלינו לבחון את ארבעת סוגי הלשונות שנדונו בברית החדשה. למטרת דיוננו אתייחס ללשונות הללו כאל לשונות שנועדו לשימוש בציבור או באופן פרטי. שני סוגי לשונות מיועדים לשירות בציבור. כשאני אומר "שירות בציבור", אני מתכוון לכך שאדם אחד מעביר מסר מרוח הקודש לאדם אחר או לקבוצת אנשים. לעומת זאת, שני סוגי הלשונות "הפרטיים" מחברים את המאמין ישירות לאלוהים – באמצעות הגברת הקרבה היתרה אל ה', או כשמתאפשר למאמין לשאת תפילות הפגעה בהתאם להבנתו המושלמת של ה'. בואו נבחן כל אחד ואחד מהם.

הסוג הראשון: לשונות כאות ללא מאמינים

סוג הלשונות הראשון נועד לשימוש בציבור כדי להוות אות ללא מאמינים. "לְפִיכֶן הִלְשׁוֹנוֹת אֵינָן אוֹת לְמֵאֲמִינִים, אֲלָא לְבִלְתֵּי מֵאֲמִינִים" (קור"א י"ד 22). הדיבור בלשונות

מן הסוג הזה קורה כאשר רוח הקודש תופס שליטה על שכלנו ומעניק לנו את היכולת לדבר בשפה מדוברת אחרת, ביחוד שפה זרה שמעולם לא למדנו. תלמידי ישוע דיברו בלשון מסוג זה בחג השבועות.

בִּירוּשָׁלַיִם הִתְגוֹרְרוּ יְהוּדִים יְרָאֵי אֱלֹהִים מִכָּל עַם וְעַם אֲשֶׁר תַּחַת הַשָּׁמַיִם. כַּאֲשֶׁר נִשְׁמַע הַקּוֹל הַזֶּה הִתְקַהְלוּ עִם רַב וְכָלֵם נְבוּכוֹ, שֶׁכֵּן כָּל אִישׁ שָׁמַע אוֹתָם מְדַבְּרִים בְּשִׁפְתוֹ שְׁלוֹ. הֵם נִתְמַלְאוּ תַמְהוֹן וּפְלִיאָה וְאָמְרוּ: הֲרֵי כָּל הַמְדַבְּרִים הָאֵלֶּה גְלִילִיִּים, וְאִיךָ כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ שׁוֹמֵעַ בְּשִׁפְת מוֹלְדָתוֹ? פְּרָתִים אֲנַחְנוּ וְיָמְדִים, עֵלְמִים וְתוֹשְׁבֵי אֶרֶם נְהָרִים, תוֹשְׁבֵי יְהוּדָה וְקַפְדּוֹקִיָּה וְפוֹנְטוֹס וְאַסִּיָּה, כְּרִיגְיָה וְפַמְפִּילָיָה, מְצָרִים וּמְחֻזוֹת לֹגֵב הַסְמוֹכִים לְקִינְיָה, תוֹשְׁבֵי רוֹמָא הַמְתְּגוֹרְרִים כָּאֵן, יְהוּדִים וְגָרִים, פְּרָתִיִּים וְעַרְבִים – וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ שׁוֹמְעִים אוֹתָם מִסְפָּרִים בְּלִשׁוֹנוֹתֵינוּ אֶת גְּדֻלוֹת הָאֱלֹהִים! (מה"ש ב' 5-11).

יהודים אלה שעלו לירושלים מכל ארצות התפוצות, שמעו את המאמינים מדברים בשפת האם של כל אחד ואחת מהם. נס זה היה אות לפועלו של ה' בקרב אנשים אלה שהחלו להאמין בבשורת ישוע, שכן, ברור שלא ייתכן שאותם גליליים חסרי השכלה שבישרו להם, יכלו להכריז ברהיטות את נפלאות אלוהים בשפות רבות כל כך. אנשים רבים התוודעו לישוע דרך ביטוי זה של גבורת רוח הקודש.

לפני שנים אחדות הטפתי בקהילה בקולורדו-ספרינגס. בזמן הדרשה ישבה אחת מחברי הצוות שלי בחלק האחורי של האולם. בזמן שדרשתי היא חשה צורך עז להתפלל חרישית בלשונות. בתום הדרשה ניגש אליה גבר שישב לפניו ואמר לה: "הצרפתית שלך מצוינת. את אפילו מדברת במבטא מושלם של ניב צרפתי עתיק. אני מורה לצרפתית, וכל מי חיי לא פגשתי מישהו שמדבר צרפתית רהוטה כל כך כמוך."

"אינני דוברת צרפתית," השיבה חברת הצוות שלי. האיש היה המום!

הוא אמר לה: "לא רק שהצרפתית שלך מושלמת, את גם ציטטת מכתבי הקודש בצרפתית. מיד לאחר שציטטת את הפסוקים, ג'ון ביקש מהקהילה לקרוא אותם. את ציטטת אותם לפני שהוא ציין אותם." חווייה זו שימשה אות לאדם זה, אות שאיש את המסר שה' שם בפי באותו יום. התכלית העיקרית של הדיבור בלשונות היא לשמש אות שילכוד את תשומת לבו של אדם שאינו מאמין במשיח.

הסוג השני: לשונות שיש לפרשן

סוג הלשונות השני נועד אף הוא לשירות ציבורי. שלא כמו הלשונות המשמשות אות, לשונות אלה הן שפות שמימיות שאיש אינו דובר אותן. לשונות המחייבות פרשנות הן סוג הלשונות ששאול התכוון אליו כמתנה רוחנית כאשר אמר: "...לָזָה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת וְלָזָה

פְּרוּשׁ לְשׁוֹנוֹת" (קור"א י"ב 10). מאחר שלשונות אלה אינן שפות מדוברות בעולמנו, הן מחייבות פרשנות.

לפני שנים אחדות עמדתי לשאת דרשה בקהילה משיחית בסינגפור. לפתע החל אדם שנכח באספה לדבר בשפה זרה. ידעתי מיד שהוא לא דיבר בשפה מן העולם הזה; זו הייתה שפה שמימית. כל הנוכחים באולם השתאו מן ההתגלות הזאת של רוח הקודש. כאשר סיים האיש לדבר באותה שפה שמימית, הוא החל לפרש אותה. הפירוש שהוא נתן עלה בקנה אחד עם המסר שהעניק אלוהים לי בעבור הקהילה. חשבתי לעצמי: ה', תודה רבה על האישוש המדהים הזה! אלוהים השתמש במתנת פירוש הלשונות כדי לאשש את דברו, שאותו הוא שם על לבי. היה זה אות בעבורי ובעבור כל הנוכחים במפגש.

שימו לב שהשתמשתי במילה "פירוש" ולא במילה "תרגום" בנוגע לסוג הלשונות הזה. שפות שמימיות (שהן שלושה מתוך ארבעה סוגי הלשונות שצוינו בברית החדשה) אינן ניתנות לתרגום, שכן הן נגבחות מהבנתנו, אך אפשר לתת להן פרשנות.

דיבור בלשונות השייכות לסוג הלשונות המחייב פרשנות, חייב להינתן תמיד בלויית פרשנות. ללא פרשנות זו, לא תתחזק הקהילה ולא תיבנה; לשון זו ניתנת לקהילה במיוחד כדי לבנותה (קור"א י"ד). זהו סוג הלשונות ששאל דיבר עליו כאשר שאל: "הֲאִם קִלְמֵי מְדַבְּרִים בְּלְשׁוֹנוֹת?" בואו נבחן את הפסוק בהקשרו:

וּמֵהֶם הֵקִים אֱלֹהִים בְּקִהְלָה: רְאֵשִׁית שְׁלִיחִים, שְׁנִית נְבִיאִים, שְׁלִישִׁית מוֹרִים, אַחֲרֵי כֵן עוֹשֵׂי נְסִים, אַחֲרֵי כֵן מִתְּנֹת הָרְפוּי, עֲזָרָה לְאוֹלֵת, הַנְּהַגָּה, וּמִינֵי לְשׁוֹנוֹת. הֲאִם קִלְמֵי שְׁלִיחִים? הֲאִם קִלְמֵי נְבִיאִים? קִלְמֵי מוֹרִים? קִלְמֵי עוֹשֵׂי נְסִים? הֲאִם לְכֻלָּם מִתְּנֹת הָרְפוּי? הֲאִם קִלְמֵי מְדַבְּרִים בְּלְשׁוֹנוֹת? קִלְמֵי מְדַבְּרֵי לְשׁוֹנוֹת? (קור"א י"ב 28-30).

שאל מדבר כאן על מתנות שייעד ה' לשירות הציבור בקהילת המשיח. האם כולם מבשרים? לא. האם כולם נביאים? לא. האם כולם מורים? לא. האם כולם מדברים בלשונות או נותנים פירוש לשונות כשירות לציבור? לא. הנקודה ששאל מחדד כאן היא שעלינו לעשות חיל במתנות המסוימות שאלוהים העניק לנו. לא כל אדם בקהילת המשיח ידבר בלשונות כשירות ציבורי.

ההבדל בין שני סוגי הלשונות שיועדו לשירות ציבורי

בהמשך האיגרת שכתב שאול אל הקורינתים, הוא מחדד את ההבדל בין שני סוגי הלשונות שנועדו לשירות ציבורי:

לְפִיכֶם הַלְשׁוֹנוֹת אֵינָן אוֹת לְמַאֲמִינִים, אֶלָּא לְבִלְתֵּי מַאֲמִינִים [לשונות שנועדו לשמש כאות]... וְהֵנָּה אִם תִּתְּכַנְּסוּ כָּל הַקְּהִלָּה וְכָלֶם: דַּבְּרוּ בְּלְשׁוֹנוֹת

[אשר מחייבות פרשנות], וְיִכְנְסוּ אֲנָשִׁים שְׂאִין לָהֶם מְשָׁג בְּעֵינָיו, אוּ אֲנָשִׁים בְּלִתי מְאֲמִינִים, כָּלוּם לֹא יֵאמְרוּ שְׂאֵתָם מְשָׁגְעִים? (קור"א י"ד 22-32).

מי שאינו מבין שיש סוגי לשונות שונים, עלול לחשוב ששאלו סתם את עצמו כשכתב את הדברים הללו. תחילה הוא אומר: "הלשונות הן אות לבלתי מאמינים." בפסוק הבא הוא אומר: "אם תדברו בלשונות, הלא מאמינים יחשבו שיצאתם מדעתכם." ואולם, כאשר נבין לאשורם את ארבעת סוגי הלשונות המובהקים, ניווכח כי שאלו כותב כאן על שני סוגי לשונות שונים.

סוג הלשונות הראשון שאזכר שאלו (לשונות שנועדו לשמש אות) הוא הסוג שמושך את הלא מאמינים, שכן הוא משמש אות בעבורם. סוג הלשונות השני (לשונות המחייבות פרשנות), נועד אך ורק לחיזוק קהילת המשיח; לשונות אלה אינן משמשות אות ללא מאמינים. למעשה, שאלו מכריז כי ללא פרשנות, דיבור בלשונות מן הסוג השני יגרום ללא מאמינים לחשוב שהשתגענו! אתם יכולים לדמיין לעצמכם אסיפת הלל בשבת בבוקר שבה כל המשתתפים יטיפו, ילמדו ויתנבאו בעת ובעונה אחת? זה יהיה מוזר וחסר תועלת. שאלו הורה לקהילה שלא לייצר אווירת בלבול באמצעות שימוש לא הולם בלשונות המחייבות פרשנות. באווירה הלא נכונה, יעורר דיבור בלשונות כאלה מבוכה ובלבול ויהיה חסר תכלית. מוקדם יותר באותו פרק מבהיר שאלו כי הלשונות לא נועדו לייצר בלבול, אלא דווקא לחשוף תובנות והתגלויות אלוהיות.

אֲנִי מוֹדָה לְאֱלֹהִים שְׂאֲנִי מְדַבֵּר בְּלִשׁוֹנוֹת יוֹתֵר מִכְּלָכֶם. בְּרַם בְּקִהְלָה אֲנִי מְעַדִּף לֹמֵר חֲמִשׁ מְלִים בְּעֵזְרַת שְׂכָלִי כְּדֵי לְלַמֵּד גַּם אַחֲרִים, מְאֲשֵׁר לְהַשְׁמִיעַ רַבּוֹת מְלִים בְּלִשׁוֹן (קור"א י"ד 18-19).

זה פשוט להפליא: כשמדברים בלשונות שנועדו לציבור, יש לפרש אותן לתועלת הציבור. ולא, עדיף לתקשר בשפה מדוברת.

יום 5

הסוג השלישי: לשונות לתפילה אישית

אֲנִי מְתַפִּיל בְּלִשׁוֹן רוּחִי מְתַפְּלֶת, אֲבָל שְׂכָלִי אֵינְנו עוֹשֶׂה פְּרִי. אִם כֵּן מֵה לַעֲשׂוֹת? אֲתַפְּלֶל בְּאִמְצָעוֹת הָרוּחַ וְאֲתַפְּלֶל גַּם בְּאִמְצָעוֹת הַשְּׂכָל; אֲשִׁיר בְּאִמְצָעוֹת הָרוּחַ וְאֲשִׁיר גַּם בְּאִמְצָעוֹת הַשְּׂכָל.
קור"א י"ד 14-15

שני סוגי הלשונות הראשונים שדנו בהם יועדו למען הציבור לשם העברת מסר מאלוהים לבני האדם. לשונות המשמשות אות יועדו לקרב את הלא מאמינים לאמונה;

לשונות המחייבות פרשנות נועדו לחיזוק המאמינים. בפסוקים שלעיל שאול מציג סוג לשונות שלישי: לשונות שיועדו לתפילה אישית. הוא אינו מדבר כאן על דיבור בלשונות כשירות ציבורי, אלא על דיבור בלשונות שיועדו למטרות אישיות. סוג לשונות זה נועד לסייע למאמין בתפילתו ולחזקו. שאול מכריז מפורשות כי ביכולתנו להתפלל "בְּאֲמָצְעוֹת הַשָּׁקֶל" (מבחינתי זה אומר להתפלל באנגלית), או "בְּאֲמָצְעוֹת הָרוּחַ", כלומר להתפלל בשפה לא מוכרת – שפה שמימית. שאול אף מכריז כי ביכולתנו לשיר שירי הלל בדרך זו. בתחילת פרק י"ד שאול אומר: "הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֵינוֹ מְדַבֵּר לְאֲנָשִׁים אֶלָּא לְאֱלֹהִים" (קור"א י"ד 2). אנו יודעים שאי אפשר להתייחס לדרך ביטוי כזו של רוח הקודש כאל לשונות המשמשות אות, שכן ביום חג השבועות דיברו התלמידים אל הקהל והכריזו את מעשיו הכבירים של ה' בשפות זרות. נוסף על כך, לא סביר ששאול דיבר כאן על לשונות המחייבות פרשנות, שכן מתנה זו מיוחסת למאמין המדבר בקהילה בשפה שמימית לא מוכרת (המחייבת פרשנות). שאול מדבר כאן מפורשות על אדם ש"אֵינוֹ מְדַבֵּר לְאֲנָשִׁים אֶלָּא לְאֱלֹהִים".

דיבור בלשונות שנועד לתפילה אישית, יוצר קשר אישי בין המתפלל לבין אלוהים. תכליתו היא לחזק את המתפלל. "וְאַתֶּם, אֱהוּבֵי, הַבְּנוּ בְּאֲמוּנַתְכֶם הַנִּעְלָה מֵאֵד בְּקִדְשֵׁי הַתְּפִלָּה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. שְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּאַהֲבַת הָאֱלֹהִים" (יהו' 20-21). שימו לב שיהודה מציין שכאשר אנו מתפללים ברוח הקודש (בלשונות), אנו מתחזקים באמונה; ואולם, כאשר אנו מדברים בלשונות שיש לפרש אותן למען חברי הקהילה, אנו מחזקים או בונים את הקהילה (קור"א י"ד 5). אלוהים משתוקק שנדבר בכל אחד משני סוגי הלשונות הללו, שכן כל אחד מהם חשוב.

משיחיים רבים תוהים: "האם ייתכן שאתמלא ברוח הקודש ולא אדבר בלשונות?" כן, אני מאמין שאדם יכול להתמלא ברוח הקודש, ועם זאת, לא לדבר בלשונות. אך אוסיף שלכל אדם שנמלא ברוח הקודש יש יכולת להתפלל בלשונות. משיחיים רבים אינם משתמשים במתנת הלשונות שכן טרם נכנעו לה באמונה, כלומר לא הסכימו לתפעלה באמונה. עלינו לקבל באמונה ולתפעל באמונה כל מתת שקיבלנו מה'. חשבו על זה כך. שני אנשים נכנסים לנהר. אחד מעדיף לעמוד ולהניח למי הנהר לזרום סביבו; השני מחליט להירגע ולהיכנע לזרם המים. שניהם שרויים בתוך המים, אך רק האיש השני יכול "לזרום" עם מי הנהר למקום שאליו הם יובילו אותו. מאמין המתפלל בלשונות דומה לאיש שנכנע לזרם הנהר; מאמין שעדיין אינו מתפלל בלשונות נמצא בתוך הנהר, אך אינו נכנע לזרם המים. (אם ברצונכם לדעת איך להיכנע לרוח הקודש, המשיכו לפרק הבא, שם נדון בכך.)

התחברות עם רוח הקודש היא אחת מן הברכות הרבות שהורעפו עלינו בזכות מותו ותחייתו של ישוע. ואולם, איננו חווים אוטומטית את מלוא העצמה של התחברות זו ברגע שאנו נושעים. לדאבוני, מאמינים רבים אינם נהנים מהיבטים מסוימים של מתת הישועה. חשוב מאוד שנשאף לקבל את כל הברכות שאלוהים ייעד בעבורנו. לגלות את כל מה

שישוע מעניק לנו בזכות מותו הוא חלק גדול מחיינו המשיחיים. כפי שלמדנו קודם, לכן רוח הקודש אוזר אותנו בגבורה ומציידנו למשימותינו במלכות האלוהים. אם אנו זונחים את המתנות הזמינות לנו דרך רוח הקודש, אנו מוותרים על קרבה רבה יותר עם ה' ועל מידה של עצמה שאנו זקוקים לה כדי להיטיב לשרתו.

הסוג הרביעי: לשונות שנועדו לתפילת הפגעה

וְיִכֶן גַּם הָרוּחַ עֹזֶזֶת לָנוּ בְּחִלְשׁוֹתֵינוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְהִתְפַּלֵּל כְּרְאוּי. וְאוּלָם הָרוּחַ עֲצָמָה מְפַגְיָעָה בְּעֵדְנוּ בְּאַנְחוֹת עֲמָקוֹת מְמַלִּים. וְהַבּוֹחַן לְבָבוֹת יוֹדֵעַ אֶת מַחְשְׁבוֹת הָרוּחַ, מְפַנֵּי שֶׁהִיא מְפַגְיָעָה בְּעַד הַקְּדוּשִׁים בְּהִתְאַם לְרָצוֹן אֱלֹהִים.

רומ' ח' 26-27

שאלו פותח את הפסקה במילים: "וְיִכֶן גַּם הָרוּחַ עֹזֶזֶת לָנוּ בְּחִלְשׁוֹתֵינוּ." לאילו חולשות התכוון שאלו? להלן התשובה: "כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים לְהִתְפַּלֵּל כְּרְאוּי. וְאוּלָם הָרוּחַ עֲצָמָה מְפַגְיָעָה בְּעֵדְנוּ בְּאַנְחוֹת עֲמָקוֹת מְמַלִּים." כלומר, חולשתנו מתבטאת בכך שהבנתנו את המתרחש בעולם היא מוגבלת. לפיכך, לפעמים איננו יודעים איך להתפלל. ואולם, כאשר אנו מסתמכים על רוח הקודש ומפגיעים בעזרת רוח הקודש (הכול יודע), רוח הקודש מתפלל ומפגיע דרכנו בקנה אחד עם רצון ה'.

כשלמדתי במכללה העברתי שיעורים בכתבי הקודש לתלמידים ותלמידות מאגודות ומאחוות הסטודנטים בקמפוס. בשיעורי נכחו כשישים סטודנטים, חלקם חילוניים וחלקם השייכים לפלגים שונים בצרות. אחת מהם התחנכה על ברכי פלג נוצרי שחסידי האמינו כי הלשונות פסו מן העולם. באחד הערבים, אחרי ששמעה את מה שלימדתי על רוח הקודש, היא הבינה כי "לשונות נועדו גם לימינו! הרי זה כתוב במפורש בכתבי הקודש!" באותו ערב היא התמלאה ברוח הקודש.

למחרת התעוררתי מצלצול טלפון בשעה שש וחצי בבוקר – מוקדם הרבה יותר מן השעה שנהגתי להתעורר בה בתקופת לימודי! הבחורה שהשתתפה בשיעור הזמינה אותי להיפגש איתה. מתברר שבניין האגודה שלה שכן מול בניין האחוה שלי. גררתי את עצמי אל מחוץ למיטה וצעדתי החוצה למקום המפגש. הייתי מנומנם וקצת מרוגז בגלל הפרעה על-הבוקר. אבל הבחורה הייתה שרויה בהתרוממות רוח. שאלתי אותה: "מה קרה?"

היא ענתה: "אלוהים עורר אותי בחמש בבוקר. חשתי צורך עז להתפלל בלשונות, ולכן פשוט התחלתי להתפלל. הרגשתי שאני מתפללת תפילת הפגעה. ביקשתי מה' להראות לי למה התפללתי בלהט כזה בלשונות. ה' אמר לי: 'את מתפללת על חייו של אדם מבוגר.' אז פשוט המשכתי להתפלל בלשונות. ואז, בשעה שש, שותפתי לחדר קיבלה שיחת טלפון

בהולה. נמסר לה שסבה עבר התקף לב והובהל לבית החולים. הרופאים הצליחו להציל אותו. " היא המשיכה: "רוח הקודש דיבר אליי ואמר: 'זה האיש שהתפללת בעבורו.' זוהי דוגמה מושלמת של דיבור בלשונות שיועדו לתפילת הפגעה. לבחורה הזאת לא היה שום מושג שחיי של האיש בסכנה, אך רוח הקודש ידע זאת. לו היא הייתה מתפללת באמצעות שכלה בלבד, היא לא הייתה יכולה לשאת תפילה הפגעה בעבורו. אמי גרה בפלורידה, לכן אינני יודע מה קורה בחייה בפרוטרוט. הוא הדבר בנוגע לאחותי שגרה בקליפורניה. אך רוח הקודש יודע את רצון ה' בעבור שתייהן, והוא מפגיע דרכי בזמן שאני ניאות להתפלל אתו יחד. רוח הקודש חוקר הכול ויודע הכול. הידיעה שרוח הקודש מתפלל דרכנו, תשרה עלינו שלוה רבה!

הבהרה בנוגע ללשונות "לשימוש אישי"

חשוב לציין כאן יוצא מן הכלל בנוגע לשני סוגי לשונות שעסקתי בהם כלשונות "לשימוש אישי". לפעמים מאמינים שנמלאו ברוח הקודש מתפללים בלשונות בצוותא. במקרים כאלה על כולם להתפלל ביחד ברוח הקודש. יש מקרים שבהם המאמינים אמורים להימנע מתפילה בלשונות התפילה שלהם בשעת תפילה בציבור. שאול מכריז: "וְהִנֵּה אִם תִּתְּכַסּוּ כָּל הַקְּהָלָה וְכֻלָּם יִדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹנוֹת, וְיִכְנְסוּ אֲנָשִׁים שְׂאֵין לָהֶם מְשֹׁג בְּעֵינָיו, או אֲנָשִׁים בְּלִתֵּי מְאָמִינִים, כְּלוּם לֹא יֵאמְרוּ שְׂאֵתָם מְשֻׁגְעִים?" (קור"א י"ד 23).

שאול מזהה כאן שתי קבוצות שונות. קבוצה אחת כוללת את הלא מאמינים. הכוונה היא לאנשים שלא קיבלו את ישוע המשיח כמושיעים ואדונם – אנשים שאינם מאמינים במשיח. הקבוצה השנייה כוללת "אֲנָשִׁים שְׂאֵין לָהֶם מְשֹׁג בְּעֵינָיו." מדובר במאמינים בישוע שעדיין לא למדו על שפת הרוח. אדם המשתייך לאחת הקבוצות הללו יחוש לא בנוח באספה שבה מתפללים בלשונות יחד. הוא עלול לחשוב: "מה זה, יצאתם מדעתכם?" לצערי, נכחתי בשני מקרים כאלה באספות הלל ותפילה בציבור שבהן רבים מן המתפללים התפללו בקול רם בלשונות בעת ובעונה אחת, בעידודם של רועי הקהילה. למעשה, בעבר גם אני הדרכתי אנשים לנהוג כך בשל היעדר ידע. בדרך כלל, באספות השבת בקהילות משתתפים מבקרים רבים שרובם משתייכים לקטגוריה של לא מאמינים או מאמינים ש"אין להם מושג בעניין." הללו ודאי חושבים: "האנשים האלה ממש יצאו מדעתם." הבחנתי שקהילות כאלה מתקשות לקרב לאמונה אנשים החיים בשכנותן או לגדול מספרית. האם ייתכן שהסיבה לכך היא שהן אינן פועלות על פי העצה החכמה שניתנה באיגרת אל הקורינתים י"ד 23? אני מאמין שאם הן ימשיכו לנהוג כך, הלא מאמינים והמאמינים חסרי הידע בנושא זה, לא ישובו לביקור נוסף.

ועם זה, לפעמים הקהילה מכנסת אספת תפילה המיועדת למאמינים (לדוגמה, במוצאי שבת או ביום ראשון בערב). באספות אלה כל המשתתפים הם מאמינים ולכולם יש ידע בנושא הלשונות. במקרה כזה, זה בסדר גמור שהכול יתפללו בלשונות כאשר הקהילה מתכנסת יחדיו כדי לעבוד את ה' או לשאת תפילת הפגעה.

שאול אינו טוען שאין לכנס את המאמינים לתפילה בציבור ולדיבור בלשונות שאפשר לכנותן "לשונות פרטיות". הוא פשוט מבהיר כי בשעת תפילה בציבור, כשבקהל נוכחים לא מאמינים או מאמינים החסרים ידע בנושא, הדיבור בלשונות חייב להתאים לסביבה.

רצון ה' בעבורכם

וּבְכֵן, אַחִי, הַשְׁתוֹקְקוּ לְהִתְנַבֵּא וְאַל תִּמְנְעוּ דְבַר בְּלִשׁוֹנוֹת, אֲבָל יַעֲשֶׂה נָא
הַכֹּל בְּאִפְסָן רְאוּי וּבִסְדֵּר.
קור"א י"ד 39-40

שאול השליח ידע שקהילת המשיח תתפעל את מתנת הלשונות הנפלאה שלא כהלכה. לכן הוא האיץ בנו: "השתמשו בסוג הלשונות הנכון בסביבה הנכונה, ואל תימנעו מדיבור בלשונות בגלל קומץ מאמינים שהשתמשו שלא כהלכה במתנה רוחנית מצוינת זו." לדאבונו, הקהילה מתעלמת מהיבטים רבים של רוח הקודש. זה טרגי, שכן רוח הקודש הוא ההווייה שנשלחה לעולם כדי לאזור את הקהילה בגבורה. אלוהים בחר בקהילתו ככלי שרת בידו כדי לקדם את מלכותו. אם לא נבין את העצמה המתלווה למעמדנו במשיח, ננהג כמו אותו מלך שסירב לנצל את הכוח והסמכות שניתנו לו מתוקף מעמדו הרם. מאמינים רבים מחמיצים את מתנות הרוח המדהימות הללו, שכן הם מאמינים כי הלשונות חדלו. המשא על לבו של ה' ברור: "רְצוֹנִי שֶׁכְּלֶכֶם תִּדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹנוֹת" (האיגרת קור"א י"ד 5). ייתכן שאחדים מכם יטענו: "אבל ג'ון, שאול כתב את זה, לא אלוהים." זכרו שכל כתבי הקודש נכתבו בהשראת רוח הקודש, ופסוק זה אינו יוצא מן הכלל (טימ"ב ג' 16).

אל תשכחו לעולם כי מתנת הלשונות היא היבט חשוב בקבלת גבורת רוח הקודש, וגם חלק נפלא מקשר הקרבה היתרה עם ה'. לכן תקוותי בעבורכם זהה לזו של שאול: אני מתפלל שתקבלו בשמחה את המתת המדהימה הזאת, שתתחזקו באמונה, תיאזרו בגבורה ותימצאו בנוכחות רוח הקודש בכל יום ויום.

הגות ותפילה – יום 1

רוח הקודש הוא רב-פעלים!

וְגַם אֱלֹהִים הֶעִיד עֲלֶיהָ [על הגאולה] בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְכָל מִינֵי גְבוּרוֹת,
וּבְמִתְנֹנֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר חִלַּק כְּרָצוֹנוֹ.
עבר' ב' 4

רוח הקודש פועל בדרכים רבות. הוא מיוצג בכתבי הקודש בסמלים האלה: יונה, אש, רוח ויין. הבנת הדרכים הללו, שבהן רוח הקודש מתבטא, תעזור לנו להבין את אופיו ולדעת שהוא משתוקק לפעול בנו ודרכנו.

רוח הקודש כיונה. בכל ארבע הבשורות נאמר שרוח הקודש ירד מן השמים "כְּיֹנֵה" ונח על ישוע. יונים הן עדינות ומלאות אהבה מטבען; הן ביישניות מאוד וקל להבריחן. הן באות לנוח רק במקום שבו הן חשות בטוחות ומוגנות. כשהן בוחרות בן זוג, זוהי בחירה לכל החיים. כיצד מסייעות לכם עובדות אלה להיטיב להבין את רוח הקודש ולדעת איך להתייחס אליו?

קראו את מתי ג' 16-17; מרק' א' 9-11; לוקס ג' 22-23; יוח' א' 32-33

רוח הקודש כאש. רוח הקודש התגלה בסנה הבוער לפני משה ובעמוד אש לפני בני ישראל. ביום חג השבועות, רוח הקודש הטביל את הנוכחים ב"לְשׁוֹנוֹת פְּלִהָבוֹת אֵשׁ" (מה"ש ב' 3). רוח הקודש הוא האש שהביא ישוע לעולם, ולכן עלינו להיזהר פן נכבה אותה. הגו במאפייניה של אש: היא מטהרת, מאירה, מחממת ומאכלת. כיצד מסייע לכם הדבר להבין את האש של רוח קודשו של ה' היוקדת בקרבכם? מה מתדלק אותה? מה עוזר ללבות את להבתה?

קראו את הפסוקים האלה: מה"ש ב' 3-4; לוקס י"ב 49; תסל"א ה' 19-21; מתי ג' 11-12; לוקס ג' 16-17; ירמ' כ' 9, כ"ג 29; עבר' י"ב 29

רוח הקודש כרוח. רוח הקודש התגלה בחג השבועות לא רק כאש, אלא גם כרוח. רוחות עשיות לנשוב בעדינות (רוח קלה) או בעצמה רבה (סופת הוריקן). הגו במה שמחוללת הרוח. מה יכול רוח הקודש לחולל בחייכם?

קראו את יוח' ג' 5-8

רוח הקודש כיון. בחג השבועות דיברו התלמידים בלשונות והכריזו את נפלאות האלוהים. ביטוי זה היה כה עצמתי ויוצא דופן, שהיו אנשים שטענו שהם שתו יותר מדי יין. ואולם, כיפא הכריז מפורשות שהיה זה רוח הקודש! עצרו לרגע וחשבו. כיצד משפיעה שתיית יין על רגשותיו של האדם? כיצד עשויה שתיית היין החדש הזה של רוח הקודש להשפיע עליכם?

קראו את הפסוקים האלה: מה"ש ב' 13-18; לוקס ה' 37-38 (וגם מרק' ב' 22; מתי ט' 17); אפס' ה' 18-19; אסתר א' 10; ירמ' ל"א 11-13.

נבצר מן השמים להכיל את רוח הקודש, ועם זאת, הוא שוכן בלב עבדיו. אנו היכלו. כל אחת ואחת מדרכי השפעתו עלינו תעורר את ההלל, ההודיה והכרת הטובה שלנו. אם רוח הקודש הוא כמו הרוח, נהיה כפעמוני רוח; אם הוא כמו טל, נפרח כפרחים; אם הוא להבת אש, נוהר בלהט. בכל דרך שבה הוא נע בקרבנו, אנו נשמע את קולו ונעתר לו.
צ'רלס ה' ספרגון

הגות ותפילה – יום 2

נוכחות רוח הקודש מעניקה התגלויות וראיות

וְלִכְּלֵ אִישׁ נִתְּנָת הַתְּגָלוֹת הָרוּחַ כִּדְי לְהוֹעִיל.
קור"א י"ב 7

כשרוח הקודש שוכן בקרבנו הוא מפיק התגלויות וראיות! נהרות וימים נחצים, והמים הופכים לחרבה. עיניים עיוורות נפקחות, אוזניים חירשות נפתחות. העיוורים רואים, והחירשים שומעים. הפיסחים הולכים, והאילמים מדברים. הפחד מובס, והתקווה שבה ומפעמת בלבנו! נסים, אותות ומעשי נפלאות שונים מתחוללים בחיינו בעודנו מתהלכים יד ביד עם רוח קודשו של אלוהים.

הסיפורים שתועדו במעשי השליחים שבים ומאששים את העובדה שכאשר רוח הקודש היה נוכח, אנשים ראו ושמעו התגלויות אלוהיות. בחנו את חייכם. אילו ראיות לנוכחות רוח הקודש בחייכם אתם זוכרים? כתבו משפט או שניים המתארים מצבים שבהם רוח הקודש הופיע וחולל מהפך בחייכם.

_____ אני זוכר/ת כש

_____ אני זוכר/ת כש

אל תמהרו. הקדישו זמן כדי להגות בטובו ובחסדו של ה'. הניחו לרוח הקודש להמריץ אתכם מחדש ולהפיח בכם חיים חדשים בזמן שאתם נזכרים בנאמנותו!

אֲזַכֹּר מֵעַלְלֵי יְהוָה:
כִּי אֲזַכֹּרָה מִקִּדְּם פְּלִאָה.
וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֻלָּה;
וּבְעֵלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה.

אֱלֹהִים, בְּקִדְּשׁ דְּרָבְדָּה!
מִי אֵל גָּדוֹל פְּאֵלֵהִים!
אֲתָה הָאֵל, עֲשֵׂה פְלֵאָה;
הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים אֲזָה
(תהלי' ע"ז 12-15).

רוח הקודש עזר לכם בעבר, והוא חפץ לעזור לכם שוב! כיצד תרצו שהוא יעזור לכם כעת? שבו לפניו בדומייה והזמינוהו לעשות זאת שוב! בקשו ממנו להעניק לכם התגלות או ראיות שיוכיחו לכם שהוא ממשי ובאמת אכפת לו מכם ומיקירכם. החרישו והקשיבו. האם הוא מדבר אליכם?

עצרו לרגע והללו את ה'. **כתבו תפילת הלל** והודו לו. הוא ראוי להלל ולהודיה!

הגות ותפילה – יום 3

ההתמלאות ברוח היא חוויה מתמשכת

אַל תִּשְׁתַּכְּרוּ מִיַּיִן, שֶׁכֵּן זֶה מֵבִיא לַיָּדַי פְּרִיצוֹת, אֶלְאֵה הַמְּלֵאוּ בְּרוּחַ.
אפס' ה' 18

צו ה' זה שניתן דרך שאול ומורה לנו להימלא ברוח הוא חשוב וחיוני. ביוונית, הפועל שתורגם ל"הימלא ב" הוא pleroo, שמשמעו "למלא ולחדור לכל הנשמה." והעיקר, מה שחשוב הוא זמן הפועל: סביל, ציווי, זמן הווה. הקול הסביל מציין ש"אתם" (הנושא) תקבלו את הפעולה; קול הציווי נותן את הצו – זהו צו, לא הצעה; זמן ההווה מציין פעולה מתמשכת.

הקשיבו לכתוב באיגרת אל האפסים ה' 18 על פי תרגום אחר, המחדד את האמיתה הזאת: "אל תשתכרו מיין שכן זוהי הוללות, אלא התמלאו תמיד ברוח הקודש שיעורר וידרבן אתכם." החוויה המתמשכת של ההתמלאות ברוח תפיח חיים בכל מעשינו, ותעניק לנו את כל מה שנזדקק לו כדי לחיות כמו ישוע ולעשות את רצון ה' בארץ כמו בשמים. המבשר סמית' וויגלסורת' אמר:

לעולם לא אוכל לאמוד מהי הטבילה ברוח הקודש מבחינת... להתמלא ברוח זוהי זכות נפלאה, אך בעת ובעונה אחת זהו צו אלוהי בעבורנו... אני סבור שהתמלאות קבועה ברוח הקודש תגרום לכם לדבר בלשונות, בוקר-צהריים-וערב. כשאתם חיים ברוח, בכל פעם שתצאו מפתח ביתכם, השטן ייאלץ לעזוב. אתם תהיו יותר ממונצחים שהביסו את השטן. ...כשאתם חיים ברוח, אתם פועלים, אוכלים, שותים ועושים כל דבר לתהילת ה'. המסר שלנו הוא תמיד "התמלאו ברוח הקודש". זה המקום שה' ייעד לכם. הוא מתעלה מעל החיים הטבעיים, כשם שהשמים הם מעל הארץ. היכנעו לה' כדי להתמלא ברוחו.

להכיר את רוח הקודש

כיפא, יוחנן ויתר התלמידים נטבלו ברוח הקודש ביום חג השבועות. הם התמלאו ברוח הקודש בשעת התפילה זמן קצר מאוחר יותר. קראו בתשומת לב את הסיפור שתועד במעשי השליחים ד' 23-31. מהו הלקח שהפקתם מסיפור זה, העשוי לסייע לכם להיות מלאים תמיד ברוח הקודש?

אלוהים אומר לנו באמצעות שאול: "אַל תִּזְנִיחַ אֶת הַמִּתְנָה אֲשֶׁר בָּךְ," – מתנת רוח הקודש; אדרבה, אנו נקראים "לְעוֹרְרֵי אֶת מִתְנַת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הֶעֱנִיקָה" לנו (טימ"א ד' 14; טימ"ב א' 6). במילים אחרות: התמלאו תמיד ברוח הקודש. קראו בתשומת לב את הפסוקים האלה: אפס' ה' 18-19, ו' 18; יהו' 20. מה מראה לכם רוח הקודש בנוגע לשמירה על אֲשׁוּ הַבוֹעֶרֶת בַּקִּרְבָּנְכֶם, כדי שלא תיכבה?

וּבְכֹן, אַחִי, בְּגִלְל רַחֲמֵי אֱלֹהִים אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם שְׂתִמְסְרוּ אֶת גּוֹפְכֶם קָרְבֹן חַי, קְדוֹשׁ וְרָצוּי לְאֱלֹהִים; כִּי תַעֲבְדוּהוּ עֲבֹדָה שְׂבִלָב. וְאַל תִּדְמִנוּ לְעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אִם הִשְׁתַּנּוּ עַל יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַדְּעוֹת כְּדֵי שְׂתִבְחִינוּ מֵהוּ רְצוֹן אֱלֹהִים, מֵהוּ הַטּוֹב וְהָרָצוּי וְהַמְשֻׁלָּם בְּעֵינָיו (רומ' י"ב 1-2).

הגות ותפילה – יום 4

הוא נתן לכם מתנה לתכלית מסוימת

וְלִכָּל אִישׁ נִתְּנָת הַתְּגִלוֹת הָרוּחַ כְּדֵי לְהוֹעִיל.
קור"א י"ב 7

רוח הקודש העניק לנו מתנות מסוימות כדי שנמשיך בפועלו של ישוע עלי אדמות. אף שהמתנות הללו שונות ומגוונות, את כולן מעניקה ומחוללת "אותה רוח אחת החולקת כְּצוֹנָה לְכָל אִישׁ וְאִישׁ" (קור"א י"ב 11).

האם מתנות הרוח נועדו לימינו? האם אנו אמורים לעשות את המעשים שעשה ישוע? בהחלט. המבשר ריינהרד בונק, שחזה במיליוני בני אדם ביבשת אפריקה מקבלים את המשיח, מכריז:

"אני משוכנע שאלוהים הוא שמחולל נסים למען חסידיו. אני מאמין שהאותות שנלוו לישוע בזמן שהתהלך עלי אדמות אמורים וחייבים להיות גם בחיינו כיום. ישוע אמר לתלמידיו: 'הַמְאֲמִין בִּי יַעֲשֶׂה גַם הוּא אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה; וְגִדּוּלִים מֵאֵלֶּה יַעֲשֶׂה, כִּי הוֹלֵךְ אֲנִי אֶל הָאֵב."'

קראו בתשומת לב את הכתוב ב**רומ' י"ב 3-8**. מנו את מתנות הרוח שאזכרו בקטע. איך תתארו אותן באופן כללי (מבחינת תכליתן ופעולתן)?

עכשיו קראו את **פסוקים 4-11 בפרק י"ב בקור"א**, וזהו את תשע מתנות הרוח. איך תתארו אותן באופן כללי (מבחינת תכליתן ופעולתן)?

בחנו את מתנות הרוח שצוינו בשני הקטעים. האם אתם משתמשים בחלק מהן? באיזו מתנה (או מתנות) אתם משתמשים?

אינכם בטוחים בתשובה? אם כן, איזו מתנה ממתנות הרוח הללו מרגשת או מושכת אתכם? בקשו מרוח הקודש להראות לכם כיצד הוא חנן אתכם בה.

יחסכם לזולת והאופן שבו רוח הקודש חנן אתכם במתנותיו חשובים. אלוהים אומר: "יְהֵא בְכֶם הַלֵּךְ רוּחַ זֶה אֲשֶׁר הָיָה בְּמִשְׁיַח יֵשׁוּעַ" (פיל' ב' 5).

ריינהרד מאשש זאת, ומוסיף: "ההצלחה של מלאכת ה' אינה תלויה בנו... הכול מתבצע דרך תלות בו... אני אפס מאופס; ה' יכול להשתמש בי רק מפני שאני מעריך את קולו יותר מקולות אחרים... אסור שאתנשא על עבד אחר של ה'."

קראו בתשומת לב את הכתוב בקור"א י"ב 12-26 וברומ' י"ב 3-5. מה מראה לכם הרוח על התנהגותכם או על היחס שלכם? מהי חשיבותה של כל מתנה שניתנה לכל אדם – כולל המתנה שאתם קיבלתם? מה יקרה לגוף המשיח אם תזניחו את השימוש במתנה שקיבלתם?

לימוד נוסף:

התנהגות מופתית: פיל' ב' 1-8; קור"ב ח' 9; מתי כ"ג 11-12.
רוח הקודש אף ממנה מאמינים לתפקידים מסוימים ולתכלית מסוימת: קור"א י"ב 31-28; אפס' ד' 11-14.

הגות ותפילה – יום 5

הניחו לרוח הקודש להתפלל דרככם בהתאם לרצון ה'

וְכֵן גַּם הָרוּחַ עוֹזֵרֵת לָנוּ בְּחַלְשׁוֹתֵינוּ, כִּי אֵין אֲנוּ יוֹדְעִים לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי.
וְאִיֻּלָּם הָרוּחַ עֲצָמָה מִפְּגִיעָה בְּעַדְנוּ בְּאַנְחוֹת עֲמָקוֹת מַמְלִים.
רומ' ח' 26

קרה לכם פעם שחשתם כה רצוצים ושבורים מנסיבות החיים, שלא ידעתם על מה להתפלל? אתם לא לבד. אין-ספור חסידים וקדושים חוו זאת. ברגעים אלה ממש אלוהים חפץ שתרוצו אליו, לא ממנו. אל תסגרו את עצמכם, אל תשתתקו, אלוהים רוצה שתיפתחו אליו. כשאינכם יודעים איך להתפלל או מה לומר בתפילתכם, רוח המשיח החי בכם יודע. חשוב שתדעו בלבכם, לא רק בשכלכם, שרוח ה' חי בקרבכם. הקדישו זמן להגות בפסוקים הבאים. אילו תובנות חושף לפניכם רוח הקודש?

הגו בפסוקים האלה: גלט' ד' 6; רומ' ח' 16; קור"א ר' 19; יוחנן י"ד 23; יוח"א ג' 24; ד' 12-13. בקשו מרוח הקודש להתגלות לפניכם.

אלוהים חפץ שנתפלל בכל עת ובכל מקום. "הִתְפַּלְלוּ תָמִיד בְּרוּחַ" (אפס' ו' 18). ווטשמן ני, מבשר יקר שעמד באומץ, בקשיים, בסבל פיזי ובשנות מאסר ממושכות, אמר:

תודה לאל, יש לנו רוח הקודש הכול יכול שתמיד חש לעזרתנו. עלינו להסתמך על רוח הקודש השוכן בנו ופועל בנו בעצמה, שכן הוא עזר לנו בעתות מצוקה, חולי, מכאוב ואי-ידיעה. גם אם איננו יודעים איך להתפלל,

להכיר את רוח הקודש

רוח הקודש השוכן בנו יודע את רצון ה', והוא ילמדנו להתפלל בהתאם לרצון ה'.

קחו פסק זמן והגו בכך. באיזו תכיפות אתם באמת יודעים איך להתפלל בעבור עצמכם, בעבור הזולת ובנוגע למצבים ולקשיים שאתם מתמודדים אתם? כיצד עלינו לפנות לאלוהים, וכיצד עלינו להתייחס אליו בכל תפילה שאנו נושאים?

קראו את משלי ג' 5-8, כ"ח 26; לוקס י"ח 9-14; יעקב ד' 6-10.

האם אתם רוצים לחיות לפי רצון ה' המושלם? רוח הקודש יעזור לכם לעשות זאת בזמן שיתפלל דרככם בדמעות, "בַּאֲנָחוֹת עֲמֻקוֹת מִמְּלִים," ובלשונות שמימיות. "וְהַבְּוֹחֵן לְבָבוֹת יוֹדֵעַ אֶת מַחְשְׁבוֹת הָרוּחַ, מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִפְּגִיעָה בְּעַד הַקְּדוּשִׁים בְּהִתְאֵם לְרִצּוֹן אֱלֹהִים" (רומ' ח' 27). קראו בתשומת לב את הפסקה הבאה. מה אומר לכם רוח הקודש דרכה?

הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֵינוֹ מְדַבֵּר לְאֲנָשִׁים אֲלָא לְאֱלֹהִים... כִּי בְרוּחַ הוּא מְבִטָּא סוּדוֹת... הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן בּוֹנֵה אֶת עֲצָמוֹ... אִם אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּלִשׁוֹן רוּחִי מִתְפַּלֵּלְתִּי, אֲבָל שִׁכְלִי אֵינְנוֹ עוֹשֶׂה פְּרִי. אִם כֵּן מַה לַעֲשׂוֹת? אֲתִפְּלֵל בְּאֲמָצְעוֹת הָרוּחַ וְאֲתִפְּלֵל גַּם בְּאֲמָצְעוֹת הַשִּׁכְלִי; אֲשִׁיר בְּאֲמָצְעוֹת הָרוּחַ וְאֲשִׁיר גַּם בְּאֲמָצְעוֹת הַשִּׁכְלִי (קור"א י"ד 2, 4, 14-15).

בזמן שתיכנעו לרוח הקודש, הוא יציג אתכם ואת משאלתכם לפני כס מלכותו של אבינו שבשמים. רוח הקודש יודע את לבו ומחשבותיו של אלוהים ואת רצונו המושלם. רוח הקודש החוקר לעומק את לבכם ומכיר אתכם טוב יותר משאתם מכירים את עצמכם, יעלה את צורככם לפני כס ה'; לעולם לא תחטיאו את המטרה כשרוח הקודש יתפלל דרככם.

קתריין קולמן

שאלות לדין

אם אתם לומדים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנא היעזרו בקלטת הוידאו לשיעור 4.

1. חשוב שנבין את ההבדל בין ביאת רוח הקודש שבא לשכון בלבנו כשאנו נושעים לבין ההתמלאות ברוח הקודש. כיצד תתארו את שתי החוויות העצמתיות הללו?
2. מדוע לדעתכם הורה ישוע לתלמידיו להמתין עד שיתמלאו ברוח הקודש לפני שיתחילו לעמול למען המלכות (מה"ש א' 4-5)? מה נלמד מן העיקרון הזה: "חפו לקיום הבטחת האב... אתם תטבלו ברוח הקדוש", וכיצד נוכל ליישמו בחיינו?
3. ההתמלאות ברוח הקודש חוננת אותנו ביכולת לדבר בלשונות אחרות. לשון היא שפה זרה שאיננו מבינים ואיננו מכירים. דמיינו שאתם חלק מאותם יהודים יראי ה' שעלו לרגל לירושלים מתפוצות הגולה כדי לחגוג בה את חג השבועות. כיצד הייתם מגיבים כשהייתם שומעים את המאמינים מדברים בשפת המולדת שלכם, על הגאולה דרך ישוע המשיח?
4. כשרוח הקודש ממלא את המאמינים, מהן שתי הפעולות המתחוללות בכל פעם שזה קורה? מאיזו סיבה העניק אלוהים לקורנליוס ולמשפחתו ישועה והתמלאות ברוח הקודש בו-בזמן? חלקו עם הזולת כיצד שבר ה' את "קופסת הדת" שבה שמרתם אותו, וכיצד הרחיב והעמיק את הבנתכם על אודות זהותו וטבעו.
5. אם התנבאות ודיבור בלשונות נועדו למאמינים בימינו, למה התכוו שאול כאשר אמר שלא הכול מדברים בלשונות? (קור"א י"ב 27-30). למה הוא התכוון כשאמר שה"לשונות תתקדלנה"? (קור"א י"ג 8-12). קראו את הפסוקים שלעיל בתשומת לב, ונמקו את תשובתכם.

להכיר את רוח הקודש

6. כתבי הקודש דנים בארבעה סוגי לשונות. קראו את הפסוקים האלה: קור"א י"ד 22, קור"א י"ב 10, קור"א י"ד 14-15; רומ' ח' 26-28.

מנו את ארבעת סוגי הלשונות והסבירו מדוע העניק אלוהים לקהילתו את ההתגלויות הללו של רוח הקודש. מדוע חשוב שנבין את ההבדלים בין סוגי הלשונות הללו?

7. האם יכול המאמין להימלא ברוח הקודש ולא לדבר בלשונות? נמקו מדוע כן או מדוע לא. מהן אחדות מן הסיבות השכיחות לכך?

לסיכום:

- קבלת גבורת רוח הקודש חיונית לביצוע כל מלאכות המלכות.
- התמלאות ברוח הקודש היא חוויה נבדלת, המתרחשת לאחר שאדם נושע.
- הגאולה מציבה אותנו במעמד חדש במשיח; ההתמלאות ברוח הקודש אוזרת אותנו בגבורה כדי שנוכל לחיות כמוהו.
- הלשונות לא חדלו; הן ימשיכו עד היום שבו נראה את ישוע פנים אל פנים.
- יש ארבעה סוגי לשונות: לשונות כאות ללא מאמינים, לשונות המחייבות פרשנות, לשונות לתפילה אישית ולשונות לתפילת הפגעה. שני סוגי הלשונות הראשונים נועדו לתפילה בציבור, ואילו שני סוגי הלשונות האחרונים נועדו לשימוש אישי.

שפת הרוח

הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֵינוֹ מְדַבֵּר לְאִנְשִׁים אֶלָּא לְאֱלֹהִים... כִּי בְרוּחַ הוּא מְבַטֵּא סוּדוֹת.
קור"א י"ד 2

יום 1

אני אוהב את התיאור הבא על מפגשנו האישי עם אלוהים: "כשאנו מדברים עם ה' בלשונות שנועדו לתפילה אישית, אלוהים מבין אותנו... בעודנו חולקים אתו סודות פרטיים." הביטוי "מדבר בלשון" מעיד על אינטראקציה עצמתית המתרחשת בינינו לבין אלוהים. בפרק האחרון בחנו את ארבעת סוגי הלשונות שאזכרו בברית החדשה: לשונות כאות ללא מאמינים, לשונות לפירוש בקהילה, לשונות לתפילה אישית ולשונות לתפילת הפגעה. שני סוגי הלשונות הראשונים נועדו לתפילה בציבור (שני אנשים או יותר) ולשירות ציבורי; שני סוגי הלשונות האחרונים נועדו לשימוש אישי. בפרק זה נמשיך לבחון את טיבם, תפקידם ותועלתם של מפגשינו האישיים עם רוח ה', אשר עשויים לכלול הן דיבור בלשונות והן דיבור באמצעות השכל. יחדיו, שתי דרכי ההבעה הללו מהוות את לשון הרוח. אבהיר שוב שכאשר אני מדבר על דרכי ההבעה הללו על כעל לשונות שנועדו לשימוש אישי, אינני מתכוון לכך שהן נועדו אך ורק לשימוש של המאמין בהיותו שרוי ביחידות. אדרבה, אפשר לדבר בלשון שמימית פרטית גם כשמשתמשים בה ברגישות ומושכל בחברת אנשים, שכתבי הקודש מכנים אותם "אֲנָשִׁים שְׂאֵין לָהֶם מְשׁוֹג בְּעֵינָיו" או "לא מאמינים". דיבור בלשונות כאלה עשוי להתרחש כאשר המאמין נמצא בגפו או בחברת מאמינים אחרים המבינים את ההתגלות הזאת של רוח הקודש. הדבר דומה לשיחה אישית שאנהל עם משפחתי, אך לא עם אנשים שהכרתי לאחרונה, שכן מכרים חדשים אלה לא יבינו על מה אני מדבר (קור"א י"ד 22-25).

שימו לב שבפסוק 2 בפרק י"ד באיגרת הראשונה אל הקורинתים מדבר שאול על שימוש בלשונות כעל "לשון אישית". לדאבוננו, פלגים רבים בקהילת המשיח שגו בהבנת הלשונות "הפרטיות" או דחו אותן על הסף, שכן לא הבינו שאינטימיות מחייבת עיתוי ומקום הולמים.

יש עת ויש מקום להתייחדות אינטימית של בני זוג. האם העת הנכונה היא לפני הנישואים? לא. האם נכון לעשות זאת בציבור? ברור שלא. מה שנראה יפה והולם במסגרת שכוננה ביד ה', עלול להיות בלתי הולם או סר טעם במסגרת אחרת. אלוהים ייעד שיחסי המין יתקיימו בפרטיות וביחידות, וזאת רק לאחר שבני הזוג נשבעו אמונים זה לזה ונישאו. כך גם, סוגים שונים של לשונות אמורים להידבר רק ביחידות, שכן הם נועדו לייצר קרבה יתרה עם ה'. כמו אינטימיות גופנית, הביטוי הנכון לאינטימיות רוחנית אמור להתקיים בעת מסוימת ובמקום מסוים. האם המשיחיים אמורים להינזר ממתנת יחסי המין משום שהאנושות השחיתה את תכניתו המקורית של ה' ואת תכליתו בעבורה? ברור שלא! כך גם, לא נוכל להתעלם ממתנת הלשונות או לבזו לה.

אני יודע שרבים בקהילת המשיח היו עדים להיבטים מסוימים במתנת הדיבור בלשונות בזמן שנעשה בה שימוש לא ראוי או אפילו שימוש לרעה. ואולם, אל לנו להירתע מללמד ולחנך את גוף המשיח על מתת זו משום שחלק מאתנו לא הבינו אותה כהלכה או השתמשו בה שלא כהלכה. מסיבה זו, ברצוני לבחון בפרק זה את טיבה האינטימי של שפתנו השמימית ולסייע לכם להיטיב להבין את תכליתה ומשמעותה בחיינו. זכרו, רוח הקודש הוא רוח האמת. בזמן שתיכנעו לחכמת דבר ה', יגלה לכם הרוח את כל האמת. הקדישו דקה כדי להזמין את רוח הקודש להיות נוכח בשעת לימוד זו. בקשו ממנו להסיר ממוחכם אמונות ורעיונות הסותרים את דבר ה'. לעולם לא תוכלו לחוות את מלוא האלוהים אם תתנו להבנתכם האנושית להגדיר ולהגביל את גדולתו האין סופית.

הנשיא והמלך

כאזרח ארצות-הברית יהיה לי לכבוד לסעוד בחברת הנשיא אם אוזמן לסעודה ממלכתית. הנשיא הוא אחד האנשים המעודכנים והחזקים ביותר בעולם. הידע שלו בענייני המדיניים של ארצות-הברית רב משלי: הוא הראש שלנו, בעוד שאני אזרח מן השורה שאינו מכהן במשרה ממשלתית. לפיכך, אם נדון בענייני המדינה יצטרך הנשיא לדבר אליי בהתאם לרמת הבנתי בעניינים אלה. אם לא יעשה זאת, לא אוכל להבינו ולהגיב לדבריו, שכן תקשורת מוצלחת דורשת בסיס משותף.

כך, כשאני מתקשר עם מלך מלכי המלכים, לא ייתכן שאתקשר אתו ברמה שלו. נשיא ארצות-הברית אולי יודע דברים רבים על מצבה המדיני של ארצי, אך אלוהים יודע הכול. דבר אינו נסתר ממנו. כשאני מתפלל לאלוהים בעזרת שכלי, אני מוגבל במה שאני רואה ויודע. לכן, אפשר לנו ה' לתקשר אתו ברמה שלו. זה כאילו שאלוהים אמר: "איני רוצה לתקשר עם ילדיי ברמה שתהיה נמוכה מן הידע, ההבנה והחכמה שלי. אני רוצה שהם יוכלו לשרות עמי בהתחברות עמוקה. לשם כך אעניק להם עוזר: את רוח הקודש." נוכחות רוח הקודש והתחברות ברוח מאפשרים לנו לחוות קרבה יתרה עם בוראנו.

רצון ה' מתעלה מעל הבנתנו האנושית המוגבלת, אך כשאנו מתפללים ברוח, איננו מתפללים בהתאם להבנתנו. אדרבה, אנו מתפללים בהתאם לרצון רוח קודשו. האם הבנתם את זה? כשאנו מתפללים ברוח, אנו מתפללים בהתאם לרצון ה' המושלם!

שפת מלחמה

כִּי לֹא עִם בְּשָׂר וָדָם מִלְחָמָה לָנוּ, אֲלָא עִם רְשָׁיוֹת וּשְׁרָרוֹת, עִם מוֹשְׁלֵי חֲשָׁכַת הָעוֹלָם הַזֶּה, עִם כּוֹחוֹת רוּחָנִיִּים רָעִים בְּשָׂמַיִם.
אפס' ו' 12

לפעמים אנו שוכחים שהשטן הכריז מלחמת מחץ על האנושות. מאז ומעולם הייתה האסטרטגיה שלו לנתק אותנו מבוראנו – מקור החיים. אך ה' ער לתחבולותיו של האויב. בחכמתו האין סופית פיתח אלוהים אסטרטגיה סודית שנועדה לסכל את תכניות השטן. שאול מתאר את חוקי המשחק החדשים הללו באיגרת הראשונה אל הקורינתים ב' 7-8: "אֲנַחְנוּ דוֹבְרִים אֶת חֲכֵמַת אֱלֹהִים הַסְתֵּרְתָּ, הַחֲכָמָה שֶׁהֵייתָ גִּנְזָה וְאֲשֶׁר לִפְנֵי הָעוֹלָמִים יְעֲדָה אֱלֹהִים לְתַפְאֲרָתָנוּ – וְאִישׁ מִשְׁלֵיטֵי הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא יָדָעָהּ, שֶׁכֵּן אֱלֹהֵי יְדֻעוּהָ לֹא הָיוּ צוֹלְבִים אֶת אֲדוֹן הַכְּבוֹד." שאול מתאר כאן את כוחו של הצלב – סוד גנוז אשר נחשף לאחר מות ישוע ותקומתו. קרבן התמורה של ישוע מאפשר לנו לקיים קשר של קרבה יתרה עם אלוהים, ובתוך כך לסכל את תכניותיו של אויבנו עתיק היום. יש תכניתו של ה' לגבי הצלב אינה הרוז היחיד הנסתר מעיניהם של מנהיגי הדור הזה. יש היבטים רבים בחכמת האלוהים (דבר ה') שנסתרו מעיני אדם, אשר אפשר לגלותם אך ורק דרך תקשורת עם רוח קודשו של ה'. כמאמינים, ניתנה לנו גישה לרוזים האלה דרך התחברות עם רוח הקודש. כפי שצינתי במקום אחר בספרי, אלוהים אינו מסתפק אך ורק ב"גאולתנו". הוא אף העניק לנו מעמד חדש במשיח ונתן לנו סמכות ועצמה לגבור על אויב נשמתנו, שזה זמן רב כל כך עינה את נפשותינו. עכשיו אנו יורשים ולוחמים במלכות ה', ותכליתנו היא לקדם את מטרותיו הנעלות של המשיח. ברוב חכמתו יצר אלוהים דרך כדי לתקשר עמנו ולמסור לנו בחשאי את תכניתו המושלמת בעבורנו, אנו, הלוחמים למען מטרותיו.

בעתות מלחמה אנשי צבא מפתחים "שפה" שלמה משלהם כדי להעביר מידע ותכניות בחשאי. לפעמים הם ממציאים צפנים מורכבים ומעבירים אותם באמצעות תדרים מוגנים. מדוע הם עושים זאת? חשאיות וסודיות הן צו השעה למען ביטחון הלוחמים והצלחת המבצעים הצבאיים. אם יגלה האויב את תכניותיהם, יעלה בידו לתכנן מתקפת נגד. כילדי אלוהים, ניתנה לנו גישה לתדר הסודי של השמים, באמצעות רוח הקודש, המאפשרת לנו לגלות את סודות תכניותיו האסטרטגיות של ה', בלי לחשוף את תכניותיו של מצביאנו הכביר לפני האויב. שאול ממשיך:

בְּכָל תַּפְלָה וְתַחֲנוּנָה הִתְפַּלְלוּ תָמִיד בְּרוּחַ. שִׁקְדוּ בְּתַפְלֵתְכֶם וְהִתְמַיְדוּ בְּתַחֲנוּנָה
בְּעֵד כָּל הַקְּדוֹשִׁים (אפס' ו' 18).

יש סיבה לכך שאלוהים ציווה עלינו להתפלל. כלוחמיו עלי אדמות, אנו נלחמים ללא הרף נגד כוחות החושך. אחד מכלי הנשק העצמתיים ביותר שצוידנו בו הוא תפילה ברוח.

תפילה ברוח מסתירה מן האויב את התחבולות והמטרות המסתתרות מאחורי תכניותיו האסטרטגיות של אלוהים.

לפעמים, פועל רצון ה' בלבה של אם ומעוררה להתפלל ולהפגיע בעבור בנה. ייתכן שאין לה שום מושג מה עובר על בנה, אך היא יודעת שעליה להתפלל בעבורו, שכן רוח הקודש מדרבן אותה להתחיל להתפלל. בזמן שהיא מפגיעה בעבור בנה בלשונה השמימית, למעשה היא נותנת פקודות בממלכת הרוח, ומתפללת בהתאם לרצון ה' המושלם בעבור בנה. מסיבה זו נאמר לנו: "וּבִתְחִלָּתָא עֲשֵׂה מְלַחְמָה" (משלי כ' 18).

הלשון השמימית שלנו מתעלה מעל הבנתנו והיא אינה מוגבלת בזמן או במרחב. כאשר אנו מתפללים ברוח הקודש, אנו חדלים להסתמך על הבנתנו ובינתנו, אלא מסתמכים על חכמתו האין סופית הרחבה והעמוקה. זוהי אחת הסיבות לכך ששאלו מכריזו: "רְצוֹנֵי שְׂפָלְכֶם תִּדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹנוֹת" (קור"א י"ד 5).

נבצר מן האויב לפענח את שפתנו השמימית, שכן זוהי שפת תקשורת אינטימית בין אלוהים לילדיו; לפיכך, שפה זו יעילה מאוד בסיכול תכניותיו וזממו של האויב נגדנו ונגד אחינו במשיח:

הִנֵּה נִתְּנִי לָכֶם אֶת הַפֶּחַ לְרִמָּס... [ולהביס] אֶת כָּל פֶּחַ הָאֹיֵב (לוקס י' 19).

כתלמידי ישוע אנו נאזרים בגבורת ה' ומתחמשים בכלי נשק שמימיים כדי לקדם בעצמה את מלכות ה' בעולם (מתי י"א 12). קהילת המשיח היא גוף המשיח עלי אדמות. כאמור, ישוע אינו שוכן עוד עלי אדמות בגוף בשר ודם. אנו שגריריה ולוחמיה של מלכות האלוהים; אנו מתפעלים את כוחו המחולל שינוי של ה' בקרב אנשים הזקוקים לריפוי, שיקום, חירות וגאולה. ואולם, לא נוכל לפעול כגוף המשיח למען עולמנו האובד והגווע בלי להיאזר בגבורת רוח קודשו. השטן ופלוגותיו אינם פוחדים מכם, אך הם מתייראים ורועדים באימה ממי שאתם במשיח, ומן העצמה שניתנה לכם כבניו ובנותיו של האל העליון.

יום 2

שפה שנועדה ליצור קרבה יתרה

אשתי ואני מנהלים קשר ארוך דיו, עד שפיתחנו לנו שפה משלנו. לדוגמה, אני יכול פשוט לומר לה: "שירחיבין", והיא תדע מיד למה אני מתכוון. כשנישאנו, כמעט לכל

שירות משיחי חדש התווסף הכינוי "שירות בישור בין לאומי". אז ליסה ואני החלטנו לייסד "שירות חיבוק בין לאומי". יכולנו להביט זה בזה ולומר, "שירחיבין", וידענו מיד שהגיע הזמן לחיבוק או לנשיקה. לו היה מישהו שומע אותנו, היה ודאי תוהה: "על מה הם מדברים?" זוהי שפה שטותניקית, אבל היא שפה אינטימית הידועה רק לליסה ולי. זוהי רק דוגמה אחת מתוך שיטות התקשורת האינטימית שפיתחנו עם השנים.

תפילה בלשונות שמימיות מאפשרת לנו לתקשר עם ה' בקרבה יתרה. מישהו עשוי לתהות: "אבל ג'ון, אני לא מבין את מה שאני מבטא בתפילתי. הרי כתוב: 'אִם אֲנִי מְתַפֵּל בְּלִשׁוֹן רִיחֵי מְתַפַּלְלֵת, אֲבָל שְׁכָלִי אֵינְנוּ עוֹשֶׂה פְּרִי'." (קור"א י"ד 41). זה נכון. אך מסיבה זו, בפסוק הקודם נאמר: "לָכֵן הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן יְתַפַּלְל שְׂיִכַּל לְפָרֵשׁ אֶת דְּבָרָיו" (פס' 13). כשאני מתפלל או מתקשר עם ה' בלשונות, אני מבקש ממנו לתת לי את הפירוש לתפילתי. אתם יודעים מה קורה אז? שפע של רעיונות, תובנות והתגלויות נובעים מרוחי. הדרך הטובה ביותר לתאר את החוויה הזאת היא שהתובנות הללו מבעבעות מעלה כבועות אוויר העולות ממעמקי הים אל פני הים. הן משתחררות ממעמקי האדם הפנימי שלי ועולות מעלה אל שכלי או הבנתי.

הרשו לי לתת לכם דוגמה. כאשר אני נתקל בפסוק שאני מתקשה בהבנתו, אני מבקש: "רוח הקודש, אנא למדני." ואז אני מתחיל להתפלל בלשונות. ייתכן שההתגלות לא תבוא מיד; בדרך כלל היא מגיעה מאוחר יותר, כשאני עסוק במשהו כמו נהיגה, או כשאני נח או משחק גולף. פתאום זה מכה בי! התגלויות אלה הן תוצאה של קשר הקרבה היתרה שלי עם רוח הקודש – זה המענה שאני מקבל על בקשתי לקבל את תובנותיו. ה' חושף את רזיו לפני הענווים; כאשר אנו משפילים את עצמנו (ומבקשים את הנחיית הרוח), נחוה אינטימיות עמוקה יותר עם רוח הקודש, ונזכה לקבל תובנות והתגלויות רוחניות כבירות יותר. אותנו עיקרון נכון לגבי כוח רוחני. שאלו השליח כתב את המילים הבאות, שנבעו היישר מרוח אלוהים:

אָן הוּא [האדון] אָמַר לִי: דֵּי לָךְ חֶסֶדִי, כִּי בְּחַלְשָׁה תִשָּׁלֵם גְּבוּרָתִי. עַל
כֵּן בְּשִׁמְחָה רַבָּה אֶתְגַּאֵה בְּחַלְשׁוֹתִי, כִּדֵּי שְׂתַשְׁרָה עָלַי גְּבוּרַת הַמְּשִׁיחַ
(קור"ב י"ב 9).

חסד ה', דהיינו, גבורתו, אף הוא מורעף על הענווים (שאליהם מתכוון שאלו כשהוא מדבר על "חולשתו"). מידה רבה יותר של גבורת ה' תשרה עליכם בזמן שתשפילו את עצמכם באמצעות כניעה לחכמתו האין סופית של רוח קודשו של ה'. גם דבר זה נובע מקרבה יתרה עם רוח הקודש.

החברה המערבית חותרת לתוצאות. לפעמים, כשאנינו רואים תוצאות מיידיות למאמצינו או למשאבים שהשקענו, אנו מאבדים עניין, והחלטתנו הנחושה מתפוגגת. עלינו להבין שכאשר אנו מתפללים ברוח, אנו משקיעים בעתיד. לפעמים נדרש זמן מה

עד שהתגלות הרוח מבעבעת מנבכי רוחנו ועולה אל שכלנו. תפילה ברוח דורשת אמונה, שכן היא מתחילה במקום שבו הבנתנו הטבעית מסתיימת. היא מאריכה ומעמיקה את אמונתנו ומגבירה את הבנתנו את חכמת האל.

תפילה באמצעות השכל

בלב הפרק עומדת התפילה ברוח הקודש. ואולם, תפילה באמצעות השכל אף היא מועילה רבות. שאול הבהיר שעלינו להתפלל הן באמצעות השכל והן באמצעות רוח הקודש:

אִם כֵּן מֵה לַעֲשׂוֹת? אֲתִפִּיל בְּאֲמָצְעוֹת הָרוּחַ וְאֲתִפִּיל גַּם בְּאֲמָצְעוֹת הַשִּׁכֹּל;
אֲשִׁיר בְּאֲמָצְעוֹת הָרוּחַ וְאֲשִׁיר גַּם בְּאֲמָצְעוֹת הַשִּׁכֹּל (קור"א י"ג 15).

כאשר אני מתפלל בשכלי, הדבר בונה ומחזק את מוחי, מעורר בי רגשות עזים ותשוקה רבה ומחבר אותי לאנשים שאני מתפלל בעבורם: ליסה, בניי, חבריי, אנשי הצוות שלי ואחרים. כך, כשאני מדבר משכלי על גדולת האלוהים, אבינו שבשמים, אני מוצף תחושה עזה של הודיה והכרת טובה.

לפעמים אני מתפלל בשכלי בהתאם להנחיית הרוח. למעשה, זהו סוג אחר של תפילה ברוח. אבל לרוב אני מתפלל תחילה ברוח, ואז ה' נותן לי את הפרשנות או את התובנה של התפילה שזה עתה נשאתי. מילים חדורות תובנה זורמות מפי כנהר. בכותבי על חשיבות התפילה ברוח הקודש, אין בכוונתי להמעיט מחשיבות הצורך בתפילה באמצעות השכל. אדרבה, אני מקווה ללמדכם שחיי תפילה תקינים כוללים הן תפילה ברוח והן תפילה בשכל – שתיהן חיוניות לחיינו במחיצת ה'.

מקור חיינו

במשלי כ' 27 נאמר: "יִרְיֵהוּ, נִשְׁמַת אָדָם; חִפְּשׁ, כָּל חַדְרֵי בֶטֶן." המופתים והנפלאות של רוח הקודש הוארו ונחשפו ברוחנו, לא בשכלנו. מסיבה זו, כשאנו מתפללים ברוח, עלינו אף להאמין ולבקש פרשנות. ההתגלות שיעניק רוח הקודש לרוחנו תשוחרר ממעמקי רוחנו ותעלה אל פני השטח של שכלנו.

במשלי כ' 5 נאמר: "מִיָּם עֲמָקִים, יַעֲצֶה [חכמה, הכוונה, תכלית] בְּלֵב אִישׁ; וְאִישׁ תְּבוּנָה יִדְלָנָה." באמצעות כוחו של הצלב (קרבת התמורה של המשיח), העניק לנו אלוהים לב חדש (יחז' ל"ו 26). כעת ביכולתנו לדלות עצה מנבכי לבנו החדש, שכן רוח הקודש השוכן בלבנו הוא יועצנו. דברי ישוע בבשורת יוחנן ז' 38-39, מאששים זאת:

"הַמֵּאֲמִין בִּי כִּדְבַר הַכְּתוּב, נִהְרֹת נֶשְׁל מֵיָם חַיִּים וְיִרְמוּ מִקֶּרֶב. זֹאת אֶמַר עַל הָרוּחַ שֶׁהוּוּ יַעֲתִידִים לְקַבֵּל הַמֵּאֲמִינִים בּוֹ, שֶׁהֵרִי עוֹד לֹא נִשְׁלַחָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, כִּי יִשְׁעֵ טָרָם נִתְפָּאֵר בְּכָבוֹד." פסוק זה אף מזכיר את הכתוב בישעיה י"ב 3: "וְשָׂאֲבָתָם מֵיָם [חיים] בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַשָּׁמַיִם!" יוחנן מכריז מפורשות שהמים החיים שישוע אמר שינבעו מלבנו, הם "רוח"

הקודש". מדוע השווה ישוע את רוח הקודש למים? מים מרמזים על חיים וחינויות; בלעדיהם יגוועו החיים על פני האדמה. בדברו על רוח הקודש כעל "מים חיים", ישוע אומר למעשה שרוח הקודש היא תמצית החיים.

אלוהים אומר: "נְדַמּוּ עִמִּי מִבְּלֵי הַדְּעַת" (הושע ד' 6). על איזה ידע דיבר כאן ה'? אלוהים מדבר כאן מפורשות על ידיעת דרכיו ותכליתו. הבשורות הטובות הן שאלוהים שלח אלינו את רוחו כדי שנוכל לחיות את החיים במלואם לכשנכיר ונדע את לבו.

בלתי אפשרי לשרת את אלוהים בלי להבין תחילה מיהו, בדיוק כפי שחבריי בצוות הבישור אינם יכולים לשרת אותי כהלכה בלי לדעת תחילה את לבי. כשאנו קוראים את דבר ה' ומקדישים זמן להגות ולתפילה, רוח הקודש חושף לפנינו את לבו של אלוהים. זוהי ההעצמה שאנו זקוקים לה כדי לחיות חיים מלאי שמחה. בנחמיה ח' 10 נאמר: "כִּי תִדְוֹת יְהוָה הִיא מְעֻזָּכֶם." במילים אחרות, כשאנו מתענגים על ה' (מתרעננים ברוח קודשו), אנו נאזרים בכוחות חדשים לקראת הבאות. אינני יודע מה אתכם, אבל אני לא רוצה לחיות ולו יום אחד ללא חדות ה'.

רזי האלוהים

מפסוקים אלה בבשורת יוחנן ובספר משלי עולה כי המים החיים הנובעים מלבנו מכילים את רזי חכמת ה'. אנו אף יודעים שה' מגלה את התובנות והסודות הללו דרך רוח קודשו. עכשיו בואו נשוב ונבחן את דברי שאול באיגרת הראשונה אל הקורינתים ב' 7: "אֲנַחְנוּ דוֹבְרִים אֶת חֻכְמַת אֱלֹהִים הַנְּסֻתָּרָת." המילה היוונית שתורגמה למילה "מסתורין" אין פירושה "מסתורי", אלא "דבר מה נסתר שטרם התגלה במלואו."

דמיינו זאת כך: אתם יושבים במסעדה יקרה. השף מגיע לשולחנכם כדי לשמוע מה אתם אוהבים לאכול. ואז הוא הולך למטבח ומכין בעבורכם ארוחה לפי טעמכם האישי. כשהארוחה מוכנה, מלצר מגיע לשולחנכם ומניח לפניכם את המנה העיקרית. מכיוון שמדובר במסעדה יוקרתית, המנות נשארות מכוסות עד הרגע שבו הן נחשפות. אתם יודעים שמה שמונח לפניכם זו המנה שהזמנתם, אך מסתורין מסוים אופף אותה, שכן היא עדיין לא נגלתה לעיניכם.

ברגע הנכון מכריז המלצר: "בתיאבון!" ומסיר את המכסה מן המנה העיקרית. עכשיו אתם יכולים לראות את המנה שיצר השף בעבורכם. זה לא שהיא לא הייתה קיימת לפני הסרת המכסה; היא עמדה לפניכם לפני שידעתם מה טיבה. המלצר חושף את המסתורין הטמון בארוחתכם. המנה שהכין השף הוסתרה מעיניכם עד הסרת המכסה.

באמצעות רוח קודשו אלוהים מסיר את המסווה מעל תכניתו הנסתרת – הרז שלו. דרך שותפותנו עם רוח הקודש עתה אנו... "דוֹבְרִים אֶת חֻכְמַת אֱלֹהִים הַנְּסֻתָּרָת, הַחֻכְמָה [או העצה] שֶׁהִיטָה גְנוּזָה... כְּדֵי שְׂנַדַּע אֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֱלֹהִים נוֹתֵן לָנוּ בְּחֶסֶד. וְאוֹתָם אֲנַחְנוּ

מְבַיְעִים לֹא בְּמַלְיִם שְׁחָכְמַת אָנוֹשׁ מְלַמֶּדֶת, אֶלָּא בְּמַלְיִם שֶׁרוּחַ מְלַמֶּדֶת, כְּשֶׁאָנוּ מְפַרְשִׁים דְּבָרִים רוּחָנִיִּים בְּהַגְדָּרוֹת רוּחָנִיּוֹת" (קור"א ב' 7, 12-13).

מאוחר יותר באותה איגרת כתב שאול: "הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֵינוֹ מְדַבֵּר לְאֲנָשִׁים אֶלָּא לְאֱלֹהִים; אִישׁ אֵינְנוּ מֵבִין אוֹתוֹ, כִּי בְרוּחַ הוּא מְבַטֵּא סוּדוֹת" (קור"א י"ד 2).

אתם קולטים את הקשר ההדדי? כשאנו מדברים בלשונות, אנו מדברים את רזי ה'. אנו יודעים כי רזים אלה צפונים בעמקי לבנו (משלי כ' 5), וכי ביכולתנו לדלותם מלבנו כאשר המים החיים של חכמת רוח הקודש נובעים מקרבנו (יוח' ז' 38-39). לפיכך, תפילה בלשונות מחזקת ובונה אותנו, שכן היא נובעת מן "המים החיים", המהווים את תמצית החיים, כדי שנוכל להבין את העצה העמוקה ביותר של רוח הקודש בכבודו ובעצמו! כפי שהזכרתי קודם לכן, פעמים רבות נתקלתי בפסוק שנבצר מהבנתי. כשהדבר קורה, אני מתפלל ברוח, ואז אני מקבל תובנה. כשעסקתי בכתיבת ספריי, הגעתי לפעמים למבוי סתום לפתע. דומה שלא היה לי עוד מה לומר. הדבר היחיד שיכולתי לעשות במצב כזה היה לעזוב את המחשב ולהתחיל להתפלל בלשונות. בזמן שאני עושה את זה, לפעמים אני מוצף תובנות חדשות. מה קורה ברגעים אלה? המים החיים של רוח הקודש פורצים מתוך לבי!

אם אינכם מתייחדים עם אלוהים, ייתכן שרזים מסוימים עדיין נבצרים מהבנתכם. רזים אלה עשויים לכלול הנחיות לגבי הקהילה שתבחרו להשתייך אליה, בחיר או בחירת לבכם, העבודה שתיקחו, הדירה שתרכשו, איך להתפלל בעבור מנהיגים, איך להתמודד עם אתגרים וקשיים הקשורים לטיפול באחד מילדכם, איך להצטיין בעבודתכם, ועוד. האם אינכם שמחים שאלוהים לא זנח אותנו לנפשנו ולא השאירנו לדאוג לעצמנו בעזרת שכלנו? דרך רוח קודשו נוכל לגלות את תכניותיו לחיינו (לדעת מה הכי טוב בשבילנו), וליהנות מן השלום והשלווה שהבטיח לנו.

יום 3

תחושת שלום: מתת של קרבה יתרה

בפרק ה' באיגרת אל הגלטים נאמר ששלום פנימי הוא ההוכחה לנוכחות רוח הקודש בחיינו ולהסכמתו עם דרכנו. זוהי ברכה מדהימה, ויש לה יישומים מעשיים רבים בחיי היומיום. כשהייתי רווק הייתה זהותה של אשתי לעתיד תעלומה בעיניי. באותה תקופה יצאתי עם אישה בשם ליסה טוסקנו. חיבבתי אותה מאוד. אהבתי את אישיותה ונמשכתי אליה מאוד. אבל רצייתי לשאת לאישה את הנערה שה' בחר בעבורי. ליסה גרה באריזונה, ואילו אני גרתי בטקסס. שנינו רצינו לדעת את הנחייית ה' בנוגע לעתיד יחסינו. אז הצעתי לליסה: "בואי נתפלל ברוח חצי שעה ביום בשלושים הימים הבאים. בזמן התפילה הקשיבי ללבך."

אם את חשה אי-נוחות או שמשוהו אינו כשורה, סימן שה' אומר לנו לא להתקדם עם הקשר. אבל אם תחושת שלום תציף אותך, רוח הקודש מעודד אותנו לקחת את הצעד הבא ביחסינו. בזמן שהתפללנו, כל אחד מאתנו חש תחושת שלום שהציפה אותו ולוותה בתחושת ציפייה ורגשות שמחה. מקץ חודש שוחחנו בגילוי לב על מה שחשנו בזמן שהתפללנו, וגילינו ששנינו חווינו תחושות ורגשות זהים. לכן התקדמנו במערכת היחסים, ולבסוף נישאנו. חלפו מאז יותר משלושים שנה, ואני כה מלא הכרת טובה על כך שתחושת שלום זהה מילאה את לבבותינו!

באיגרת אל הרומים ח' 18 נאמר: "כָּל אֲשֶׁר רִיחַ אֱלֹהִים מְדַרְכָּה אוֹתָם, בְּנִים הֵם לְאֱלֹהִים." בהמשך הפסקה המחבר מרחיב את הדיבור על הדרך שבה הרוח מנחה את בניו ובנותיו של ה': "הָרוּחַ עֲצִמָה מְעִידָה יַחַד עִם רִיחָנוּ שֶׁבְּנִים לְאֱלֹהִים אָנוּ" (ח' 18). זוהי הדרך העיקרית שבה רוח הקודש מדריך אותנו – באמצעות השלום או העדות שהוא נוטע ברוחנו.

האם אי פעם רציתם לעשות צעד שנראה נכון והתבסס על החלטה נבונה והגיונית, אך בכל פעם שחשבתם עליו חשתם אי-נוחות או שמשוהו לא נראה לכם? ייתכן שתהיתם: "מה לא בסדר? למה אני מרגיש ככה? הרי כל מה שקשור בהחלטה הזאת נראה נכון." אילו הייתם מתקשרים עם רוח הקודש, הייתה תחושת אי-הנעימות הזאת דרכו לומר לכם: "אל תלכו בכיוון הזה." חוויית את זה פעמים רבות. לפעמים ההחלטה שאני מחליט בעקבות הדרכת הרוח אינה נראית הגיונית; רק מקץ שנים רבות היא מתבררת כהחלטה טובה והגיונית. למדתי לבטוח ברוח הקודש במקרים כאלה. זכרו, חכמתו אינה מוגבלת בזמן או במרחב, וזה אומר שרוח הקודש תמיד מביא בחשבון את עתידכם כאשר הוא מנחה את צעדיכם בהווה.

לפעמים הציפה אותי תחושת שלום בנוגע להחלטה שהחלטתי, שנראתה כסיכון עצום. זה היה שלום המשיח ששלט בלבי. הקשיבו לדבריו של שאול השליח:

וַיִּשְׁלַט נָא בְּלִבְבְּכֶם שְׁלוֹם הַמְּנִשִּׁיחַ, שֶׁהָרִי לָזֶה נִקְרָאתֶם בְּגוֹף אֶחָד, וְהָיוּ מִפְּרִי טוֹבָה (קול' ג' 15).

במילים אחרות, שלום המשיח (המשמש שופט או בורר במשחק), שולט בלבנו ומעורר בנפשנו תחושת שלוה והרמוניה, ובתוך כך (בתחושת השלום המציפה אותנו) הוא פוסק ומיישב סוגיות ותהיות העולות במוחנו. אני אוהב את הדימוי של רוח הקודש כשופט במשחק. שופט טוב פוסק את החלטותיו בלי לחשוב פעמיים. כמוהו, רוח הקודש מיישב בהחלטיות את כל השאלות (התהיות, הבעיות, הדאגות וכו'), המתעוררות במוחנו. רוח הקודש יחלוק אתכם את חכמתו אם תניחו לו להחליט. פעמים רבות "החלטותיו" מועברות אלינו באמצעות השלום הנשגב השורר בלבנו, אשר נבצר מהבנתנו; זוהי עדות הרוח בקרבנו. בכתבי הקודש נאמר:

וְשָׁלוֹם אֱלֹהִים הַנְּשָׁבֵב מִכָּל שֶׁכֶל יִנְצֹר אֶת לְבַבְכֶם וְאֶת מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם בְּמִשְׁיָח
יְשׁוּעָה (פיל' ד' 7).

כולנו הוצבנו בישוע המשיח, וזה אומר שיש לנו גישה אל השלום הכה חמקמק בימינו ובדורנו. ישוע הוא שר השלום, ולכן כל מי ששורה בו יזכה בשלום. כשאנו מזמינים את רוח הקודש להשתתף בתהליך נטילת ההחלטות שלנו, הוא תמיד יישא עדות ברוחנו ובלבנו דרך שלום המשיח.

תחושת שלום בעת החלטת החלטות

בתפקידי כמנהיג צוות הבישור הבין לאומי שלנו, החלטתי החלטות רבות שאושו אך ורק דרך שלום המשיח. לפעמים המטרה שהתלבטנו עליה נראתה בלתי אפשרית, אך שלום ה' מנע אותי מלהגביל את הפוטנציאל של הארגון שלנו באמצעות שכלי והבנתי. לפעמים, שמעתי בבירור את רוח הקודש מדבר אליי. לדוגמה, בזמן שהתכוננתי לכתוב הספר תכננתי לכתוב על נושא שונה לחלוטין. בפרק הזמן שהקדשתי לתפילה וצום הורה לי רוח הקודש לכתוב על זהותו הפלאית, במקום על הנושא שחשבתי לכתוב עליו.

את מרבית ההחלטות שלי, החלטתי דרך הדרכת שלום ה' (ותמיד בקנה אחד עם דברו), ולא דרך צו מפורש. ואולם, היו פעמים שבהן רוח ה' דיבר אליי. זה קורה בדרך כלל כשאלוהים מכוון כיוון חדש לחיי. הרשו לי לתת לכם דוגמה.

מטרתו העיקרית של ארגון הבישור הבין לאומי שלנו היא לבנות ולחזק קהילות משיחיות מקומיות. אנו מאמינים שקהילה מקומית היא הדרך האסטרטגית הטובה ביותר של אלוהים להגיע אל לבם של האובדים, להביא תקווה ואמצעי מחייה לנזקקים ולעשות תלמידים בקרב כל העמים. יותר מעשרים אלף קהילות בצפון אמריקה השתמשו בתכנית הלימודים שלנו. במשך שנים רבות הייתה מטרתנו העיקרית להגיע לקהילות בארצות-הברית, בקנדה, באוסטרליה ובבריטניה.

ואז, ב-31 במאי 2010, דיבר אליי ה' בזמן שקראתי את ספר דניאל. כך אמר לי: "עד היום ביצעת בנאמנות את המשימה להגיע לקהילות מקומיות בארצות דוברות אנגלית. עכשיו אני שולח אותך אל העולם כולו – אל ארצות ברחבי העולם." זה היה רגע מכוון. לא היה לי מושג איך זה יקרה. בשלב ראשון כינסתי מפגש של ראשי הארגון שלנו. חלקתי אתם את החזון ששם אלוהים על לבי. אמרתי להם שבמשך שנת 2011 ברצוני לתת 250,000 ספרים למנהיגי קהילות משיחיות בארצות מתפתחות. כולם היו בהלם. מעולם לא חילקנו ספרים בכמות כה גדולה בשנה אחת. מנכ"ל הארגון ומנהלי הלשכות השונות שאלו אותי שוב ושוב בנוגע לצו זה. לבסוף שאל אותי שותפי לכתביה אם אסכים להביא את הנושא לפני ה' בתפילה.

שמעתי מפורשות מאלוהים שעלינו להגיע לרועי קהילות ולמנהיגים משיחיים בכל רחבי העולם, אך אלוהים לא אמר לי מפורשות שהצעד הראשון במשימה יהיה לחלק 250,000 ספרים בשנה הבאה. לכן הבאתי את המטרה הזאת לפני ה' בתפילה. וכפי שציפיתי, חשתי שלום ושלווה. רוח הקודש לא היה צריך לדבר אליי בקול רם, שכן ידעתי כי מטרה זו עולה בקנה אחד עם הצו המקורי שהוא נתן לי. נוסף על כך, חשתי את עדותו ברוחי. כשדיווחתי על כך לאנשי הצוות, הם מיד תמכו בחזון שקיבלתי. אלוהים פועל בדרכים מסתוריות; לבסוף עלה בידינו לתת יותר מ-270,000 ספרים לרועי קהילות ולמנהיגים משיחיים בארבעים ושבע ארצות בשנה היא.

בשנת 2011 פגשתי רועה קהילה עיראקי בבירות שבלבנון (בשנה זו, בזמן ביקורי במזרח התיכון, נאמתי לפני אלפיים חמש מאות רועים ומנהיגים). איש צעיר זה (בן שלושים ושש בסך הכול) כיהן כרועה של הקהילה הגדולה ביותר בעירו. הוא אמר לי: "מר ביוור, אתה כמו אבא בשבילי. קראתי ספרים רבים שלך, ככל שעלה בידי להשיג. אפילו השתמשתי בכרטיס האשראי שלי כדי להוריד תכנים מהאתר שלך ברשת."

בזמן שאמר זאת רציתי לזחול לתוך חור באדמה. עמד לפניי אדם ממדינה למודת מלחמות, אדם שאמצעיו הכספיים דלים, ועם זאת, הוא עושה הכול כדי להשיג חומרים שפירסם הארגון שלנו. זה גרם לי לזעוק לה' כדי לקבל חכמה לגבי הדרך שבה נעזור לקהילות המקומיות הללו באמצעות חיזוק מנהיגיהן. דרך תפילה ברוח קיבלתי מושג איך לתת לרועי קהילות בארצות מתפתחות לא רק ספרים, אלא גם חומרי לימוד מתכנות הלימודים שלנו. בשנה שלאחר מכן חילקנו 3.1 מיליון חומרי לימוד לרועים ולמנהיגים אלה. המספר הזה ממשיך לגדול מאז.

חלק חשוב במה שקיבלנו דרך תפילה ברוח היה האתר CloudLibrary.org אתר זה מאפשר לרועים, למנהיגים ולחברי קהילותיהם להוריד תכנים בשפותיהם, חנים אין כסף. מה שנראה לנו כמספר עצום ב-2011, כשחילקנו 270,000 ספרים, הולך וגדל מדי חודש בחודשו! זה סוג המלאכה שאלוהים יכול לבצע בנו ודרכנו כשאנו הולכים בעקבות עדות השלום שרוח הקודש מעיד ברוחנו.

יום 4

קבלת הכוונה

מרבית המאמינים מתקשים לקבל הכוונה מאלוהים. לפעמים אני שומע אנשים האומרים: "אני לא יודע מה ה' רוצה שאעשה עם חיי!" יעקב השליח אומר לנו מה עלינו לעשות, אם אנו זקוקים להכוונה: "אִישׁ מִכֶּם אִם יִחְסַר חֶכְמָה, יִבְקֹשׁ מֵאֱלֹהִים" (א' 5). המילה היוונית שתורגמה למילה "חכמה" היא *sophia*. היא מתארת את "היכולת להבין, ועקב זאת, לפעול בחכמה." חשבו על זה כך: דרך חכמת ה' אנו יכולים תחילה להבין, ואחר כך לפעול. מי מעניק לנו את היכולת להבין את חכמת ה' וליישמה, הלכה למעשה? רוח הקודש.

נקלעתי לנסיבות שבהן ממש נזקקתי להכוונה. כשהתחלתי להתפלל בלשונות התעוררו חכמת ה' והדרכתו ברוחי וחדרו להבנתי. אקט התפילה בלשונות שופך אור על הדרכת ה' בחיינו.

בואו נקרא שוב את משלי כ' 5. נאמר כאן: "מִיַּם עֵמְקִים, עֵצָה בְּלֵב אִישׁ; וְאִישׁ תְּבוּנָה יְדַלְּנָה." יש תרגומים לועזיים המשתמשים במילה "תכלית" במקום "עצה". במשיח ניתנה לכם משימה או מטרה ייחודית שנועדה אך ורק לכם. תכלית זו שתקבע את הכיוון שלכם טמונה עמוק בלבכם. כאשר תתפללו ברוח ותגלו את עצת ה' יחשוף לפניכם רוח הקודש את תכליתכם. זה לא יקרה בין לילה, לכן, אנא התאזרו בסבלנות. כשתקדישו זמן ללימוד דבר ה', להגות ולתפילה, יגלה לכם הרוח את תכליתכם. אחד מבניי אוהב להציג את זה כך: כתבי הקודש הם המפה שלנו, ורוח הקודש הוא המדריך שלנו.

מתת ההכוונה זמינה לנו בכל תחום בחיינו. אם אתם מתקשים להתמודד עם אחד מילדיכם, קחו פסק זמן והקדישו זמן לתפילה ברוח. רוח הקודש יראה לכם כיצד לנהוג עמו. אם אתה איש מכירות אובד עצות, סגור את דלת המשרד ובקש מאלוהים הכול יודע להעניק לך תובנות. ה' שוכן בכם; פשוט דלו מתוכם את מה שטרם נחשף לפניכם. תשוקתו היא להעניק לכם הכוונה! בישעיה מ"ח 71 ה' מכריז: "כֹּה אָמַר יְהוָה גְּאֹלָהּ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלֻמְדָּךְ לְהוֹעִיל, מְדְרִיכָךְ בְּדַרְךָ תִּלְךָ." ה' חפץ שתגשימו את תכליתכם במלכות ומשתוקק להוליככם צעד אחר צעד בדרך שייעד לכם.

לפעמים אנשים אומרים לי: "ג'ון, זה נראה לי 'רוחני' ומוזר. אי אפשר להביא בקשות כאלה לפני ה'. אכפת לו רק מעניינים הקשורים לשירות בעבודת הקודש." קודם כול, אין שום דבר מוזר באלוהים, ואין שום דבר מוזר במעורבותו בכל תחום ותחום בחיינו. אנשים הם אולי מוזרים, אבל ה' הוא לעולם אינו מוזר. נוסף על כך, אל לנו לזלזל בהבטחת ה'רוח משום שקומץ אנשים סילפו או השתמשו לרעה בדרך הביטוי של רוח קודשו.

שנית, כתבי הקודש מורים לנו להתפלל ללא הרף: "הִתְמַדּוּ לְהִתְפַּלֵּל!" (תסל"א ה' 17). משיחיים רבים לא בחנו מעולם את ההקשר של הפסוק כדי להבין את משמעותו. ברור ששאלו אינו אומר כאן, "מלמלו תפילה בשפתותיכם בכל רגע ביום." אחרי הכול, כתבי הקודש מאיצים בנו לבשר את הבשורה ולעודד איש את רעהו. ברור שלא יעלה בידנו לבצע זאת, אם נבלה כל דקה בתפילה על שפתותינו.

למעשה, שאול אומר כאן שעלינו לשרות בהתחברות מתמדת עם רוח ה'. כיצד נוכל לחוות זאת? שאול נותן לנו את התשובה כשהוא אומר בהמשך: "אַל תִּכְבְּוּ אֶת הָרוּחַ" (פס' 91). תפילה ללא הרף משמעה לא לכבות לעולם את רוח הקודש. זה אומר שעלינו להיות מודעים לנוכחותו ורגישים לקולו. במילים אחרות, אל תדכאו את מעורבותו בחייכם. רוח הקודש חפץ להיות מעורב בכל תחום בחייכם. הוא חפץ להדריך אתכם. תשוקתו היא לקיים אתכם תקשורת מתמדת. תקשורת בלתי פוסקת זו תפיק בחייכם את שלומו, גבורתו והכוונתו.

לא נועדתי להיות איש עסקים. אבל אילו הייתי איש עסקים, הייתי מקדיש זמן רב לתפילה ברוח בנוגע לעסקיי. הייתי מחליט החלטות בהתאם לשלום שהייתי חש בלבי. אל תזלזלו לעולם ביכולתכם לקבל הדרכה מבוראכם. אל תחששו שמא לא תקבלו הדרכה מאלוהים משום "שאינכם עוסקים בשירות משיחי במשרה מלאה." ה' מנחה את דרככם בדיוק כפי שהוא מנחה את דרכי.

הקדשת זמן לתפילה אישית

גיליתי ששעת התפילה שלי יעילה יותר כשאני פותח אותה בקריאה מכתבי הקודש. דבר ה' מנקה ומטהר את מוחי, ודומה שהוא פותח ערוץ תקשורת מרוחי לשכלי. לאחר פרק זמן של קריאה בכתבי הקודש אני הרבה יותר מחובר לרוח הקודש, ושעת התפילה שלי מועשרת בזכות נוכחותו.

גם למדתי שאלוהים ממחר להתגלות לפניי כשאני חולק כבוד לשכינתו הנוכחת בחיי מכל לבי. כשאני מתחיל להגות בגדולתו ובחסדו, לפתע רוח הקודש מגלה עצמו לפניי. מדוע? על פי מחבר מזמורי התהילים, המלאכים חולקים כבוד לה', ולכן הכול חייבים להתייחס אליו ביראת כבוד (תהל' פ"ט 8). אם ברצונכם לחוות את נוכחות האלוהים, עליכם להתקרב אליו ביראת כבוד. הדרך המהירה ביותר לדכא, לעצור ולהשתיק את נוכחות ה' ברוחכם היא לא לכבד אותו, בכך שנתייחס לרוח הקודש באדישות וניקח אותו כמובן מאליו.

כשניסח ישוע תפילה מופתית למען תלמידיו (כולל אותנו), הוא פתח אותה במילים: 'אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם, יְתִקְדֵּשׁ שְׁמֶךָ' (מתי ו' 9). במילים אחרות: כשאנו באים לפני אבינו שבשמים, עלינו להיכנס תחילה אל נוכחותו ביראת כבוד קדושה. שנעשה זאת, יגלה רוח הקודש את נוכחותו, שכן הוא יודע שאנו חשים כלפיו יראת כבוד. נוכחותו תעניק לנו פרספקטיבה, חכמה, ידע וגבורה. רוח הקודש הוא באמת מקור חיינו. מדוע שנרצה להתנתק ממנו?

תפילת הפגעה ברוח

נהגתי להתפלל בקביעות בחברת ידיד המכהן כרועה קהילה. בשעת התפילה המשותפת נהגנו להפגיע בלשונות. באחת מתפילותינו היינו מודעים לכך שנתנו הוראות בלשונות לאזור כלשהו במזרח התיכון. למחרת גילינו שהתחוללה רעידת אדמה חזקה בטורקיה. אני מאמין שידידי ואני הפגענו למען אומה זו. התחברנו עם המאמינים החיים שם דרך רוח הקודש, שכן אותה רוח שוכנת בלב כולנו. אלוהים ביטא דרכנו את רצונו למען תושבי טורקיה.

לתפילת הפגעה ברוח נודעת חשיבות רבה בקידום מלכות ה' עלי אדמות. האויב שונא כשאנו מכריזים את רצון ה' בעבור אחינו ואחיותינו הרחוקים. תכליתו היא לפלג את

קהילת המשיח, והוא ישמח להגביל את תפילות ההפגעה שלנו בכך שיגרום לנו להסתמך על מה שאנו יודעים ומבינים בשכלנו.

ייתכן שמעולם לא קלטתם עד כמה אתם קרובים למאמינים אחרים החיים ברחבי העולם. ביכולתכם לשאת תפילות הפגעה מדויקות בעבור מאמינים החיים בארצות אחרות, אפילו אם אינכם מכירים אותם.

כשביקרתי בקניה פגשתי פעם אדם משבט המסאי. כעבור זמן מה הוא ביקר בארצות-הברית והתארח אצל חבריי בפנסילבניה. הוא נשאר אצלם יותר מחודש. לפעמים הוא עדכן את מארחיו במצבם של בני משפחתו באפריקה. לבסוף שאלה אותו המארחת: "איך אתה יודע מה קורה במשפחתך? הרי אין להם טלפון." "הוא ענה: "שאל השליח ידע על מצבן של הקהילות בקורינתוס ובקולוסה בזמן שהיה רחוק מאוד מהן. כשאני מתפלל ברוח, ה' מראה לי את מצבם של בני משפחתי." הפסוקים שהוא התכוון אליהם היו: "גַם אִם נֶעְדָר אֲנִי מִבְּיַיְכֶם בְּגוֹפִי, הֲרֵי בְרוּחִי אֲנִי נֹמָץ בְּיַיְכֶם" (קול' ב' 5); "וְאֲנִי, אֲף כִּי אֲנִי נֶעְדָר מִבְּיַיְכֶם בְּגוֹפִי, אֲךְ נֹכַח בְּרוּחִי..." (קור"א ה' 3). שאל היה מחובר למאמינים בקהילות הללו דרך רוח הקודש, והוא ידע על ענייניהם וקשייהם בלי שהיה נוכח פיזית ביניהם.

פעמים רבות ידעתי בלבי שאחד מחברי הצוות שלי התפלל בעבורי. לפעמים, כשאני נקלע לנסיבות קשות ומסוכנות, אלוהים מתערב לפתע ועוזר לי בדרך נס. אני יודע במקרים כאלה שמישהו התפלל על הגנתי והפגיע בעבורי ברוח הקודש.

לחוות מנוחה ורוגע

אֲחִי, אֵל תְּהִי יוֹדֵים בְּחַשְׁבֵיבָה... בְּתוֹרָה כְּתוּבָה: כִּי בְּלַעְגֵי שִׁפְהָ וּבְלִשׁוֹן אַחֲרָת
יִדְבֵר אֶל הָעַם הַזֶּה.
קור"א י"ד 10-21

בשלב הזה כבר הבחנתם ששאל מרחיב את הדיבור על דיבור בלשונות בפרק י"ד באיגרת הראשונה אל הקורינתים. בפסוקים אלה שאל מצטט את ישעיהו. בישעיה כ"ח 11-12 נאמר:

כִּי בְּלַעְגֵי שִׁפְהָ וּבְלִשׁוֹן אַחֲרָת יִדְבֵר אֶל הָעַם הַזֶּה. אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים, זֹאת הַמְּנוּחָה הַנִּיחִי לָעֵיף, וְזֹאת, הַפְּרָגָעָה.

ישעיהו קיבל מה' נבואה שעל פיה הדיבור בלשונות יעניק מנוחה ורענון. חברי המכהן כרועה של קהילה גדולה שוחח פעם עם רועה של קהילה גדולה אחרת. רועה הקהילה השנייה אמר לחברי: "אני מוכן לעזוב את השירות. אני עייף, שחוק ותשוש." חברי שאל: "נכון שהפסקת להתפלל ברוח הקודש?"

הרועה השני גמגם: "אה... ובכן..."
חברי המשיך: "כמה זמן אתה מקדיש לתפילה ברוח?"
הרועה השני עדיין היסס, אך לבסוף אמר: "אה... אני תמיד מכין את הדרשות שלי, אני תמיד טרוד עם חברי הקהילה שלי המונה חמישה-עשר אלף איש, ואני..."
חברי שאל שוב: "אתה מתפלל ברוח?"
לבסוף השיב האיש: "לא, למען האמת, אני לא."
חברי אמר: "אז תתחיל להתפלל ברוח."
מהר מאוד אותו רועה תשוש כבר לא רצה לעזוב את השירות. היום הוא וקהילתו משגשים! מדוע היה כה חשוב שהרועה הזה יתפלל בלשונות? כשאנו מתפללים ברוח, אנו חווים מנוחה ורענון על-טבעיים.
כיצד יכול ד"ר צ'ו לרעות קהילה המונה יותר מ-800,000 חברים בלי להישחק לעולם? איני יכול לחשוב על רועה החווה לחץ רב יותר ונושא במחויבויות רבות יותר מד"ר צ'ו. קהילתו חוללה מהפך גמור בדרום קוריאה, והוא עצמו נחשב לאחד הרועים המכובדים ביותר בעולם. בלתי אפשרי לבן אנוש לשאת בכוחותיו שלו את המשא הכבד הזה. אבל אני מכיר את ד"ר צ'ו, ואני יודע שהוא לעולם אינו מסתמך על הבנתו שלו. הוא נותן עדיפות לזמני התפילה שלו, והוא מתפלל ברוח במשך שעות בכל יום. שעות התפילה הללו מעניקות לו מנוחה ואוזרות אותו בכוחות מיוחדים.
לסטר סאמרול היה איש אלוהים דגול. זכיתי לבלות בחברתו כמה פעמים. ד"ר סאמרול ישן רק ארבע שעות בלילה. הוא כתב בעת ובעונה אחת ארבעה ספרים! היה לו יותר מרץ מאנשי הצוות שלו (שהיו צעירים ממנו בשנים רבות) וממטיפים צעירים רבים. מהיכן שאב את כוחו? הוא בילה זמן רב בתפילה ברוח.
אנא הבינו, אל לנו להתיש את גופנו. ה' הורה לנו מפורשות לכבד ולשמור את השבת. כולנו אמורים ליהנות ממנוחה פיזית. אני משחק גולף, כי המשחק מסיח את דעתי מעבודתי ומרענן את נפשי וגופי. מבחינתי, זוהי דרך מעולה לנוח ולהירגע. אך בד בבד עם שמירת השבת, תפילה ברוח תרענן את גופנו ונפשנו. לדאבונו, אנשים רבים מכלים את עצמם וחווים שחיקה מוקדמת מדי, שכן לא מצאו מנוחה ברוח.

יום 5

האדם הפנימי

הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן בּוֹנֵה אֶת עַצְמוֹ.

קור"א י"ד 4

המילה היוונית שתורגמה למילה "בונה" היא oikodomeo. משמעותה המילולית היא "לבנות." כשאנו מתפללים ברוח, אנו בונים ומחזקים את יכולתנו לשכן בקרבנו את שכינתו וגבורתו של אלוהים. ישוע השתמש בפועל ב.ג.ה. כשאמר: "לִכְנֹן פֶּל הַשְׁוֹמֵעַ אֶת

דְּבַרֵי אֱלֹהִים וְעוֹשֵׂה אוֹתָם יִהְיֶה דּוֹמָה לְאִישׁ נְבוֹן אֲשֶׁר בָּנָה אֶת בֵּיתוֹ עַל הַסֵּלַע" (מתי ז' 24).
כך, ה' אומר לנו באמצעות יהודה:

"וְאַתֶּם, אֱהוּבֵי, הִבְנִי בְּאֲמוֹנַתְכֶם הַנִּעְלָה מֵאֵד בְּקִדְשֵׁי הַתְּפִלָּה וְהַתְּפִלָּה בְּרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ" (יהו' פס' 20).

אני זוכר תקופה שבה היה בנו של אחד מחבריי חולה מאוד. הרופאים לא הצליחו לאבחן את מחלתו ולא ידעו איך לעזור לו. חברי היה אובד עצות. יום אחד הוא ישב במשרדו והתפלל ברוח במשך חמש שעות. ואז הוא יצא ממשרדו, נהג הביתה ובהגיעו לביתו נכנס היישר לחדר של בנו. בסמכותיות רבה ציווה על בנו לקום מן המיטה. הבן נרפא מיידית ולא נפל שוב למשכב. מה קרה? השעות הרבות שבילה חברי בתפילה ברוח הגבירו את יכולתו להפגיע בעבור בנו ולטפל בו. כל דבר שאנו מקבלים מאלוהים, אנו מקבלים באמונה. זה פשוט מאוד: אין דרך אחרת. כשאנו מקדישים זמן להתחברות עם רוח הקודש, התחברות זו מגבירה למעשה את יכולתנו לקבל את הבטחות ה' ולבטא את נוכחות ה', שכן היא בונה ומחזקת את האדם הפנימי.

הלל והשתחויה עמוקים יותר

תפילה בלשונות שמימיות מעניקה לנו את היכולת לסגוד לאלוהים, להודות לו ולהלל אותו ברמה עמוקה יותר. שאול אמר:

שָׁפוּ, אִם תִּבְרַךְ בְּרוּחַ, כִּי צֵד לְאִמֵּר אָמֵן עַל הוֹדִיתָךְ מִי שֶׁנִּמְנָה עִם הַבְּלִיטִי
מְבִינִים? הֲרֵי אֵין הוּא יוֹדֵעַ מָה אֶתָּה אוֹמֵר! אֶתָּה אָמְנָם מִשְׁמִיעַ תוֹדָה
כְּרֵאוּי, אַךְ רַעַף אֵינְנוּ נִבְנָה (קור"א י"ד 16-17).

שאול דן כאן בתפילה בציבור הכוללת הודיה ושבח לאל. הוא מציין שכאשר אנו "מברכים ברוח" (מהללים את ה' בלשונות), איננו מועילים לזולת. שכן הודיה והלל בלשונות היא דרך הבעה פרטית שנועדה לחזק את המתפלל, אך לא נועדה לתועלת קהל המתפללים. שאול אינו גורע מערכו של הלל לה' בלשונות. הוא פשוט אומר שלהלל מסוג זה יש הזמן שלו והמקום שלו.

שימו לב ששאול מסכם את הנקודה באומרו: "אֶתָּה אָמְנָם מִשְׁמִיעַ תוֹדָה כְּרֵאוּי!" כשאנו מהללים את אלוהים בלשונות, אנו מאפשרים לרוח הקודש להלל ולשבח דרכנו את נפלאות ורזי ה' בפיטיות נפלאה. יש רמת השתחויה עמוקה שאפשר לחוותה כאשר מהללים את ה' בלשון שמימית. מסיבה זו, שר שאול השליח שירי תהילה והלל, הן באמצעות הרוח והן באמצעות השכל (קור"א י"ד 15).

כל אדם יכול להתמלא ברוח הקודש

צער רב ממלא את לבי כשאני שומע על משיחיים הבזים למאמינים אחרים משום שאינם מדברים בלשונות או מתפללים בלשונות. עליהם להבין כי אחים ואחיות אלה במשיח טרם טעמו את המתנה המדהימה הזאת של רוח הקודש. אל לנו לזלזל בהם או לביישם, שכן כולנו אחד במשיח.

כפי שלמדנו בשיעור האחרון, מתנת הדיבור בלשונות זמינה לכל מאמין; הזכות ליהנות מהבטחה זו לא נשללה ממאמינים שעדיין אינם מדברים בלשונות. ישוע אמר מפורשות: "וְאַלֶּהָּ הָאוֹתוֹת אֲשֶׁר יִלְווּ אֶל הַמְּאִמִּינִים... בְּלִשׁוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת וְדִבְרוֹ" (מרק' ט"ז 17). שאול השליח אמר: "רְצוּנִי שֶׁכִּלְכֶם תִּדְבְּרוּ בְּלִשׁוֹנוֹת" (קור' א' י"ד 5). תשוקת לבו של אלוהים היא שכל בניו ובנותיו ייהנו מן התועלות המדהימות של השפה השמימית שהוענקה להם.

כיצד אקבל את רוח הקודש?

לפני שאמשיך, הרשו לי לציין שרבים מחבריי קיבלו את ההתמלאות ברוח הקודש במכונית, בבית או אפילו במשרד. הדבר היחיד שעלינו לעשות הוא לבקש, ואבינו שבשמים יעניק לנו את רוח קודשו. אם כבר ביקשתם את המתנה הזאת, עליכם פשוט ללמוד כיצד להיכנע.

בראש וראשונה, לפני שתוכלו לקבל את ההתמלאות ברוח הקודש, עליכם לקבל את ישוע המשיח כאדונכם ומושיעכם. ישוע אמר שהעולם (הלא נושעים) אינו יכול לקבל את רוח הקודש (יוח' י"ד 17). אם ישוע עדיין אינו אדון חייך, תוכל להיכנע לריבונותו כאן ועכשיו. (מי שרוצה ללמוד עוד על הדרך לקבלת גאולה, ראה נספח.)

אם אתם ילדי ה', ייתכן שהדבר שמונע מכם ליהנות מהתמלאות ברוח הקודש הוא מרי מתמשך במשך חייכם, המתבצע בידועין, דהיינו, בכוונה תחילה. אלוהים מעניק את רוח הקודש "לְשׂוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ" (מה"ש ה' 32). אין פירוש הדבר שעליכם להיות מושלמים. זה פשוט אומר שעליכם להשפיל את עצמכם לפניו. זהו אות של כניעה לרצונו. בזמן שאתם משפילים עצמכם לפני ה', הוא ירעיף עליכם את חסדו שיעזור לכם לגבור על מלכודות החטא, ולהיפתח כדי לקבל את ההתמלאות ברוח הקודש.

אחת המלכודות העמוקות ביותר של אי-ציות בחייהם של מאמינים רבים היא היעדר מחילה על פגיעה ועלבון. עליכם למחול בכוונה תחילה למי שעשו לכם עוול או פגעו בכם, ללא יוצא מן הכלל. הייתי עד לכך שכאשר מאמין פגוע החפץ לקבל את התמלאות רוח הקודש סולח למי שפגעו בו, רוח הקודש מתגלית. הקדישו כמה דקות, כאן ועכשיו, כדי לסלוח לאלה שפגעו בכם, ובקשו מאלוהים להעניק לכם את לבו ומחילתו בעבורם. (דנת בפרוטרוט בנושא הפגיעה בספרי "מלכודת השטן").

פשוט בקשו באמונה...

ומי מִכֶּם הָאֵב שֶׁבָנוּ יִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ דָג וְהוּא יִתֵּן לוֹ נֶחֱשׁ בְּמִקּוֹם דָּג? אוֹ אִם יִבְקֹשׁ בַּיָּצָה יִתֵּן לוֹ עֶקְרֵב? הֲנִי אֶתֶם הַרְעִים יוֹדְעִים לָתֵת מִתְּנוּת טוֹבוֹת לְבָנֵיכֶם, כֹּל שֶׁכֵּן הָאֵב שֶׁבְּשָׂמַיִם יִתֵּן אֶת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמִבְקָשֵׁיכֶם מִמֶּנּוּ!

לוקס י"א 11-13

ישנם אנשים המלמדים שאם תבקשו את רוח הקודש, אתם עלולים לקבל במקומה רוח רעה. המילים שלעיל שהגה ישוע אמורות להפיג לחלוטין את הפחד הזה. אלוהים הוא המקור של כל מתנה טובה ומושלמת (יעקב א' 17). אם תבקשו מאביכם שבשמים את רוח קודשו, הוא לא ייתן לכם שד. הוא יעניק לכם את רוח קודשו. לכן, אל תחששו לפתוח את עצמכם להתמלאות רוח קודש.

ברגע שנפתחתם לרוח הקודש, אל תצפו שרוח הקודש יאחז בלשונכם וכירח אתכם לדבר. רוח הקודש נוהג באדיבות ובנימוס, והוא לעולם לא ילחץ עליכם או יכריח אתכם. השטן ילחץ עליכם, אך רוח הקודש ינחה אתכם. רוח הקודש יעניק לכם את המילים (ייתכן שתתחילו להגות הברות, צלילים או קטעי מילים), אך עליכם להכניע לו את לשונכם, שפתותיכם ומיתרי הקול שלכם. בעשותכם זאת, תנבע שפה שמימית מעמקי רוחכם. ייתכן שבהתחלה זו תהיה הברה אחת בלבד. אך כשתיכנעו באמונה ותבטאו אותה, יתווספו אליה הברות נוספות. כאמור, אנו מקבלים מה' כל דבר באמונה. מתנת הלשונות אינה יוצאת מן הכלל. פשוט דברו באמונה את מה שרוח הקודש מעניק לכם, ואף שבהתחלה אולי תגמגמו קצת, המילים שתהגו יהפכו לבסוף לשפה מפותחת.

עד הרמות העמוקות ביותר

הסיבה שייחדתי את שני הפרקים האחרונים לדיון במתנת הלשונות היא שאני מאמין שאלוהים רוצה שתהיה לנו שפה שמימית שתחבר אותנו אליו באופן עמוק יותר, ואף תחבר בין חסידי למען מלכותו. תשוקתו של רוח הקודש היא שכל בני האדם יתוודעו לישוע. כשאנו צומחים בקשר הקרבה היתרה ובשותפות אתו, הוא יישא את עינינו מעלה ויחשוף לפנינו את העולם באור חדש. דרכו נראה את העולם הזקוק נואשות למשיח, ובעזרתו גם נבין כיצד לבצע את תפקידנו בבישור הבשורה ובהכרת המשיח לבני האדם. אני מקווה שנהניתם מן הלימוד על רוח קודשו של אלוהים. זו הייתה רק הקדמה. כל מה שלמדתם כאן הוא רק טעימה קטנה מן הפלא שלו, הפלא האין-סופי והנצחי שאין לו אח ורע; הוא משתוקק לתת לכם לחוות אותו עד לרמות העמוקות ביותר, בכל יום ויום בחייכם. אני מעודדכם לשוב ולקרוא את הספר מדי פעם, כדי שרוח הקודש יעורר את לבכם לדעת אותו בדרכים חדשות ועמוקות יותר.

רוח הקודש שש לגלות לכם את ישוע. כבדו את נוכחותו והזמינו אותו לכל תחום ותחום בחייכם, לא רק לתחומים "הרוחניים". הוא הבטיח שלא לעזבכם, לא לנטוש אתכם לעולם –

ואתם תיהנו מהבטחה מדהימה זו בכל רגע ובכל יום. בזמן שתקראו את דבר ה' ותתייחדו עם שכינתו, אתם תתוודעו לרוח הקודש באופן מלא וקרוב יותר. החדשות המרגשות הן שזהו מסע אין-סופי. תמיד יהיו דברים נוספים שהוא ישתוקק לגלות לכם. אל תסתפקו במה ששמעתם, ראיתם או ידעתם. אתגרו את גבולות בינתכם בכך שתאפשרו לרוח קודשו של ישוע המשיח לשלוט בחייכם. בעשותכם זאת אני מאמין שתראו את תהילתו והודו של אלוהים נחשפים בחייכם כפי שלא ראיתם אותם מעולם.

הגות ותפילה – יום 1

תפילה ברוח היא...

הדרך להשגת קרבה יתרה עם ה'

הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן אֵינוֹ מְדַבֵּר לְאָנָשִׁים אֶלָּא לְאֱלֹהִים; אִישׁ אֵינָנוּ מְבִין אוֹתוֹ, כִּי בְרוּחַ הוּא מְבַטֵּא סוּדוֹת.
קור"א י"ד 2

הברכה הגדולה ביותר הנובעת מתפילה בלשון הרוח היא קרבה יתרה עם אלוהים. אלוהי הבריאה כה חפץ בהתחברות אתנו, שהוא שיכן את רוח קודשו ברוחנו והעניק לנו את היכולת לתקשר אתו ברמה שלו. כמה מדהים! קנט הייגן מכריז:

"אלוהים הוא רוח. כשאנו מתפללים בלשונות, רוחנו שרויה בקשר ישיר עם אלוהים, שהוא רוח. אנו מדברים אליו דרך אמצעים על-טבעיים ואלוהיים... דיבור בלשונות אינו רק ההוכחה הראשונית להתמלאות ברוח הקודש, אלא אף חוויה מתמשכת לכל החיים. ומהי תכליתה? לסייע לנו בעבודת האל.

"כשנמשיך להתפלל ולעבוד את ה' בלשונות, הדבר יסייע לנו להיות מודעים תמיד לנוכחותו השוכנת בנו. אם אהיה מודע בכל יום לנוכחות רוח הקודש השוכן בי, חייב הדבר להשפיע על אורחות חיי.

כשאנו מתפללים ברוח איננו מתפללים משכלנו או הבנתנו, אלא מהבנתו של אלוהים. רוח קודשו מתפלל דרכנו בהתאם לרצונו המושלם של ה'!

חשוב שנתפלל ברוח וניזון מדבר ה' בכל יום ויום, שכן כך נתחבר אתו ונשרה עמו בקרבה יתרה. מתי והיכן אתם מתייחדים עם ה'? כיצד הפגין רוח הקודש את אהבתו העמוקה כלפיכם?

אם אין לכם שעה קבועה ומקום קבוע להתייחדות עם ה', בקשו מרוח הקודש ליידיע אתכם מתי והיכן ברצונו לפגוש אתכם ולהפגין כלפיכם את אהבתו העמוקה.

להכיר את רוח הקודש

האם אתם מזלזלים במתנת הדיבור בלשונות או בזים לה? אם השבתם בחיוב, נמקו מדוע. כיצד סייע לכם השיעור לראות את הדיבור בלשונות ברוח הקודש באור חיובי יותר או ביתר בהירות?

אם זלזלתם במתנת הלשונות או בזתם לה, בקשו מאלוהים למחול לכם ולמלא אתכם מחדש ברוח קודשו.

יש מאמינים המתקשים להשתמש בלשון התפילה שלהם, מפני שיש להם רק מילה אחת או שתי מילים. אם הדבר נכון לגביכם, דמיינו את רוח הקודש אומר לכם ברכות: "אני אוהב אותך. האם תשתמש במתת שהענקתי לך? האם תאהב ותכבד אותי דרך דיבור המילים שקיבלת? הן אולי מעטות, אך הן המילים המיוחדות שלך ושלי." הקדישו דקה לחשוב על כך, והגיבו.

אל תשוו בין שפת התפילה שלכם לזו של הזולת. נהלו בנאמנות את המילים שרוח הקודש העניק לכם. כשאתם נאמנים במעט, הוא יעניק לכם מתנות, ברכות ותפקידים רבים יותר! בחנו את הכתוב במתי כ"ה

14-23; שימו לב במיוחד לפסוקים 20-23.

הגות ותפילה – יום 2

תפילה ברוח...

חושפת את רזי האלוהים

מִפְּנֵי שְׁלָכְכֶם נִתַּן לְדַעַת אֶת סוּדוֹת מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם, אֲךָ לָהֶם לֹא נִתַּן. כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ נֶתוּן יִנָּתוּן
לוֹ וְשִׁפְעַת יִהְיֶה לוֹ, אֲךָ מִי שֶׁאֵין לוֹ, גַּם מִה שֶׁיֵּשׁ לוֹ יִלְקַח מִמֶּנּוּ.
מתני י"ג 11-12

ישוע אמר שכתלמידיו זכינו בהזדמנות להבין את רזי מלכותו. כיצד נקבל ונבין את הסודות הללו? בכך שנשכון ברוח קודשו. רזי ה' ייחשפו לפניכם כשתתפללו ברוח ותקדישו זמן להתחברות עם רוח הקודש. אוסוואלד צ'מברס היה סופר ונואם נודע שנהג להתייחד עם ה'. בספרו המפורסם, *My Utmost for His Highest*, הוא אומר:

מהו הסימן המעיד על חבר? זה שהוא מספר לך על הצער הכמוס בלב? לא, זה שהוא מספר לך על הנאותיו הסודיות. רבים יספרו לחבריהם על צערם הכמוס, אך הסימן הסופי לאינטימיות הוא חשיפת הנאות סודיות.

מהו אחד הרזים המדהימים ביותר של ה', שרוח הקודש גילה לכם? מדוע רז זה מיוחד כל כך?

האם אתם חולקים את מחשבותיכם, רגשותיכם ומאוויויכם עם רוח הקודש? האם אתם משוחחים אתו על חלומותיכם או על חששותיכם הגדולים ביותר? חברים חולקים עם חבריהם את שאיפותיהם וחששותיהם. עצרו לרגע ושפכו את לבכם לפני רוח הקודש. חלקו אתו דבר מה הקרוב ללבכם שטרם חלקתם אתו או שלא הזכרתם זמן רב.

אם אינכם נוהגים לשפוך את לבכם לפני רוח הקודש ולחלוק עמו רגשות, מחשבות וכדומה, מדוע אינכם עושים זאת? בקשו ממנו לגלות לכם מה מונע מכם לעשות זאת ולעזור לכם לשתף אותו במשא שעל לבכם.

תקשורת עם ה' היא לא רק שיחה, היא גם הקשבה. נדרש איזון בין השניים. אם לא נקדיש זמן להקשבה, לא נוכל לשמוע את מה שרוח הקודש אומר לנו. צ'מברס ממשיך:

האם אנו מאפשרים לאלוהים לספר לנו על הנאותיו ושמחותיו, או שמא אנו מספרים לו את סודותינו ללא הרף ולא נותנים לו הזדמנות לדבר אלינו? בתחילת דרכנו המשיחית אנו מפנים בקשות רבות לאלוהים, ואז מגלים שהוא חפץ שנקיים אתו מערכת יחסים ושנתחבר למטרותיו. האם אנו כה דבקים במופת התפילה של ישוע – "ייעשה רצונך" – שאנו מבינים את רזי ה'?

אלוהים אומר שיש זמן ועת לכל דבר, כולל עת לדבר ועת להחריש בתפילה (קהלת ג' 1-7). שאלו את רוח הקודש: "האם אני תמיד מדבר בזמן התפילה? האם אני נותן לך את הזמן לחשוף את רזיך? האם ניסית לומר לי דבר מה, אך לא שמעתי אותך מפני שלא ישבתי בדממה לפניך? אם אכן נהגתי כך, מה ניסית לומר לי?" החרישו והקשיבו לקולו. מה אומר לכם רוח הקודש?

להלן תפילתו של שאול: "שְׁאַלְהִי אֲדוֹנָי וְשִׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ... יִתֵּן לְכֶם רוּחַ שֶׁל חֶכְמָה וְהַתְּגַלּוּת שֶׁיְתִיבֵנו לְדַעַת אוֹתוֹ, וְיֵאִיר עֵינֵי לְבַבְכֶם לְדַעַת מַהִי הַתְּקוּהָ הַצְּפוּנָה בְּקִרְיָאֵתוֹ, מַה עֲתִירַת כְּבוֹד נַחֲלָתוֹ בְּקֶרֶב הַקְּדוֹשִׁים, וּמַה נֶעֱלָה גְדֻלַּת גְּבוּרָתוֹ הַשׁוֹפֵעַת עָלֵינוּ, הַמְּאֲמִינִים" (אפס' א' 17-19).

הגות ותפילה – יום 3

תפילה ברוח...

מפיקה שלום פנימי

פְּרִי הַרוּחַ הוּא... שְׁלוֹם...
גלט' ה' 22

מהו שלום? לפעמים, כשאנו יודעים מה דבר מה איננו, זה עוזר לנו לדעת מה הוא באמת. שלום אִמְתִּי, השלום שישוע מעניק לנו באמצעות רוח קודשו, אינו מתבטא בחשבון בנק שמן, בבריאות מושלמת, בבית נאה, ברכוש רב או במערכות יחסים נטולות קונפליקטים. שלום אִמְתִּי – שלום ה' – אינו מוגדר בעזרת נסיבות או תנאים חיצוניים. שלום האלוהים מתבטא ביציבות בעיצומם של קשיים. זוהי היכולת להישאר רגועים, מיושבים בדעתנו ומושלים ברוחנו, רגשותינו וגופנו בעיצומן של צרות ובעיות. עצרו לרגע ושאלו את עצמכם: "מהו שלום בעיניי? במה מעוגן השלום שלי? כיצד הבנתי את השלום שונה מן השלום האמיתי של רוח הקודש? מה עליי לשנות?"

באמצעות קרבן התמורה של המשיח התפייסנו עם אלוהים וזכינו בשלום עם אלוהים. דרך ההתמלאות ברוח הקודש אנו מקבלים את שלום ה'. ישוע אמר:

"שְׁלוֹם אֲנִי מִשְׁאִיר לָכֶם, אֶת שְׁלוֹמִי אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם; לֹא פֶדְרָה שֶׁהֶעֱלֶם נוֹתֵן אֲנִי נוֹתֵן לָכֶם. אֵל נָא יַחַת לְבַבְכֶם וְאֵל יִירָא" (יוחנן י"ד 27). מה עלינו לעשות עם השלום המוענק לנו משר השלום?

"וַיִּשְׁלַט נָא בְּלִבְבְּכֶם שְׁלוֹם הַמְּשִׁיחַ, שֶׁהָרִי לָזֶה נִקְרָאתֶם בְּגוֹף אֶחָד... (קול' ג' 15).

להכיר את רוח הקודש

במילים אחרות: שלום המשיח אמור לשרור ולשלט דרך קבע בלבנו (כשופט במשחק), כלומר, להכריע וליישב את כל הסוגיות והתהיות המתעוררות בלבנו, ולהפיק בנפשנו שלום ושלווה, שהרי כולנו, כל חברי גוף המשיח, נקראנו לחיות כך. דמיינו שאתם משתתפים במשחק בייסבול בתפקיד מחזיקי המחבט והגעתם לתחנת המוצא. מאחור משתופף שופט השלום, וכל כדור שנזרק בידי זורק הכדור הוא החלטה שעליכם להחליט. עכשיו שובו וקראו את הפסוק שלעיל בתשומת לב. עד כמה חשובות החלטות השופט? מה אומר לכם רוח הקודש על כך שתאפשרו לו להיות "שופט השלום" שלכם?

הדרך העיקרית שבה רוח הקודש מדריך אותנו אל רצון ה' המושלם היא באמצעות תחושת השלום הפנימי המתעוררת בנו. זוהי כוונת הכתובים כשנאמר לנו: "הָרוּחַ עֲצָמָה מְעִידָה יַחַד עִם רוּחֵנוּ" (רומ' ח' 16). אילו החלטות עליכם להחליט, כאן ועכשיו, המחייבות את הדרכת אלוהים? עצרו לרגע והתפללו ברוח. ואז המתינו לעדות השלום שלו. מה אומר לכם רוח הקודש?

הגות ותפילה – יום 4

תפילה ברוח...

מפיקה חכמה והכוונה

איש מִפֶּם אִם יִחַסֵּר חֲכָמָה, יִבְקֹשׁ מֵאֱלֹהִים הַנּוֹתֵן לְכָל בְּנֵי־בָיִת וַיְבָלֵא גְעָרָה, וְתִנָּתֵן לוֹ.
יעקב א' 5

מי מעניק לנו חכמה והכוונה? רוח הקודש. ישעיהו מכנה אותו רוח חכמה ובינה, רוח דעת, רוח עצה. ישוע אמר שרוח הקודש הוא מורנו, המדריכנו אל כל האמת. היכן חי מורנו? בקרבנו; אנו היכלו. בכל פעם שאתם אובדי עצות וזקוקים לחכמה, התפללו באמצעות שכלכם ברוח הקודש, והוא יעניק לכם את ההכוונה שאתם זקוקים לה!

הקדישו זמן כדי להגות בהבטחות העצמתיות שלהלן, בעודכם זוכרים שהאדון ורוח הקודש אחד הם.

כֹּה אָמַר יְהוָה גְּאֻלָּהּ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְלֻמְדָּךְ לְהוֹעִיל,
מְדַרְיָךְ בְּדַרְךָ תִּלְוָה.
ישע' מ"ח 17

וְאַזְנֶיךָ תִּשְׁמַעֲנָה דְבַר מֵאַחֲרַיִךְ לֵאמֹר: זֶה הַדָּרָךְ לָכֵן בּוֹ, כִּי תֵאֱמִינּוּ וְכִי
תִשְׁמְאִילוּ.
ישע' ל' 21

אֲשַׁפְּיֶלְךָ, וְאוֹרֶךְ בְּדַרְךָ זֶה תִּלְוָה; אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינֵי.
תהל' ל"ב 8

אֲבָל הַמְּנַחֵם, רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁהָאֵב יִשְׁלַח לָכֶם בְּשָׂמִי, הוּא יִלְמַד אֶתְכֶם הַכֹּל.
יוח' י"ד 26

אָבֵל הוּא, אֲשֶׁר הוּא רֹחַ הָאֱמֶת, כְּשֵׁיבּוֹא יְדַרְיָה אֶתְכֶם אֶל כָּל הָאֱמֶת.
יוח' ט"ז 13

דַּרְכֵיךָ יְהוָה, הוֹדִיעֵנִי; אֲרַחֲמֶיךָ לְמַדְנִי. הַדְרִיכֵנִי בְּאֱמֶתְךָ וְלִמְדֵנִי, כִּי אֶתְּה
אֱלֹהִי יִשְׁעֵי; אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם... [ה'] גְּדַרְךָ עֲנִיִּים בְּמִשְׁפָּט; וְיִלְמַד עֲנִיִּים
דְרָכֶךָ... מִי זֶה הָאִישׁ יָרָא יְהוָה? יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר.
תהל' כ"ה 4-5, 9, 12

באילו תחומים אתם זקוקים לחכמה ולהכוונה? בעבודה? בבריאות? בזוגיות? בקשר
לילדיכם? לגבי מצבכם הכספי או מערכות היחסים שלכם? יהיה אשר יהיה מצבכם, נסו
לבצע את הצעדים האלה:

1. הציגו לפני ה' את בקשתכם המסוימת לקבלת חכמה, והודו לו על הדרכתו בעבר
(פיל' ד' 6-7).
2. התפללו ברוח. השתמשו במתנת הלשונות כדי להתפלל בהתאם לרצון רוח הקודש
להתפלל דרככם. התפללו עם הלהט של רוח הקודש, ככל שהוא יחפוץ להאריך
בתפילה (אפס' ו' 18; רומ' ח' 26-27).
3. בקשו מרוח הקודש להעניק לכם פרשנות. הוא יחשוף את רזי הדברים שזה עתה
ביטאתם בתפילתכם (קור"א י"ד 13).
4. כתבו את מה שהוא חושף לפניכם (אתם ודאי מבינים שייתכן שזה לא יבוא מיד,
אך זה בוא יבוא).
5. בקשו מרוח הקודש להעניק לכם חסד כדי שתוכלו לפעול לפי הדרכתו.

הצורך הגדול ביותר שלי לחכמה ולהכוונה הוא:

להלן החכמה וההכוונה שרוח הקודש מעניק לי:

הגות ותפילה – יום 5

תפילה ברוח...

מחזקת ובונה אתכם

הַמְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן בּוֹנֵה אֶת עַצְמוֹ...
קור"א, י"ד 4

מדוע נלחם האויב בכל כוחו כדי למנוע מכם להתפלל בלשונות? באיגרת הראשונה אל הקורינתים, פרק י"ד פסוק 4, טמונה סיבה טובה לכך: הוא אינו רוצה שתתחזקו. ככל שאתם חזקים יותר ברוח, כך אתם חזקים יותר למען המשיח – ואתם מהווים איום גדול יותר למלכות השטן.

בדיוק כפי שמחולל הזרם מטעין את מצבר המכונית, התפילה ברוח טוענת את רוחכם. תפילה ברוח מגרשת פחד, דיכאון ומחשבה שלילית. היא בונה ומחזקת אתכם בדרכים שאין לתארן במילים. כשאתם מתפללים בלשונות, אתם מגבירים את יכולתכם לשמש משכן לשכינת ה' וגבורתו.

האם אתם מתפללים ברוח דרך קבע, או שמא לעתים רחוקות בלבד? אם אתם מתפללים ברוח בקביעות, באיזו תדירות אתם עושים זאת? כמה זמן אתם מקדישים לתפילה ברוח? אם אתם מתפללים ברוח לעתים רחוקות, נמקו מדוע.

מה מתחולל בקרבכם כאשר אתם מקדישים זמן לתפילה בלשונות? אילו פרות ודרכי ביטוי אחרות של רוח הקודש הופקו עקב זאת? כיצד הם מאתגרים ומעודדים אתכם להתפלל?

להכיר את רוח הקודש

כיצד אתם מגיבים בדרך כלל במצבי לחץ ובמצבים קשים ומתישים? האם עייפתם מלהתפלל ברוח? עצרו לרגע והתפללו: "רוח הקודש, אנא שנה את תגובתי השלילית הטבעית לתגובה חיובית על-טבעית שתבטא בתפילה בלשונות. אנא, מלאני ברוחך כפי שלא עשית מעולם!"

אילו צעדים מורה לכם רוח הקודש לעשות כדי להשתתף בחלק גדול יותר בחיי היומיום שלכם? כתבו מה הם ויישמו אותם.

אין שום ספק בדבר, האויב מחדיר למוחנו מחשבות שונות ומעורר בלבנו רגשות שליליים כדי למנוע מאתנו להתפלל בלשונות. הוא עושה זאת לרוב המאמינים. להלן חלק מן הסיבות והתירוצים השכיחים שהוא מציע לנו. נשמע מוכר? כתבו כמה סיבות ותירוצים אחרים העולים על דעתכם, ואז התפללו ובקשו מרוח הקודש לתת לכם תשובת מחץ הנתמכת בגבורת ה' כדי להשיב על כל שקר ושקר שהאויב יציג לפניכם.

זה לא בא מאלוהים; המצאת את זה.

אני מרגיש/נשמע כל כך מטופש.

אני סתם חוזר על משהו שאמר מישהו אחר.

אין בזה שום טעם. זה לא עוזר כלל.

פשוט לא בא לי לדבר בלשונות.
יש לי בסך הכול מילה או שתיים.

מה יחשוב עליי פלוני אם ישמע אותי מדבר בלשונות?

חברים, אל תניחו לאויב להוליך אתכם שולל ולגרום לכם לחשוב שאסור לכם להתפלל בלשונות. מוטטו את מחשבותיו ודכאו את הרגשות שהחדיר בכם. פתחו מדי יום ביומו את פיכם, "הִבְנוּ בְּאִמּוֹנֵתְכֶם הַנִּעְלָה מְאֹד בְּקִדְשֵׁתָהּ וְהִתְפַּלְלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ" (יהו'פס' 20).

שאלות לדין

אם אתם לומדים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנא היעזרו בקלטת הווידאו לשיעור 5.

1. דיבור בלשונות (שפת הרוח) מעניק לנו תועלת רבה. הקדישו כמה דקות כדי למנות את הברכות והתועלות הרבות הללו. מי מהן הכי מועילה לכם בשלב זה בחייכם? אם אתם חשים בנוח, שתפו את חברי הקבוצה בסיבה לכך.
2. אחת הסיבות שאלוהים העניק לנו את מתנת הלשונות היא כדי להסתיר מן האויב מידע על המתרחש. ה' הוא כול יודע; השטן אינו יודע הכול. השטן אינו מבין את התדר האלוהי של שפת הרוח. שתפו את חברי הקבוצה במקרים מסוימים שבהם התפללתם בלשונות (נשאתם תפילת הפגעה) וגברתם על זממו של השטן לחייכם או לחיי הזולת.
3. **הערה למדריכים:** פסוקים למחשבה: לוקס י' 19; אפס' ו' 10-18; קור"ב י' 3-5; מתי י"א 12; התג' י"ב 11. "בְּכָל תְּפִלָּה וְתַחֲנִיחַ הִתְפַּלְלוּ תְּמִיד בְּרוּחַ. שִׁקְדוּ בְּתַפְלֵתְכֶם וְהִתְמִידוּ בְּתַחֲנִיחַ בְּעַד כָּל הַקְדוּשִׁים" (אפס' ו' 18).
4. כשאנו זקוקים לחכמה לגבי התנהלותנו במצב מסוים, תפילה ברוח הקודש חיונית לקבלת הכוונה אלוהית. קראו בתשומת לב את משלי כ' 5; קור"א י"ד 13, ויוח'ז' 38-39. תארו כיצד התפילה בלשונות דולה את עצת ה' הטמונה עמוק בלבנו.
5. התחברות מתמדת עם רוח הקודש מאפשרת את חשיפתם של "רזים" נסתרים. רזים אלה כוללים הנחיות באשר לזהות הקהילה שנתחבר אליה, בחירות לבנו, עבודתנו, הדירה שנרכוש, כיצד להתפלל למען הזולת, כיצד להיות בן או בת זוג טובים יותר או הורים טובים יותר וכיצד להתמודד עם קשיים במקום העבודה. אם אתם רוצים, שתפו את חברי הקבוצה כיצד סייעה לכם התפילה ברוח לגלות

- את התשובות למצבים דומים שעברתם בחייכם.
6. מן הכתוב בקור"א י"ד 15 עולה שיש ערך רב הן לתפילה ברוח והן לתפילה באמצעות השכל. מה הן אחדות מן התועלות שנפיק מתפילה באמצעות השכל? כיצד תסייע לנו התפילה ברוח להתפלל באופן מדויק יותר באמצעות שכלנו?
7. על פי תסל"א ה' 17, אנו מצוים: "הִתְמַיְדוּ לְהִתְפַּלֵּל". האם פירוש הדבר שעלינו להתפלל עשרים וארבע שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע, או שמדובר בדבר מה אחר? קראו את הכתוב בתסל"א ה' 16-19, ודונו במה שאלוהים אומר לנו כאן.
8. יש מאמינים המלאים ברוח הקודש, אשר מזלזלים באלה שלא קיבלו את המתנה המדהימה הזאת ומתייחסים אליהם כאל משיחיים סוג ב'. האם זכיתם ליחס כזה? אם השבתם בחיוב, כיצד השפיע הדבר על הקשר שלכם עם ה' ועם מאמינים אחרים? האם אי פעם התייחסתם כך לזולת בכוונה תחילה או בשוגג? מה אמורה להיות גישתנו בנוגע להתמלאות ברוח הקודש?

לסיכום:

- לביטויי קרבה יתרה עם רוח הקודש, כולל תפילה בלשונות, יש מועד הולם ומקום הולם.
- אל תתעלמו, אל תזלזלו ואל תסתייגו ממתנת הבלשונות בעטיים של אנשים שהשתמשו בה לרעה.
- כשאתם מתפללים בלשונות, אתם מדברים את רזי ה' ואתם יכולים לבקש מה' להעניק לכם פרשנות לתפילותיכם.
- גבורת רוח הקודש ניתנת לענווים. ענווה פותחת את הדלת לרזי ה'.
- אם ברצוננו לקבל חכמה, לעבוד את ה' ברמה עמוקה יותר או להפגיע בעבור הזולת, תפילה ברוח הקודש תועיל לנו. רוח הקודש מרחיב את יכולותינו בכל התחומים הללו.
- הנחיית ה' מתבטאת לפעמים בתחושת שלום; כשאנו מתפללים ברוח וחשים שלום בנוגע לדבר מה, רוח הקודש נושא עדות ברוחנו ומורה לנו להתקדם.
- תפילה בלשונות מרעננת, ממריצה, מחייה ומחזקת את כל ישותנו. הקדישו זמן לתפילה בשפת הרוח מדי יום ביומו!

פרק בונוס

שאלות ותשובות

הדברים הבאים לקוחים משיחה שהתקיימה בין ג'ון וליסה, הכוללת שאלות ותשובות. השיעור זמין בקלטת שמע ובקלטת וידאו כחלק מסדרת מסרים על היכרות עם רוח הקודש.

ליסה: "דיברת על קהילות שהתמקדו כל כך בשדרוג האווירה בקהילה, עד שזנחו את נוכחות רוח הקודש. קהילות רבות מעוניינות לדעת כיצד לזמן שוב את נוכחות רוח הקודש, בלי לקיים שוב אספות תפילה 'מוזרות' או ארוכות מדי. כיצד הן תוכלנה להשיג זאת?"

ג'ון: "פשוט לבקש. כפי שאמרתי קודם, רוח הקודש הוא אדיב ומנומס. הוא מאפשר לנו ליזום את הקשר אתו.

"פעמים רבות, כשאני משרת בקהילות ואנשים מגיעים לקדמת הבמה כדי להיושע, אני אומר: 'רוח הקודש, אנא גע בהם.' בתוך דקות אחדות נוכחותו מתגלה בהיכל התפילה, וקהל המתפללים מתחיל לבכות. אני אוהב את זה, כי כתיבי הקודש מדברים על טעימה ממתת השמים (עבר' ו' 1-6). גיליתי שרוב הסיכויים שאנשים שטעמו ממתת השמים – התגלות נוכחות רוח הקודש – לא יזנחו את האמונה ולא ישובו לסורם.

"פעם ביקרתי בקהילה גדולה שהתרחקה מחלק מביטויי התפילה וההשתחויה, העלולים להזכיר לנו אספות תפילה כריזמטיות מן הדור הישן. באחת האספות רוח אלוהים גילה את נוכחותו. אנשים התייפחו ברחבי ההיכל; נוכחות ה' הייתה מוחשית כל כך. ה' אמר לי: 'זה הזמן לומר לקהל לתת שבח והודיה לאל.' עשיתי כמצוותו, ואז הכרזתי על סיום האספה. מאוחר יותר אמר לי רועה הקהילה: 'וואו! בהתחלה חשבתי לעצמי, אנחנו בטח נמשיך עוד שעה וכל מיני דברים מוזרים יתרחשו באספה, ממש כמו בעבר.' הוא הוסיף ואמר: 'אני אוהב את האופן שבו אלוהים הדריך אותך. כשאמרת שאלוהים סיים את מלאכתו, ממש הרגשתי את זה. ואז, הכרזת: 'בואו נחתום את האספה.' הרגשתי שהוא השיג את מטרתו.'

"ראיתי את התגלות נוכחותו של רוח קודשו של אלוהים שורה על קהילות אפילו למשך שתי דקות ומשפיעה על אנשים בצורה עמוקה."

ליסה: "ג'ון ואני ניהלנו לאחרונה את השיחה הזאת. לפעמים מקציבים לנו רק שלושים וחמש דקות לדרשה, אבל האמת היא שאלה הן שלושים וחמש הדקות שלנו. במקום להטיף שלושים וחמש דקות-"

ג'ון: "תטיפו שלושים דקות."

ליסה: "תטיפו שלושים דקות, או תעצרו באמצע הדרשה ותתנו לרוח הקודש להביע את עצמו. לפעמים מטיפים עסוקים בסיקור נושאים רבים כל כך בדרשותיהם, שהם שוכחים לאפשר לרוח הקודש לשרות באספה."

ליסה: "דיברת רבות על המשמעות של ההתמלאות ברוח הקודש, זאת אומרת, כשרוח הקודש 'ממלא אותנו'. אבל מה קורה כשהרוח אוסר עלינו לפעול? איך זה בא לידי ביטוי?"

ג'ון: "באיגרת אל הקולוסים אנו מצוים: 'וַיִּשְׁלַט נָא בְּלִבְכֶם שְׁלוֹם הַמְּשִׁיחַ' (קול' ג' 15). בפרק ח' באיגרת אל הרומים נאמר: 'כָּל אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים מְדַרְכָּה אוֹתָם, בְּנִים הֵם לְאֱלֹהִים' (פס' 14). המילה 'בנים' מתייחסת כאן לבנים ולבנות. במקור ביוונית נעשה שימוש במילה huioi, שפירושה בנים בוגרים. לא כל משיחי מקבל הדרכה מרוח הקודש. משיחים רבים מונחים על ידי רגשותיהם, שכלם, או מצבים ונסיבות שנקלעו אליהם. אלוהים אומר כאן שבנים ובנות בוגרים מונחים בידי רוח הקודש. כיצד רוח הקודש מדריך אותנו? הוא מעיד ברוחנו (פס' 16). במילים אחרות: נניח שאני רוצה לנסוע לעיר מסוימת ואני חש אי-נוחות, מעין תחושת כרסום או עקצוץ מרגיזה ש'שורטת' את רוחי-

ליסה: "זה קרה לך? באמת הלכת למקום שלא היית אמור ללכת אליו?"

ג'ון: "כן."

ליסה: "ומה קרה? מה היה הפרי של הצעד הזה?"

ג'ון: "הפרי היה שאמרתי לעצמי: 'לא אעשה זאת עוד לעולם!' זה היה אסון. אבל למדתי לקח. למדתי שכשאני מקבל אימות כזה שבולם אותי, עליי לעצור. 'פעם, נקלעתי למצב שבו נתתי את הסכמתי לבוא לפגישה, ובשלב מאוחר יותר הרגשתי שה' לא רוצה שאלך, אבל הרי הבטחתי שאבוא, הרי נתתי את המילה שלי. אמרתי לאלוהים: 'ה', בדברך נאמר שעלי להיות אדם שעומד במילתו. אני חייב ללכת לפגישה הזאת. אני זקוק להגנתך'. אלוהים לא הוכיח אותי על זה. ואכן, המסע לא היה תענוג גדול, אבל יכולתי להרגיש את ידו המגוננת."

"מכל מקום, עדיף שאזהה תחילה את האיטוש הזה, את המעצור שמורה לי: 'אל תעשה את זה. אל תלך לשם'. זה באמת מדהים – כל אחד יכול לזהות את זה. זה שכיח מאוד. ככל שתתמידו בהליכתכם עם ה', כך תהיו רגישים יותר לזה."

ליסה: "דיברת על ד"ר צ'ו, על הנפלאות שהוא עשה, על איך שהוא נמלא ברוח דרך תפילה ברוח הקודש. ד"ר צ'ו נהג לומר 'לא' לדברים רבים כדי להגן על זמן ההתייחדות שלו עם רוח הקודש. רוח הקודש יאמר לנו 'לא' לגבי כמה דברים אפשריים, כדי שיוכל לחולל את הבלתי אפשרי בחיינו."

ג'ון: "את רואה שבמעשי השליחים פרק ב' כתוב שהם נמלאו ברוח הקודש, אבל אז כיפא 'נְתַמְלָא רוח הקודש', ודיבר אל המנהיגים במעשי השליחים ד' 8, ואילו המאמינים 'נְתַמְלָאו רוח הקודש' במעשי השליחים ד' 31. ההתמלאות ברוח הקודש אינה אירוע חד-פעמי. אלוהים אומר: 'אַל תִּשְׁתַּכְּרוּ מֵיַיִן... אֶלָּא הַמְלָאוּ בְרוּחַ' (אפס' ה' 18). זה לא שאנחנו דולפים, אנחנו פשוט רוצים להיות רוויים תמיד ברוח הקודש. יש תקופות בחיי הנישואים שלנו שאנחנו רוויים באהבה זה לזה. היו תקופות שבהן התרחקנו זה מזה והיה עלינו לשוב ולהתמלא באהבה הדדית עד רוויה."

ליסה: "חייבים להתכוון לזה."

ג'ון: "כן, עלינו להתמלא ברוח מרצון, בכוונה תחילה. לכן הישארו מלאים ברוח. להתמלא ברוח הקודש הוא תהליך מתמשך. כשאתם מלאים ברוח הקודש הוא יתבטא באמצעות מזמורים, שירי הודיה והלל, שירים רוחניים (אפס' ה' 18-20). אתם פשוט תמצאו את עצמכם שרים. השבוע שרתי יותר-"

ליסה: "רצוי לכבות את הטלוויזיה."

ג'ון: "כן, כבו את הטלוויזיה."

ליסה: "רצוי שתמנעו מדברים אחרים, הגוזלים מכם אנרגיה ומרוקנים אתכם."

ליסה: "האם כל המאמינים מסוגלים לתפעל את מתנות הרוח או רק רועי קהילות ואנשים המשרתים בקודש?"

ג'ון: "אני מאמין שכל מאמין יכול לתפעל כל מתנה ממתנות הרוח. אם מישהו זקוק לנס גדול, מתנת עשיית נסים יכולה להינתן לכל מאמין, יהיה אשר יהיה. אלוהים חונן

אנשים מסוימים במתנות מיוחדות, ומתנות אלה פועלות בכל מקום שבו הם נמצאים. "ליסה ואני הכרנו אדם שזכה במתנת ריפוי שאפשרה לו לרפא מחלות לב. אנשים עם בעיות לב הגיעו מכל קצווי המדינה כדי להשתתף במפגשים אתו, ונרפאו. מתנת הריפוי שניתנה לו אפשרה לו למלא את ייעודו ושליחותו בשירות האל. "אבל אני חושב על חבר אחר שלי שבנו טבע באמבטיה. הוא התחשמל למוות, וכשמצאו אותנו הוא כבר היה מת ארבעים וחמש דקות. חברי אמר לי: 'ג'ון, התפללתי במשך חצי שעה ודבר לא קרה. הפרמדיקים היו מבוועתים. ואז דבר מה הכה בקצה קדקודי. מישהו אחר הביט דרך עיניי, ואני אמרתי לבני: 'אתה תחיה ולא תמות.' ובני קם לתחייה.' חברי האמין שזו הייתה 'מתנת האמונה' שנחתה עליו. המתנה הזאת הייתה חיונית מאוד באותו רגע."

ליסה: "הוא לא היה רועה או מטיף באותה תקופה."

ג'ון: "לא, הוא היה שוטר."

ליסה: "והוא לא הדרוך אספת תפילה."

ג'ון: "הוא פשוט חזר הביתה אחרי הדרשה הראשונה שנשא מעודו."

ליסה: "מה שאני רוצה להבהיר זה ש-"

ג'ון: "כל מאמין יכול לקבל את מתנות הרוח."

ליסה: "כל מאמין שנמלא ברוח הקודש, בכל רגע ורגע בחייו."

ג'ון: "ואין צורך לחכות למתנת הריפוי. ישוע אמר: 'וְאֵלֶּה הָאוֹתוֹת אֲשֶׁר יִלְווּ אִתְּךָ הַמְאֲמָיִינִים... יְדִיָּהֶם יִסְמְכוּ עַל חוֹלָיִם וַיִּיטָב לָהֶם.' (מרק' ט"ז 17-18). דברים אלה מתייחסים לתפילת האמונה שהמאמינים נושאים לשם ריפוי חולים. אלוהים יכבד את תפילתכם, מפני שהוא מכבד את דברו."

ליסה: "אינכם צריכים לחכות עד שרועה הקהילה יזמן אתכם לבמה. אינכם צריכים לחכות עד שתפנו לאח שניחן במתנה רוחנית כדי שיציע לכם עזרה. אתם יכולים לקחת את גבורת ה', את הבטחות ה' לחיי היומיום שלכם. וכאשר אתם חשים שרוח הקודש מדריך אתכם לדבר אל מישהו, לגעת במישהו, להתפלל בעבור מישהו או להפגין נדיבות כלפי מישהו – ייתכן שפשוט עדיף להתחיל בהפגנת נדיבות – עשו זאת. זה יהיה מדהים."

ג'ון: "זוהי אחת ממתנות הרוח – מתנת הנתינה, נדיבות."

ליסה: "אנחנו יודעים שרוח הקודש בא כדי לחשוף את ישוע. כשדנים בגילויים או בביטויים של מתנות הרוח שראינו בקהילות במשך שני העשורים האחרונים – רעידות, צחוק, התגלגלויות על הרצפה, נפילות – כיצד הם חושפים את ישוע?"

ג'ון: "טוב, בכתבי הקודש כתוב על אותות בלתי רגילים, אבל בדרך כלל הם אורכים פרק זמן קצר. לפעמים יש תקופות שבהן מתחוללים אותות ונפלאות בלתי רגילים, הלוכדים את תשומת לב הציבור ומכוונים אותו לישוע. בעיניי זה ממש סר טעם כשאנשים מתלהבים ונסחפים אחר הגילויים האלה, במקום להתמקד ב'בעל ההתגלות' (רוח הקודש).
"פעם, כשהייתי בסינגפור, הגיע לקהילה שדרשתי בה מבשר-מרפא. מתנתו התבטאה ביכולתו לעורר אנשים לצחוק בהיסטריה. בזמן האספה חשתי שנוכחות ה' עומדת לשרות על הקהילה הגדולה הזאת. לפתע אנשים התחילו לצחוק. זה הרגיש כאילו מישהו העביר מסמרים על פני לוח גיר – זה מה שחשתי ברוח".

ליסה: "אז זה היה הדבר הנכון, אבל אולי בזמן הלא נכון?"

ג'ון: "אמרתי להם: 'עצרו! לא הלכתם בעקבות רוח אלוהים. זה אינו הדבר שרוח הקודש בא לחולל כאן. הוא עמד לגעת באנשים לעומק ולעורר בלבם יראת אלוהים. עכשיו בואו נקווה שרוח ה' תשוב אלינו ותיגע בנו.' ואז ביקשתי מהם להתפלל שוב. רוח ה' נחה עלינו, וכל הקהל החל לבכות.

"מה שקרה במצבים כאלה, שבהם הגילויים או הביטויים של מתנות הרוח היו סרי טעם, היה שאנשים כמעט התחילו להשוויץ בהם. ברור שבני זוג לא יקיימו יחסי מין בפומבי. במקרים האלה זה היה כאילו אנשים רצו להשוויץ באינטימיות שה' העניק להם, כאילו שהם אמרו: 'תראו אותנו, אנחנו רוחניים!' אני מוצא שככל שאני מכיר לעומק את רוח הקודש, כך אני רוצה ביתר שאת לגונן עליו (על מתנותיו, יכולתו וגבורתו), ולעשות זאת ביראת כבוד, בדרך שתכבד אותו – לא תכבה אותו. כיבוי הרוח נידון בכתבי הקודש תסל"א ה' 19-21. כיבוי הרוח מתרחש כאשר אנו מכבים את גבורתו ומתנותיו של רוח הקודש. אל תעשו את זה! כבדו את רוח הקודש! אל תציגו אותו ככוח זול ונקלה."

ליסה: "אני רוצה להגיד שאנו מבקשים מאלוהים לעשות את רצונו. אני מוצאת שלפעמים, רוח הקודש מחולל דברים בדרך שאולי תיראה לנו לא נוחה, או אולי בעייתי לא נוח, אבל הוא לעולם אינו עושה זאת בכוח, לעולם לא באופן מאולץ או מטריד. הוא לעולם לא יסב את תשומת לבנו לאנשים, אדרבה, הוא יסב את תשומת לבנו לאלוהים – ובדרך כלל זה קורה באווירה שהולמת את המעמד.

"לאחרונה הייתי עם קבוצת מאמינים מפלגים שונים. שמעתי אחדים מהם לועגים לגילויים או לביטויים שהאמנתי בעבר שהם אמתיים, וייתכן שבשלב מאוחר יותר הם הפכו מוגזמים, כי אנשים עשו זאת בתקווה שה' ימשיך לברך את מה שהוא בירך בעבר. התפקיד של הביטויים הללו אבד לאורך הדרך אך הצורה נשארה, ואנשים אלה לעגו לזה. אנחנו איננו לועגים לגילויים הללו. אנחנו רוצים לקבל את כל מה שהרוח רוצה להעניק לנו, אבל אנחנו רוצים לעשות את זה באמונה. אנחנו רוצים שזה ייעשה באופן מכובד וילווה בנוכחות אלוהים."

ליסה: "האם ייתכן שאדם יחוש שלום לגבי דבר מה, וזה לא יהיה מאלוהים?"

ג'ון: "כן. בטח. אם תעיני בפרק י"ד ביחזקאל, תראי שאלוהים מדבר על אנשים שבאים אליו כשבלבם יש אלילים. מהו אליל? על פי הברית החדשה, עבודת אלילים היא חמדנות (קול' ג' 5). חמדנות היא תשוקה לדבר מה שאינו שלנו. אנשים שבלבם אלילים, עשויים ללכת לנביא ולומר לו: 'אנא, התפלל בשבילי ובקש את דבר ה' בעבורי.' אלוהים הכריז: 'אשיב להם כגמולם, לפי האלילים הרבים שבלבם' (יחז' י"ד 4). כשאני בא אל נוכחות ה' ומבקש בקשה כלשהי, עליי לוודא תחילה שלבי ניטרלי. היו פעמים שלא עשיתי את זה. משום שלבי לא היה ניטרלי, קיבלתי שלום שלא היה מאלוהים, והדבר הסב לי סבל וצער רב.

"מסיבה זו שמחתי שליסה ואני התגוררנו בערים מרוחקות כשהתחלנו לצאת. הקדשנו חודש לתפילה כדי לדעת אם להתקדם ביחסינו. נמשכתי אליה כל כך, שנדרשו לי לפחות עשרים וחמישה ימים כדי להתגבר על המשיכה הזא. אבל בשלושים הימים הללו הגעתי לנקודה שבה ידעתי שאם אלוהים היה אומר לנו לא, זה היה בסדר מבחינתי. ידעתי שלו היה אומר שהוא בחר במישהי אחרת בעבורי, ובמישהו אחר בעבורה. ברגע שהגעתי לנקודה ניטרלית, התחלתי להקשיב באמת.

"כשאני מסתגר בחדרי כדי להתפלל, ואני מרגיש שאינני ניטרלי, עליי לעבוד על זה בעזרת תפילה ודבר ה', עד שאני הופך להיות ניטרלי. עליי להיות מסוגל לשמוע תשובה חיובית או שלילית, מפני שאם אני מוטה לצד זה או אחר, אקבל תחושת שלום מסולפת."

ליסה: "נהגנו כך כמה פעמים בתקופות בחיינו שחשבנו בהן: 'זה מה שיקרה, וזה הולך לקרות בזמן מסוים ובמקום מסוים.' ואז נוכחנו לדעת שזה לא הולך לקרות. היינו צריכים למחוק לוח שלם ולומר, 'אלוהים, ייעשה רצונך!'"

"אתה מדבר על סוג של ידיעה, הנובע מן הרוח. כשערכת מחקר לפני כתיבת הספר 'Nurture', בדקתי את המילה אינטואיציה. היא מורכבת משתי מילים לטיניות, אינ-ו-טואור, שביחד פירושן 'מורה פנימי.' רוח הקודש הוא מורנו הפנימי. תחילה הוא מעניק לנו לב חדש (יחז' ל"ו 26), ואז הוא מתחיל ללמדנו."

ליסה: "יש מקרים בחיים, עם אנשים או במצבים מסוימים, שהכול נראה בסדר ומרגיש בסדר. אתה יכול לדבר על זה?"

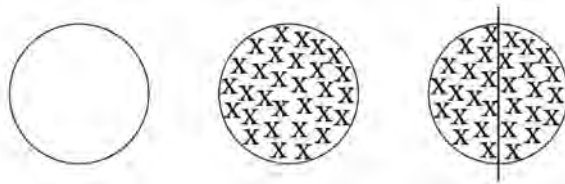
ג'ון: "בכל פעם שלא הקשבתי למורה הפנימי הזה – כשהכול הרגיש לא בסדר ברוחי, ונראה בסדר על פני השטח – זו הייתה מלכודת בשבילי."

ליסה: "האם זה קורה בדרך כלל כשאתה מתרץ ודוחה על הסף את התגובה הראשונית שקבלת?"

ג'ון: "כן. בדרך כלל, התגובה הראשונית היא רוח ה' הפועלת בי. ליסה, אותה בעיה צצה כשהתעלמתי מהעצה שלך. "הרשו לי לומר את זה לבעלים ונשים. כשנישאנו, נהגתי להתפלל שעה וחצי ביום; הבחנתי שליסה מתפללת עשר דקות במקלחת."

ליסה: "עבדתי במשרה מלאה!"

ג'ון: "פעמים רבות אמרתי: 'ליסה, אני ממש חושב שעלינו לבצע את זה. אני ממש מרגיש שעלינו לעשות את זה.' והיא הייתה אומרת לי: 'אני לא מרגישה את זה' – ובחצי מהפעמים היא צדקה! הייתי נורא מתוסכל. "יום אחד אמרתי לאלוהים: 'אני מתפלל בכל יום במשך שעה וחצי. ליסה מתפללת עשר דקות במקלחת. אבל לרוב היא צודקת בקשר לדברים האלה.' "ה' הורה לי: 'צ'יר עיגול'. אז ציירתי עיגול על דף. ה' אמר: 'רשום שוב ושוב את האות X בתוך העיגול'. התחלתי למלא את העיגול באיקסים. ה' אמר: 'עכשיו מתח קו אנכי ישר במרכז העיגול'. מתחתי קו בדיוק באמצע העיגול.

"אלוהים אמר: 'שמות לב שכמחצית האיקסים נמצאים בצד הימני של העיגול, וכמחצית מהם בצד השמאלי? ג'ון, כשהיית רווק, היית שלם בי ובעצמך. אך כשנישאת, הפכת לבשר אחד עם ליסה. אז העיגול מייצג אותך ואת ליסה. אתה הצד השמאלי, היא הצד הימני.' "ואז אלוהים אמר לי: 'אתה יודע מה הם האיקסים? הם מייצגים את המידע שעליך לקבל ממני כדי להחליט החלטות נבונות. הבעיה היא שאתה מחליט את כל החלטותיך על

בסיס מחצית מן המידע. עליך ללמוד לקבל מאשתך את המידע שנתתי לה, כדי שאתה, כראש הבית, תוכל להחליט החלטות על בסיס מלוא המידע.

"אני חייב לומר שכשהרגשתי את תחושת האישוש הראשונית שבלמה אותי אך התעלמתי ממנה, בסופו של דבר נפגעתי. אבל היו גם פעמים שליסה אמרה לי דברים שהתעלמתי מהם, אף שידעתי עמוק בלבי וברוחי שדבריה נבעו מרוח הקודש – כי מה הרוח עושה? הוא מעיד ברוחנו.

"ליסה גם אמרה דברים – זה קורה אחת לכמה שנים – שאני יודע בוודאות שהם אינם מעוגנים באמונה. זה הפחד שמדבר מפיה. במקרים כאלה אני לא מקבל את זה. אבל לרוב, כשליסה מדברת, עמוק ברוחי אני יודע שהיא צודקת. אם אני מתעלם מן העדות הזאת, אני הוא שמשלם את המחיר."

ליסה: "אני חושבת שג'ון נדיב מאוד ומפרגן, אבל אני רוצה שאנשים יבינו שכשאלוהים מדבר אליהם, הם יכולים לבטוח בדבריו. חוקרים טוענים שלרוח יש ידיעה מראש יותר ממה שנראה לנו. כשאנחנו מכניסים לתמונה את ההבנה שלנו ומתחילים להתחבט ולפקפק, אנחנו לא מפקפקים בעצמנו, אלא באלוהים. כשאלוהים מתחיל לומר לנו דבר מה, עלינו לזרום עם זה.

"לאחרונה הייתי עם קבוצת אנשים באוטובוס, ואני חייבת לציין שאני שונאת אוטובוסים. הקבוצה שהתה באוטובוס בשדה תעופה במשך זמן רב. הייתה מישהי בקבוצה שפשוט לא הצליחה להגיע למקום שבו אספו אותנו. קראנו שוב ושוב בשמה, אבל לא הצלחנו למצוא אותה.

"לבסוף ראיתי אותה קופצת ומנענעת את ידיה אי שם במרחק, ליד תחנת המוניות, לא במקום שהיינו אמורים להגיע אליו. רציתי לכווס עליה. אבל ברגע שראיתי אותה חשבת, 'אני אוהבת אותה.' זה היה חיבור מידי שנבע מלבי. ברגע שראיתי אותה, אהבתי אותה, ואז יצרנו מיד קשר חזק.

"אלוהים יעניק לכם קשרים כאלה. השכל הישר אמר לי, 'מדוע שאוהב אותה?' אבל חשתי כלפיה אהבה. הבוקר קיבלתי ממנה אי-מייל ארוך. היא כתבה: 'את ישר אהבת אותי, ואהבתך המידית כלפיי גרמה לי לחוש את אהבת ה' באחד מרגעי הבודדות הגדולים ביותר של חיי.' זה מה שנובע מתוכנו כשאנחנו זורמים עם קשרים כאלה במקום לתת לסביבה להכתוב לנו את הכללים.

"לפעמים ג'ון אומר לי: 'ליסה, אין לי הרגשה טובה לגבי האיש הזה.' אני עונה: 'יקירי, אתה פשוט לא אישה. אתה לא מבין את הדברים האלה כמוני.' ג'ון נתן לי אזהרות כאלה שלוש או ארבע פעמים, ובפעמים שלא הקשבתי בקולו, זה חזר אליי ופגע בי."

ג'ון: "בפרק ט"ו במעשי השליחים, שאול וברנבא נקלעו למחלוקת בסוגיה הנוגעת לחובתם של המאמינים הגויים לקיים את תורת משה. הקהילה שלחה אותם לירושלים למפגש עם זקני הקהילה והשליחים. מדוע ששאול וברנבא לא יפסקו בעצמם בסוגיה זו?

מדוע היה עליהם לנסוע לירושלים ולכנס ועידה עם הזקנים והשליחים? כי עצמה והכוונה מתלווים לאחדות. מסיבה זו בעלים ונשים צריכים לעשות כמיטב יכולתם כדי להישאר מאוחדים. אחדות מאפשרת לנו לקבל תשובות ברורות מאלוהים.

ליסה: "מה ההבדל בין מתנות הרוח לפרי הרוח?"

ג'ון: "מתנת הרוח מוענקת לנו מאת ה'. אין צורך לפתח או לטפח אותה. היא פועלת אוטומטית. הדבר היחיד שעלינו לטפח הוא האופן שבו אנו משתמשים בה. לעומת זאת, את פרי הרוח יש לגדל ולטפח. מתנות מוענקות, אבל פרי יש לגדל ולטפח. "פרי הרוח מופק מחיים המונחים ברוח הקודש. כשאתם מתהלכים ברוח הקודש, הפרי שתניבו יתבטא באדם שתהפכו להיות: אדם בעל שמחה רבה יותר, שלוה רבה יותר, סבלנות רבה יותר, אהבה רבה יותר וכולי. (גלט' ה' 22-23). האהבה, השמחה והשלוה ינבעו מכם משום שאתם מתהלכים ברוח. הדבר קשור לחייכם האישיים. פרי הרוח הוא הבסיס שישמור עליכם מוגנים בחיי השירות שלכם. ועם זה, מתנות הרוח קשורות לחיי השירות שלכם, ולדאבוננו, מאמינים רבים רודפים אחר המתנות ולא אחר הפרי. "התפללתי: 'אלוהים, אינני חפץ שהמתנות שהענקת לי יתפסו את מקומו של הפרי שפיתחת בי.' התפללתי כך כדי להגיע בהצלחה ל'קו הסיום במרוץ הרוחני', כי מה שקורה לעתים קרובות זה שאנשים מתחילים לרדוף אחר מתנות הרוח. בכתבי הקודש נאמר: 'רָדְפוּ אַהֲבָה וְהַשְׁתַּוְּקוּ לְמִתְנוֹת רִוְחָנוֹת' (קור"א י"ד 1). אנשים רודפים אחר מתנות הרוח, אך מתעלמים מפרי הרוח (אהבה). "נבצר ממתנות הרוח לחזק ולשאת את האדם; אדרבה, הן עלולות להרוס את האדם. יהודה איש קריות גירש שדים וריפא חולים, אבל הוא שרוי בגיהנום. ישוע אמר: 'הָאִישׁ הַהוּא, מוֹטֵב הָיָה לוֹ אֱלֹהִים נֹלָד' (מתי כ"ו 24). יהודה ניחן במתנות הרוח ותפעל אותן, אך אין ספק שהוא לא טיפח את פרי הרוח."

ליסה: "יש אנשים המתפעלים מתנות עצמיות, ועם זאת, פרי הרוח בחייהם עומד בניגוד חד לעצמת המתנות האלה. איך זה קורה?"

ג'ון: "הביטי בבלעם. בלעם זכה במתת נבואה. למעשה, הנבואות שלו נכללו בתנ"ך! המילים שהגה מפיו היו המילים של אלוהים. אבל אחריתו הייתה מרה. ה' גרם ללוחמים להרוג אותו על חרבו כי הוא היה רשע גמור ומרדן. שאול המלך היה אדם מטורף. הוא היה משוגע. בשלב מסוים הוא ערך מצוד אחרי דוד, משיח ה', במטרה להרגו. ועם זאת, באחד הימים הוא התנבא בחברת הנביאים (שמ"א י"ט). "העובדה שמתנות הרוח פועלות בחייו של אדם אינה מעידה בהכרח על אישוש מאת ה'. ישוע אמר: 'רַבִּים יֹאמְרוּ אֵלַי בְּיוֹם הַהוּא: אֲדֹנָי, אֲדֹנָי, הֲלֹא בָּשָׂמְךָ נִבְּאֵנוּ וּבְשִׁמְךָ גִּרְשָׁנוּ שְׂדִים וּבְשִׁמְךָ עָשִׂינוּ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת'. ואז ישוע יאמר להם. מֵעוֹלָם לֹא הִפְרַתִּי אֶתְכֶם, סוּרוּ

מְמוֹנֵי עוֹשֵׂי רָשָׁע! מעולם לא פיתחתם את פרי הרוח בחייכם' (מתי ז' 22-23). באחד הימים האדון דיבר אליי. הוא אמר לי: 'האם שמת לב שהם לא אומרים "הלא בשמך האכלנו את העניים, בשמך ביקרנו אסירים בבתי כלא?" האנשים שעושים מעשי חסד כאלה מטפחים את פרי הרוח.' טיפוח פרי הרוח הוא אמצעי הגנה שיסייע לנו להגיע בבטחה 'לסוף המרוץ'. "למדתי זאת לראשונה כשעבדתי למען קהילה גדולה, אחת הקהילות הידועות ביותר בעולם. הנואמים הנודעים ביותר פקדו אותה, וגם דוברים פחות ידועים – נואמים משיחיים מכל הפלגים בגוף המשיח. תפקידי היה לאסוף אותם משדה התעופה ולארח אותם בתקופת ביקורם. שמתי לב שכשמטיפים מסוימים נכנסו לרכב, הרגשתי כאילו ישוע התיישב לידי. וכשהם קמו והטיפו, הרגשתי שישוע קם והטיפו.

"אבל היו נואמים שנכנסו לרכב, וחשבת, 'מה קרה? למה אני מרגיש כל כך מזהם? למה שפתם גסה כל כך?' ואז, בשעת האספה, הם היו עולים לבימה, ואנשים היו נושעים, נרפאים ומקבלים עזרה. נסי הריפוי האלה לא היו כוזבים, והאנשים שנושעו באמת נושעו; זה קרה בגבורת רוח הקודש. חשבת, 'אלוהים, אני לא קולט את זה! מה קורה כאן? איך הם יכולים להתנהג ככה בחברתי, ואז לעלות לבימה והאנשים נושעים ונרפאים?' ואז ה' הראה לי שיהודה איש קריות בישר את מלכות השמים, גירש שדים, ריפא חולים וחולל נסים – ואף על פי כן, הוא נמצא בגיהנום. בלעם התנבא, אך ה' הרגו בחרב. שאול התנבא, אך סופו היה מר. ה' אמר לי: 'משיחת האלוהים - מתנות ה' הפועלות בחייו של אדם – אינן בהכרח אות לאישוש מאת אלוהים.' כי 'בְּפְרוֹתֵיהֶם תִּפְרְרוּ אוֹתָם' (מתי ז' 16)."

ליסה: "האם תאמר שמתנה מורעפת על חייו של אדם, ואילו פרי מתפתח בחייו של אדם – באופיו הפנימי?"

ג'ון: "כן, זו דרך מצוינת לנסח את זה."

ליסה: "דיברת על קבלת הנחיה דרך תחושת שלום פנימי, ודיברת על אישוש או מעצור – תחושת אי-נוחות הכוססת בך כשרוח הקודש אוסר עליך לעשות משהו. אבל יש אנשים המפקפקים בכך שאלוהים עדיין מדבר אלינו כיום. ייתכן שהם מאמינים שהוא מדבר אלינו אך ורק דרך כתבי הקודש. האם אתה מאמין שאלוהים מדבר אלינו כיום, והוא מדבר אך ורק בקנה אחד עם דברו הכתוב?"

ג'ון: "קודם כול, שאול אמר אל חברי הקהילה בקורינתוס: 'נְמַשְׁכֶּתֶם אֶל אֱלֹהִים אֱלֹהִים' (קור"א י"ב 2). אלילים הם חסרי בינה, הם אווילים, אך כאן נעשה שימוש במילה אילמים. במילים אחרות: האלילים שהקורינתיים עבדו לא יכלו לדבר. שאול אמר: 'ההבדל הוא שאלוהינו מדבר.' והוא מדבר בבירור. "כיצד אלוהים מדבר? ברית החדשה מוצגת דרכים שונות שבהן אלוהים מדבר"

אלינו. בראש וראשונה, דרך העדות הפנימית, אותה תחושת שלום. זוהי הדרך העיקרית שבה הוא מדבר אלינו.

ליסה: "יותר מאשר בדברו?"

ג'ון: "לא, דבר ה' תמיד עולה בקנה אחד עם העדות הפנימית. אם תקבלי תחושת שלום הסותרת את דבר ה', התעלמי ממנה. קרוב לוודאי שטמונים בלבך מניעים שגויים; עליך לחזור למצב ניטרלי. המילה של דבר ה' היא המילה האחרונה."

ליסה: "דבר ה' הוא תמיד הבסיס והמבנה."

ג'ון: "כן, זה נכון. אז העדות הפנימית היא הדרך הראשונה. הדרך השנייה היא קול הדממה הדקה שאוזכר בתנ"ך. ישוע אמר: 'צאני שומעות את קולי' (יוח' י' 72). רוח ה' מדברת את מה שהיא שומעת את ישוע אומר, וזהו הקול הקטן, קול הדממה הדקה שאנו שומעים. "יש אנשים שהכניסו את עצמם למצב של שעבוד, מפני שהתחילו לציית לקולות בלי שקיבלו לכך עדות פנימית. בכל פעם ששמעתי את קולו של ה', העדות הפנימית השיקה לקולו, ושני הדברים עלו בקנה אחד עם דבר ה'. אנחנו בונים כאן תשתית: דבר ה', עדות, קול. אם אתם שומעים קול אך אינכם מקבלים עדות, אל תקשיבו לקול הזה. השתתפתי באספות שבהן אנשים התנבאו לגביי, אך לא חשתי את נוכחות ה' ולא קיבלתי עדות פנימית. אני לא מקשיב למילים כאלה.

"הדרך הנוספת שה' מדבר אלינו, על פי הברית החדשה, היא חלומות. במעשי השליחים פרק ט"ז מופיע סיפור על חלום שחלם שאול השליח. בחלומו בא אליו אדם ממקדוניה וביקש ממנו: 'עבר אל מקדוניה ועזר לנו'. זה היה רוח הקודש שהשתמש בחלום כדי לומר לשאול: 'סע למקדוניה'. ה' מדבר לאנשים מסוימים דרך חלומות, קצת יותר מאשר לאחרים. אלוהים מדבר אל אשתי בעצמה דרך חלומות. אלוהים בדרך כלל מדבר אליי דרך עדות פנימית וקול דממה דקה.

"הדרך הבאה שה' מדבר אלינו, על פי כתבי הקודש, היא דרך חזונות. שאול קיבל גם הוא חזון. בתארו את חזונו, הוא אמר בקשר לעצמו, 'איני יודע אם בגופו או מחוץ לגופו, האלהים יודע' (קור"ב י"ב 2). בחזון אינך יודע אם אתה נמצא בגוף או מחוץ לגוף, אבל אתה חוזה בעולם הרוח. כשרועה הקהילה שלנו שיגר אותי ואת ליסה לשירות בשנת 1989, זה קרה בזכות חזון. הוא הגיע למפגש צוות ואמר: 'אמש קיבלתי חזון. זה היה כאילו צפיתי בו על מסך טלוויזיה. אחד מרועי הקהילה כאן לא יהיה יותר בצוות שלנו. הוא ייסע ברחבי העולם ויביא ברכה רבה לגוף המשיח'. ואז הוא אמר: 'האיש הזה הוא אתה, ג'ון ביוור'. ה' אמר לי את אותו הדבר בשעת תפילה כשמונה חודשים קודם לכן. לכן זה היה אישוש בשבילי.

"הדרך האחרונה שה' מדבר אלינו על פי הברית החדשה היא דרך טרנסים. כיפא חווה

טרנס שתועד בפרק י' במעשי השליחים. אתה שרוי בטרנס כשחושיק מושבתים. זה שונה מחזון, כי בחזון חושיק עדיין ערים ומתפקדים ואתה יכול לנוע. כששואל ויוחנן עלו לשמים, הם נעו בשמים. בטרנס אתה רואה משהו ואתה שומע את קולו של ה'. כל יתר החושים שלך לא מתפקדים.

"ייתכן שתתהו: ומה בנוגע לאות הגיזה? גיזה היא שיטה תנ"כית לשמיעת קולו של ה'." (כזכור, גדעון ביקש מה' אותות על-טבעיים שיעידו כי ה' יושע את ישראל מיד מדיין). עלינו לקחת כל דבר הטמון בתנ"ך ולבחון אותו לאורו של צלב המשיח. הצלב ישאיר אותו על כנו, יתקן אותו או ימחק אותו. אני לוקח גיזות ובוחר אותן לאור הצלב, ואני רואה שהצלב מוחק אותן. בכתבי הקודש נאמר: 'פֶּל אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים מְדַרְכָּה אוֹתָם...' (רומ' ח' 14). לא נאמר כאן: "כל אשר מודרכים דרך גיזות." רוח הקודש לא שכן בלבם של אנשי התנ"ך, לכן אלוהים דיבר אליהם באמצעים שונים, כגון גיזות. אני אישית לא מעודד משיחיים להציג גיזה לפני ה'. אני מאמין שמאמינים העושים זאת נוהגים בתום לב, אבל עליהם לוודא שבסופו של דבר הם יקבלו הדרכה מדבר ה' ומהעדות הפנימית. מבחן הגיזה מתקיים בממד הפיזי, ולא כדאי לכם להסתבך בממד הזה. אנו נקראים לחיות ברוח ולהתהלך ברוח."

ליסה: "אני רוצה להוסיף משהו על דבריך. כל התשובות האלה עלו בקנה אחד עם עולם הרוח. נוסף על כך, קיבלנו צו מפורש שאם נראה את אחינו בצרה או במחסור, אל לנו לסגור את לבנו (יוח"א ג' 16-18). לפעמים אינך זקוק לקול שמימי. לפעמים עליך פשוט לראות או לשמוע על צורך או מחסור. כששמענו מה קרה עם ספרינו – שאנשים קרעו מהם דפים והעבירו אותם ביניהם – אמרנו: 'איך נוכל לסגור את לבנו?' מעולם לא ראינו את זה, אבל כששמענו על זה, אמרנו: 'אנחנו חייבים לטפל בזה.'"

ג'ון: "כשמעתי על הבנות שנפלו קרבן לסחר בזנות, אלוהים לא דיבר אליי, אבל אמרתי: 'ליסה, אנחנו חייבים לעזור.'"

ליסה: "קראתי על זה בעיתון. ראיתי את זה בחו"ל. לפעמים אנשים מחכים לאות, לחלום או לחזון כשכתבי הקודש נאמר מפורשות: 'כשתראה.'"

ג'ון: "כשתראה את אחיך במחסור."

ליסה: "עלינו להתחיל עם אחינו או אחיותינו שנקלעו לצרה או השרויים במחסור. אנו מתחילים עם משיחיים נזקקים. אנו מתחילים עם מי שאנו יכולים לראות, לגעת ולשמוע את קולותיהם – ואיננו יכולים לסגור את לבנו. אני מוצאת שבכל פעם שבה אנחנו מגיבים על מה שראינו בממד הטבעי, אלוהים מפקיד בידנו יותר מן הממד הרוחני, כי הוא אומר: 'אני רואה שאתה נאמן במעט. אני יכול לבטוח בך אם אפקיד בידך קצת יותר בממד האמונה.'"

תשובות נוספות של ג'ון על מבחר שאלות

שאלה: "איך אפשר לגדף את רוח הקודש?"

ג'ון: "התייחסויותיו של ישוע לגידוף רוח הקודש מופיעות במתי י"ב 22-23; מרק' ג' 20-30 ולוקס י"ב 10. על פי התייעוד המופיע במתי ובמרקוס, ההקשר ברור. ראשי הדת האשימו את ישוע בגירוש שדים בעזרת 'בַּעַל זְבוּל שֶׁר הַשָּׁדִים'. ואז ישוע אמר: 'כָּל חֲטָא וְגִדּוּף יִסְלַח לְבָנֵי אָדָם, אֲךָ גִּדּוּף כָּלֵפִי הָרוּחַ לֹא יִסְלַח' (מתי י"ב 31). מכאן שגידוף נגד רוח הקודש פרושו לדבר סרה ברוח הקודש בבוטות, בייחוד נגד גילויי הרוח, כאילו היו מעשי השטן."

שאלה: "האם כתבי הקודש מאששים תפילה והלל לרוח הקודש כפי שאנו מתפללים לאלוהים האב ולישוע הבן ומהללים אותם?"

ג'ון: "כן, בטח. רוח הקודש הוא אלוהים, ויש לעבוד אותו ולסגוד לו כאלוהים. ביוחנ' ד' 24 נאמר: 'הָאֱלֹהִים הוּא רִיחַ וְהַעֲוֹבְדִים אוֹתוֹ יִצְרִיכֶם לְעִבְדוֹ בְּרוּחַ וּבְאֵמֶת'. אני מאמין שעלינו לעבוד את רוח הקודש ולהללו בדיוק כפי שאנו עובדים את אלוהים האב ואת ישוע הבן ומהללים אותם."

שאלה: "איך נדע אילו תפילות ושירי הלל להפנות לרוח הקודש?"

ג'ון: "ישוע אמר לתלמידיו: 'עוֹד רַבּוֹת יֵשׁ לִי לְהַגִּיד לָכֶם, אֲלֵא שְׂאֵתֶם אֵינְכֶם יְכוֹלִים לְשִׂאת זֹאת עִכְשָׁו. אֲבָל הוּא, אֲשֶׁר הוּא רִיחַ הָאֵמֶת, כְּשֵׁיבֹא יְדַרִּיךְ אֶתְכֶם אֶל כָּל הָאֵמֶת, כִּי לֹא יְדַבֵּר מֵעַצְמוֹ, אֲלֵא אֶת אֲשֶׁר הוּא שׁוֹמֵעַ יְדַבֵּר וְאֶת הַפְּאוֹת יוֹדִיעַ לָכֶם. הוּא יִכְבְּדֵנִי כִּי מְשָׁלִי יִחַד יוֹדִיעַ לָכֶם...'
'עוֹד מְעַט וְלֹא תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתֵנִי וְעוֹד מְעַט וְשׁוּב תְּרְאוּנִי... מְשׁוּם שֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ אֶל הָאֵב... בְּיָוֶם הַהוּא לֹא תִשְׁאַלּוּנִי דְבָר. אֲמֹן אֲמֹן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, כֹּל מִה שֶׁתְּבַקְשׁוּ מֵאֵת הָאֵב בְּשִׁמִּי יִתֵּן לָכֶם' (יוח' ט"ז 12-14, 16-17, 23).
"אנו מתפללים אל אלוהים האב בשמו (ובסמכותו) של ישוע. ואז אנו מתחברים (דהיינו, מתקשרים, משוחחים או מציגים שאלות) עם רוח הקודש – נושא דיוננו בספר."

שאלה: "האם על פי כתבי הקודש אפשר לבקש מרוח הקודש 'לנוח' על קהל המתפללים באספה או בעת השתחוויה, שהרי הוא שוכן בכל מקום?"

ג'ון: "כן. כתבי הקודש מלמדים הן על הווייתו השוררת בכול של ה' והן על שכינתו הנגלית בקרבנו. אנו לומדים על שכינתו השוררת בכל מקום, מדברי דוד:

אָנָּה אֵלֶּךָ מְרוּחָךָ?
וְאָנָּה מִפְּנֵיךָ אֶבְרַח?
אִם אֶסְק שְׂמִים,
שָׁם אָתָּה;
וְאֶצִּיעָה שְׂאוֹל הַנֶּהָ.
אֶשָּׂא כְּנֶפֶי שְׁחַר;
אֶשְׁכְּנֶנָּה בְּאַחֲרֵית יָם.
גַּם שָׁם יָדָךְ תִּנְחַנֵּי;
וְתֹאחֲזֵנִי יְמִינְךָ
(תהל' קל"ט 7-10).

"בכתבי הקודש אף נאמר שאלוהים לא יעזבנו לעולם (עבר' י"ג 5). כאמור, ה' שוכן בכל – שכינתו שוררת תמיד בכל מקום.

"ועם זה, קיים גילוי או התגלות של נוכחות האלוהים. לגלות משמעו לגלות לעין את הסמוי מן העין, להשמיע את מה שלא נשמע, לחשוף נסתרות. אלוהים מגלה את נוכחותו כשהוא מתגלה אלינו באמצעות חושינו (יוח' י"ד 19-24). אני מאמין שכתבי הקודש מאששים בקשה כזו."

שאלה: "מדוע אנו מבקשים מאלוהים בתפילה לשפוך עלינו את רוחו? האם הוא לא עשה זאת כבר?"

ג'ון: "בזכריה י' 1 נאמר: 'שִׁאֲלוּ מִיְהוָה מִטֶּר בְּעֵת מְלִקוֹשׁ'. בכתבי הקודש, גשם מייצג תמיד את שפיכת רוח הקודש. אני מאמין שכשאנו מבקשים מה' לשפוך את רוחו, אנו מבקשים ממנו לשוב ולשפוך מחדש את רוח קודשו על קהילות, ערים וארצות. זהו שחרור עצום יותר של שכינתו, האוזר אותנו בגבורה כדי שנוכל לבצע את מלאכתו ומניב קציר רב יותר של נשמות למען מלכות ה'."

שאלה: "כיצד נפתח קשר עמוק יותר עם רוח הקודש? כיצד נוכל לחוות ביתר שאת את נוכחותו וגבורתו?"

ג'ון: "באמצעות הקדשת זמן להתחברות עם אלוהים ולהגות בדברו. הסבר מלא יותר על הדרך לפתח קשר של קרבה יתרה עם ה' תמצאו בפרקים 2 ו-3."

שאלה: "אם רוח הקודש הוא כול יודע, מדוע עלינו לקרוא את כתבי הקודש?"

הַפְּתוּב... מוֹעִיל הוּא לְהוֹרָאָה, לְתוֹכְחָה, לְתַקּוּן, לְחִנוּךְ בְּמַעֲגָלֵי צָדֵק, לְמַעַן יִהְיֶה אִישׁ הָאֱלֹהִים מְשֻׁלָּם, וּמְכֻשָׁר לְכָל מַעֲשֵׂה טוֹב' (טימ"ב ג' 16-17). רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַתּוּבִים (בִּיוּוֹנִית, הַמִּילָה "הַפְּתוּב" הִיא לּוּגוֹס), כְּדֵי לְהַבִּיא אֵלֵינוּ אֶת דְּבַרֵי פִיו (thema). הַרוּחַ מַעִיר אֶת הַכְּתוּב (הַלּוּגוֹס), וְהוּא הוֹפֵךְ לְדַבֵּר ה' שְׂדוּבֵר אֵלֵינוּ. אִם אֵינְנוּ מְקַדִּישִׁים זְמַן לְלִימּוּד הַכְּתוּבִים (הַלּוּגוֹס) – בְּלִב פְּתוּחַ הַמְכוּוֹן לְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ – אִזֵּי, לְדַבֵּר ה' שְׁנֵהֲגָה מִפִּי יִהְיֶה קֶשֶׁה יוֹתֵר לְהַגִּיעַ אֵלֵינוּ. קֵהִילַת הַמְשִׁיחַ בְּסִין הַפּוֹעֵלֶת בְּמַחְתֵּרֶת נִמְלָאָה בְּרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, אֲךָ בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם רַבּוֹת סָבְלָה מִמַּחְסוֹר גָּדוֹל שֶׁל כְּתָבֵי הַקּוֹדֵשׁ. חֲבֵרִיָּה הִשְׁתוֹקְקוּ לְקַרְוֵא אֶת דְּבַר ה' כְּדֵי שְׂרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ יוּכַל לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם דְּרַךְ הַכְּתוּבִים וְלַהֲפִיחַ חַיִּים בְּלִבְבוֹתֵיהֶם. חֲשׂוֹב מְאֹד שֶׁתְּקַרְאוּ בְּכַתְּבֵי הַקּוֹדֵשׁ. דְּבַר ה' וְרוּחַ ה' פּוֹעֲלִים יַחְדָּו. זֶהִי שׁוֹתֶפֶת.

זְכֹרוּ, כְּתָבֵי הַקּוֹדֵשׁ מְכִילִים אֶת רוּי ה', וְרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ הוּא שְׂמַגְלָה לָנוּ אֶת הַרְזִים הַלְלוּ. אִם תְּקַרְאוּ פִּסְקָה בְּכַתּוּבִים לֹא הַשְׁפַּעְתֵּנוּ שֶׁל רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, תְּקַלְטוּ אֲךָ וּרְקֵא אֶת מָה שֶׁהַכְּתוּב מְדַבֵּר אֵלֵינוּ בְּשִׁפְתָנוּ. אֲבָל אִם תְּקַרְאוּ פִּסְקָה בְּכַתּוּבִים בְּאִמְצָעוֹת רוּחַ הַקּוֹדֵשׁ, תּוּכְלוּ לְהַבִּין אֶת הַמְשַׁמְעוֹת הַרוּחָנִית שֶׁל הַכְּתוּב, הַנְּבַצֵר מֵהַבְּנֵתָנוּ, שֶׁכֵּן בְּרוּחַ הַקּוֹדֵשׁ אֲנוּ נוֹחֲלִים אֶת רוּחַ הַמְשִׁיחַ (אֶת מַחְשַׁבֶּת הַמְשִׁיחַ):

אֲנַחְנוּ דּוֹבְרִים אֶת חֲכָמַת אֱלֹהִים הַנְּסַתְרָת, הַחֲכָמָה שֶׁהֵייתָה גְּנוּזָה וְאֶשֶׁר לְפָנֵי הַעוֹלָמִים יַעֲדָה אֱלֹהִים לְתַפְאַרְתָּנוּ, וְאִישׁ מְשֻׁלָּטִי הַעוֹלָם הָיָה לֹא יַדְעָה, שֶׁכֵּן אֱלוֹי יַדְעוּהָ לֹא הָיוּ צוֹלְבִים אֶת אֲדוֹן הַכְּבוֹד, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב:

אֶשֶׁר עֵינֵי לֹא רָאָתָהּ

וְאֵזֶן לֹא שָׁמְעָהּ

וְלֹא עָלָה עַל לֵב אִישׁ –

כֹּל אֶשֶׁר הִכִּין הָאֱלֹהִים לְאוֹהֲבָיו –

אֲךָ לָנוּ גָלָה אֱלֹהִים עַל יְדֵי רוּחוֹ אֶפְלוּ אֶת עֲמֻקּוֹת הָאֱלֹהִים, מִשׁוּם שֶׁהַרוּחַ חוֹקֵרֶת הַכֹּל. מִי מְבַנֵּי אָדָם יוֹדֵעַ אֶת אֶשֶׁר בְּאָדָם, זוּלָתִי רוּחַ הָאָדָם אֶשֶׁר בְּקִרְבּוֹ? כֵּן גַּם אֶת אֶשֶׁר בְּאֱלֹהִים אֵין יוֹדֵעַ זוּלָתִי רוּחַ הָאֱלֹהִים. וְאֲנַחְנוּ לֹא קִבְּלָנוּ אֶת רוּחַ הַעוֹלָם, אֶלָּא אֶת הַרוּחַ אֶשֶׁר מֵאֵת הָאֱלֹהִים, כִּיִּי שֶׁנִּדְעַ אֶת הַדְּבָרִים שֶׁאֱלֹהִים נוֹתֵן לָנוּ בְּחִסְדּוֹ. וְאוֹתָם אֲנַחְנוּ מְבַעִים לֹא בְּמַלִּים שֶׁחֲכָמַת אֲנוֹשׁ מְלַמֶּדֶת, אֶלָּא בְּמַלִּים שֶׁהַרוּחַ מְלַמֶּדֶת, כְּשֶׁאֲנִי מְפָרְשִׁים דְּבָרִים רוּחָנִיִּים בְּהַגְדָּרוֹת רוּחָנִיּוֹת. אֲךָ הָאָדָם הַנְּפִשִׁי אֵינּוּ מְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי רוּחַ אֱלֹהִים, שֶׁכֵּן סִכְלוֹתֵם הֵם בְּעֵינָיו; גַּם אֵין הוּא יְכוֹל לְדַעַת אוֹתָם, מִשׁוּם שֶׁהֵם נִבְחָנִים בְּאֶפְן רוּחָנִי. לְעַמַּת זֹאת הָאָדָם הַרוּחָנִי בּוֹחֵן אֶת הַכֹּל וְאִישׁ לֹא יְבַחֵן אוֹתוֹ; כִּי מִי תִכַּן אֶת רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדֵעֵנּוּ; אֲךָ אֲנַחְנוּ יֵשׁ לָנוּ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ (קוּר"א ב' 7-16).

שאלה: "הקהילה שלי משעממת ויבשה. מה אוכל לעשות כחבר קהילה כדי להפיח בה יותר מרוח הקודש?"

ג'ון: "אם אינך מנהיג בקהילה, הדבר היחיד שתוכל לעשות הוא להתפלל. ראשית, הזמן את רוח הקודש לחיך, כדי שתביא את נוכחותו עמך לקהילה. שנית, בקש מה' לעורר את לבם של רועי הקהילה להיות פתוחים יותר לגילויי נוכחותו של רוח הקודש."

שאלות לדיון

אם אתם לומדים את הספר כחלק מסדרת המסרים על רוח הקודש, אנא, היעזרו בקלטת הוידאו לשיעור 6.

1. כל המאמינים ניחנו ביכולת לתפעל את מתנות הרוח. כיצד יתבטא השימוש במתנות הרוח מחוץ למסגרת רשמית של "שירות משיחי"?
2. כשאתם מאמינים שאלוהים נותן לכם תחושת שלום בנוגע להחלטה מסוימת, מה נותן לכם את הביטחון שאתם שומעים אותו?
3. האם רוח הקודש דיבר אליכם אי פעם דרך בן או בת הזוג במקום לדבר אליכם ישירות? מדוע לדעתכם הוא בחר לפעול בדרך זו, וכיצד תקבלו את ההנחיה הזאת לחייכם?
4. כשעליכם להחליט החלטות חשובות ודומה שאינכם מקבלים הכוונה, מה תוכלו לעשות?
5. קראו את משלי י"א 14, ט"ו 22, כ"ד 6; רומ' ח' 26-27.
6. האם אתם מאמינים שאלוהים עדיין מדבר אל בני האדם בימינו? כיצד הוא דיבר אליכם?

כיצד להיוושע

וְאִם אָתָּה מוֹדֶה בְּפִיךָ שֶׁיִּשׁוּעַ הוּא הָאֱדוֹן וּמֵאֲמִין בְּלִבְךָ שֶׁאֱלֹהִים הֵקִים אוֹתוֹ מִן הַמֵּתִים – תִּנְשָׁע. הָרִי בְּלִבּוֹ מֵאֲמִין אִישׁ וְיִצְדֵּק, וּבְפִיו יוֹדֶה וְיִנְשָׁע.
רומ' י' 9-10

רוח הקודש משתוקק לתקשר אתכם בכל דקה ודקה, לעודד אתכם, להכשירכם וללמדכם כדי שתכירו את ה' ותקדמו את מלכותו. אך הצעד הראשון לחיי קרבה יתרה עם רוח אלוהים הוא להיוושע דרך בן האלוהים, ישוע המשיח. באמצעות מותו ותחייתו של ישוע המשיח סלל ה' את הדרך בעבורכם כדי שתוכלו להגיע אל מלכותו כילדיו האהובים. בזכות קרבן התמורה של ישוע, חיי נצח נפלאים ושופעים מזומנים לכם חנים אין כסף. גאולה היא מתת שאלוהים מעניק לכם; אינכם יכולים לעשות דבר כדי לזכות בה או להיות ראויים לה.

כדי לקבל את המתת היקרה הזאת, תחילה עליכם להתוודות על חטאיכם – על הנתק שלכם מבוראכם (שכן זהו שורש כל חטאיכם). חרטה וחזרה בתשובה חיוניים לקבלת גאולה. כיפא הבהיר זאת ביום שבו חמשת אלפים איש נושעו: "לְכֹן הִתְחַרְטוּ וְשׁוּבוּ בְּתִשְׁבֻּנָה פְּדֵי שְׁיִמְחוּ חַטָּאֵיכֶם" (מה"ש ג' 19). על פי כתבי הקודש, כל אחד ואחד מאתנו נולד כעבד לחטא. שעבוד זה מעוגן בחטאו של אדם הראשון, שהמרה את פי ה' והחל לחיות במרי גלוי. חרטה היא הבחירה לחדול לציית לעצמכם ולשטן, אבי השקר, ולשוב ולציית לאדונכם החדש, ישוע המשיח – האחד והיחיד אשר מסר את חייו בעבורכם. עליכם להניח לאדון ישוע להיות אדון חייכם. כיצד תוכלו להפוך את ישוע לאדון חייכם? עליכם למסור לו את חייכם – את הבעלות על חייכם (רוח, נפש וגוף) – על כל דבר שהנכם ועל כל דבר שיש לכם. סמכותו בחייכם הופכת מוחלטת. ברגע שאתם עושים זאת, אלוהים משחרר אתכם מן החשכה ומעביר אתכם אל האור והתהילה של מלכותו. אתם פשוט עוברים ממוות לחיים, והופכים לבניו של אלוהים!

אם ברצונכם לקבל גאולה דרך ישוע המשיח, שאו את התפילה הזאת: "אלוהים שבשמים, אני מודה שאני חוטא, שאני רחוק מלהיות צדיק על פי קנה המידה שלך. אני מודה שאכזבתי אותך. אני ראוי לשאת את אשמתי על חטאיי לנצח. תודה לך שלא

השארית אותי במצב הזה, שכן אני מאמין ששלחת את ישוע המשיח, בנך יחידך, שנולד ממרים הבתולה, כדי למות בעבורי ולשאת את אשמתני על הצלב. אני מאמין שישוע המשיח קם לתחייה ביום השלישי, ועתה הוא יושב לימינך כאדוני ומושיעי. אני מתחרט על שחייתי במנותק ממך, ומיום זה ואילך אני מוסר את חיי לישוע אדוני.

ישוע, אני מודה שאתה הוא אדוני ומושיעי. אנא, בוא אל חיי דרך רוחך והפכני לילדו של ה'. אני מוותר על כל מעשי החושך שדבקתי בהם וזונח אותם אחת ולתמיד. מיום זה ואילך לא אחיה עוד למעני אלא למענך (בעזרת חסדך), כי אתה מסרת את חייך כדי להנחילני חיי נצח. תודה לך, אדון; חיי מסורים ומופקדים לחלוטין בידיך, ואני יודע על פי דברך שלא אבוש לעולם.

ברוכים הבאים למשפחת ה'! אני מעודד אתכם לחלוק את החדשות המסעירות הללו עם מאמינים אחרים. גם חשוב שתצטרפו לקהילה משיחית מקומית הדבקה בכתבי הקודש ותתחברו עם מאמינים שיעודדו אתכם בדרככם החדשה באמונה. עתה זה יצאתם למסע הנפלא והמרתק ביותר, מסע של קרבה יתרה עם אלוהים, מלך מלכי המלכים. הלוואי שחברותכם עמו תתחזק מדי יום ביומו!

טבלת קיצורי שמות ספרי התנ"ך והברית החדשה

ברא'	יחז'	תהל'	מתי	תסל"ב
שמות	הושע	משלי	מרק'	טימ"א
ויק'	יואל	איוב	לוקס	טימ"ב
במד'	עמוס	שה"ש	יוח'	טיט'
דבר'	עוב'	רות	מה"ש	פילמ'
יהוש'	יונה	איכה	רומ'	עבר'
שופ'	מיכה	קהלת	קור"א	יעקב
שמ"א	נחום	אסתר	קור"ב	פטר"א
שמ"ב	חבק'	דני'	גלט'	פטר"ב
מל"א	צפנ'	עזרא	אפס'	יוח"א
מל"ב	חגי	נחמ'	פיל'	יוח"ב
ישע'	זכר'	דהי"א	קול'	יוח"ג
ירמ'	מלא'	דהי"ב	תסל"א	יהו'
				התג'

האם אין זה נכון שרובנו הגדול שואף לראות את המופלא, לחוות את המופלא, וכן - גם לעשות דברים מופלאים? אך למרות זאת - לעיתים כה קרובות אנחנו מתפשרים על הבינוני והממוצע, כאשר הגדול ויוצא הדופן הם במרחק-נגיעה - בהישג ידינו ממש!

וכאן נשאלת השאלה: מדוע זה אנחנו נמשכים כמו מגנט לעלילות המסתיימות בניצחון הירואי, למרות תנאי הפתיחה הבלתי אפשריים, וכנגד כל סיכוי הגיוני? המשיכה שיש לרובנו לסרטי הרפתקאות, גיבורי-על ועלילות גבורה, האם אין היא חושפת בעצם כמיהה מושרשת שיש לנו למשהו שהוא גדול מהחיים? יכול להיות שמה שאנחנו משייכים לצורך שיש לנו להימלט או לבידור, אינו אלא כמיהה בהשראה אלוהית, כמיהה למופלא!

ספר זה ישמש לך הקורא, כמפת-דרכים במסע לשינוי המיועד לך. הרי מלכתחילה נועדת לחיות חיים נעלים מכל הגדרה שכיחה של מושגי הצלחה וסיפוק; האם לא הגיע הזמן שגם אתה תתחיל לבקש לעצמך חיים מופלאים?

הספר מלכודת השטן חושף את אחת המלכודות המטעות ביותר של השטן - עלבון ופגיעה - בהן הוא משתמש כדי להסיט אותנו מרצון האלוהים, ישוע אמר: "אי אפשר שלא יבוא המכשולים" (לוקס "ו' 1). ולמרות זאת, רוב האנשים שנכשלים ונופלים במלכודת שטמן להם השטן אפילו לא מודעים לכך, או אל תאפשרו לו לשטות בכם, כי אתם תיפגעו! בידיכם ההחלטה אם לאפשר לכך להשפיע על יחסיכם עם האלוהים, תגובתכם תכריע את עתידכם. ביכולתכם להשתחרר ממלכודת השטן, לא להיעלב ולהיפגע ולהימנע מלהיות הקורבן.

- *מדוע אנו חייבים לספר את הצד שלנו בסיפור?
- *כיצד להיאבק במחשבות של חשדנות או חוסר אמון?
- *מה לעשות כדי להפסיק את פגיעות העבר?
- *כיצד לזכות מחדש באמון לאחר שנפגענו עד עמקי נשמתנו?

לאחר מלכודת-השטן, רב-מכר מבוקש מאת הסופר ג'והן בוור, הוצאת מעוז גאה להגיש לקורא הישראלי ספר נוסף שלו - 'הנצח כמניע'. גם זה הוא ספר בעל יוצמה, שקשה להניח אותו במשך הקריאה.

כפי ששם הכותר עצמו מצביע, הספר עוסק באומץ רב באחד הנושאים 'הנעלמים' ביותר בחיי האדם: הנצח.

גם ספר זה נכתב עם אותן בהירות ויטודיות, המאפיינות את כתיבתו של ג'והן בוור, כאן הוא דן בחכמת-הכתובים בבואם לעסוק בנושא הנצח. חיבור זה גם מעניק השראה ועידוד לקוראים, לנהל אורח חיים ממוקד בנצחיות, ובכך להרחיב את יריעת חייהם הרבה מעבר לתחומי ה"אני" העצמי שלהם. הסופר מניח לפתחנו בעצם תזכורת גדולה לכך שככלל, טוב נעשה אם ננהל את חיינו מעל ומעבר לתחום הנסיבות העכשוויות, הוא גם מעודד אותנו להשקיע בנצח, במקום בזמני, מומלץ לכל המאמינים באשר הם, וגם לאלה שעדיין אינם כאלה...

שמעת עליה- אך האם אתה מכיר אותה?

תלמידיו של ישוע היו עמו במשך שלוש שנים, הלכו אחריו ושמעו את דברו. ישוע אמר לחבריו הקרובים ביותר שהוא צריך לעזוב את העולם הזה כדי שרוח הקודש תוכל לבוא והדבר יטיב עמם. אם הדבר נכון כלפי התלמידים, שבילו יום יום עם ישוע, כמה אנחנו זקוקים לפעילותה של רוח הקודש בחיינו היום?

לצערי, רוח הקודש לעיתים קרובות אינה מובנת משאירה המון שאלות כמו - מי היא? ואיך היא באה לידי ביטוי בחיים שלנו? רוח הקודש מצטיירת כדבר מוזר. אבל התנ"ך מבהיר שרוח הקודש היא לא "דבר", היא מישהי - דמות המבטיחה לא לעזוב אותנו לעולם. בספר ג'והן ביוויר מזמין אותך להכיר את הדמות הנשכחת והלא מובנת הזאת - רוח הקודש.

אל תפסו את ההיכרות המדהימה הזאת.

ג'והן ביוויר ואשתו ליסה הם המייסדים של "Messenger International". כרועה קהילה ומחבר רבי מכר, ג'והן מעביר באומץ ובתשוקה רבה מסרים של אמת בלתי מתפשרת. החזון שלו הוא לתמוך בקהילה המקומית וחיפוש אחר מנהיגים מכל מקום בעולם. עד היום, המסרים שלו תורגו למעלה מ-60 שפות. כשג'והן בבית הוא אוהב לנסות לשכנע את ליסה לשחק גולף, ולבלות עם ארבעת בניו, כלתו ונכדיו.

ISBN 978-965-7677-01-8

9 789657 677018 >

Messenger
International
MessengerInternational.org